

Pateicības vārdi

Septiņdesmitajos gados, pusaudzis būdams, sajūsminājos par lielisko Rīgas *Dinamo* komandu, kuru tolaik vadīja leģendārais Viktors Tihonovs un kurā spoži atmirzēja Helmuta Baldera talants. Arī pats sapņoju par hokejista slavu. Pārvarējis kautrību, uzrunāju kādu jauno hokejistu audzinātāju, taču saņēmu strupu atbildi, ka es esot jau par vecu. Neko darīt – toreiz man nepaveicās. Toties man paveicās vēlāk – kad sāku strādāt Latvijas Sporta muzejā un vākt materiālus šai grāmatai, es iepazinos ar daudziem lieliskiem cilvēkiem. Talsu Hokeja kluba prezidents Imants Ziediņš man uzdāvināja slidas, Uldis Opits un Andrejs Zaķis ļāva apmeklēt *Laimas* treniņus. Tā vīra gados iemācījos slidot, treniņspēlēs iejutos vārtsarga ādā, piedalījos pat vienā “īstā” spēlē – sargāju žurnālistu komandas vārtus pret Talsu veterāniem.

Manu pusaudža sapņu piepildījums ir arī šī grāmata, kurā esmu apkopojis ziņas par Latvijas hokeja attīstību no pašiem pirmsākumiem līdz pat mūsdienām. Līdzīgu darbu savulaik mēģināja paveikt pirmskara Latvijas valstsvienības kapteinis Leonīds Vedējs. Taču viņa rakstītā vēsture apraujas 1944. gadā. Tihonova komandas gaitas aprakstījis sporta žurnālists Miķelis Rubenis, bet viņa stāstījums aptver tikai sešas sezonas. Atsevišķas grāmatas veltītas Alfonam Jēgeram (autobiogrāfija), Helmutam Balderim (autors – M. Rubenis), Sandim Ozoliņam un Artūram Irbem (autors Armands Puče), taču visaptverošas Latvijas hokeja vēstures līdz šim nav bijis. Mans mērķis ir aizpildīt šo robu.

Pirms gadiem septiņiem, uzsākot darbu pie šīs grāmatas, mēģināju savākt visu iespējamo statistiku par Latvijas hokeju. Izrakos cauri neskaitāmiem avīžu kalniem, pētīju arhīvu materiālus, konsultējos ar statistiķiem un pašiem hokejistiem, līdz beidzot sapratu – lai apkopotu pilnīgu statistiku, ar manu mūžu nepietiks un diez vai tas vispār ir nepieciešams. Jau šobrīd pieejamās statistikas apjoms ir pieaudzis tiktāl, ka ar to vien varētu aizpildīt vairākus biezus sējumus. Un vai daudzi vēlētos lasīt tādu grāmatu? Protams, rūpīgām hokeja pētniekam skaitļi atklāj ļoti daudz interesanta, tomēr parasti līdzjutēju intereses nespējās tālāk par Latvijas izlases un tā dēvēto meistarkomandu spēlēm, savukārt vietējās sacensības, lai cik skumji tas nebūtu, nekad nav bijušas sevišķi populāras. Izņēmums varētu būt trīsdesmitie un sešdesmitie gadi. Tā mana sākotnējā iecere pamazām mainījās – statistikas īpatsvars grāmatā saruka, toties aizvien nozīmīgāku vietu ieņēma stāstījums par Latvijas hokejistu gaitām.

Grāmata izveidota pēc sekojoša principa. Katrai sezonai veltīta atsevišķa nodaļa, kuru ievada svarīgāko notikumu izklāsts, savukārt nodaļas beigās sniegta svarīgākā statistika par aizvadīto sezonu. Uzreiz jābrīdina, ka šajos statistikas apskatos nav izdevies ievērot pilnīgu konsekveni – daudzos gadījumos vienkārši trūkst nepieciešamās informācijas. Faktiski pastāv diezgan cieša sakarība starp pašu hokejistu un sporta žurnālistu attieksmi pret to vai citu notikumu un to, cik izsmeloši tas atspoguļots šajā grāmatā.

Grāmatas beigās sniegtas īsas biogrāfiskas ziņas par ievērojamākajiem cilvēkiem Latvijas hokejā. Šī nodaļa tapa visgrūtāk. Nebija viegli izlemēt, kuri hokejisti pelnījuši, lai viņus iekļautu šādā sarakstā. Šo dilemmu centos atrisināt ar Latvijas Hokeja federācijas Veterānu komisijas palīdzību. Daudzas stundas pavadīju kopā ar hokeja vecmeistariem Elmāru Bauri, Gunāru Detlavu, Gunāru Krastiņu, Uldi Opitu, Edgaru Rozenbergu un Sergeju Zaharovu (paldies viņiem visiem par atsaucību un pacietību), dedzīgi diskutējot par viena vai otra hokejista ieguldījumu Latvijas hokeja vēsturē. Nodaļa “Ievērojamākās personības” ir mūsu kopīgā darba rezultāts. Visumā vairāk centāmieš izcelt veterānu nopelnus, jo jaunajiem hokejistiem galu galā vēl ir laiks apliecināt sevi hokeja laukumā.

Grāmatas tapšanā daudz palīdzēja arī citi – ar savām atmiņām, fotoattēliem, dažādām relikvijām (tagad tās glabājas Latvijas Sporta muzejā). Viņiem visiem esmu no sirds pateicīgs. Īpaši jāpiemin Aleksejs Auziņš, Helmutš Balderis, Alfons Jēgers, Valdis Līguts, Kārļa Muškes dēls Andris, Haralds Norītis, Edmunds Pivarūns, Pēteris Ramanis, Kārļa Roņa atraitne Imanta, Imants Spundiņš, Arnolds Stība, Leonīds Vedējs, Rūdolfš Veide ar ģimeni, Andrejs Zaķis, Laimonis Zilpaušs. Liela pateicība pienākas arī Latvijas Sporta muzeja direktorei Inesei Baltvilkai, vēlāk – Dzintrai Grundmanei, kuras atbalstīja manu darbu. Daudz palīdzēja Starptautiskās Hokeja federācijas vēsturnieki Ernsts Martini un Toms Računas, sporta žurnālisti Vilnis Kozlovskis, Jānis Matulis, Māris Millers, Gints Narogs, Birgers Nordmarks (Zviedrija), Mārtiņš Pagodkins, Armands Puče, Mihals Trāvņičeks (Čehija), Māris Zembergs, statistiķis Aivars Bomis. Vislielākā atzinība pienākas hokeja vēsturniekam Jurim Baldunčikam, kurš jau pirms manis bija sācis vākt vēsturiskas liecības par hokeja attīstību Latvijā un labprāt nodeva savu pētījumu rezultātus man. J.Baldunčiks ir šajā grāmatā iekļauto nodaļu *Terminoloģija* un *Hokeja pirmsākumi Latvijā* autors.

Īpaša pateicība firmām *Hanza Kuģu aģentūra*, *Hanza Ekspedīcija* un *Liplat*, kā arī personīgi Uģim Magonim un Kirovam Lipmanam par finansiālo atbalstu.

Tomēr šo rindiņu autoram nācās uzklaut arī citādu viedokli, proti – *“hokeju esam nolaiduši līdz kliņķim, kāda vairs jēga rakstīt grāmatas?”* (it kā rakstītāji būtu vainīgi sportisko rezultātu lejupslīdē). Daudzkārt nācies sastapties ar sacensību sekretariātu nevērīgo darbu. Vissāpīgākais jautājums bija sacensību protokoli – nereti bija nepieciešama izmeklētāja izveicība, lai sadzītu tos rokā. Bija pat tāds gadījums, kad protokoli atradās... papīrgrozā.

Tādēļ likumsakarīgi, ka Latvijas hokeja vēsturē joprojām paliek samērā daudz neprecizitāšu, balto plankumu. Varbūt tos noskaidros nākamie pētnieki?

Ceru, ka šī grāmata būs interesanta lasāmviela ikvienam Latvijas hokeja cienītājam.

Ainis Ulmanis

Terminoloģija

Latviešu sporta terminoloģija sāka veidoties jau 19. gadsimta pirmajā pusē, tomēr par kādu vērā ņemamu speciālās leksikas atzaru varam runāt tikai 20. gadsimta sākumā. Laikā pirms 1. pasaules kara latviešu valodā parādījās arī pirmie hokeja termini, jo Rīgā un vēl dažviet Latvijā tika spēlēts kāds no bendija paveidiem, taču šo spēli sauca par *hokeju* (tā to dēvēja arī vācu un krievu valodā).

20. gadu pirmajā pusē Eiropā popularitāti iekaroja kanādiešu hokeja variants ar ripu. Latvijā turpināja spēlēt bendiju, tomēr abas (stipri atšķirīgās!) spēles tika sauktas par *hokeju* (arī *hoki*) vai *ledushokeju*. Tikai ap 1926. gadu, kad Latvijas Ziemas sporta savienībā (LZSS) radās doma par kanādiešu hokeja ieviešanu, rakstu valodā sākās abu vārdu (*bendijs–hokejs*) diferenciācija. Arī LZSS oficiāli pārdēvēja Hokeja sekciju par Bendija sekciju 1926. gada decembrī. Zināma citu valodu (galvenokārt vācu) ietekme, kā arī latviešu sinonīmu paralēls lietojums (piem., *ripa–šeibe*, *hokejnīja–hokejkoks*) bija vērojams līdz pat 2. pasaules karam.

Īpaši jāaplūko vārdi *meistars* un *čempions*. Vācu valodas ietekmē noteiktu sacensību veids (vācu *Meisterschaft*) tika saukts par *meistarsacīkstēm*, bet to uzvarētājs (vācu *Meister*) par *meistaru*. Pēc 1945. gada vārds *meistars* ieguva specifisku nozīmi tā laika sporta klasifikācijā, tāpēc kļuva nederīgs sacensību uzvarētāja apzīmēšanai. Līdz ar to plašu lietojumu guva vārds *čempions* (angļu *champion*). Šis aizguvums latviešu valodā tiek lietots jau kopš 19. gadsimta beigām (vārdnīcās sākot ar 1906. g.), tiesa, līdz 2. pasaules karam ne pārāk bieži. Lai gan padomju sporta klasifikācija nav vairs spēkā, tomēr jāšaubās, vai būtu lietderīgi “atdzīvināt” vārdu *meistars* čempiona nozīmē, jo šim vārdam latviešu valodā jau ir diezgan liela semantiskā slodze. Šajā grāmatā, saglabājot vēsturisko kolorītu, vārds *meistars* tiek lietots pirmskara perioda hokeja notikumu atspoguļojumā.

Hokeja aizvēsture

Kā sporta spēle mūsdienu izpratnē hokejs izveidojās XIX gs. otrajā pusē Kanādā, taču sporta pētnieki centušies dažādās zemēs meklēt vēl dziļākas saknes un atraduši tās Vācijā, Anglijā, Krievijā, Nīderlandē. Taču jāsāk no senās Grieķijas, jo tieši tur meklējami sporta pirmsākumi. Smagumu celšana, skriešanās, laušanās, dūru cīņa Grieķijā bija pazīstamas jau pirms daudziem gadsimtiem. Tieši Grieķijā radās doma par sportisku sacensību, kas rada piepildījumu antīkajās olimpiskajās spēlēs. Senajiem grieķiem bija pazīstama arī spēle ar nūjām un bumbiņu. Atēnu Nacionālajā muzejā glabājas kāds mākslas darbs, kas izgatavots ap 480. gadu pirms mūsu ēras un kurā attēloti divi vīri, nostājušies viens otram pretim ar izliektām nūjām rokās, gluži kā mūsdienu hokejā pirms iemetiena. Domājams, ka no grieķiem šo spēli iemācījās romieši, no kuriem savukārt to pārņēma citas tautas, katra papildinot ar kaut ko savu. Ja vien bija piemēroti klimatiskie apstākļi, ziemā šīs spēles izmēģināja arī uz ledus. Piemēram, angļu hronists Viljams Ficlēbens jau 1175. gadā aprakstīja, kā Londonas jaunieši dzenājuši bumbiņu uz aizsalušiem dīķiem. Holandiešu un vācu mākslinieku gleznās vērojami vīri (bez pretinieka!), kuri atvēzējušies sitenam pa bumbiņu, taču tas atgādina nevis hokeju, bet drīzāk kaut ko līdzīgu golfam uz ledus.

Interesanta ir spāņu jūrasbraucēja un gleznotāja Alfonsa de Ovallas gleznā (1646) redzamā aina no Čīles indiāņu dzīves. Divas grupas indiāņu, ap divdesmit vīru katrā, gatavojas *chueca* spēlei. Tērpti īsās biksītēs, rokās nūjas, divi nostājušies iemetiena pozīcijā, gluži kā Atēnu Nacionālā muzeja attēlā.

Taču hokejam nepieciešamas arī slidas. Uzskata, ka pirmās dzelzs slidas izgatavotas Skotijā 1572. gadā. Droši ir zināms, ka tieši pēc simt gadiem (1672) izveidots Skotijas Slidskriešanas klubs. No Skotijas slidošana izplatījās Eiropā un arī Ziemeļamerikā, kur ledus pieejams daudz ilgāk – dažviet pat no oktobra līdz maijam.

No *baggataway* un *hoquet* līdz hokejam

XVI gadsimtā, kolonizējot Kanādu, franču kareivji nonāca Lielo ezeru rajonā, kur iepazinās ar indiāņu spēli *baggataway*. Mijiedarbībā ar franču

hoquet (franciski – “aitu gana nūja”; acīm redzot, tieši no šī vārda cēlies hokeja nosaukums) izveidojās lakross, kuru spēlēja gan uz sauszemes, gan uz ledus, taču bez slidām un bez vārtsargiem. Pēc franču–angļu kara (1756–1763) Kanāda nonāca angļu rokās, kuri savukārt ieviesa *hurling* un *shinty* (*shinney*) spēles. 1856. gadā uz Kanādu tika pārvietots angļu armijas pulks *Royal Canadian Rifles*. Pulka kareivji Kingstonā un Halifaksā trenējās slidošanā un, labi prazdami *shinney*, izmēģināja to arī uz ledus. Tomēr tas vēl nebija hokejs.

Lai precīzāk izpētītu hokeja pirmsākumus, otrā pasaules kara gados Kanādā tika izveidota īpaša komisija. Sākās dedzīgas diskusijas par to, kurā pilsētā īsti kārts Kanādas hokeja šūpulis – Halifaksā, Kingstonā vai Monreālā? Kaislības nerimās ilgi, tomēr argumenti runā par labu Monreālai.

Izšķiroša nozīme hokeja izveidē bija MakGila universitātes (Monreālā) studentu lēmumam ieviest spēlē vārtsarga posteni. Pēc MakGila universitātes vēsturnieku E.M.Orlika (*E.M.Orlick*), A.S.Lemba (*A.S.Lamb*) un F.S van Vāgnera (*F.S.van Wagner*) pētījumiem pirmā hokeja spēle notikusi 1875. gada 3. martā Monreālas slēgtajā ledus hallē *Victoria Skating Rink*. Katrā komandā bija 9 spēlētāji. Viņi spēlēja ar plakanu koka gabalu. Gumijas ripa pirmoreiz izmantota 1877. gadā. Nūjas ar taisnu lāpstiņu sāka izgatavot ap 1880. gadu Monreālā. Tikls vārtos parādījās 1900. gadā. Stāsta, ka cauri vārtiem mestā ripa reiz savainojusi kādu skatītāju. Viens no klātesošajiem tūdaļ tuvējā ostā nopircis vecu zvejnieka tīklu un iekarinājis to vārtos. Ir pat zināms šī cilvēka vārds – Frānsiss Nelsons (*Francis Nelson*). Vēlāk tika izveidotas arī apmales, lai nevajadzētu visu laiku meklēt ripu laukuma malās sašķūrētajās sniega kupenās.

XIX gadsimta deviņdesmitajos gados hokejs izplatījās visā Kanādā. 1892. gadā Kanādas gubernators lords Stenlijs dāvāja kausu labākajai Kanādas komandai. Sākumā par Stenlija kausu cīnījās amatieri, taču jau toreiz komandas tika pastiprinātas ar slepus apmaksātiem spēlētājiem. Pamazām profesionāli izspieda amatierus no cīņas par Stenlija kausu, un 1908. gadā H.Montagjū Allans (*H.Montagu Allan*) dāvāja jaunu kausu, kuru pasniegt Kanādas labākajai amatieru komandai. Allana kausa ieguvēji vēlāk līdz pat 1964. gadam pārstāvēja Kanādu pasaules

čempionātos. Pirmā profesionālā līga (*International Pro Hockey League*) tika izveidota 1903. gadā. 1917. gadā nodibinājās Nacionālā Hokeja līga.

Pēc atgriešanās Anglijā lords Stenlijs kļuva par aktīvu hokeja popularizētāju Eiropā. Hokeju spēlēja britu studenti un kareivji, kuri XIX gadsimta deviņdesmitajos gados atgriezās mājās no Kanādas. 1908. gadā tika izveidota Starptautiskā Hokeja federācija (LIGH, vēlāk – IIHF). Strauju hokeja attīstību Eiropā veicināja bendijs (hokejs ar bumbiņu), kas hokeja attīstības sākumposmā “piegādāja” jaunajai spēlei jau “gatavus” spēlētājus. 1910. gadā Šveicē, Lezavānā (*Les Avants*) notika pirmais Eiropas čempionāts hokejā, kurā uzvarēja Lielbritānija. 1920. gadā Antverpenē vasaras olimpisko spēļu laikā notika turnīrs, kuru vēlāk pasludināja par pirmo pasaules čempionātu – uzvarēja Kanāda.

Hokeja pirmsākumi Latvijā

Ar ledushokeju jeb Kanādas hokeju, kā šo spēli sākumā dēvēja, Latvijā sāka nodarboties 1929./30. g. ziemas sezonā. Par šo faktu sporta vēsturniekiem nav bijis strīdu. Taču ledushokeja priekšvēstures un pirmsākumu atainojums literatūrā un periodikā līdz šim bijis nepilnīgs vai pat apzināti sagrozīts. Kā zināms, līdz 1934. gadam sporta dzīve Latvijā attīstījās divās savrupās plūsmās: pilsoniskajā un sociāldemokrātu vadītajā strādnieku sportā. 1929. gada rudenī apgūt Kanādas hokeju ar ripu bija izlēmušas gan dažas Liepājas sporta biedrības, gan arī Rīgas SSS (*Strādnieku Sports un Sargs*) sportisti. Taču pirms 1929./30. gada sezonas apskata nedaudz ielūkosimies vēl senākā hokeja vēsturē.

Spriežot pēc gadsimta sākumā Rīgas preses izdevumos sniegtās informācijas, sporta biedrības *Kaiserwald* (*Ķeizarmežs*) sportisti 1906./07. gada ziemas sezonā sāka spēlēt hokeju ar bumbiņu. 1908. gada beigās hokeja treniņus uzsāka *Union* un dažu citu biedrību pārstāvji. Viņi neaprobežojās ar bumbiņas spēli vien, bet izmēģināja arī Kanādas variantu ar ripu. Laikrakstos diezgan detalizēti aprakstīta 1909. gada 15. februāra (pēc jaunā stila – 28. februāra) sacensība starp *Union* un Strēlnieku dārza komandām, kas notika Dārzkopības biedrības slidotavā – netālu no hipodroma tagadējā Grostonas ielā. Būtībā šī bija pirmā hokeja spēle Rīgā, kas norisinājās gandrīz pilnībā atbilstoši tā laika noteikumiem. Katrā komandā bija septiņi spēlētāji, laukuma izmēri – 35x50 m, vairāki dalībnieki spēlēja ar Kanādas hokeja nūjām (pārējie – ar bumbiņas hokeja

nūjām). Ledus kvalitāte bija diezgan slikta, jo nedaudz sniga. Ripa brīžiem atgādināja slapja sniega bumbu. Laukumam nebija apmaļu, tāpēc dažkārt nācās ilgi meklēt sniegā iemesto ripu. Spēlētāju sagatavošana nebija augstā līmenī, tomēr spēle ritēja raiti un interesanti. Uzvarēja *Union* (4:3). Kanādas hokejam Rīgā radās gan atbalstītāji, gan pretinieki. Šai spēlei pietika ar mazāku ledus laukumu nekā spēlei ar bumbiņu, sporta veikalos varēja pasūtīt nepieciešamo inventāru. Rietumeiropā hokejs ar ripu tolaik kļuva arvien populārāks. Kā jau minēts, 1908. gadā tika nodibināta Starptautiskā ledus hokeja federācija. Tomēr hokeja attīstību Rīgā un citviet Latvijā kavēja vairāki faktori: Krievijas Eiropas daļā un Skandināvijā bija izplatīta galvenokārt spēle ar bumbiņu, tāpēc vieglāk varēja atrast partnerus; spēlējot ar bumbiņu, ledus kvalitātei bija mazāka nozīme, valdīja uzskats, ka spēle ar bumbiņu ir veselīgāka, jo tajā vairāk jāslido un mazāk jālieto spēka cīņa. Tādēļ nākamajā sezonā rīdzinieki atkal pārgāja uz bumbiņas spēli. Lai gan hokeju ar bumbiņu uzsāka spēlēt arī ārpus Rīgas, piemēram, Jelgavā un Tukumā, un parādījās daudzsoļošas vidusskolnieku komandas, tomēr visumā šī spēle Latvijā pirms 1. pasaules kara plašu popularitāti neguva.

1921. gadā bijušie hokejisti nodibināja pirmo pēckara komandu, un 20. gadu otrajā pusē hokejs ar bumbiņu piedzīvoja savus ziedu laikus. Tomēr šajā laikā arvien skaidrāk izpaudās bendija (tā hokeju ar bumbiņu Latvijā sāka dēvēt 20. gadu vidū) noriets Eiropā. 1924. gada februārī Rīgā ieradās Karaļauču (Kēnigsbergas) VfK hokejisti, lai spēlētu ar Rīgas Airētāju kluba komandu... Kanādas hokeju. Pārsteigtie rīdzinieki panāca kompromisu: vienu spēli ar ripu, otru – ar bumbiņu, un uzvarēja abās (2:1 un 9:0). 1924. gada februārī *Latvijas Nacionālā jaunatnes savienība* un *Union* izveidoja arī divas sieviešu bendija komandas, taču neviena spēle tā arī nenotika.

1926. gada pavasarī Latvijas ziemas sporta savienība (LZSS) apsprieda iespēju tuvākajā sezonā pāriet uz spēli ar ripu, tomēr tolaik nekas būtisks vēl nenotika.

1929./30. sezona

---

4. pasaules un 15. Eiropas meistarsacīkstes nelabvēlīgu laika apstākļu dēļ izņēmuma kārtā risinājās pēc kausa sistēmas trijās valstīs: Francijā (Šamonī), Vācijā (Berlīnē) un Austrijā (Vīnē). Eiropas meistarsacīkšu finālspēlē Vācija ar 2:1 pārspēja Šveici. Pēc tam vienīgo spēli aizvadīja Kanāda (Port Arthur Bear Cats), ar 6:1 pieveicot Vāciju un kļūstot par pasaules meistariem.

Strādnieku sportisti – hokeja pionieri Rīgā

Pirmie ievēribas cienīgie notikumi hokeja attīstībā Latvijā saistāmi ar 1929. gadu, kad Tautas augstskolas sportaursos sešas stundas tika paredzētas hokejam ar ripu un bendijam. Rudenī biedrībā *Strādnieku Sports un Sargs* (SSS) pēc vācu biedru ierosinājuma pieņēma lēmumu pāriet no bendija uz hokeju. Sākumā šai idejai pretinieku netrūka. Ne visi bendija spēlētāji vēlējās nomainīt bumbiņu pret ripu. Vairākas komandas izjuka. Jauno spēli izmēģināja trīs nodaļas: *Rīgas Centrs*, *Brīvības vārti* un *Spēks* – pavisam 35 spēlētāji. SSS Latvijas meistarsacīkstes nepastāvēgās ziemas dēļ neizdevās sarīkot.

Tomēr pēc vienas nedēļas treniņa 1930. gada 15. februārī *Rīgas Centra* nodaļas slidotavā Jāņa Asara ielā pie Sarkanā krusta slimnīcas notika pirmā oficiālā hokeja spēle. *Rīgas Centra* nodaļas 1. vienība sacentās ar Karaļauču (Kēnigsbergas) SSS vienību. Spēles laiks bija sadalīts četros ceturkšņos. Kaut gan vācu sportistiem hokejā bija jau zināma pieredze, tempu diktēja un uzvaru guva mūsējie (3:0). *Rīgas Centra* komandā spēlēja: vārtsargs Haralds Zariņš, laukumā – SSS biedrības priekšnieks, Saeimas deputāts Bruno Kalniņš, Kozlovskis, Augusts Šteins, Kārlis Šteins, Voldemārs Vilnieks. Nākamajā dienā sacentās Latvijas un Vācijas (Austrumprūsijas) SSS izlases. Spēle bija ļoti apgrūtināta – lija lietus, pārvērdams laukumu mīksta sniega putrā. Pirmajā ceturksnī Alfrēdam Ūdrim izrāvienā izdevās gūt vārtus, kas deva uzvaru Latvijai (1:0).

Pēc divām nedēļām Latvijas SSS hokejisti devās atbildes vizītē uz Karaļaučiem. Spēles notika 2. martā. Vispirms sacentās Rīga ar Karaļaučiem. Latvieši visu laiku bija pārsvarā un uzvarēja (2:0). Pēc 15 minūšu pārtraukuma sākās valstsacīkste. Vāciju pārstāvēja “svaigi” spēlētāji, turpretim mūsējie aizvadīja otro spēli pēc kārtas. Neraugoties uz

pagurumu, latvieši izcīnīja vēl vienu uzvaru (3:1). Latviešu pārākumu noteica lielāks slidošanas ātrums, īpaši – starta ātrums. Mūsējie spēlēja šādā sastāvā: vārtos H.Zariņš, laukumā V.Krūmiņliepa, A.Kupče, A.Šteins, K.Šteins, A.Ūdris, V.Vilnieks.

Hokejs Liepājā

Nepilnu nedēļu pēc rīdziniekiem pirmo hokeja spēli aizvadīja liepājnieki. 1930. gada 21. februārī *Olimpija* pieveica *Hokei Balten* (2:1). Paraugtreniņus visiem Liepājas hokejistiem aizvadīja Zviedrijas hokeja savienības tiesnesis un kluba *Linnēa* kapteinis Svens Jansons. Pēc tam notika turnīrs, kurā sacentās trīs Liepājas pilsonisko sporta biedrību komandas. Uzvarēja Armijas sporta kluba (ASK) Liepājas nodaļa, apsteidzot *Olimpiju* un *Hokei Balten*. Šis turnīrs iegājis vēsturē kā Liepājas pirmās meistarsacīkstes.

1930./31. sezona

---

5. pasaules meistarsacīkstēs Kriņīcā (Polijā) uzvarēja Kanāda (Manitoba Grads). Vienlaikus risinājās 16. Eiropas meistarsacīkstes, kurās pirmo vietu izcīnīja Austrija.

Latvija – LIHG dalībvalsts

1930. gada rudenī Latvijas Ziemas Sporta Savienība (LZSS) nolēma atbalstīt hokeja attīstību Latvijā. Gada beigās tika paplašinātas LZSS Hokeja (resp. Bendija) sekcijas (vadītājs Arvīds Zirmis) funkcijas, iekļaujot tajā arī hokeju ar ripu. Novembrī tika nosūtīta vēstule Starptautiskajai Hokeja federācijai ar lūgumu uzņemt Latviju šajā organizācijā. Uzņemšana notika LIHG (*League Internationale de Hockey sur Glace*) kongresā, kurš risinājās vienlaikus ar pasaules un Eiropas meistarsacīkstēm Polijas pilsētā Kriņīcā 1931. gada 1.–8. februārī.

1930. gadā 12. decembrī Rīgā sākās hokeja tiesnešu kursi, kurus vadīja zviedrs Svens Jansons. Par pirmo nodarbību bija samērā maza interese – ieradās tikai deviņi sportisti. Kursi turpinājās 18. un 22. decembrī. LZSS presē publicēja paziņojumu, lai biedrības, kuras 1930./31. gada sezonā

vēlas spēlēt hokeju, līdz 22. decembrim informē LZSS par iespējamām spēļu norises vietām. 30. decembrī Esplanādē notika pirmais *Universitātes Sporta* (US) hokeja treniņš. To vadīja Arvīds Jurgens. Gan spēlētājiem, gan skatītājiem jaunā spēle iepatīkās.

Aizvadījuši vairākas treniņspēles, hokejisti nolēma noskaidrot spēcīgāko komandu Latvijā. Sarīkoja turnīru divās zonās: Rīgā un Liepājā. Pirmie sacīkstes uzsāka liepājnieki. 1. februārī ASK un *Olimpija* nospēlēja 0:0. Pēc divām nedēļām otrajā cīņā uzvarēja ASK (2:0). Rīgā pirmā spēle notika 8. februārī. *Wanderer* ar 1:0 pieveica US. Vārtus pirmajā trešdaļā ar tālu metienu guva Arvīds Jurgens. Pēc nedēļas *Union* pārspēja *Wanderer* (5:2). Izšķirošajā spēlē US sīvā cīņā panāca neizšķirtu (3:3) pret *Union* vienību. Līdz ar to par Rīgas zonas uzvarētājiem kļuva *Union*.

Izšķirošā spēle starp *Union* un Liepājas ASK notika 1. martā Rīgā, Esplanādes slidotavā. Sportistu darbību apgrūtināja sniegunis. Normālais laiks beidzās bez vārtu guvuma. Divreiz piecu minūšu pagarinājumā labāk veicās rīdziniekiem. Vienīgos vārtus ar spēcīgu metienu guva Johans Skadiņš – 1:0 *Union* labā.

Izmantojot labvēlīgos laika apstākļus, 8. martā Rīgā sarīkoja zibensturnīru, kurā piedalījās visas trīs galvaspilsētas komandas. Pirmo vietu izcīnīja US studenti, kuri uzvarēja gan *Wanderer* (4:0), gan *Union* (2:1). US vienībā spēlēja: vārtsargs Konstantīns Otlans, laukumā Reinholds Beķeris, Andrejs Jessens, Kārlis Osis, Augusts Ozols, Ādolfs Petrovskis, Leonīds Vedējs, Valentīns Volframs.

15. martā Latvijas studentu izlase (US) starptautiskā draudzības spēlē Rīgā mērojās spēkiem ar Lietuvas studentu izlasi. Uzvarēja lietuvieši, kuriem hokejā bija jau vairāku gadu pieredze (3:4). Izšķirošo panākumu viesi guva neilgi pirms cīņas beigām. Latvijai vārtus guva Jessens (2) un Petrovskis.

SSS meistarsacīkstes

Rīgas SSS meistarsacīkstēs sešu vienību konkurencē uzvarēja *Brīvības vārti*. Latvijas SSS meistarības finālā *Brīvības vārti* pieveica Tukumu.

Otrā vieta Mircušlāgā

Februāra pirmo pusi Latvijas SSS izlase aizvadīja ārzemju turnejā. Lūk, mūsējo sastāvs: Roberts Balodis, Artūrs Dāle, Bruno Kalniņš, Jānis Kamars, Jānis Lange, Augusts Šteins, Alfreds Ūdris, Haralds Zariņš. Vispirms latvieši 2. februārī Varšavā 1000 skatītāju klātbūtnē sacentās ar Poliju. Spēli sākot, latvieši bija diezgan nedroši un lēni, vairāk vēroja, ko darīs pretinieki. Poļi prasmīgāk kombinēja un meta uz vārtiem, toties mūsējie izrādījās ātrāki slidojumā. Pirmos vārtus 4. minūtē guva latvieši. Spēles beigās mūsējie jau bija lielā pārsvarā un uzvarēja ar 4:2.

Pēc tam Latvijas SSS komanda piedalījās strādnieku olimpiādē Austrijas Alpu pilsētiņā Mircušlāgā (*Mürzzuschlag*). Latvija uzvarēja Austrijas otro komandu (7:1), Vāciju (3:1) un cīņā par pirmo vietu sacentās ar Austrijas pirmo vienību. Šo spēli vēroja ap 5000 skatītāju, reportāžu pārraidīja Vīnes radio. Līdzīgā spēlē veiksmīgāki izrādījās austrieši (2:3). Atceļā uz mājām Latvijas SSS izlase aizvadīja vēl četras draudzības spēles: Medlingā ar Lejasaustriju (2:1), Vīnē ar Austriju (0:1), Berlīnē ar Vāciju (2:0) un Kauņā ar *Viltis* (1:0).

Jāpiebilst, ka attiecības starp Latvijas pilsoniskajām un strādnieku sporta biedrībām bija visai saspīlētas. Pilsoņi augstprātīgi dēvēja strādnieku sportistus par “siseņiem”, savukārt SSS periodiskajos izdevumos pilsoņu sportisti tika lamāti par “šķiras ienaidniekiem”. Par kopīgu sportošanu nevarēja būt ne runas!

Statistika

Turnīrs par Latvijas spēcīgākās komandas nosaukumu

Rīgas zona

	1.	2.	3.	sp	u	n	z	vārti	p
1. Union	-	5:2	3:3	2	1	1	0	8:5	3
2. Wanderer	2:5	-	1:0	2	1	0	1	3:5	2
3. US	3:3	0:1	-	2	0	1	1	3:4	1

Liepājas zona

ASK (Liepāja) – Olimpija

0:0, 2:0

Finālspele:

Union – ASK (Liepāja) 1:0

Union

vārtsargs: Herberts Kušķis

aizsargi: Herberts Keslers, Indriķis Reinbahs

uzbrucēji: Jūlijs Lindenbergs, Johans Skadiņš, Alfrēds Verners

SSS meistarsacīkstes

1. vietā *Brīvības vārti*

Anaņins, Kupče, Ķirsis, Lange, Ozols, Ūdris, Velvičs,
Zalcmanis

1931./32. sezona

Ziemas olimpiskās spēles notika Leikplesidā. Tālais ceļš bija pa kabatai tikai divām Eiropas komandām – Vācijai un Polijai. Pavisam turnīrā piedalījās četras vienības. Kārtējo uzvaru izcīnīja Kanāda (Winnipeg Monarchs), sīvā cīņā pieveicot ASV. Eiropas čempionātā Berlīnē pirmo reizi piedalījās Latvijas izlase. Mūsējie pieveica Rumāniju (3:0) un ierindojās astotajā (priekšpēdējā) vietā. Uzvarēja Zviedrija.

Hokejs uzvar bendiju

Ziemas sezonas sākumā hokejs vēl nevarēja lepoties ar tādu popularitāti kā bendijs, toties jau februārī abas ledusspēles atradās mainītās lomās. Kā tas varēja notikt? Pirmkārt, hokejā nevajag tik lielu laukumu un tik daudz spēlētāju kā bendijā, līdz ar to spēle rit straujāk un interesantāk, biežāk veidojas satraucoši momenti, turklāt atšķirībā no bendija hokejā jau tolaik regulāri notika pasaules un Eiropas meistarsacīkstes.

Pirmās oficiālās Latvijas meistarsacīkstes risinājās divās zonās: Rīgā un Liepājā. Turnīrā bija paredzēti divi riņķi; nelabvēlīgu laika apstākļu gadījumā uzvarētāji bija nosakāmi pēc pirmā riņķa rezultātiem. Un patiesi – laika apstākļi sportistus nelutināja. Janvāra vidū sākās atkuksnis, vairākas spēles nācās atlikt. Kāda sacīkste izjuka tādēļ, ka slidotavas darbinieki nelaida hokejistus laukumā, taupot ledu “normāliem” apmeklētājiem!

Atgadījās arī citādi kuriozi. Vairums hokejistu nāca no bendija aprindām un nespēja uzreiz “pārorientēties” uz hokeju. Piemēram, Rīgas Futbola kluba (RFK) vārtsargam Pēterim Skujam lielas problēmas sagādāja vārtsarga nūja, jo bendijā vārtsargi spēlē bez nūjas. Reiz Skuja mēģināja piemānīt tiesnesi, piestiprinot sev pie rokas miniatūru nūjiņu. Kad šis “numurs” negāja cauri, Skuja piesēja īsto hokeja nūju sev uz muguras. Drīz tomēr Pēteris itin labi iemācījās apieties ar neparasto rīku un kļuva par vienu no labākajiem vārtsargiem Latvijā.

Rīgas zonā pirmā spēle notika 1931. gada 29. decembrī Esplanādes slidotavā (US–ASK 0:0). Ļoti svarīga cīņa risinājās 21. februārī LSB slidotavā starp *Union* un RFK. Pirmajā trešdaļā Ēriks Pētersons izvirzīja vadībā RFK, taču otrajā trešdaļā *Union* spēlētājs J.Skadiņš četreiz pārspēja RFK vārtsargu Skuju, uz ko Pētersons atbildēja tikai ar vienu panākumu. Pēdējā trešdaļa aizritēja ar lielu *Union* pārkāpumu, jo RFK bija spiests spēli turpināt piecu vīru sastāvā. Pateicoties Skujas spīdošajam sniegunam, rezultāts tomēr vairs nemainījās – 4:2 *Union* labā. Līdz ar to *Union* kļuva par turnīra līderi. Otrā riņķa vidū sacensības pārtrauca, lai valstsvienība varētu aizbraukt uz Eiropas čempionātu Berlīnē. Par Rīgas zonas uzvarētāju pasludināja *Union*.

Liepājas zonā pirmo sacīksti izdevās aizvadīt tikai 7. februārī, kad Rīgā sezona jau ritēja pilnā sparā. Uzvarētājs noskaidrojās *Olimpijas* un ASK savstarpējās spēlēs. Pirmajā riņķī sāncensī nospēlēja neizšķirti (0:0), atbildes spēlē pārāki izrādījās *Olimpijas* hokejisti (2:0).

Latvijas meistarsacīkšu finālā sacentās *Union* un Liepājas *Olimpija*. Šī spēle sagādāja vilšanos. *Olimpijas* sportisti, kas futbolā bija pazīstami kā rūdīti cīnītāji, šoreiz nespēja izrādīt nopietnu pretestību. Jāatzīmē gan, ka liepājnieki spēlēja mazākumā – laukumā devās tikai pieci vīri nepieciešamo sešu vietā –, jo trīs vadošie hokejisti bija saslimuši. Jau pirmajā trešdaļā *Union* ieraidīja septiņas ripas liepājnieku “cietoksnī”.

Tikai pēdējā trešdaļā vienus vārtus guva arī *Olimpija*. Gala rezultāts – 14:1 *Union* labā.

Rīgas un Latvijas izlašu pirmās spēles

1932. gada 7. februārī Rīgā viesojās Tallinas *Kalev* bendija komanda. Izmantojot izdevību, igauņi nolēma izmēģināt arī hokeja spēli. *Kalevam* pretim stājās Rīgas sastādītā komanda, kurā ietilpa *Union* un US hokejisti. Spēle risinājās divus periodus pa 15 minūtēm. Rīdzinieki izrādījās tehniski daudz pārāki un uzvarēja (6:0).

27. februārī Rīgā, LSB slidotavā notika pirmā valsts sacīkste mūsu hokeja vēsturē: Latvija–Lietuva. Spēlētājus izlasei izvēlējās LZSS Hokeja sekcijas vadītājs Aleksandrs Liepiņš kopā ar Paulu Frēlihu. Spēlē piedalījās: vārtsargs Herberts Kušķis, aizsargi Herberts Keslers, Indriķis Reinbahs (visi – *Union*), uzbrucēji Roberts Bluķis, ādolfs Petrovskis (abi US), Johans Skadiņš (*Union*), Leonīds Vedējs (US), Alfrēds Verners (*Union*), Valentīns Volframs (US). Sākumā spēle risinājās samērā vienmuļi. 80x40 metru lielais laukums izrādījās nepierasts abām komandām, īpaši lietuviešiem. Pamazām latvieši ieguva arvien noteiktāku pārsvaru. Pirmie vārti krita pēc Skadiņa ievadīta uzbrukuma, ko veiksmīgi pabeidza Verners, ieraidot atsisto ripu vārtos. Komandas kapteinis Reinbahs ar tālu metienu palielināja rezultātu uz 2:0, bet otrajā trešdaļā arī uz 3:0.

Nākamajā dienā notika Rīgas–Kauņas pilsētu sacīkste. Šoreiz lietuvieši darbojās jau sekmīgāk. Pirmie pie panākuma tika mūsējie ar Bluķa metienu, bet lietuvieši rezultātu izlīdzināja un otrajā periodā pat izvirzījās vadībā. Stāvokli līdzsvaroja Lindbergs. Pēdējā trešdaļā Jurgens panāca 3:2, bet Pētersons – 5:2 Rīgas labā.

Debija Eiropas meistersacīkstēs Berlīnē

Lai gan Latvijā tikai šajā sezonā sāka nopietni nodarboties ar hokeju, LZSS nolēma pieteikt komandu Eiropas meistersacīkstēm Berlīnē 14.–20. martā. Lai sagādātu līdzekļus ceļam, 5.–6. martā LSB slidotavā divos laukumos tika sarīkots zibensturnīrs pēc divmīnusu sistēmas, kurā piedalījās visas sešas Rīgas vienības. Katra spēle ilga 2x10 minūtes. Finālā iekļuva *Union* un RFK. Visas priekšrocības šķita unioniešu pusē, kuri devās cīņā pēc daudz ilgākas atpūtas, taču negaidītu uzvaru (3:1)

izcīnīja RFK: vārtsargs Pēteris Skuja, laukumā Kārlis Paegle, Ēriks Pētersons, Ernests Rieksts, Roze, Ernests Volgasts, Hermanis Zaļums.

Braucienam uz Berlīni izlases sastāvā nolēma iekļaut vismaz pa vienam spēlētājam no katras komandas, papildinot ar četriem spējīgākajiem pēc LZSS ieskata, lai viņi pēc atgriešanās varētu nodot savu pieredzi mājās palicējiem, tomēr LSB un *Kaiserwald* sportisti palika malā. Komandas pārstāvis Berlīnē bija Pauls Frēlihs.

Eiropas meistarsacīkšu svinīgajā atklāšanā piedalījās LIHG prezidents Pols Loks (*Paul Loicq*), visu dalībvalstu hokeja savienību pārstāvji un slavenā norvēģu daiļslidotāja Soņa Henija. Pēc banketa viņa leduslaukumā demonstrēja viesiem savu māku, pilnīgi apburot deviņu valstu hokejistus.

Latvijas izlases pirmie pretinieki bija Čehoslovākija. Vispirms laukumā izslidoja pieckārtējie Eiropas čempioni čehoslovaki zilos tērpos, pēc tam Latvija melni–baltos tērpos. Ar 7:0 uzvarēja Čehoslovākija, tomēr publika aizrautīgi atbalstīja arī Latvijas komandu, īpaši vārtsargu Kušķi, kurš veiksmīgi atvairīja vairākus bīstamus metienus. Starplaikos mūsējos nāca uzmundrināt arī citu vienību hokejisti, kāds angļu spēlētājs pat izteicās, ka vēl neviena komanda ar tik niecīgu pieredzi neesot spējusi izrādīt tik drošu un uzņēmīgu spēli. Nākamajā cīņā pret Franciju Latvija spēlēja jau daudz drošāk, izveicīgi saspēlējās, un bija frančiem līdzvērtīgi pretinieki. Uzvarēja tomēr Francija, vienīgos vārtus gūstot pirmajā trešdaļā. Visi latviešu pūliņi panākt izlīdzinājumu palika bez sekmēm, lai gan izdevību netrūka, īpaši pēdējā trešdaļā. Sporta lietpratēji atkal uzteica Kušķa sniegumu.

Piedzīvojusi priekšsacīkstēs divus zaudējumus, Latvija turpināja cīņu gandarījuma turnīrā. Spēlē ar Rumāniju latvieši pierādīja, ka jau paspējuši šo to iemācīties, un uzvarēja ar 3:0. Divus vārtus guva Pētersons, vienus – Jurgens. Pēdējā spēlē Latvija sacentās ar Lielbritāniju. Pirmajā trešdaļā vadībā izvirzījās pieredzējušie briti, otrajā Reinbahs panāca izlīdzinājumu. Tad četrus vārtus pēc kārtas guva veiklais pretinieku uzbrucējs Devahs. Beigās Skadiņš vienus vārtus atguva (2:5).

Kopvērtējumā Latvija palika astotajā vietā, apsteidzot vienīgi Rumāniju. Par Eiropas čempioniem kļuva zviedri. Turnīra gaitā notika interesants starpgadījums. Pirmajā apakšgrupā, kur sacentās Vācija, Austrija un Šveice, visas spēles beidzās neizšķirti. LIHG kongresa

ārkārtējā sēdē nolēma mainīt turnīra nolikumu, pielaižot finālturnīrā visas trīs komandas, savukārt no abām pārējām grupām – tikai pa vienai sākotnēji paredzēto divu vietā!

Pēc Eiropas čempionāta mūsējie aizvadīja pilsētu sacīksti ar Brandenburgū, kurā veiksmīgāki bija mājinieki (5:7). Šajā spēlē gauzām vājš bija mūsu citkārt tik lieliskais vārtsargs Kušķis, kuram bija “sakāpušas galvā” jūsmīgās speciālistu atsauksmes. Katru metienu Kušķis mēģināja atvairīt ar kādu sevišķi efektīgu paņēmieni, taču ripas viena pēc otras lidoja vārtos. Stāsta, ka skatītāji viņu izsvilpuši un klieguši:

“Vakar tu biji Liebling aus Lettland, šodien tu esi Schwanz aus Lettland.”

SSS meistarsacīkstes

SSS hokejā notika lielas pārmaiņas. Agrāk hokeja lietas pārzināja Futbola komisija, jo vairums hokejistu nāca no futbolistu aprindām. Tagad tika izveidota īpaša Hokeja komisija. Sākot ar šo sezonu, spēles notika trijās trešdaļās nevis četros ceturkšņos kā agrāk. SSS meistarsacīkstes Rīgā notika divās grupās. Spēcīgāko komandu grupā uzvarēja *Rīgas Centra* nodaļa, noslēgumā izcīnot negaidīti pārliecinošu uzvaru pār spēcīgo *Brīvības vārtu* nodaļu (5:0). B grupas turnīrā uzvarēja *Spēks II*. Par Latvijas SSS meistara titulu *Rīgas Centra* nodaļai vajadzēja sacensties ar Tukumu, taču tukumnieki uz spēli neieradās.

SSS vadības attieksmi pret pilsonisko sportu spilgti raksturo starpgadījums ar *Brīvības vārtu* hokejistiem Langi un Ozolu, kuri pārgāja uz pilsonisko sporta biedrību *Kaiserwald*. Rakstiņā “Novēršaties no atkritējiem!” teikts:

“Šie sportisti izrādījušies par nenosvērtiem jaunekļiem, kas padevušies pilsoņu solījumiem par materiāliem u.c. labumiem. Dažos gadījumos notikusi pilnīga uzpirkšana, kā tas jau pilsoņos parasts, kur, piem., hokistu J. kāda biedrība šoziem nopirka par 500 latiem! Daži no mūsu atkritējiem nopirkti par hokī slidām un samaksām (dažu latu apmērā) par piedalīšanos treniņos.

Nodaļām vajadzētu turpmāk piegriezt lielāku vērību savu labāko sportistu idejiskai noteiktībai un neieteikt svārstīgus cilvēkus starptautiskām sacīkstēm. Mēs negribam uz biedrības rēķina dot iespēju uzstāties ārzemēs un baudīt materiālus labumus neapzinīgiem jaunekļiem,

kas paši nezina, kāpēc viņi sastāv SSS–ā, un kas ar vienu aci jau šķielē uz kaut kādu pilsoņu sporta biedrību.

Vēl viena nepatīkama lieta ir tā, ka daži mūsu biedri joprojām uztur draudzīgus sakarus ar aizgājējiem, aicina viņus uz mūsu sacīkstēm, dažreiz pat pielaiž mūsu treniņos. Būtu tak reiz pa visām reizēm jāapzinās, ka tie mūsu bij. biedri, kas mūs atstāj, ir uzskatāmi par strādnieku lietas un mūsu biedrības nodevējiem.”

SSS hokejistu cīņas ar Karaļaučiem

Februāra vidū Latvijā viesojās Karaļauču SSS vienība. Pirmajā spēlē Rīgā Latvijas SSS izlase (vārtsargs Haralds Zariņš, laukuma spēlētāji ābols, Roberts Balodis, Artūrs Dāle, Jānis Kamars, Kozlovskis, Krūmiņliepa, Lauks, Šteins – visi no Rīgas Centra nodaļas) uzvarēja ar 2:1. Pret Rīgas otro komandu, kurā līdzdarbojās arī Bruno Kalniņš, Karaļaučiem izdevās atspēlēties (0:3). Pēdējo spēli viesi aizvadīja Liepājā, kur viņus atkal pieveica Rīgas Centra nodaļa – šoreiz ar 2:0.

Statistika

Eiropas čempionāts Berlīnē

1932. gada 14.–20. martā

B apakšgrupa

	sp	u	n	z	vārti	p	
1. Čehoslovākija	2	1	1	0	8:1	3	0:7
2. Francija	2	1	1	0	2:1	3	0:1
3. Latvija	2	0	0	2	0:8	0	

Gandarījuma turnīrs (par 6.–9. vietu)

	sp	u	n	z	vārti	p	
1. Francija	3	2	1	0	9:3	5	(0:1)*
2. LieĻbritānija	3	2	1	0	9:5	5	2:5
3. Latvija	3	1	0	2	5:6	2	
4. Rumānija	3	0	0	3	0:9	0	3:0

*priekšrocību rezultāts, kas ietverts finālā

Vārtu guvēji Latvijas izlasē

Ēriks Pētersons	2	Indriķis Reinbahs	1
Arvīds Jurgens	1	Johans Skadiņš	1

Latvija

vārtsargi: Herberts Kušķis, Pēteris Skuja (rezervē)

aizsargi: Indriķis Reinbahs, Leonīds Vedējs

uzbrucēji: Andrejs Jessens, Arvīds Jurgens, Herberts Keslers, Jūlijs Lindenbergs, Ādolfs Petrovskis, Ēriks Pētersons, Johans Skadiņš, Valentīns Volframs

Latvijas čempionāts

Rīgas zona

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	sp	u	n	z	vārti	p
1. Union	-	2:0	4:2	2:2	1:0	4:2	5	4	1	0	14:6	9
2. LSB	0:2	-	4:3	3:0	3:0	2:1	5	4	0	1	12:6	8
3. RFK	2:4	3:4	-	4:2	2:1	2:1	5	3	0	2	13:12	6
4. US	2:2	0:3	2:4	-	0:0	5:1	5	1	2	2	9:10	4
5. ASK	0:1	0:3	1:2	0:0	-	5:1	5	1	1	3	6:7	3
6. Kaisrwald	2:4	1:2	1:2	1:5	1:5	-	5	0	0	5	6:19	0

Liepājas zona

	1.	2.	3.	sp	u	n	z	vārti	p
1. Olimpija	-	0:0	4:0	4	3	1	0	11:0	7
	-	2:0	5:0						
2. ASK (Liepāja)	0:0	-	3:1	4	1	1	2	4:6	3
	0:2	-	1:3						
3. Liepājas Tenisa klubs	0:4	1:3	-	4	1	0	3	4:13	2
	0:5	3:1	-						

Finālspele: Union–Olimpija 14:1

Union

vārtsargs: Herberts Kušķis

aizsargi: Herberts Keslers, Indriķis Reinbahs

uzbrucēji: Harijs Fogels, Hincenšteins, Jorgens Hvīds, Georgs Kabuls,
Jūlijs Lindenberg, Johans Skadiņš, Alfrēds Verners

SSS meistersacīkstes

1. vietā Rīgas centrs

vārtsargs: Zariņš

laukumā: Balodis, Dāle, Kamars, Krūmiņliepa, Lauks, Šteins

1932./33. sezona

Pasaules un Eiropas meistersacīkstes notika Prāgā. Pirmo reizi kanādiešiem nācās samierināties ar otro vietu – finālā viņus ar 2:1 pagarinājumā pieveica ASV (Massachusetts Rangers). Par Eiropas meistarību kļuva Čehoslovākija. Latvija gandarījuma turnīra finālā sīvā cīņā zaudēja Rumānijai (0:1), kopvērtējumā ierindojoties desmitajā vietā.

Skandalozās Latvijas meistersacīkstes

Jaunajai sezonai hokejisti gatavojās ļoti aizrautīgi. Tiklīdz decembrī uz pāris dienām iestājās sals, viņi tūdaļ izmēģināja Bābelītes ezera ledu. Pirmās oficiālās cīņas tomēr notika tikai 15. janvārī, kad LSB slidotavā divos ar dēļu apmali norobežotos laukumos risinājās sezonas atklāšanas zibensturnīrs. Neraugoties uz diezgan stipro salu, sanāca ap 300 skatītāju. Saistošākā bija *Union*–RFK sacīkste. Futbola kluba spēlētāji veiklāk rīkojās ar ripu un ātrāk slidoja, savukārt *Union* nosvērtāk kombinēja un precīzāk meta uz vārtiem. Vienīgos vārtus pagarinājuma pēdējā minūtē guva unionietis Hvīds. Līdz ar to *Union* iekļuva finālā un, kamēr noskaidrojās viņu pretinieki, paguva krietni atpūsties. Par otru finālistu kļuva ASK vienība, taču izšķirošajā cīņā karavīri jau bija stipri paguruši. Finālspēle aizritēja straujā tempā. Vispirms ar Jurgena metienu vadībā izvirzījās ASK, taču pēc tam *Union* ar Skadiņa un Reinbaha vārtu guvumiem panāca uzvaru (2:1).

Pēc nedēļas sākās Latvijas meistarsacīkstes. Rīgas zonā jau pirmajā dienā tikās galvenie favorīti: ASK un *Union*. Šoreiz reti saistošā spēlē uzvarēja ASK (2:0). Vārtus guva Jurgens un pašās beigās arī Arvīds Pētersons. No lielākām nepatīkšanām *Union* vienību daudzkārt glāba vārtsargs Kušķis. Turpmāk karavīriem tik labi vairs neveicās. Pret RFK un LSB karavīri panāca tikai 0:0. Savukārt pret US vienību ASK ieguva divus punktus bez cīņas. Tas izraisīja skandālu. US pārstāvis Roberts Plūme LZSS valdes sēdē iebilda, ka studenti nevarēja ierasties uz spēli ar ASK, jo tajā laikā piedalījās Akadēmiskajās pasaules meistarsacīkstēs Bardonekijā (Itālijā), tomēr citi LZSS locekļi noraidīja Plūmes protestus, jo atļauja spēlēt Itālijā US vienībai tikusi dota ar norunu, ka studenti savas prombūtnes laikā uzdod Latvijas meistarsacīkšu spēles.

Savukārt *Union* atlikušajās spēlēs soļoja no uzvaras uz uzvaru, un turnīra noslēgumā panāca karavīrus. Pārspēle par pirmo vietu Rīgas zonā notika 14. februārī LSB slidotavā. Ledus bija pavisam nelīdzens. “Jaunākajās Ziņās” izteikta kritiska piezīme, ka “*par 40 latiem nomas maksas gan varētu prasīt pienācīgu ledus sagatavošanu*”. Normāla spēle nebija iespējama – ripa nevis slīdēja, bet lēkāja. Šādiem apstākļiem labāk piemēroties prata *Union*. Pirmajā trešdaļā ASK vārtsargu Gisleru pārspēja Lindenbergs, otrajā – Hvīds guva vēl divus vārtus. Pēdējā trešdaļā karavīri izmisīgi centās atspēlēties, tomēr uzvarēja *Union* (3:1).

Liepājas zonā piedalījās tikai divas komandas. *Olimpija* pieveica Liepājas Tenisa klubu (1:0, 3:1). Arī šeit neiztika bez skandāla – apmērām desmit minūtes pirms otrās spēles beigām LTK atstāja laukumu.

Visskandalozākā tomēr izvērtās izšķirošā cīņa par Latvijas meistartitulu. Pēkšņi uznakušais atkusnis bija padarījis LSB slidotavu par 11. jūru. Lai gan tiesnesis V.Glins Holls atzina, ka uz šāda laukuma spēlēt nevar un liepājnieki jau noģērba hokeja tērpus, pēc stundu ilgas tielēšanās *Union* pārstāvim P.Frēliham tomēr izdevās pierunāt *Olimpijas* spēlētājus iziet laukumā. Ledus, kas jau sākumā bija mīksts, otrajā trešdaļā pārvērtās putrā. Par kombinācijām nebija ko domāt – katrs cīnījās pats par sevi. Pēdējā trešdaļā, kad olimpnieši bija jau paguruši, rīdniekiem izdevās izsist ripu no ledus putras un iedabūt vārtos. Tādējādi par Latvijas meistarvienību otro gadu pēc kārtas kļuva *Union*.

Sākot ar šo sezonu, notika cīņas arī 2. klasē, kur sacentās rezervisti. Uzvarēja LSB.

Sīvās cīņas Bardonekijā un Prāgā

Janvāra beigās un februāra sākumā Latvijas studenti piedalījās Akadēmiskajās pasaules meistarsacīkstēs* Itālijas Alpos – Bardonekijā (*Bardonnecchia*). Vienības sastāvā ietilpa US hokejisti Andrejs Jessens, Jānis Kļaviņš, Roberts Lapainis, Augusts Ozols, Leonīds Vedējs, Valentīns Volframs, kā arī Ādolfs Petrovskis (ASK) un Indriķis Reinbahs (*Union*). Hokejistiem palīdzēja arī ātrslidotājs Jānis Andriksons. Pirmajā spēlē Latvija pieveica Šveici (1:0). Vārtus guva pazīstamais futbola valstsvienības vārtsargs Kļaviņš. Pēc tam mūsējie ar tādu pašu rezultātu piekāpās Francijai, izcīnot savā apakšgrupā otro vietu un tiesības spēlēt par trešo vietu kopvērtējumā, taču atkušņa dēļ turnīrs netika pabeigts. Atceļā uz mājām mūsējie aizvadīja draudzības spēli Vīnē ar *Eislaufverein* (0:2).

Februāra vidū Latvijas valstsvienība devās uz pasaules čempionātu Prāgā. Izlasi sastādīja N.Kavass (*Union*). Komandas oficiālais pārstāvis bija Pauls Frēlihs. Šoreiz no mūsu komandas gaidīja jau vairāk nekā pērn Berlīnē, tādēļ jo sāpīgāka bija vilšanās. Pret ļoti spēcīgo Šveices komandu Latvija zaudēja ar 1:5. Sevišķi grūti klājās sākumā, kad ievērojamā pārsvarā bija šveicieši, bet mūsējie spēja atbildēt tikai ar atsevišķiem pretuzbrukumiem. Latvieši iespēlējās tikai pēdējā trešdaļā, kad Petrovskis

vienus vārtus atguva. Arī pret Ungāriju Latvija piedzīvoja neveiksmi (0:3). Ungāri cīnījās ļoti sirdīgi, jo viņus bija aizkaitinājis kāds mūsu tiesneša lēmums Ungārijas iepriekšējā spēlē.

Pēc diviem zaudējumiem Latvija turpināja cīņu gandarījuma turnīrā. Vispirms mūsējie diezgan negaidīti pieveica Itāliju (2:0). Abus vārtus guva komandas kapteinis Jurgens. Gandarījuma turnīra finālā Latvija zaudēja Rumānijai (0:1), kopvērtējumā paliekot desmitajā vietā. Turnīra brīvdienā mūsējie aizvadīja draudzības spēli Budejovicē (Budveisā) ar vietējo *Stadion* (1:3).

Latvijas valstsvienības sniegums izpelnījās visai kritisku novērtējumu. “Sporta pasaule”:

“Tā saskaņa un sajūsma, kāda bija 1932. gadā Berlīnē, Prāgā šogad nebija saskatāma. Nesaskaņas un sarūgtinājumu izsauca atsevišķu spēlētāju itkā sevis nostādīšana speciālistu lomā ledus hokeja spēlē un arī vienības pārstāvja [Frēliha], varētu teikt, nemākulīgā rīcība vienības sastādīšanā. Nesaprotamu iemeslu dēļ vienībā cīņā ar Itāliju un Rumāniju netika ierindots viens no labākajiem spēlētājiem mūsu apstākļos – Ēriks Pētersons, lai gan pārējo spēlētāju bezpartejiskas domas bija, ka šim spēlētājam gan vajadzēja būt ierindā. Tāpat nesaprotami bija tas, ka aizsargos Vedēja vietā tika nozīmēts Keslers, kas jau Rīgā demonstrēja savu nevarību noturēties uz slidām. Cīņā ar Rumāniju otrā uzbrucēju maiņa visu spēles laiku spēlēja tikai sešas minūtes. Vai šeit arī nebūs viena no kļūdām, kādēļ mūsu vienība zaudēja. Spēlēt pirmajai maiņai kopā 30 minūtes un vēl straujā tempā, tas ir tiešām daudz, bet mūsu pirmās maiņas uzbrucēji nevēlējās mainīties, lai gan beidzamā trešdaļā tik tikko turējās uz kājām. Šeit laikam lielu lomu spēlēja vēlēšanās spīdēt!”

Strādnieku hokejs

SSS meistarsacīkstes risinājās divās klasēs, turklāt A klasē tika iekļauta arī vienīgā provinces vienība – Tukums. Lielākais pārsteigums bija *Rīgas Centra* zaudējums *Spēka* nodaļai (0:3). Tomēr turnīra noslēgumā pirmo vietu atkal izcīnīja *Rīgas Centra* hokejisti. B klasē spēlēja 7 komandas. Vienādu punktu skaitu izcīnīja *Brīvības vārti II* un *Pārdaugava*. Pārspēle par pirmo vietu nelabvēlīgu laika apstākļu dēļ nenotika.

Statistika

Pasaules čempionāts Prāgā 1933. gada 18.–26. februārī

C apakšgrupa

	sp	u	n	z	vārti	p	
1. Šveice	2	2	0	0	6:1	4	1:5
2. Ungārija	2	1	0	1	3:1	2	0:3
3. Latvija	2	0	0	2	1:8	0	

Gandarījuma turnīrs

Pusfināls: Latvija – Itālija 2:0

Fināls: Latvija – Rumānija 0:1

Vārtu guvēji Latvijas izlasē

Arvīds Jurgens	2	Ādolfs Petrovskis	1
----------------	---	-------------------	---

Latvija

vārtsargi: Herberts Kušķis, Pēteris Skuja (rezervē)

aizsargi: Arvīds Jurgens, Indriķis Reinbahs, Leonīds Vedējs

uzbrucēji: Roberts Bluķis, Herberts Keslers, ādolfs Petrovskis, Arvīds Pētersons, Ēriks Pētersons, Johans Skadiņš

Latvijas čempionāts

Rīgas zona

	1.	2.	3.	4.	5.	sp	u	n	z	vārti	p
1. Union	-	0:2	2:1	2:0	3:0	4	3	0	1	7:3	6
2. ASK	2:0	-	0:0	w:0	0:0	4	2	2	0	2:0	6
3. RFK	1:2	0:0	-	1:0	2:0	4	2	1	1	4:2	5
4. US	0:2	0:w	0:1	-	2:0	4	1	0	3	2:3	2
5. LSB	0:3	0:0	0:2	0:2	-	4	0	1	3	0:7	1

Pārspēle par pirmo vietu:

Union – ASK 3:1

Liepājas zona

Olimpija – LTK 1:0, 3:1

Finālspēle: Union – Olimpija 1:0

Union

vārtsargs: Herberts Kušķis

aizsargi: Herberts Keslers, Indriķis Reinbahs

uzbrucēji: Bergmanis, Harijs Fogels, Jorgens Hvīds, Georgs Kabuls,
Jūlijs Lindbergs, Johans Skadiņš, Alfrēds Verners

2. klasē – 1. vietā: LSB

SSS meistarsacīkstes

1. vietā *Rīgas centrs*

vārtsargs: Haralds Zariņš

laukumā: Roberts Balodis, Artūrs Dāle, Jānis Kamars, V.Krūmiņliepa,
R.Lauks, L.Ļisakovs, Augusts Šteins

1933./34. sezona

Pasaules meistarsacīkstēs Milānā uzvarēja Kanāda (Saskatoon Quackers). Vienlaikus notiekošajās Eiropas meistarsacīkstēs pirmo vietu izcīnīja Vācija. Latvija šajā turnīrā nepiedalījās.

ASK pirmo reizi Latvijas meistarū godā

Hokeja sezona sākās 10. decembrī ar zibesturnīru. Saistošākā izvērtās pusfinālā spēle starp ASK un *Union*. Karavīri bija pārsvarā, taču nespēja realizēt daudzus vārtu momentus, un cīņa beidzās neizšķirti (0:0). Lozējot veiksmē uzsmaidīja *Union*. Arī trīsdesmit minūšu ilgā finālspēle starp US un *Union* beidzās bez vārtu guvuma. Uzvarētāja noskaidrošanu atlika uz vēlāku laiku.

Latvijas meistarsacīkšu spēles, sākot ar šo sezonu, notika tikai Rīgā, jo Liepājā *Olimpijai* vairs nebija pretinieku. Iecere iesaistīt *Olimpiju* kopīgā turnīrā ar Rīgas komandām izjuka, jo liepājniekiem nebija pa kabatai regulāri braukāt uz Rīgu.

Meistarsacīkšu pirmajā spēlē otrajos Ziemassvētkos *Union* nospēlēja 2:2 ar US. Sekoja desmit minūšu pagarinājums, kurā noskaidroja zibesturnīra uzvarētāju. Volframa gūtie vārti deva uzvaru studentiem. ASK pret *Kaiserwald* jau no paša sākuma attīstīja vētrainu tempu un pirmo trešdaļu pabeidza ar graujošu rezultātu – 10:0. *Kaiserwald* cīņu uzdeva un turpināja kā draudzības spēli. Karavīru vārtsargs Gislars stājās pretinieku vārtos, taču arī viņam nācās desmitreiz kapitulēt (20:0). Šis bija lielākais rezultāts pirmskara Latvijas meistarsacīkšu vēsturē.

Arī turpmāk ASK soļoja no uzvaras uz uzvaru, pārliecinoši izcīnot pirmo vietu. Karavīru pārkāpumu nodrošināja tobrīd Latvijā labākās uzbrucēju maiņas: Arvīds Pētersons–Arvīds Jurgens–ādolfs Petrovskis veiksmīga darbība. Runājot tā laika avīžnieka vārdiem, Pētersons “*uz slidām jutās tikpat labi kā Daliņš – soļojot*”. Vienības “galva un padomdevējs” bija Jurgens, Petrovskis – “veikls un manīgs kā lauva”. Vārtus droši sargāja Gislars, sezonas laikā kapitulējot tikai četras reizes. Aizsardzībā stabili spēlēja Paegle un Rieksts. Rezervistos bija R.Pakalns un V.Priede.

Vienīgo zaudējumu ASK piedzīvoja otrā riņķa spēlē pret US (2:3). Jau no paša sākuma cīņa risinājās abpusējos uzbrukumos. Pirmos vārtus guva Auziņš. Vēlāk studenti no burzmas guva vēl vienus vārtus, bet trešās trešdaļas sākumā Jessens panāca jau 3:0 US labā. Tikai pēc tam ASK

saņēmās un ar Jurgena un Petrovska metieniem samazināja rezultāta starpību. US turnīrā izcīnīja otro vietu. Trešajā vietā ierindojās Rīgas Futbola klubs, turnīra pēdējā spēlē panākot 1:1 pret savu sīvāko sāncensi LSB. Neveiksmīgi spēlēja abas vācu komandas. Divkārtējie Latvijas meistari *Union* pēc zaudējuma pēdējā spēlē pret LSB (0:3) atkrita uz piekto vietu. Pavisam vāji nospēlēja *Kaiserwald* vienība, visā turnīrā gūstot tikai vienus vārtus. Arī 2. klasē uzvarēja ASK.

Interese par hokeju radās arī citās Latvijas pilsētās. Tomēr nebija viegli uzsākt regulāras nodarbības – traucēja ne vien nepastāvīgie laika apstākļi, bet arī inventāra augstās cenas. Piemēram, hokeja nūja maksāja 6 latus, bet vārtsarga nūja – pat 17 latus, turklāt tās bija neizturīgas un bieži lūza. Bendija piederumi bija lētāki, un tieši tāpēc cēsinieki un valmierieši atteicās no ieceres uzspēlēt hokeju, toties sarīkoja bendija sacīksti, kurā ar 6:1 uzvarēja Valmiera.

Sezona bez valstsacīkstēm

Šajā sezonā nenotika neviena valstsacīkste, tomēr starptautisko spēļu netrūka. Decembra vidū Viļņā, kas tolaik bija Polijas sastāvā, US divreiz sacentās ar vietējo dzelzceļnieku sporta klubu *Ognisko* (0:2, 1:2).

Gadu mijā hokejisti viesojās Austrumprūsijā. Vispirms no US un *Union* spēlētājiem sastādītā Rīgas vienība zaudēja Karaļaučiem (1:4). Pēc tam *Union* ar tādu pašu rezultātu piekāpās Austrumprūsijas meistarvienībai – VfB (*Verein für Bewegungsspiele*), bet Jaunā gada pirmajā dienā nospēlēja 1:1 ar Rastenburgas sastādīto. Rīgas hokejistu darbību kavēja nepierasti šaurais laukums.

10. februārī Rīgā notika pilsētu sacīkste Rīga–Kauņa (0:0). Lija kā pa Jāņiem, un ledus drīz vien pārvērtās putrā. Nākamajā dienā US ar 5:2 pieveica Lietuvas meistarvienību LGSF. Arī šoreiz spēle risinājās ūdenī, tomēr nesalīdzināmi labākos apstākļos. Pirmie vārtus guva viesi, taču Bluķis rezultātu drīz vien izlīdzināja. Otrajā trešdaļā vēl divreiz vārtus guva Bluķis un vienreiz Auziņš, pēdējā trešdaļā komandas apmainījās vārtu guvumiem.

Februāra vidū stiprā atkusnī Rīga sacentās ar Viļņas *Ognisko*. Ledus bija tik mīksts, ka slidas griezās iekšā līdz pat zābakiem. Ar 1:0 uzvarēja rīdzinieki. Vārtus guva R.Pakalns. Nākamajā dienā pilsētu sacīkste Rīga–Viļņa notika nedaudz labākos apstākļos. Šoreiz ledus bija ciets, taču ļoti

nelīdzens. Atkal ar 1:0 uzvarēja mūsējie. Vārtus no burzmas guva Petrovskis.

SSS pēdējā sezona

SSS meistarsacīkstēs divās klasēs piedalījās 12 komandas. Pirmo vietu trešo reizi pēc kārtas izcīnīja *Rīgas Centra* 1. vienība. B klasē pārliecinoši uzvarēja *Spēks III* vienība.

Strādnieku ziemas sporta svētki Rīgā

Februāra vidū Rīgā risinājās strādnieku sporta svētki, kuros piedalījās arī austriešu hokejisti. Latvieši alka revanša par Mirccušlagā pirms trim gadiem piedzīvoto zaudējumu. Pirmā spēle Rīga–Vīne notika 18. februārī agri no rīta nelabvēlīgos laika apstākļos. Ledus bija ciets, bet nelīdzens. Sīvā cīņā uzvarēja rīdzinieki (3:0), pārsvaru izcīnot pēdējā trešdaļā. Divus vārtus guva Balodis, vienus – Čavars. Rīgas komandā spēlēja: vārtsargs Dansbergs, laukumā – Balodis, Čavars, Dāle, Kamars, Krūmiņliepa, Lapskalns, Ļisakovs, Šteins. Vīniešiem nebija vārtsarga, un viņiem izlīdzēja rīdzinieks H.Zariņš. Spēli vēroja ap 350 skatītāju. 21. februārī, kad svētku oficiālie pasākumi jau bija beigušies, uz ļoti laba ledus notika Latvijas–Austrijas sacīkste. Komandas izgāja laukumā tādos pašos sastāvos kā pilsētu spēlē. Latviešiem nācās galvenokārt aizsargāties, ko viņi veica spīdoši. Ar 3:2 uzvarēja Latvija. Divus vārtus guva Balodis, vienus – Krūmiņliepa. Šo spēli noraudzījās ap 500 skatītāju. Austriešiem izdevās rehabilitēties cīņā pret *Brīvības vārtu*, *Sarkandaugavas* un *Spēka* apvienoto komandu (3:4). Strādnieku hokejistiem šī bija pēdējā sezona, jo pēc 1934. gada valsts apvērsuma SSS tika aizliegta.

Statistika

Latvijas čempionāts

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	sp	u	n	z	vārdi	p
1. ASK	-	2:0	4:0	3:0	3:1	20:0	10	9	0	1	45:4	18
	-	2:3	1:0	3:0	1:0	6:0						
2. US	0:2	-	2:2	2:0	2:2	6:0	10	6	3	1	25:11	15
	3:2	-	2:2	1:0	1:0	6:1						
3. RFK	0:4	2:2	-	1:2	2:2	7:0	10	3	4	3	17:15	10
	0:1	2:2	-	1:1	2:1	w:0						
4. LSB	0:3	0:2	2:1	-	0:3	6:0	10	4	1	5	19:14	9
	0:3	0:1	1:1	-	3:0	7:0						
5. Union	1:3	2:2	2:2	3:0	-	10:0	10	3	2	5	24:14	8
	0:1	0:1	1:2	0:3	-	5:0						
6. Kalsowald	0:20	0:6	0:7	0:6	0:10	-	10	0	0	10	1:73	0
	0:6	1:6	0:w	0:7	0:5	-						

ASK

vārtsargs: Gislars

aizsargi: Kārlis Paegle, Ernests Rieksts

uzbrucēji: Arvīds Jurgens, Arvīds Pētersons, Ādolfs Petrovskis

2. klasē – 1. vietā ASK

Ansons, Baraks, Draguns, Kalniņš, Ķempelis, Magons,
R.Pakalns, V.Priede, Vītols

SSS meistarsacīkstes

1. vietā – Rīgas centrs

vārtsargs: Zariņš

laukumā: Balodis, Dāle, Kamars, Kozlovskis, Krūmiņliepa, Lauks,
Levins, Ļisakovs, Melderis, Pētersons, Priede, Šteins

1934./35. sezona

Pasaules un Eiropas meistarsacīkstes notika Davosā. Par pasaules čempioniem kļuva Kanāda (Winnipeg Monarchs). Eiropas meistarsacīkstēs uzvarēja Šveice. Ar kanādiešiem šajā turnīrā pirmoreiz sacentās Latvijas izlase, piedzīvojot smagāko zaudējumu pirmskara posmā (0:14). Savukārt pret Nīderlandi Latvija izcīnīja pārliecinošāko uzvaru (7:0).

Pārmaiņu laiks

Jaunā sezona atnesa dažādas pārmaiņas. ASK stadionā ierīkoja mākslīgo apgaismojumu, un hokeju tagad spēlēja ne vien brīvdienās, bet arī darbdienu vakaros. Notika jauni turnīri – Rīgas meistarsacīkstes un tā dēvētā Latvijas olimpiāde. Rīgā tika sarīkota arī SELL studentu olimpiāde. Taču pēc Ulmaņa apvērsuma tika aizliegta SSS darbība, līdz ar to nenotika vairs SSS hokeja turnīri. Daļa SSS hokejistu pārnāca uz pilsoniskajām sporta biedrībām, Dāle vēlāk iekļuva pat Latvijas valstsvienībā.

Pirmā treniņspēle notika 9. decembrī. Tā beidzās ar satriecošu rezultātu – meistarvienība ASK ar 1:8 zaudēja US. Studenti savu lielisko sportisko formu apliecināja arī pret *Union* (5:0), taču tad negaidīti zaudēja RFK (1:2). Treniņspēļu iznākumi solīja patiesi aizraujošu sezonu. Taču nepastāvīgās ziemas dēļ ne viss izdevās kā iecerēts – piemēram, izjuka sezonas atklāšanas zibensturnīrs.

Latvijas meistarsacīkstes sākās otrajos Ziemassvētkos. Pirmajās spēlēs favorīti izcīnīja pārliecinošas uzvaras: RFK–LSB (4:1), ASK–*Union* (5:1). Toties nākamā kārtā deva pārsteidzošus iznākumus. US tikai ar lielu piepūli pieveica LSB (2:1), bet spēcīgā RFK komanda ar 0:3 zaudēja *Union*.

6. janvārī notika galvenā spēle: ASK–US. Neskatoties uz –20° salu, Vienības laukuma slidotavā bija sapulcējušies ap 250 skatītāju, tomēr komandu sniegums sagādāja vilšanos. US sastāvā slimības dēļ nepiedalījās pieredzējušais aizsargs Vedējs, un studenti nespēja rādīt savu parasto spēku. Sākumā Blukis guva vārtus US labā, bet jau pēc dažām

minūtēm Ķempelis rezultātu izlīdzināja. Otrajā trešdaļā Jurgens ar sologājienu izvirzīja vadībā ASK. Pēdējā trešdaļā studenti visiem spēkiem centās panākt izlīdzinājumu, tomēr, spēlējami bez maiņas, nespēja nopietni apdraudēt karavīru uzvaru. Beigās ASK guva vēl vienus vārtus (3:1).

Ļoti aizraujoši risinājās ASK un RFK spēle. Šoreiz ASK vārtsargam Kušķim bija daudz vairāk darba nekā Niedrītim laukuma viņā galā. Tomēr otrajā trešdaļā “blondais” Arvīds Pētersons izvirzīja vadībā karavīrus. Pēdējā trešdaļā RFK, ik pēc pāris minūtēm mainot spēlētājus, kāpināja tempu (ASK bija tikai viens rezervists), un neilgi pirms spēles beigām A.Puriņš panāca 1:1. US ar 5:4 pieveica *Union*. Trīs vārtus guva Blūķis.

Pēc tam sakarā ar Latvijas piedalīšanos pasaules meistarsacīkstēs Davosā un Akadēmiskajās pasaules meistarsacīkstēs Sanktmoricā vietējā hokeja dzīvē iestājās ilgstošs pārtraukums.

Pēc hokejistu atgriešanās sākās jauns turnīrs – Rīgas meistarsacīkstes. Ļoti asa cīņa izvērtās starp RFK un *Union* vienībām. Pēc kādas sadursmes ar unionieti Libauu RFK spēlētājs Ēriks Pētersons nokrita uz ledu. *“Piecēlies viņš no muguras pieskrēja Libauam un zvēla savam pāridarītājam ar koku pa galvu. Sitiens bija tik spēcīgs, ka koks salūza. Pēc tam sākās kaut kas līdzīgs kautiņam.”* Vēlāk cīņa risinājās mierīgi un beidzās ar *Union* uzvaru (3:2). Ēriku Pēteronu diskvalificēja līdz sezonas beigām, pārējiem sadursmes vaininiekiem izteica stingru brīdinājumu. Diskvalifikāciju līdz sezonas beigām izpelnījās arī LSB spēlētājs Krotovskis – par tiesneša apvainošanu.

Latvijas meistarsacīkšu noslēgumā LSB neieradās uz spēli pret ASK, tādējādi karavīri bez cīņas ieguva vajadzīgos divus punktus, kas tiem otro gadu pēc kārtas nodrošināja Latvijas meistartitulu. Februāra vidū iestājās neparasti ilgs atkusnis, kas gandrīz izjauca visus hokejistu plānus. Tikai 6. martā bija iespējams atsākt sacīkstes. Pēdējā Latvijas meistarsacīkšu spēlē US pieveica RFK (6:2), izcīnot otro vietu.

Pēc tam sākās tā dēvētais Latvijas olimpiādes turnīrs, kas risinājās pēc vienmīnusa sistēmas. Izlozei bija labpaticies jau pirmajā spēlē savest kopā abus galvenos favorītus: ASK un US. Vairāk uzbruka ASK, taču lielisks US vārtos bija Lapainis. Trešajā trešdaļā studenti, spēlējot pavisam bez maiņas, sāka pagurt, un beidzot Jurgenam no aptuveni piecpadsmit metru

attāluma izdevās ieraidīt ripu US vērtos. Taču pēdējās minūtēs Jessens rezultātu izlīdzināja. Pagarinājumā Ozols nelaimīgi ievirzīja ripu pats savos vērtos, beigās Pētersons vēlreiz pārspēja Lapaini, un ASK uzvarēja ar 3:1. Otrajā pusfinālā sezonas noslēgumā strauji progresējošā LSB komanda ar 3:0 pieveica RFK, tomēr finālā pret karavīriem LSB spēka nepietika – 6:1 ASK labā. Tā karavīri Latvijas meistartitulalm pievienoja arī olimpiādes uzvarētāju laurus. Rīgas meistarsacīkstes un Latvijas meistarsacīkšu 2. klases turnīru nepabeidza.

Pirmo reizi – pret kanādiešiem

Pasaules meistarsacīkstes 1935. gadā notika Šveices Alpu kūrortpilsētiņā Davosā. No sākuma LZSS valde līdzekļu trūkuma dēļ (braucienam bija nepieciešami ap 2000 latu) nolēma atteikties no piedalīšanās šajā turnīrā. Tad iniciatīvu uzņēmās ASK un US klubu pārstāvji, piedāvājoties paši saviem spēkiem sastādīt izlasi un nodrošināt tās startu Davosā.

10. janvārī notika pirmā treniņspēle, kurā izlase ar 3:1 pieveica *Union* un RFK sastādīto vienību. Valdīja krietns sals, un slidotavā bija sakurti divi lieli sārti, pie kuriem sasildīties, taču tos izmantoja tikai retais, jo laukumā no sākuma līdz beigām risinājās karsta cīņa. 15. janvārī izlase ar 3:1 pieveica RFK. Šoreiz cīņa risinājās pārmērīgi asi: Bluķim savainoja degunu, Auziņam pārsita uzaci. Tajā pašā vakarā Latvijas valstsvienība devās ceļā uz Šveici. Komandu pavadīja R.Plūme (US) un pulkvežleitnants R.Ceplītis (ASK). Pa ceļam mūsējie aizvadīja treniņspēles ar vietējām komandām Karaļaučos (2:1) un Minhenē (3:3).

Pasaules meistarsacīkstēs piedalījās 15 komandas, kuras bija sadalītas četrās apakšgrupās. Pa divām labākajām vienībām no katras apakšgrupas pēc tam turpināja cīņas pusfinālos un vēlāk finālā. Latvija bija iedalīta ļoti spēcīgā apakšgrupā – kopā ar Kanādu un Lielbritāniju. Jau pirmajā spēlē Latvija stājās pretī kanādiešiem. Vēl nepieraduši pie augstkalnu apstākļiem (Davosa atrodas pusotra kilometra augstumā virs jūras līmeņa) mūsējie zaudēja ar 0:14. Lūk, kā šo spēli raksturoja Aleksejs Auziņš: *“Kāpēc mēs zaudējam tik smagi? Vispirms – ievesti daži grozījumi noteikumos par aizmuguri, kas mums Rīgā nebija zināmi, bet tagad ļoti grūti nācās aprast ar šo jauninājumu. Otrkārt – pret mums spēlēja*

kanādieši – tie pasakainie ledushokeja lielmeistari, par kuriem gan bijām dzirdējuši un lasījuši dažādas leģendas, bet nekad nebijām ar viņiem cīnījušies. Mūsu vārti gandrīz vienmēr krita pēc zibenīgām pretinieku kombinācijām. Viņi apved pat vārtsargu un šauj tikai vārtos no tuvuma. Lieliski kanādieši ir uz slidām. Apbrīnojama viņu ķermeņa kustība. Šeibes vadīšana – teicama. Spēlētājs nekad vārtos nemet pats, bet padod šeibi savam blakus stāvošam kolēgam. Kanādieši pie augstām uzvarām pieraduši.” Otrajā spēlē Latvija zaudēja pieredzējušajai Lielbritānijas komandai (1:5). Vārtus mūsējo labā guva Bluķis. Par mūsu pretinieku spēku liecina tas, ka turnīra noslēgumā Kanāda izcīnīja pirmo vietu, Lielbritānija – trešo (aiz Šveices).

Gandarījuma turnīrā sacentās septiņas komandas, sadalītas divās apakšgrupās. Latvija pirmajā spēlē piedzīvoja sāpīgu neveiksmi pret Rumāniju (2:3). Pēc otrās trešdaļas rezultāts bija jau 0:3. Pēdējā trešdaļā latvieši neatlaidīgi uzbruka un ar Bluķa un Pētersona metieniem samazināja rezultāta starpību līdz minimumam, taču panākt izlīdzinājumu nespēja. “Jaunākās Ziņas”: “Mūsējie sākumā nespēlēja ar pilnu enerģiju. Tikai pēdējā posmā tie darbojās ar redzamu pārsvaru un divus vārtus atkvītēja. Ja spēle turpinātos tikai vēl nedaudz minūtes, vai arī ja drusku labāk veiktos pirmos posmos, tad uzvara būtu latvju pusē. Spēle pret rumāņiem lieku reizi pierādīja, ka nav jāzaudē laiks ar pretinieka “novērtēšanu”, bet jāspēlē ar lielu enerģiju jau cīņas sākumā.” Spēcīgajai Vācijas komandai Latvija piekāpās sīvā cīņā ar 1:3. Pirmie vārtus guva vācieši. Trešās trešdaļas sākumā Petrovskis panāca izlīdzinājumu. Latvieši sajūsmināti metās uzbrukumā, gribēdami par katru cenu uzvarēt, taču vācieši prasmīgi izmantoja šo pārgalvību un pēdējās septiņās minūtēs iemeta vēl divas ripas. Pēdējā spēlē pret Nīderlandi Latvija beidzot guva uzvaru (7:0). Vārtus guva Jessens (3), Auziņš (2), Petrovskis un Paegle. Pasaules meistarsacīkšu noslēgumā tika noskaidrotas vietas no 1. līdz 10. Mūsējos nosacīti varētu ierindot 13.–14. vietā – virs Nīderlandes.

Panākumi Akadēmiskajās pasaules meistarsacīkstēs un SELL olimpiādē

Pēc pasaules meistarsacīkšu beigām ASK hokejisti atgriezās mājās, iedeguši un sajūsmināti par kanādiešu lielisko spēli, bet US komanda (vārtsargs Lapainis, laukuma spēlētāji Bluķis, Jessens, Klāvs, Ozols,

Petrovskis (ASK), Pētersons (ASK), Vedējs) devās uz pārdesmit kilometru attālo Sanktmoricu, kur piedalījās 4. Akadēmiskajās pasaules meistarsacīkstēs. Treniņspēlē mūsējie izcīnīja iespaidīgu uzvaru pret Klostersu (10:2). Sanktmoricā Latvija, darbodamās ar lielu sparību un neatlaidību, jau pirmajā spēlē sagādāja vispārēju pārsteigumu, pieveicot Itāliju (2:0). Pēc tam mūsējie uzvarēja arī Franciju (1:0), zaudēja Ungārijai (0:4), bet nākamajā spēlē pieveica Čehoslovākiju (1:0). Izšķirošajā cīņā par pirmo vietu Latvija sacentās ar Šveici. Normālais laiks beidzās neizšķirti (1:1). Cīņas liktenis izšķīrās tikai trešajā pagarinājumā – diemžēl, par labu Šveicei (1:4). Šveice ar Ungāriju dalīja pirmo vietu turnīrā, Latvija ar Čehoslovākiju – trešo. Hokejisti jutās vilušies, jo uzvara bija tik tuvu. Zināmu gandarījumu sagādāja Jāņa Andriksa panākumi ātrslidošanā. Viņš izcīnīja pirmās vietas 500 m, 1000 m un 5000 m distancēs.

Februāra vidū Rīgā notika SELL* studentu olimpiāde. Kopvērtējumā pārliecinoši uzvarēja Latvija. Arī hokejā pirmo vietu izcīnīja mūsējie (US), pieveicot Igauniju (7:1) un Lietuvu (4:2; visus četrus vārtus guva Jessens). Igaunija negaidīti ar 3:2 uzvarēja Lietuvu.

Divas draudzības spēles Kauņā aizvadīja *Union*: pret Kauņas jahtklubu (3:0) un pret LGSF (5:2).

Statistika

Pasaules čempionāts Davosā

1935. gada 9.–27. janvārī

D apakšgrupa

	sp	u	n	z	vārti	p	
1. Kanāda	2	2	0	0	18:2	4	0:14
2. Lielbritānija	2	1	0	1	7:5	2	1:5
3. Latvija	2	0	0	2	1:19	0	

Gandarījuma turnīra A apakšgrupa

	sp	u	n	z	vārti	p	
1. Vācija	3	3	0	0	11:1	6	1:3
2. Rumānija	3	2	0	1	9:5	4	2:3
3. Latvija	3	1	0	2	10:6	2	
4. Nīderlande	3	0	0	3	0:18	0	7:0

Vārtu guvēji Latvijas izlasē

Andrejs Jessens	3	Ādolfs Petrovskis	2
Aleksejs Auziņš	2	Arvīds Pētersons	1
Roberts Bluķis	2	Kārlis Paegle	1

Latvija

vārtsargi: Herberts Kušķis, Roberts Lapainis

aizsargi: Arvīds Jurgens, Kārlis Paegle, Leonīds Vedējs

uzbrucēji: Aleksejs Auziņš, Roberts Bluķis, Andrejs Jessens, Edgars Klāvs, Arvīds Pētersons, ādolfs Petrovskis

Latvijas čempionāts

	1.	2.	3.	4.	5.	sp	u	n	z	vārti	p
1. ASK	-	3:1	5:1	1:1	w:0	4	3	1	0	9:3	7
2. US	1:3	-	5:4	6:2	2:1	4	3	0	1	14:10	6
3. Union	1:5	4:5	-	3:0	4:1	4	2	0	2	12:11	4
4. RFK	1:1	2:6	0:3	-	4:1	4	1	1	2	7:11	3
5. LSB	0:w	1:2	1:4	1:4	-	4	0	0	4	3:10	0

ASK

vārtsargi: Gislars, Herberts Kušķis

aizsargi: Kārlis Paegle, Ernests Rieksts

uzbrucēji: Kārlis Balodis, Arvīds Jurgens, Jānis Kļaviņš, Ķempelis, Roberts Pakalns, Arvīds Pētersons, ādolfs Petrovskis

1935./36. sezona

Olimpiskajā hokeja turnīrā Garmišā-Partenkirhenē sensacionālu uzvaru guva Lielbritānija, izšķirošajā spēlē pieveicot Kanādu (2:1). Jāpiebilst, ka vairums britu komandas dalībnieku hokeja iemaņas bija apguvuši Kanādā. Latvija nospēlēja neveiksmīgi – trijās spēlēs piedzīvoja trīs zaudējumus.

ASK – trešo reizi pēc kārtas Latvijas meistara godā

Latvijā pirmās treniņspēles notika decembra vidū, valsts meistarsacīkstes sākās 29. decembrī. Pirmajā spēlē US grūtā cīņā pieveica RFK (1:0). Taču pēc tam sākās atkušņi, un tikai 16. janvārī radās iespēja izspēlēt nākamo sacīksti: ASK–US. Abu favorītu spēle pulcināja tam laikam neparasti kuplu skatītāju pulku – gandrīz 600. Pirmajā trešdaļā iniciatīva piederēja studentiem, taču panākumu guva karavīri – R.Pakalns, saņēmis ripu no aizvārtes, ieraidīja to tīklā. Pēc strauja Jessena izgājiena un centrējuma Auziņš rezultātu izlīdzināja. Otrajā trešdaļā ASK uzbruka aizvien neatlaidīgāk, taču lieliski US vārtos spēlēja Lapainis. Tomēr R.Pakalnam ar slīpu metienu izdevās viņu pārspēt vēlreiz. Pēdējā trešdaļā ASK nosargāja uzvaru (2:1).

Pēc tam karavīri pārliecinoši sakāva LSB (7:0), bet flegmātiskā spēlē zaudēja punktu pret *Union* (1:1). Tomēr pēdējo sacīksti pret RFK karavīri aizvadīja ar lielu atbildības sajūtu. Izcīnot uzvaru ar 3:0, ASK vienība kļuva pārējiem sāncensiem neaizsniezama un trešo sezonu pēc kārtas izcīnīja Latvijas meistara titulu.

Abas spēcīgākās komandas – ASK un US – divās spēlēs izcīnīja Latvijas kausu. Pirmajā spēlē uzvarēja karavīri, (2:1) taču otrajā studenti iespaidīgi revanšējās (5:1) un ieguva kausu savā īpašumā.

Skandāls sezonas noslēgumā

Pēc valsts vienības atgriešanās no olimpiskajām spēlēm notika Rīgas meistarsacīkstes. US, vēl jūtot ceļojuma nogurumu kaulos, itin pārliecinoši pieveica RFK (7:2). Aizvien spēcīgāk spēlēja LSB vienība. Vispirms LSB uzvarēja *Union* (5:3), pēc tam sagādāja nopietnas problēmas karavīriem. Pēc diviem Fogeļa panākumiem LSB izvirzījās vadībā, un tikai pēdējā trešdaļā meistarvienība pierādīja savu pārākumu (4:2).

Abu favorītu – ASK un US – cīņā iniciatīva piederēja studentiem. Otrajā trešdaļā pēc Petrovska un Klāva metieniem US izvirzījās vadībā. Pēdējā trešdaļā ASK darīja visu iespējamo, lai atspēlētos, un Putniņš vienus vārtus atguva. Karavīri turpināja enerģiski uzbrukt un pēc kārtējā Putniņa metiena jau saskatīja ripu vārtos, taču tiesnesis guvumu neatzina. US uzvarēja (2:1) un kļuva par drošāko kandidātu uz Rīgas meistarū titulu.

Turnīra beigās izjauca atkusnis un Latvijas hokejā vēl nepieredzēts skandāls. RFK un *Union* uz ļoti sliktā ledus izspēlēja tikai vienu trešdaļu, kuru ar 2:0 savā labā pabeidza unionieši. Arī uz mīksta, tomēr lietojama, ledus risinājās US–LSB cīņa. Tiesāja Jurgens (ASK). Neilgi pirms pirmās trešdaļas beigām pie rezultāta 0:0 Jurgens no laukuma noraidīja Petrovski (US), taču sodītais sāka *“demonstratīvi plātīties rokām, izsmejot tiesnesi”*. Jurgens paaugstināja Petrovska sodu līdz 5 minūtēm. Tad iejaucās studentu kapteinis Vedējs, skarbiem vārdiem pieprasot Jurgenam paskaidrojumus par noraidījuma iemesliem. Jurgens tūdaļ noraidīja Vedēju līdz spēles beigām, taču Vedējs atteicās atstāt laukumu. Spēle netika pabeigta. US piekritēji notikušo uztvēra kā Jurgena atreibību par strīdīgo atgadījumu ASK–US spēlē, kad netika atzīti vieni vārti. Ar šo skandalozo spēli sezona beidzās, jo iestājās silts laiks, un vairāk spēļu nenotika. Arī Latvijas meistarsacīkšu 2. klases turnīrs netika izspēlēts līdz galam.

Olimpiskās spēles Garmišā-Partenkirhenē

Olimpiskajām spēlēm Latvijas izlase sāka gatavoties jau novembrī, taču atkušņu dēļ nespēja pienācīgi sagatavoties. Treniņi notika uz Bābelītes ezera ledus. Pirmo pārbaudes spēli valsts vienība aizvadīja 17. janvārī pret RFK (6:2). Galīgo komandas sastāvu noteica LZSS 29. janvāra sēdē: Auziņš, Bebris, Bluķis, Jurgens, Lapainis, Paegle, Petrovskis,

A.Pētersons, Vedējs, rezervē Kušķis, Ozols, Rozītis. Tomēr uz Garmišu aizbrauca 14 hokejisti (“pa kluso” komandā tika iekļauti arī Jessens un Klāvs).

Olimpiskajā turnīrā Latvija nospēlēja neveiksmīgi. 7. februārī mūsējie pirmajā spēlē sacentās ar Kanādu. Sākumā latvieši izrādīja sīvu pretestību – vārtos lielisks bija Lapainis, pirmajā trešdaļā ielaižot tikai divas ripas. Otrajā trešdaļā kanādieši kāpināja tempu un guva vēl trīs vārtus. Savukārt Petrovskis izrāvienā pret kanādiešu vārtsargu neizmantoja labu izdevību. Pēdējā trešdaļā latviešu spēki izsīka – gala rezultāts 0:11. Nākamajā dienā Latvija zaudēja arī Polijai (2:9). Vārtus guva Bebris un Pētersons. Pēc smagās cīņas pret Kanādu mūsējie bija stipri saguruši, īpaši uzbrucēji. Pēdējā spēlē Latvija zaudēja Austrijai (1:7) un no tālākajām cīņām izstājās. Gandarījuma turnīrs pēdējā brīdī izjuka. Atceļā uz mājām mūsējie aizvadīja pilsētu sacīkstes pret Minheni (3:0) un Berlīni (1:5).

Divas starptautiskas draudzības spēles notika arī Rīgā. Pilsētu sacīkstē Rīga pārliecinoši sagrāva Tērbatu (11:2). Četrus vārtus guva Pētersons. Vēl iespaidīgāku uzvaru US izcīnīja pret Tartu *Kalev* (14:0).

Statistika

Olimpiskās spēles Garmišā-Partenkirhenē

1936. gada 6.–16. februārī

A apakšgrupa

	sp	u	n	z	vārti	p	
1. Kanāda	3	3	0	0	24:3	6	0:11
2. Austrija	3	2	0	1	11:7	4	1:7
3. Polija	3	1	0	2	11:12	2	2:9
4. Latvija	3	0	0	3	3:27	0	

Vārtu guvēji Latvijas izlasē

Arvids Pētersons	1	Kārlis Paegle*	1
Jānis Bebris	1	* Pēc citas versijas vārtus guva Bēris	

Latvija

vārtsargi: Herberts Kušķis, Roberts Lapainis

aizsargi: Arvīds Jurgens, Kārlis Paegle, Leonīds Vedējs

uzbrucēji: Aleksejs Auziņš, Jānis Bebris, Roberts Bluķis, Ādolfs Petrovskis, Arvīds Pētersons, Jānis Rozītis

Latvijas čempionāts

	1.	2.	3.	4.	5.	sp	u	n	z	vārti	p
1. ASK	-	2:1	7:0	3:0	1:1	4	3	1	0	13:2	7
2. US	1:2	-	2:0	1:0	3:2	4	3	0	1	7:4	6
3. LSB	0:7	0:2	-	4:3	6:1	4	2	0	2	10:13	4
4. RFK	0:3	0:1	3:4	-	2:1	4	1	0	3	5:9	2
5. Union	1:1	2:3	1:6	1:2	-	4	0	1	3	5:12	1

ASK

vārtsargs: Herberts Kušķis

aizsargi: Artūrs Dāle, Arvīds Jurgens

uzbrucēji: Kārlis Paegle, Kārlis Pakalns, Roberts Pakalns, Arvīds Pētersons, Ludvigs Putniņš, Kārlis Zilpaušs

1936./37. sezona

Pasaules un Eiropas meistarsacīkstes notika Londonā. Kanāda (Kimberley Dynamiters) revanšējās Lielbritānijai par iepriekšējā sezonā piedzīvoto zaudējumu un pēc viena gada pārtraukuma atkal izcīnīja pirmo vietu pasaulē. Lielbritānija uzvarēja Eiropas meistarsacīkstēs. Latvija šajā turnīrā nepiedalījās.

US dubultpanākums Latvijas un Rīgas meistarsacīkstēs

Latvijā kļuva par vienu komandu mazāk, jo Rīgas Futbola klubs nolēma ar hokeju vairs nenodarboties. RFK spēlētāji izklīda pa citām vienībām: Rozītis un Zaļums uz US, A.Puriņš un Čavars uz LSB, Freimanis uz ASK, daži vispār pārtrauca nodarboties ar hokeju.

Laika apstākļi bija ļoti nelabvēlīgi hokejam. Tikai 13. janvārī izdevās aizvadīt pirmo treniņšacīksti, jau pēc četrām dienām sākās Latvijas meistarsacīkstes, kuras šoreiz notika divos riņķos. Jau pirmajā spēlē tikās abi nesamierināmie sāncenši: ASK un US. Iepriekšējās sezonas skandalozais noslēgums vēl vairāk saasināja attiecības abu komandu starpā. US kapteinis Vedējs bija diskvalificēts uz visu sezonu. Abas vienības cīņu uzsāka piesardzīgi. Pirmajā trešdaļā nelielā pārsvarā bija studenti, taču Vītolīnam pretuzbrukumā izdevās gūt vārtus ASK labā. Otrajā trešdaļā US pārsvars kļuva aizvien noteiktāks; divas reizes studentu mestās ripas trāpīja pa vārtu stabiņu, taču gūt panākumu nekādi neizdevās. Tikai pēdējā trešdaļā Bluķis rezultātu izlīdzināja, un neilgi pirms spēles beigām Bebris panāca US uzvaru (2:1).

Negaidīti neatlaidīgi pret studentiem cīnījās LSB vienība. Jau pašā spēles sākumā Čavars panāca 1:0 LSB labā, pirmās trešdaļas beigās Auziņš guva atbildes vārtus. Otrajā trešdaļā iniciatīvu pārņēma studenti un ar Bluķa metienu izvirzījās vadībā, taču LSB pretestība vēl nebija salauzta. Pēdējā trešdaļā LSB atkal izvirzījās priekšā – vārtus guva Kampe un Groblis. Tikai pašās spēles beigās Bluķis izlīdzināja rezultātu (3:3).

Otrajā posmā spēles notika ne tikai svētdienās, bet arī darbdienu vakaros, lai maksimāli izmantotu tobrīd labvēlīgos, taču svārstīgos laika apstākļus. US aizvadīja vēl vienu smagu cīņu ar LSB komandu, kura šajā sezonā bija kļuvusi par nopietnu pretinieku ikvienam favorītam. Nepārtrauktā sniegunī studenti izcīnīja grūtu uzvaru (3:2). Arī ASK pieveica LSB vienību tikai pēc sīvas cīņas (3:1 un 3:2).

Uz izšķirošo sacīksti starp US un ASK sanāca ap 1000 skatītāju. Studenti demonstrēja strauju, kombinācijām bagātu spēli. Īpaši veikli darbojās Petrovskis un Bebris – viņu atjautīgās piespēles sagādāja daudz rūpju ASK vārtu vīram Kušķim. US aizsardzībā lieliski bija Ozols un Zaļums, kā arī vārtsargs Lapainis. Sākumā abas komandas darbojās visai piesardzīgi, neriskējot lauzties vārtu tuvumā, izmēģinot tikai tālos metienus. Īpaši atturīgi bija US hokejisti, labprātīgi atdodot iniciatīvu

ASK vīriem. Turpretim otrajā trešdaļā studenti kļuva aizvien neatlaidīgāki. Bluķis no tālienes guva pirmos vārtus. Kad Petrovskis panāca 2:0 US labā, karavīru cīņas spars noplaka. Pēdējā trešdaļā Klāvs nostiprināja US pārsvaru (3:0). Tā studenti izbeidza ASK hegemoniju Latvijas meistarsacīkstēs.

Martā sākās Rīgas meistarsacīkstes – jau trešās pēc skaita. Atšķirībā no iepriekšējām divām sezonām, šoreiz turnīru izdevās aizvadīt līdz galam. Jaunā Latvijas meistarvienība US jau pirmajā spēlē zaudēja punktu pret savu šīs sezonas neērtāko pretinieku LSB (1:1). Nākamajā kārtā arī karavīri aizvadīja grūtu spēli ar LSB. Lai gan visu laiku pārsvarā bija karavīri, vārtus gūt viņiem nekādi neizdevās. Visu izšķīra veiksmīgs Liģera izrāviens otrajā trešdaļā – 1:0 LSB labā.

Pēdējā kārtā sacentās US–ASK. Abas komandas spēli iesāka piesardzīgi. Aktīvāki bija karavīri, US uzbruka retāk, bet bīstamāk. Jessens izvirzīja vadībā studentus. Otrajā trešdaļā iniciatīva pilnīgi pārgāja US rokās. Ozols pēc lieliskas saspēles ar Bluķi izrāvienā guva otru vārtus. Pēdējā trešdaļā studenti vairāk domāja par sasniegtā pārsvara noturēšanu. ASK neatlaidīgi uzbruka, un Zilpaušs ar spēcīgu, slīpu metienu vienus vārtus atguva. Atlikušajās septiņās minūtēs karavīriem bija vairākas labas izdevības panākt izlīdzinājumu, taču US vārtus spīdoši sargāja Lapainis. Studenti uzvarēja (2:1).

Negaidīti sīkstu pretestību LSB komandai izrādīja *Union*. Vēl pēc otrās trešdaļas rezultāts bija 3:2 unioniešu labā. Tomēr pēdējā trešdaļā LSB panāca lūzumu un guva pārliecinošu uzvaru (7:3).

Turnīra noslēgumā ar vienādu punktu skaitu vadībā atradās LSB un US. 12.martā astoņos no rīta notika izšķirošā spēle par Rīgas meistartitulu. Neraugoties uz atkusni, Vienības laukumā bija saglabājies spoguļgluds ledus. Sacīkste pulcēja ap 1000 skatītāju. LSB uzreiz metās uzbrukumos, taču US to vien gaidīja. Studenti vienu pēc otra atvairīja pretinieku ne sevišķi pārdomātos uzbrukumus un paši devās straujos prettriecienos. Gala rezultāts bija necerēti iespaidīgs – 8:1 US labā. Pievienojot Latvijas meistarū titulam arī Rīgas meistarū titulu, US apliecināja sevi par neapstrīdamu Latvijas hokeja līderi.

Latvijas meistarsacīkšu 2. klasē uzvarēja ASK–a vienība.

Vienīgā valstsacīkste: Latvija–Lietuva

14. februārī Vienības laukuma slidotavā notika Latvijas–Lietuvas valstsacīkste. Tā pulcēja ap 1000 skatītāju. Pirmo reizi šajā sezonā laukumā varēja vērot Pētersona spēli. Viņš bija pārgājis no ASK uz US, taču pēc toreizējiem noteikumiem nedrīkstēja spēlēt savā jaunajā klubā, kamēr nebija beidzies tā saucamais “karantīnas laiks”; uz spēlēm izlasē šis aizliegums neattiecas. Diskvalificēto Vedēju aizstāja Dāle.

Pirmā trešdaļa sākās samērā lēni. Pamazām mūsējie iespēlējās un uzbruka aizvien neatlaidīgāk, taču pretiniekus allaž glāba veiklais vārtsargs Mačus. Lietuvieši paļāvās tikai uz pretuzbrukumiem. Pirmās trešdaļas beigās mūsu komandas kapteinis Jurgens savainoja kāju. Vienīgie vārti krita pēdējā trešdaļā – dažas minūtes pirms spēles beigām pēc Bluķa piespēles ripu vārtos ieraidīja Bebris – 1:0 Latvijas labā.

Nākamajā dienā notika Rīgas–Kauņas pilsētu sacīkste. Jau no paša sākuma risinājās ļoti sīva, abpusēji spraīga cīņa. Jūtamā pārsvarā bija mūsējie, taču lietuvieši ļoti sīksti aizstāvējās un katrā izdevīgā gadījumā centās pārsteigt rīdzinieku aizsargus ar pretuzbrukumiem. Pirmajā trešdaļā pēc ilgstoša spiediena Auziņš no dažu soļu attāluma guva pirmos vārtus. Otrajā trešdaļā viesu labākais uzbrucējs Bačinsks ar veiklu manevru tika garām mūsu aizsargiem un panāca izlīdzinājumu. Trešdaļas beigās viņš guva vēl vienus vārtus, tomēr īsu brīdi pirms tam tiesnesis jau bija nosvilpis beigu signālu. Pēdējā trešdaļā Rīga visiem spēkiem centās panākt uzvaru, tomēr neveiksmīgi. Vēl pēdējā minūtē Bebrim bija iespēja gūt vārtus, taču arī tā palika neizmantota (1:1).

US draudzības spēlē ar 6:2 pieveica Tartu Akadēmisko Sporta Klubu.

Statistika

Latvijas čempionāts

	1.	2.	3.	4.	sp	u	n	z	vārfi	p
1. US	-	2:1	3:3	4:1	6	5	1	0	17:7	11
	-	3:0	3:2	2:0						
2. ASK	1:2	-	3:1	5:1	6	4	0	2	13:9	8
	0:3	-	3:2	1:0						
3. LSB	3:3	1:3	-	5:2	6	1	1	4	15:17	3
	2:3	2:3	-	2:3						
4. Union	1:4	1:5	2:5	-	6	1	0	5	7:19	2
	0:2	0:1	3:2	-						

US

vārtsargi: Alfons Ansons, Roberts Lapainis

aizsargi: Augusts Ozols, Hermanis Zaļums

uzbrucēji: Aleksejs Auziņš, Kārlis Balodis, Jānis Bebris, Roberts Bluķis, Andrejs Jessens, Edgars Klāvs, Ādolfs Petrovskis

2. klasē – 1. vietā ASK

Ansons, Freimanis, Hartmanis, Miezis, Pētersons, Pētersons, Pidriksons, Pučkovskis, Siliņš

1937./38. sezona

Pasaules un Eiropas meistarsacīkstes notika Prāgā. Pasaules meistartitulu izcīnīja Kanāda (Sudbury Wolves), izšķirošajā spēlē pieveicot Eiropas meistarsacīkšu Lielbritāniju (3:1). Latvija izcīnīja tikai vienu uzvaru (3:1 pret Norvēģiju), taču izpelnījās publikas simpātijas arī ar pašreizējā cīņu pret spēcīgajām ASV un Vācijas izlasēm.

ASK atgūst Latvijas meistartitulu

Sezona sākās 12. decembrī ar zibesturnīru Vienības laukuma slidotavā. Finālā tradicionālo sāncenšu cīņā studenti ar 2:0 pārspēja

karavīrus. Pēc nedēļas sākās Latvijas meistarsacīkstes. Pirmajā cīņā atkal sastapās US un ASK. Divas trešdaļas aizritēja ar nelielu studentu pārsvaru; karavīru vārtus vairākkārt glāba Kušķis. Pēdējās trešdaļas sākumā no burzmas vārtu priekšā Putniņš īsā laikā divreiz pārspēja US vārtsargu Lapaini. Daudzie skatītāji jau nosprieda, ka cīņas liktenis izšķirts. Tomēr studenti nepadevās. Izmantojot nelielu atslābumu karavīru rindās, Bebris piecas minūtes pirms spēles beigām vienus vārtus atguva. Dramatiski aizritēja pēdējās minūtes. Auziņam tomēr izdevās atrast spraugu ASK aizsardzības līnijā un izlīdzināt rezultātu (2:2).

Pēc Ziemassvētkiem spēles aizvadīja arī darbdienu vakaros, lai, maksimāli izmantojot lieliskos ledus apstākļus, pēc iespējas ātrāk pabeigtu Latvijas meistarsacīkstes un uzsāktu izlases gatavošanu pasaules meistarsacīkstēm. Otrajā riņķī US aizvadīja grūtu cīņu ar LSB. LSB veiksmīgi lietoja pretuzbrukumu taktiku un pirmajās divās trešdaļās panāca 2:0 pārsvaru, tomēr pēdējā trešdaļā studentiem izdevās panākt uzvaru (3:2).

Izšķiroša nozīme bija otrā riņķa spēlei starp ASK un US. Jau pirmajā minūtē apbrīnojami sologājienu nodemonstrēja Putniņš – apvedis visus piecus US hokejistus, viņš piespēlēja ripu Zilpaušam, un, saņēmis atbildes piespēli, ieraidīja ripu vārtos. Pēc dažām minūtēm Bebris ar metienu no zilās līnijas panāca izlīdzinājumu, taču drīz vien ASK atkal pārņēma vadību. R.Pakalns, atvairījis studentu uzbrukumu, devās uz pretinieku vārtiem. Abi US aizsargi metās viņam pretī, atstājot nenosegtu Rozīti, kurš, saņēmis R.Pakalna piespēli, garām izskrējušajam Lapainim netraucēts ieraidīja ripu vārtos (2:1). Pēc tam iniciatīvu pārņēma studenti, taču rezultāts vairs nemainījās. Pēc šīs uzvaras ASK kļuva par drošāko kandidātu uz pirmo vietu.

Karavīriem iznāca nedaudz panervozēt vienīgi spēlē pret LSB. ASK visu laiku bija pārsvarā, taču guva tikai vienus vārtus pēc Putniņa metiena. Neilgi pirms spēles beigām Liģeris panāca izlīdzinājumu. Tomēr ar neizšķirtu ASK komandai pilnīgi pietika, lai pēc viena gada pārtraukuma atkal izcīnītu Latvijas meistartitulu.

2. klases turnīrā pārsteigumu sagādāja LSB, izšķirošajā spēlē pieveicot savu galveno sāncensi – ASK–b (1:0) un izcīnot pirmo vietu. Otro vietu izcīnīja ASK–b. Divas sacīkstes palika neizspēlētas.

Rīgas meistarsacīkstes bija paredzēts izcīnīt pēc olimpiskās sistēmas. Pilsētas valde bija sagādājusi ceļojošo balvu uzvarētājiem – lielu, mākslinieciski darinātu sudraba šķīvi. Bet 6. martā, kad vajadzēja izspēlēt pirmo sacīksti, sacēlās vētra, atnesot siltu laiku un priekšlaicīgi pārtraucot ziemas sporta sezonu.

Valstsvienības bagātākā sezona

Latvijas pirmskara hokejistu paaudzei šī bija visbagātīgākā starptautiskā sezona. 8. janvārī Varšavā ap 3000 skatītāju klātbūtnē notika draudzības spēle ar Poliju. Lai gan mājinieki neuzstājās savā spēcīgākajā sastāvā, viņi bija pārliecināti par vieglu uzvaru. Taču latvieši izrādījās līdzvērtīgi pretinieki. 6. minūtē, kad mūsējie bija aizrāvušies uzbrukumā, poļi pārtvēra ripu, izrāvās līdz Latvijas vārtiem un guva pirmo panākumu. Neveiksme tomēr nemazināja latviešu cīņas spar. Trīs reizes pēc kārtas mūsējie ieraidīja ripu vārtos, taču Polijas tiesnesis nevienu no šiem guvumiem neatzina – divus aizmugures stāvokļa dēļ, trešo – vienkārši nepamanīja. Vēlāk tiesnesis savu kļūdu atzina, bet ko tas vairs līdzēja? Tomēr 13. minūtē Bluķis pēc lieliskas Putniņa piespēles panāca izlīdzinājumu. Turpinājās aizraujoša, abpusēji bīstamiem momentiem bagāta spēle. Pēdējās trešdaļas 4. minūtē poļiem izdevās gūt izšķirošos vārtus (1:2). Arī Latvija cīnījās slavējami, beigās vienīgi pietrūka izturības. Speciālisti izteicās, ka tik iespaidīgu, drošu un pārliecinošu sniegumu latvieši līdz šim vēl neesot rādījuši nevienā starptautiskā spēlē. Nākamajā dienā pilsētu sacīkstē Rīga pieveica Viļņu (2:0). Abus vārtus pēdējā trešdaļā guva Petrovskis.

Atkušņa dēļ gandrīz izjuka Polijas hokejistu atbildes vizīte Rīgā. Nelielais sals tomēr ļāva sagatavot slidotavu, un 23. janvārī LSB laukumā neparasti liela skatītāju pulka (2000) klātbūtnē Latvija un Polija tikās vēlreiz. Šoreiz poļi bija sapulcinājuši savus labākos spēlētājus. Sacīkste sākās lēni, taču pamazām spēlētāji iekarsa un sāka uzbrukt aizvien bīstamāk. Pirmajā trešdaļā vārtus ar tālu raidījumu guva viesi. Lai kā mūsējie pūlējās, rezultātu izlīdzināt neizdevās (0:1).

Februārī Latvijas valstsvienība devās uz pasaules meistarsacīkstēm Prāgā. Komandu pavadīja Plūme un Jurgens. Pa ceļam uz Čehoslovākijas galvaspilsētu mūsējie aizvadīja vairākas draudzības spēles. Pilsētu sacīkstē Rīga nospēlēja 1:1 pret Bukaresti. Vārtus guva Putniņš. Lapainim

salūza slida, un viņa vietā vērtos stājās Kušķis. Pēc tam Latvija uzvarēja Rumāniju. Pirmās trešdaļas vidū Petrovskis izvirzīja mūsējos vadībā. Otrajā trešdaļā mājinieki panāca izlīdzinājumu. Gala vārds tomēr piederēja Latvijai – Putniņa augsti raidītā ripa atsitās pret Zilpaušu un ielidoja rumāņu vērtos (2:1). Pēdējā pārbaudes spēlē Latvija Budapeštā nospēlēja 2:2 ar Ungāriju. Vārtus guva Putniņš un Klāvs. Draudzības spēļu rezultāti deva mūsējiem zināmu pašpaļāvību pirms atbildīgākajām sezonas sacīkstēm.

Pasaules meistarsacīkstes Prāgā sākās 11. februārī. Čehi tām bija ļoti rūpīgi gatavojušies. Arī skatītāju interese bija milzīga. Jau pirms sacensību sākuma biļetes uz galvenajām spēlēm bija izpārdotas. Turnīrā piedalījās 14 komandas. Vispirms notika spēles trīs apakšgrupās. “Mūsu” apakšgrupā piecas komandas cīnījās par trim vietām pusfinālā. Latvija pirmajā spēlē tikās ar Norvēģiju, kuras sastāvā bija arī Rīgas *Union* dalībnieks Bēgs. Pirmās trešdaļas 5. minūtē Bluķis izrāvās vārtu priekšā, izspēlēja ripu Putniņam, kurš ieraidīja to vērtos. Otrajā trešdaļā norvēģi rezultātu izlīdzināja. Visspraigākā cīņa risinājās pēdējā trešdaļā, taču nevienam neizdevās gūt izšķirošos vārtus. Sekoja 2x5 minūšu pagarinājums. Dramatiskās cīņas izskaņā divreiz pretinieku vārtsargu pārspēja Klāvs – 3:1 Latvijas labā. Pirmo reizi, kopš Latvijas izlase piedalās pasaules un Eiropas meistarsacīkstēs, mūsējiem izdevās uzsākt turnīru ar uzvaru.

Nākamajā dienā mūsējie sīksti cīnījās ar ASV. Amerikāņi bija tehniski pārāki, taču citādi abas komandas bija spēkos gandrīz līdzvērtīgas. Vienīgie vārti krita otrās trešdaļas 8. minūtē, kad Lapaiņa neveikli atvairīto ripu pārtvēra pretinieki un tūdaļ ieraidīja vērtos. Mūsējie līdz pašam beigām neatlaidīgi centās panākt izlīdzinājumu, tomēr labi spēlējošo amerikāņu vārtsargu pārspēt neizdevās.

Arī pret Vāciju Latvija līdzvērtīgā cīņā zaudēja ar 0:1. Lieliski vācu rindās spēlēja aizsargs Janeke, kurš apbrīnojami veikli slidoja un vadīja ripu; katrs viņa caurgājiens nozīmēja briesmas mūsu vārtiem. Arī latviešiem netrūka labu izdevību, diemžēl realizēt tās neizdevās. Kaut arī mūsu komanda zaudēja, ar savu cīņas sparū tā izpelnījās publikas simpātijas.

Pēdējā spēlē Latvija ar 1:5 piekāpās Eiropas meistarvienībai Lielbritānijai. Vārtus guva Putniņš. Šoreiz mūsējiem pietrūka tā

svaiguma, ar ko komanda izcēlās iepriekšējās cīņās. Katru dienu pa spēlei – tik spraigs grafiks mūsu puīšus bija nogurdinājis. Apakšgrupā mūsējie ierindojās ceturtajā vietā. Gandarījuma turnīru pēdējā brīdī atcēla.

Atpakaļceļā mūsējie aizvadīja pilsētu sacīksti Katovicē. Rīdzinieki laukumā devās bez Petrovska. Pasaules meistarsacīkšu laikā viņš mēģināja slepus iznest no viesnīcas divas segas. Par šādu rīcību LZSS piesprieda Petrovskim mūža diskvalifikāciju. Katovicē vairāk izdevību bija mūsējiem, taču neveicās ar metieniem. Divu minūšu laikā poļi straujos uzbrukumos nonāca vadībā (0:2). Pēc tam Auziņš vienus vārtus atguva. Otrajā trešdaļā rezultāts nemainījās, bet pēdējā trešdaļā pēc atjautīgas Putniņa piespēles Zilpaušs panāca izlīdzinājumu, tomēr tad rīdzinieku darbībā iestājās neliels atslābums, ko mājinieki nekavējoties izmantoja (2:3).

Interesantās sezonas noslēgumā mūsējie Rīgā diezgan nelabvēlīgos laika apstākļos sacentās ar Rumānijas izlasi. Līdzīgā spēlē uzvarēja Latvija (1:0); vienīgos vārtus guva Klāvs. Pēdējā minūtē arī Pētersons ieraidīja ripu vārtos, taču metiena brīdī spēles laiks beidzās un tiesnesis guvumu neatzina.

Vēl bija paredzēts brauciens uz Igauniju pie mūsu ziemeļu kaimiņiem, kuri arī bija sākuši aktīvi nodarboties ar hokeju. Tallinā *Kalev* stadionā bija ierīkots lielisks laukums ar 1,20 m augstiem bortiem, kamēr Rīgā vēl joprojām izlīdzējās ar zemām apmalītēm. Draudzības spēlē Igaunija bija pieveikusi Somiju ar 2:1. Tomēr latvieši uz Igauniju neaizbrauca – kā parasti visu izjauca laika apstākļi.

US draudzības spēlē Rīgā ar 2:1 uzvarēja Karaļauču VfK. Ar tādu pašu rezultātu Karaļaučus pilsētu sacīkstē pieveica Rīga. US 2. klases komanda viesojās Tartu. Mūsējie uzvarēja Tartu sastādīto vienību (2:0), bet Akadēmiskajam Sporta klubam, papildinātam ar dažiem Tallinas hokejistiem, zaudēja (1:4).

Statistika

Pasaules čempionāts Prāgā

1938. gada 11.–20. februārī

B apakšgrupa

	sp	u	n	z	vārti	p	
1. Lielbritānija	4	3	1	0	15:2	7	1:5
2. ASV	4	3	1	0	10:2	7	0:1
3. Vācija	4	2	0	2	9:2	4	0:1
4. Latvija	4	1	0	3	4:8	2	
5. Norvēģija	4	0	0	4	2:26	0	3:1

Vārtu guvēji Latvijas izlasē

Edgars Klāvs	2	Ludvigs Putniņš	2
--------------	---	-----------------	---

Latvija

vārtsargi: Herberts Kušķis (rezervē), Roberts Lapainis

aizsargi: Kārlis Paegle, Leonīds Vedējs

uzbrucēji: Aleksejs Auziņš, Roberts Bluķis, Edgars Klāvs, Arvīds Pētersons, Ādolfs Petrovskis, Ludvigs Putniņš, Kārlis Zilpaušs

Latvijas čempionāts

	1.	2.	3.	4.	sp	u	n	z	vārti	p
1. ASK	-	2:2	4:0	1:0	6	4	2	0	16:5	10
	-	2:1	1:1	6:1						
2. US	2:2	-	5:1	3:1	6	4	1	1	20:9	9
	1:2	-	3:2	6:1						
3. LSB	0:4	1:5	-	5:3	6	2	1	3	11:17	5
	1:1	2:3	-	2:1						
4. Union	0:1	1:3	3:5	-	6	0	0	6	7:23	0
	1:6	1:6	1:2	-						

ASK

vārtsargs: Herberts Kušķis

aizsargi: Artūrs Dāle, Kārlis Paegle

uzbrucēji: Krievs, Kārlis Pakalns, Roberts Pakalns, Arvīds Pētersons,
Ludvigs Putniņš, Jānis Rozītis, Harijs Vītoļiņš, Kārlis Zilpaušs

2. klasē – 1. vietā LSB

vārtsargs: Makuļēvičs

laukumā: Bošs, Ekspenders, Ērglis, Fogels, Karlbergs, Pelūde,
Strazdiņš, Štāls

1938./39. sezona

Pēdējās pirmskara pasaules un Eiropas meistarsacīkstes notika Bāzelē un Cīrihē. Kārtējo uzvaru izcīnīja Kanāda (Trail Smoke Eaters). Labākās Eiropas komandas – Šveice un Čehoslovākija – turnīru pabeidza ar vienādu punktu skaitu. Pārspēlē ar 2:0 uzvarēja Šveice, kļūstot par Eiropas meistarsacīkšu. Latvija gandarījuma turnīra finālā zaudēja Itālijai (1:2) un ierindojās desmitajā vietā.

Par V.Glina Holla ceļojošo kausu

Otrajos Ziemassvētkos teicamos ledus apstākļos notika sezonas atklāšanas zibesturnīrs. Finālā tikās tradicionālie sāncenši: ASK un US. Pusstundu ilgā cīņa nedeva rezultātu, jo lieliski spēlēja abu komandu vārtsargi: Kušķis un Lapainis. Tikai pagarinājuma astoņpadsmitajā minūtē karavīriem izdevās rezultatīvs uzbrukums. R.Pakalna metienu Lapainis atvairīja, taču Pētersons ietrieca atlēkušo ripu vārtos. Par uzvaru ASK saņēma porcelāna rūpnieka Kuzņecova dāvāto vāzi.

Latvijas meistarsacīkstēs pirmo reizi izcīnīja LZSS valdes locekļa Lielbritānijas vicekonsula V.Glina Holla ceļojšo sudraba kausu. Interesanti atzīmēt, ka par šo kausu hokejisti turpināja cīnīties arī padomju laikos, līdz beidzot to gluži vienkārši... kaut kur pazaudēja.

Latvijas meistarsacīkšu pirmajā kārtā abi favorīti izbaudīja sīkstu pretestību. US pieveica LSB (4:2). Klāvam savainoja seju, vārtsargs Ansons dabūja ar ripu pa ausi – tas ievērojami iespaidoja studentu spēli. ASK–*Union* sacīkste risinājās vēl sasprindzinātākā cīņā. *Union* ar Hvīda un Jurēviča metieniem izvirzījās vadībā. Karavīri metās atspēlēties. Īpaši izcēlās Putniņš, Zilpaušs un jaunais Koņeckis. Pirmajā trešdaļā Putniņš vienus vārtus atguva, bet pēc pārtraukuma Koņeckis panāca izlīdzinājumu. Jurēvičs tūdaļ atkal izvirzīja vadībā *Union*. K.Pakalns vēlreiz stāvokli līdzsvaroja, bet Zilpaušs piecas minūtes pirms spēles beigām guva uzvaras vārtus ASK labā (4:3).

Turnīra centrālajā spēlē uz lieliska ledus sacentās US un ASK. Studentu vienībā pavisam bez treniņa iekļāvās Bebris – viņš tikko bija atgriezies no RFK futbola komandas turnejas Maltā. Pirmie vārti krita otrajā trešdaļā – Bluķis tieši no iemetiena izspēlēja ripu uz brīvu vietu, pats to uztvēra un ieraidīja vārtos. Spēles beigās Vītoliņš panāca izlīdzinājumu (1:1).

Janvāra beigās sakarā ar valstsvienības startiem Latvijas meistarsacīkstēs iestājās ilgstošs pārtraukums. Pēdējās divas spēles notika 26. februārī. LSB nospēlēja 1:1 ar *Union*. Abām komandām bija pa vienam punktam, un tās dalīja trešo vietu.

Tajā pašā dienā notika ASK un US pārspēle par pirmo vietu. Šī sacīkste sagādāja vilšanos, jo “smagais” ledus traucēja hokejistiem nodemonstrēt savu meistarību. Uzvarēja ASK vienība. Pirmajā trešdaļā Zilpaušs burzmā pie vārtiem izrādījās acīgāks par studentu aizsargiem un panāca 1:0, bet spēles beigās, kad US visiem spēkiem centās atspēlēties, Putniņš pretuzbrukumā guva vēl vienus vārtus (2:0). 2. klases turnīru bija

paredzēts izspēlēt divos riņķos, taču pabeidza tikai vienu. Uzvarēja US vienība.

Vispārējie sporta svētki un Rīgas meistarsacīkstes

Sezonas beigās hokejistu plānos kārtējo reizi “iejaucās” atkusnis. Tomēr marta sākumā iestājās neliels sals, kas atļāva no jauna uzliet ledū. 5. martā ASK slidotavā sākās cīņas Latvijas vispārējo sporta svētku hokeja turnīrā. Spēles notika pēc vienmīnusa sistēmas. Diemžēl, sporta cienītāji šoreiz nebija informēti par gaidāmo turnīru, tādēļ daudzi palaida garām izdevību pavērot abu Latvijas spēcīgāko komandu cīņu, kurā ASK ar 1:0 uzvarēja US. Vārtus pēdējās trešdaļas vidū guva Zilpaušs. Otrajā pusfīnālā *Union* negaidīti ar 5:3 pārspēja LSB. Finālspele ASK–*Union* notika ārkārtīgi nelabvēlīgos apstākļos, kas zināmā mērā izlīdzināja komandu izredzes. Sākumā Jurēvičs vadībā izvirzīja *Union*. Tikai otrās trešdaļas beigās Zilpaušam ar tālu metienu izdevās panākt izlīdzinājumu. Pēdējā trešdaļā *Union* bija laba izdevība gūt panākumu, taču Fišers neprata iedabūt ripu tukšos vārtos. Viss izšķīrās spēles beigās, kad Pakalns un Putniņš īsā laika sprīdī guva divus vārtus no burzmas – 3:1 ASK labā.

Marta vidū uz Ķīšezeras ledus notika Rīgas meistarsacīkstes. LSB negaidīti pieveica US. Pirmajā trešdaļā Strazdiņš un Bauris panāca 2:0, bet pēc pārtraukuma Karlsbergs – 3:0 LSB labā. Tad studenti uzsāka varenu ofensīvu. Klāvs samazināja rezultāta starpību, bet Auziņš nelaimīgi ievirzīja ripu savos vārtos. Tomēr studenti nenokāra degunus un ar Pētersona un diviem Klāva metieniem panāca izlīdzinājumu. Aizraujošās spēles beigās Bauris izrāvienā guva uzvaru LSB komandai (5:4). ASK pieveica *Union* (3:0) un nākamajā dienā grūtā cīņā – arī LSB (4:2). US sagrāva *Union* ar Latvijā sen nepiedzīvotu rezultātu (11:1).

Par sezonas interesantāko spēli izvērtās kārtējā US–ASK tikšanās. Pirmie vārtus otrajā trešdaļā guva karavīri (Pakalns); Auziņš panāca izlīdzinājumu, bet līdz trešdaļas beigām ASK atguva vadību. Pēdējā trešdaļā ar Bluķa un Pētersona metieniem priekšā izvirzījās studenti, bet četras minūtes pirms spēles beigām ASK izlīdzināja rezultātu. Cīņas beigas bija dramatiskas. Bebra raidīto ripu tiesnesis saskatīja vārtos un pēc tam pa caurumu tīklā izskrienam aiz vārtiem. US uzvarēja ar 4:3. ASK iesniedza protestu, bet tas tika noraidīts. *Union* uzdeva spēli pret

LSB, un turnīra beigās trim komandām – US, LSB un ASK – bija pa četriem punktiem.

Pēc protesta noraidīšanas ASK atsauca savu komandu no Rīgas meistarsacīkstēm. Izšķirošajā spēlē par pirmo vietu sacentās US–LSB. Šoreiz pārliecinoši uzvarēja studenti (10:2).

Latvijas hokeja sabiedrībā bija nobriedusi atziņa, ka Rīgā nepieciešams ierīkot mākslīgā ledus slidotavu. LZSS izraudzīja speciālu komisiju šī jautājuma izpētei.

Kanādieša Lerijs Mārša vadībā

Latvijas valstsvienība pirmo treniņspēli aizvadīja 1. janvārī pret Latvijas jaunatnes izlasi. Aizraujošā cīņā ar 3:2 uzvarēja jauniešu komanda: Ansons; Dobroseļskis, Veide; V.Šūlmanis, Muške, R.Šūlmanis; Koņeckis, Kārklīņš, L.Zilpaušs.

Pirmā starptautiskā spēle notika 8. janvārī LSB laukumā. Rīgas sastādītā ar 0:1 piekāpās Budapeštas *Ferencvaros* vienībai, kurā ar augstu meistarību izcēlās kanādietis Lerijs Māršs (*Larry Marsh*). Nākamajā dienā mūsējie revanšējās (2:0). Vārtus guva Pētersons un Vītoliņš. Sezonas sākumā Latvijas valstsvienību gatavoja Jurgens, taču tagad LZSS piedāvāja Māršam vienu mēnesi trenēt Latvijas hokejistus, un kanādietis piekrita. Monreālā dzimušais 26 gadus vecais Māršs izrādījās īsts lietpratējs – Monreālas koledžas un fiziskās audzināšanas augstskolas absolvents, viņš prata arī basketbolu un beisbolu. Jaunais Latvijas valstsvienības treneris atzīmēja, ka mūsu hokejisti esot labi meistari, taču reizēm klibojot spēles taktiskā izpratne vai pavīdot kāda tehniska nepilnība. Sevišķi Māršs uzslavēja vārtsargu Lapaini, kurš gan pieļaujot samērā lielu kļūdu, pietupdamies metiena brīdī. Par aizsargiem kanādietis teica, ka viņi ir fiziski stipri, stabili uz slidām, taču taktiskās nepilnības mēģinot kompensēt ar kādu rupjāku paņēmienu. Uzbrucēju pirmā maiņa esot laba, otrā – daudz vājāka.

Janvāra beigās Latvijas izlase devās uz pasaules meistarsacīkstēm Šveicē, pa ceļam aizvadot vairākas treniņspēles. Kauņā Latvija pieveica Lietuvas izlasi (1:0). Vārtus guva Putniņš. Arī pilsētu sacīkstē Rīga–Kauņa atkārtojās tāds pats rezultāts, un atkal vārtus guva Putniņš.

Diemžēl, vairāki mūsu komandas spēlētāji sasirga ar gripu. Karaļaučos atgadījās jauna neveiksme. Treniņā ledus bija neparasti mīksts; ar asām

slidām straujas kustības bija pilnīgi neiespējamās. Mūsējie slidu asmeņus notulināja. Bet pirmajā spēlē pret Rastenburgu ledus bija sagatavots krietni labāk – tas bija gluds un nesalīdzināmi cietāks. Nu spēlētāji saprata savu kļūdu, bet bija jau par vēlu. Pretinieki un skatītāji ļoti brīnījās par latviešu nekustīgumu un kļūdām slidojot. Rastenburgas komanda, kurā spēlēja arī Vācijas valstsvienības hokejists Šibukats, uzvarēja ar 6:1. Vienīgos vārtus mūsu labā guva Klāvs. Mūsējie rehabilitējās pret Karauļauču sastādīto komanadu (2:1). Vārtus guva Putniņš un Pētersons.

Nākošo spēli Latvijas valstsvienība aizvadīja jau Šveicē pasaules meistarsacīkstēs. Diemžēl, Karaļaučos roku savainoja Lapainis, un viņa vietā vārtus sargāja Kušķis. Vairāki spēlētāji joprojām nebija atspirguši no gripas. Latvijas pirmais pretinieks bija spēcīgā mājinieku izlase. 10000 skatītāju atbalstīti šveicieši nodemonstrēja izcilu sniegumu un uzvarēja ar 12:0.

Arī pret Čehoslovākiju mūsējie piedzīvoja smagu zaudējumu (0:9). Pēc tam Latvija viegli uzvarēja Dienvidslāviju (6:0). Šveice un Čehoslovākija turpināja cīņu par medaļām. Turnīra noslēgumā Šveice kļuva par Eiropas meistarsacīkstēs, pārspēlējot čehoslovakus ar 2:0.

Latvija turpināja cīņas gandarījuma turnīrā. Mūsējie pārlicinoši uzvarēja Beļģiju (5:1), vēlreiz pieveica Dienvidslāviju (4:0) un gandarījuma turnīra finālā ap 14000 skatītāju klātbūtnē sacentās ar spēcīgo Itāliju, kas priekšsacīkstēs bija uzrādījusi vienādu rezultātu ar Vāciju un tikai nelaimīgas izlozes dēļ izstājās no cīņas par medaļām. Spēles sākumā kāju savainoja viens no mūsu krietnākajiem cīnītājiem – Vedējs. Pirmie vārtus guva itālieši, bet Pētersons drīz panāca izlīdzinājumu. Pēc pārtraukuma mūsējie palaida garām vairākas labas izdevības, savukārt, itālieši no burzmas vārtu priekšā pārspēja Kušķi. Pēdējā trešdaļā latvieši visiem spēkiem centās panākt neizšķirtu, tomēr itāliešiem izdevās nosargāt uzvaru (1:2). Kopvērtējumā Latvija ierindojās desmitajā vietā.

Atceļā no pasaules meistarsacīkstēm mūsējie aizvadīja trīs pilsētu sacīkstes Nīderlandē: Hāgā (1:1), Amsterdamā (4:0) un Tilburgā (4:1).

Statistika

Pasaules čempionāts Cīrihē un Bāzelē

1939. gada 3.–12. februārī

B apakšgrupa

	sp	u	n	z	vārti	p	
1. Šveice	3	3	0	0	36:0	6	0:12
2. Čehoslovākija	3	2	0	1	33:1	4	0:9
3. Latvija	3	1	0	2	6:21	2	
4. Dienvidslāvija	3	0	0	3	0:53	0	6:0

Gandarījuma turnīra B apakšgrupa

	sp	u	n	z	vārti	p	
1. Latvija	2	2	0	0	9:1	4	
2. Beļģija	2	0	1	1	4:8	1	5:1
3. Dienvidslāvija	2	0	1	1	3:7	1	4:0

Gandarījuma turnīra fināls:

Latvija – Itālija 1:2

Vārtu guvēji Latvijas izlasē

Arvīds Petersons	6	Roberts Bļakšis	3
Ludvīgs Putniņš	5	Kārlis Zilpaule	2

Latvija

vārtsargi: Herberts Kušķis, Roberts Lapainis (rezervē)*

aizsargi: Kārlis Paegle, Leonīds Vedējs

uzbrucēji: Roberts Bluķis, Edgars Klāvs, Ēriks Koņeckis, Kārlis Muške,
Arvīds Pētersons, Ludvigs Putniņš, Harijs Vītoliņš, Kārlis
Zilpaušs

treneris: Lerijs Māršs

Latvijas čempionāts

	1.	2.	3.	4.	sp	u	n	z	vārti	p
1. ASK	-	1:1	4:1	4:3	3	2	1	0	9:5	5
2. US	1:1	-	4:2	7:1	3	2	1	0	12:4	5
3. LSB	1:4	2:4	-	1:1	3	0	1	2	4:9	1
4. Unions	3:4	1:7	1:1	-	3	0	1	2	5:12	1

Pārspēle:

ASK – US 2:0

ASK

vārtsargs: Herberts Kušķis

aizsargi: Artūrs Dāle, Kārlis Paegle

uzbrucēji: Ēriks Koņeckis, Kārlis Pakalns, Roberts Pakalns, Ludvigs
Putniņš, Harijs Vītoliņš, Kārlis Zilpaušs

2. klasē – 1. vietā US

1939./40. sezona

Pēdējā brīvības gadā

Eiropā plosījās otrais pasaules karš. Jau bija iekarota Polija, norisinājās nežēlīgas cīņas Somijā. Tomēr Latvijā dzīve pagaidām turpinājās kā ierasts, aizbraukuši bija vienīgi vācieši, paklausīdami Hitlera aicinājumam. Līdz ar to Latvijā kļuva par vienu hokeja komandu mazāk –

Union vairs nepietika spēlētāju. Bijušo *Union* laukumu Elizabetes ielā pārņēma US un ģimnāziju sportisti.

Togad bija nepieredzēti barga ziema. -30° bija gluži parasta temperatūra, Ropažos reiz atzīmēts pat $-43,5^{\circ}$ liels sals. Pēc LZSS noteikumiem hokeja spēles bija atliekamas jau pie temperatūras, kas zemāka par -18° . Gluži tāpat kā siltajās ziemās sacensību norise bija apgrūtināta.

Hokeja sezonu atklāja 6. janvārī ar 2. klases komandu zibensturnīru, kurā uzvaru izcīnīja US. Nākamajā dienā -30° salā sacentās 1. klases vienības. Neraugoties uz lielo aukstumu, norunāja spēlēt nolikto laiku – 2×10 minūtes, vajadzības gadījumā pārtraucot spēli ik pēc piecām minūtēm, lai sasildītos. Ļoti sīkstu pretestību US komandai izrādīja LSB, kurā izcēlās tehniskais uzbrukuma vadītājs Bauris un vārtsargs Makuļēvičs. Tikai pagarinājumā studenti izcīnīja mazpārliecinošu uzvaru (1:0). Finālā kārtējo reizi tikās abi nesamierināmie sāncenši: US un ASK. 3×10 minūšu ilgā spēle beidzās neizšķirti (1:1). Lielā sala dēļ pagarinājumu nolēma nespēlēt.

Latvijas meistarsacīkstes sākās 22. janvārī. Hokejistu rīcībā bija jauniekārtots laukums ar 1,07 metru augstām apmalēm galos. Pirmajā spēlē US pārliecinoši pieveica LSB (5:0). Taču nākamajā kārtā LSB sagādāja pārsteigumu, apspēlējot karavīrus (2:0). Abus vārtus pirmajā trešdaļā guva Bauris. ASK vienības uzbrucēji darbojās nesaskaņoti, kopš Kušķa aizbraukšanas komandā nebija stabila vārtsarga.

7. februārī beidzot izdevās sarīkot zibensturnīra fināla atkārtojumu. US pieveica ASK ar 4:2. Pēc tam abas komandas sacentās vēlreiz – šoreiz Latvijas meistarsacīkstēs. Spēle ritēja nervozi. Pirmo reizi šajā sezonā US vārtus sargāja Lapainis. Spēles sākumā viņam ar ripu savainoja pieri, tomēr otrajā trešdaļā Lapainis ar pārsietu galvu atgriezās vārtos. Izšķirošos vārtus dažas minūtes pirms cīņas beigām guva Klāvs – 2:1 US labā.

Otrā riņķa pirmajā spēlē US pieveica LSB un nodrošināja sev pirmo vietu turnīrā. Pirmajās divās trešdaļās studenti spēlēja ar pārākuma apziņu, savukārt LSB cīnījās ļoti neatlaidīgi. Divas reizes LSB izvirzījās vadībā, bet US ikreiz rezultātu izlīdzināja. Pēdējā trešdaļā studenti saņēmas un izcīnīja izšķirošo pārsvaru (4:2). Pēc tam US negaidīti

pārliecinoši sakāva ASK (6:0). Turnīra pēdējā spēlē pret LSB pie uzvaras beidzot tika arī karavīri (8:1).

4. martā notika Rīgas meistarsacīkstes. Uzvarētāju noskaidrošanai pietika ar vienu spēli, jo vairāki LSB hokejisti bija iestājušies karaklausībā, un komandai vairs nepietika spēlētāju. US pārliecinoši sakāva ASK (8:2), vēlreiz apliecinot, ka šajā sezonā viņi bija neapstrīdami Latvijas hokeja līderi.

Ļo ti spraiģi risinājās 2. klases turnīrs, kurā četras komandas sacentās divos riņķos. Turnīra nobeigumā US, ASK–a un ASK–b vienībām bija katrai pa 8 punktiem, LSB palika tukšā. Lai noskaidrotu uzvarētājus, trīs labākās vienības izspēlēja papildturnīru. Izšķirošajā spēlē ASK–a pieveica US (5:1) un izcīnīja pirmo vietu.

28. janvārī LSB slidotavā notika zibensturnīrs jauniešiem – E.M.Benjamina kundzes balvu izcīņa. Jaunākajā grupā uzvarēja RSS komanda, vecākajā – LSB.

Valstsvienības pēdējās spēles

Starptautiskās sacīkstes notika vienīgi ar igauņiem. Rīgā US nepārtrauktā sniegunī uzvarēja Tallinas *Sport* (6:0). Pirms šīs spēles sumināja Vedēju, kurš jau desmit gadus aizstāvējis Latvijas krāsas. Nākamajā dienā krietni labākos apstākļos Latvijas valstsvienība pieveica *Sport* (3:0). Šoreiz igauņi spēlēja jau krietni veiksmīgāk. Divus vārtus guva Muške, vienus – Klāvs.

27. janvārī Tallinā *Kalev* laukumā apmēram 1000 skatītāju klātbūtnē Latvijas valstsvienība pārspēja Igauniju (4:0). Pa diviem vārtiem guva Klāvs un V.Šūlmanis. Nākamajā dienā pilsētu sacīkstē Rīga–Tartu spēle notika mazākā laukumā par normālo, kas traucēja mūsējiem nodemonstrēt visas savas spējas. Tomēr latviešu pārsvars bija iespaidīgs (7:1).

Divas draudzības spēles savā starpā aizvadīja Igaunija ar Lietuvu. Igauņi uzvarēja gan Kauņā (2:1), gan Tallinā (2:0).

1940. gada 10. martā Rīgā Latvijas valstsvienība aizvadīja savu pēdējo spēli pirms kara – pret Igauniju. Mūsu komandā spēlēja Lapainis; Paegle, Vedējs; Bluķis, Klāvs, Muške, A.Pētersons, Putniņš, V.Šūlmanis. Cīņa izvērtās negaidīti grūta. Normālu sacīkstes norisi traucēja sniegunī. Pirmās trešdaļas 11. minūtē vārtus guva V.Šūlmanis. Otrajā trešdaļā igauņi izlīdzināja rezultātu, un tikai spēles pēdējā minūtē Muške panāca

laimīgu uzvaru (2:1). Nākamajā dienā pilsētu sacīkste Rīga–Tallina risinājās krietni labākos apstākļos. Pārliecinoši uzvarēja rīdzinieki (4:1).

Statistika

Latvijas čempionāts

	1.	2.	3.	sp	u	n	z	vārti	p
1. US	-	2:1	5:0	4	4	0	0	17:3	8
	-	6:0	4:2						
2. ASK	1:2	-	0:2	4	1	0	3	9:11	2
	0:6	-	8:1						
3. LSB	0:5	2:0	-	4	1	0	3	5:17	2
	2:4	1:8	-						

US

vārtsargi: Roberts Lapainis, Reinbahs

aizsargi: Aleksejs Auziņš, Leonīds Vedējs

uzbrucēji: Roberts Bluķis, Edgars Klāvs, Kārlis Muške, Arvīds Pētersons, Roberts Šūlmanis, Voldemārs Šūlmanis

2. klasē – 1. vietā ASK

Miezītis, Pidriksons, Pučkovskis, Siliņš, Sogis, Straupe, Štālmanis, Vanags, Zariņš

1940./41. sezona

Baigajā gadā

Pēc Latvijas okupācijas sporta dzīvē notika lielas pārmaiņas. Par augstāko sporta vadītāju Padomju Savienības varas vīri iecēla pagrīdes komunistu Latvijas futbola valstsvienības un RFK spēlētāju Sergeju

Maģeru. Par laimi LZSS darbā Maģers pārāk nejaucās, atstājot savās vietās vadītāju Aleksandru Liepiņu un Hokeja sekcijā – Leonīdu Vedēju.

Visas pastāvošās sporta biedrības likvidēja. To vietā izveidoja jaunas: Rīgas *Dinamo* (šajā biedrībā tika iekļauti US hokejisti) un RDKA (*Rižskij Dom Krasnoj Armiji*; šeit sporta gaitas turpināja ASK pārstāvji). Viens no pirmajiem Maģera rīkojumiem bija atjaunot sacīkstes bendijā, kas bija populārs Padomju Savienībā. Iestājoties salam, decembra beigās *Dinamo* (bij. JKS) stadionā ierīkoja bendija laukumu un aizvadīja vairākas paraugspēles. Taču tās atgādināja drīzāk cirka izrādes nekā sporta sacīkstes. Galu galā Maģera vadība atmeta nodomu atjaunot bendiju kā “*Rīgas apstākļiem nepiemērotu*” un nolēma sarīkot LPSR meistarsacīkstes hokejā. *Dinamo* pieteica divas vienības, RDKA – vienu. Hokeja sekcijas nodomu sarīkot valstsacīksti starp Latviju un Lietuvu noraidīja, jo “*tādas valstis vairs nepastāvot*”.

Pēc dažām treniņspēlēm 28. janvārī sākās LPSR meistarsacīkstes. Visas spēles notika *Dinamo* slidotavā, kur bija ierīkots moderns hokeja laukums ar augstām apmalēm. Pirmajā spēlē *Dinamo II* negaidīti panāca neizšķirtu pret RDKA (2:2). Abu *Dinamo* komandu spēlē uzvarēja pirmā vienība (8:3). Svarīgākā bija spēle starp *Dinamo I* un RDKA. Labi spēlēja abu komandu aizsargi, un vārtu momenti veidojās reti. Pirmo panākumu trešdaļas beigās guva *Dinamo* uzbrucējs R.Šūlmanis. Pēc nepilnas minūtes Blūķis panāca 2:0. Otrajā trešdaļā RDKA vienus vārtus atguva un līdz spēles beigām enerģiski cīnījās par izlīdzinājumu, taču lielisks *Dinamo* vārtos bija Lapainis. Uzvarēja *Dinamo* (2:1).

Pēc tam sākās atkušņi. Otrā riņķa spēles aizvadīja februāra beigās. *Dinamo I* vēlreiz pieveica RDKA (4:2). Dinamiešu labā vārtus guva Klāvs, R.Šūlmanis, V.Šūlmanis un Muške; spēles beigās karavīri ar Putniņa un Bebra metieniem divus vārtus atguva. Pēc šīs uzvaras *Dinamo I* kļuva par pirmo LPSR meistarvienību. Interesanti, ka padomju laika oficiālajā “sporta vēsturē” šis turnīrs nav pieminēts un LPSR meistarvienību saraksts sākas ar 1946. gadu. 2. klasē uzvarēja RDKA, atstājot tālākajās vietās *Dinamo* un *Universitātes Fizikultūras kolektīvu*.

Gandrīz katru spēli ar savu klātbūtni pagodināja viesi no Maskavas – novērotāji, kuri sīki pētīja šo krieviem jauno sporta veidu. Latvijas daudzpieredzējušie hokejisti uzskatāmi par pirmajiem skolotājiem Padomju Savienības hokejā.

Spēles ar lietuviešiem

Janvāra vidū Rīgā viesojās Kauņas *Dinamo*. Lietuvieši izrādījās vāji pretinieki. Pirmajā spēlē Rīgas *Dinamo* pieveica Kauņas *Dinamo* ar 8:1. Nākamajā dienā ar lietuviešiem sacentās Rīgas sastādītā (vārtsargs Makuļēvičs, aizsargi Paegle un Vedējs, uzbrucēji Bluķis, Klāvs, Koņeckis, Muške, Putniņš, R.Šūlmanis, Vītoliņš). Spēli vēroja ap 1000 skatītāju. Arī šoreiz mūsējie uzvarēja pārliecinoši (5:0).

Pēc tam RDKA devās atbildes vizītē uz Kauņu. Spēles notika Kauņas sporta hallē, kur ledu sagatavoja tāpat kā brīvdabas slidotavās. Šāda veida slidotava bija pirmā Baltijā. Aukstā laikā hallē bija siltāks kā ārā, siltā laikā – vēsāks. Spēles laukums bija ļoti mazs – tikai 16 metru plats. Neparastajos apstākļos mūsējie nespēja nodemonstrēt izsmalcinātu tehniku un kombinācijas. Pirmajā spēlē RDKA zaudēja Kauņas *Spartakam* (3:6). Otrajā dienā RDKA sacentās ar Kauņas sastādīto. Šoreiz rīdzinieki jau bija piemērojušies šaurajam laukumam un uzvarēja (8:2).

Bija paredzētas arī Baltijas republiku meistarsacīkstes Kauņā, taču mūsējie uz tām neaizbrauca. Igaunijas PSR ar 2:0 pieveica Lietuvas PSR.

Statistika

Republikas čempionāts

	1.	2.	3.	sp	u	n	z	vārti	p
1. <i>Dinamo I</i>	-	2:1	8:3	3	3	0	0	14:6	6
	-	4:2	7*						
2. RDKA	1:2	-	2:2	4	1	1	2	9:9	3
	2:4	-	4:1						
3. <i>Dinamo II</i>	3:8	2:2	-	3	0	1	2	6:14	1
	7*	1:4	-						

* Spēles iznākumu nav izdevies noteikt

Dinamo I

vārtsargs: Roberts Lapainis
aizsargi: Kārlis Paegle, Leonīds Vedējs
uzbrucēji: Roberts Bluķis, Edgars Klāvs, Kārlis Muške, Arvīds
Pētersons, Roberts Šulmanis, Voldemārs Šulmanis

1941./42. sezona

Vācu laikos

Kad padomju okupantus nomainīja vācu okupanti, Latvijas sporta dzīvē atsākās rosība. Latvieši atjaunoja agrākās sporta biedrības, sāka apzināt Staļina terora upurus. No hokejistiem čekas nagos bija kritis pirmais valstsvienības kapteinis Indriķis Reinbahs, Jānis Kļaviņš, Konstantīns Otlans. Par viņu likteni nekas daudz nav zināms. Tomēr cilvēki ticēja, ka dzīve drīz ieies vecajās sliedēs. Tuvojoties ziemas sezonai, ASK laukumā ierīkoja slidotavu, kuru vācu laikā dēvēja “Atpūta un dzīvesprieks”. Diemžēl, nācās izlīdzēties ar zemajām apmalēm, jo augstās bija kaut kur pazudušas.

7. decembrī notika zibensturnīrs, kurā piedalījās US un bijušā ASK divas vienības – vēl ar visai improvizētiem sastāviem. Pirmajā spēlē ASK–a pieveica ASK–b (1:0). US, spēlējot bez sava pamatvārtsarga Lapaiņa, kuru ne visai veiksmīgi mēģināja aizstāt Veidemanis, zaudēja ASK–b (1:4). Spēlē pret ASK–a studentu vārtus sargāja Ansons. Straujā, nevajadzīgi asā cīņa beidzās neizšķirti (1:1). Par turnīra uzvarētājiem kļuva bijušā ASK–a hokejisti: vārtsargs Fišers, laukuma spēlētāji Koņeckis, M.Pētersons, Putniņš, R.Šulmanis, V.Šulmanis, Veide, Vītoliņš, K.Zilpaušs.

Sezonas turpinājumā komandu sastāvi nostabilizējās. Jaunākās paaudzes spēlētāji apvienojās vienībā *Ledus lāči*, kura drīz vien kļuva ļoti spēcīga. *Ledus lāči* nezaudēja nevienā spēlē, līdz janvāra sākumā *Lāčus* pārdēvēja par Rīgas Sporta Klubu (RSK). Neilgi pirms Latvijas meistarsacīkšu sākuma izveidojās vēl viena jauna komanda – *Daugavieši*.

Latvijas meistarsacīkstēm pieteicās četras komandas: US–a, US–b, RSK un *Daugavieši*. Turnīrs sākās 31. janvārī. US–a rūditā vienība spēlēja pret US–b tikai pēdējā trešdaļā pierādīja savu pārākumu (5:2). Studentu

otrajā vienībā par izveicīgu hokejistu sevi pieteica 14 gadus vecais Norītis. Otrajā spēlē RSK ar 7:1 sakāva *Daugaviešus*, kuriem tā vispār bija pirmā uzstāšanās publikas priekšā. *Daugavieši* pat nebija paspējuši iegādāties visu nepieciešamo inventāru – piemēram, vārtsargs Fišers izlīdzējās ar laukuma spēlētāja nūju.

Turpmāk *Daugavieši* darbojās aizvien saskaņotāk. Cīņā par trešo vietu *Daugavieši* sacentās ar US–b. Spēles pamatlaiks beidzās neizšķirti (2:2). 2x5 minūšu pagarinājumā jaunajiem studentiem pietrūka spēka, un *Daugavieši* uzvarēja (4:2). Labākie vīri uzvarētāju komandā bija Muške un Putniņš.

8. februārī notika tā dēvētie “Atbrīvoto latviešu 1. ziemas sporta svētki”, kuros piedalījās visu ledus sporta veidu pārstāvji: ātrslidotāji, daiļslidotāji, hokejisti. Ātrslidotāji un hokejisti šajos svētkos noskaidroja Latvijas meistarus. Sarīkojumu vēroja ap 1500 skatītāju. Izšķirošajā spēlē US–a sacentās ar RSK. Jau 1. minūtē Vītoliņš izvirzīja vadībā RSK. Trešdaļas vidū Bauris panāca izlīdzinājumu un pēc brīža izvirzīja vadībā US–a. Otrajā trešdaļā pēc Pētersona un diviem Bebra vārtu guvumiem studentu uzvara šaubas vairs neradīja, lai gan Koņeckis samazināja rezultāta starpību. Pēdējā trešdaļā Bebris un Koņeckis guva vēl pa vieniem vārtiem – 6:3 US–a labā.

Otrās klases turnīrā uzvarēja RSK. Februāra vidū sākās Rīgas meistarsacīkstes, kurās piedalījās jau piecas komandas – klāt nāca arī RSK otrais sastāvs. Hokejisti jau bija tīri labi iespēļējušies un demonstrēja augstvērtīgāku sniegumu kā sezonas sākumā. Par pārsteigumu parūpējās RSK–b, ar 4:3 pieveicot *Daugaviešus*, kuriem šajā sacīkstē ļoti pietrūka Putniņa un visa spēle balstījās tikai uz Muški. RSK–b sastāvā veiksmīgi darbojās jauno uzbrucēju maiņa Straupe-Brauns-Pučkovskis. Trīs vārtus guva Straupe. Savukārt *Daugaviešiem* trīs vārtus guva Muške.

Izšķirošajā Rīgas meistarsacīkšu spēlē sacentās RSK–a pret US–a. RSK–a uzstājās bez sava lieliskā vārtsarga Makuļeviča, kuru itin veiksmīgi aizstāja uzbrucējs Veide. Pirmajā trešdaļā K.Zilpaušs izvirzīja vadībā RSK–a. Pēdējā trešdaļā A.Pētersons panāca izlīdzinājumu (1:1). Pagarinājumu spēlēt RSK–a atteicās, un par Rīgas meistariem pasludināja studentus.

Pateicoties Elmāram Baurim, šajā sezonā notika sacensības iesācējiem divās vecuma grupās. Bauris apmācīja jaunos hokejistus un organizēja

turnīru, kurā piedalījās 7 komandas. Katra spēle ilga 2x10 minūtes. Jaunākajā grupā (14–18 gadus veciem puisiem) *Skrejošais holandiešis* finālā ar 4:0 pieveica *Startu*. Vecākajā grupā (virs 18 gadiem) *Ledus simfonija* finālā uzvarēja *Rio* (2:1).

Statistika

Republikas čempionāts

	1.	2.	3.	4.	sp	u	n	z	vārti	p
1. US-a	-	6:3	4:2	5:2	3	3	0	0	15:7	6
2. RSK	3:6	-	7:1	3:0	3	2	0	1	13:7	4
3. Daugavieši	2:4	1:7	-	4:2	3	1	0	2	7:13	2
4. US-b	2:5	0:3	2:4	-	3	0	0	3	4:12	0

US-a

vārtsargi: Alfons Ansons

laukumā: Aleksejs Auziņš, Elmārs Bauris, Jānis Bebris, Roberts Bluķis, Edgars Klāvs, Arvīds Pētersons, Leonīds Vedējs

1942./43. sezona

Nepabeigtā sezona

Latvijas meistarsacīkstēs piedalījās neparasti daudz komandu – sešas. Sevišķi iepriecināja RFK atgriešanās hokejistu saimē. Galvenie pretendenti uz uzvaru kā parasti bija US un savu “īsto” nosaukumu atguvusi ASK vienība. Nopietnākais sāncensis abiem favorītiem bija *Daugavieši* ar Fišeru vārtos un brāļiem Šūlmaņiem uzbrukumā. 2. klases turnīra vietā nolēma sarīkot jaunatnes meistarsacīkstes. Par zēniem gādību uzņēmās Elmārs Bauris – viņš apmācīja spēlēt gribētājus savā privātajā slidotavā Cēsu ielā 3.

Latvijas meistarsacīkstes sākās janvāra vidū. Jau pirmās spēles parādīja, ka komandas ir spēkos ļoti nevienlīdzīgas. Rūditā ASK–a vienība sakāva RFK (4:0). Vairums futbolkluba spēlētāju publikas priekšā uzstājās pirmoreiz. Vēl pārliecinošāk RFK vienību sagrāva US–a (11:0). Piecus vārtus guva Muške.

14. februārī tikās galvenie uzvaras pretendenti: US–a un ASK–a. Studenti spēlēja vājinātā sastāvā, jo komandu vajāja traumas. US aizsargs Auziņš tik smagi savainoja kāju, ka viņu nācās ievietot slimnīcā. Diemžēl, šim džentlmenim, kurš pats sporta laukumā allaž izcēlās ar korektu spēli, šosezon spēlēt vairs nebija lemts. Starp citu Auziņš jau vasarā futbola laukumā tik bīstami savainoja muguru, ka gandrīz nolēma sportu pamest. Savukārt Bebris vēl nebija atlabis pēc rokas operācijas. Līdz pat pēdējai trešdaļai, kad ar nokavēšanos uz spēli atsteidzās Klāvs, US cīnījās pavisam bez maiņas. Šādos apstākļos nosargātais 0:0 uzskatāms par studentu panākumu. Lieliski spēlēja abu komandu vārtsargi un aizsargi – gan Ansons, Vedējs, Bluķis (US), gan Lapainis, Putniņš, Vītoliņš (ASK).

Pēc nedēļas US savā pēdējā meistarsacīkšu spēlē pieveica *Daugaviešus*. Savu nelielo pārsvaru studenti realizēja pēdējā trešdaļā – Bauris negaidīti izripināja ripu starp Fišera kājām, pēc tam Pētersons paaugstināja rezultātu (2:0).

Nelabvēlīgo laika apstākļu dēļ Latvijas meistarsacīkstes nepabeidza. Nenotika arī paredzētais jauniešu turnīrs. Izjuka iecerētā pilsētu sacīkste starp Rīgu un Kēnigsbergu, lai gan kandidāti bija jau izraudzīti: Ansons (US), Fišers (*Daugavieši*), Lapainis (ASK), Putniņš un Vītoliņš (abi – ASK), Vedējs, Bluķis, Muške, Klāvs, Pētersons, Bauris (visi – US), Koņeckis (ASK), Voldemārs un Roberts Šūlmaņi (*Daugavieši*), Brauns (ASK), Norītis (US).

1943./44. sezona

US–ASK 10:0!

Arī šīnī sezonā ziemas apstākļi bija ļoti nelabvēlīgi. Hokeja nodarbības varēja turpināt, tikai pateicoties US spēlētāja Baura aizrautīgajai hokeja mīlestībai. Bauris savā dārzniecībā Cēsu ielā 3, strādādams caurām naktīm, izveidoja sašaurinātu slidotavu, kuru bez atlīdzības nodeva

hokejistu rīcībā. Notika tikai viena oficiāla spēle. 5. martā Rīgas meistarsacīkstēs US sagrāva savu mūžīgo sāncensi ASK ar 10:0. US komandā spēlēja Mellups; Auziņš – Vedējs; Bluķis – Klāvs – V.Šūlmanis; Arv.Pētersons – Bauris – Norītis. ASK sastāvs: Zilberts; Putniņš – Vītoliņš; R.Pakalns – Zilpaušs – Brauns. Studentu pārsvars bija nenoliedzams. Piecus vārtus guva Arv.Pētersons. ASK komanda bija ļoti maz trenējusies, turklāt spēlēja bez maiņas. Karavīru vārtsargs Zilberts šai svarīgajā postenī uzstājās pirmo reizi mūžā un – ne visai veiksmīgi.

1944./45. sezona

Kara darbības dēļ hokeja sacensības nenotika.

1945./46. sezona

Dažādi likteņi

Meklēdami glābiņu no padomju okupācijas, daudzi latvieši emigrēja un nokļuva Vācijā. No ievērojamākajiem latviešu hokejistiem trimdinieku gaitās devās Alfons Ansons, Roberts Bluķis, Viesturs Kleinops, Ēriks Koņeckis, Haralds Norītis, Ojārs Ritums, Leonīds Vedējs, Rūdolfs Veide. Vācijā, bēgļu nometnēs izveidojās visai rošīga kultūras un sporta dzīve. Tā dēvētajā “Mazajā Latvijā” trimdinieki nodarbojās ar šahu, galda tenisu, vieglatlētiķu, boksu, futbolu, volejbolu, basketbolu un citiem sporta veidiem. Notika sacensības nometnei pret nometni, latviešu

trimdas meistarsacīkstes angļu un amerikāņu okupācijas zonās, baltiešu sporta svētki. Tomēr hokejistiem šī sezona pagāja tukšā, jo neizdevās laikus sagādāt inventāru.

Savukārt, Kārlim Muškem liktenis bija lēmis mērot ceļu uz austrumiem, uz Vorkutu. Arī tur Muške neaizmirsā hokeju – ilgus gadus darbojās par spēlējošo treneri Vorkutas *Dinamo* vienībā. Arī Lapainis, Straupe, V.Šūlmanis nokļuva trimdā, taču samērā drīz no turienes atgriezās.

Padomju Savienības okupētajā Latvijā pirmie hokeja treniņi pēc kara notika uz Rīgas kanāla ledus, jo agrais sals bija pārsteidzis sporta vadību nesagatavotu, un slidotavas vēl nebija iekārtotas. Dzimtenē palikušie hokejisti tika sadalīti trīs komandās: *Dinamo I*, *Dinamo II* un US, kuras divos riņķos sacentās par LPSR meistartitulu. Pirmā paredzētā spēle – *Dinamo I*–US nenotika, jo studentiem pietrūka spēlētāju. US pieveica dinamiešu otro vienību (8:3), abu *Dinamo* cīņā uzvarēja pirmā komanda (5:2).

Marta sākumā izspēlēja otro riņķi. Viss izšķīrās *Dinamo I*–US cīņā. Pirmā trešdaļa beidzās bez vārtu guvuma. Pēc pārtraukuma iestājās krass lūzums – 7:0 *Dinamo I* labā. Pēdējā trešdaļā studentu aizsardzība attapās, un rezultāts vairs nemainījās. Par LPSR meistariem kļuva *Dinamo I*.

Spēles ar lietuviešiem

Februārī tika izveidota LPSR izlase: vārtsargs Harijs Mellups (rezervē Herberts Siliņš), aizsargi Kārlis Pakalns, Roberts Pakalns, Harijs Vītoliņš, uzbrucēji Elmārs Bauris, Alfons Jēgers, Edgars Klāvs, Arvīds Pētersons, Kārlis Ronis, Roberts Šūlmanis un Laimonis Zilpaušs. Kauņā mūsējie aizvadīja divas draudzības spēles ar lietuviešiem. Tas bija neaizmirstams ceļojums. Uz Lietuvu mūsējie devās ar “Douglas” bumbvedēju. Lidmašīnu šūpoja ļoti stiprs sānevējš, un vairākiem hokejistiem palika nelabi.

Vispirms notika pilsētu sacīkste Rīga–Kauņa. Neparasti mazais laukums neļāva mūsējiem lietot ierasto spēles veidu. Sākumā abas komandas vairāk pētīja viena otru, temps nebija straujš. Otrajā trešdaļā latvieši uzreiz pārgāja uzbrukumā, un jau otrajā minūtē R.Šūlmanis guva vārtus. Pēdējā trešdaļā Rīgas pārsvars kļuva vēl iespaidīgāks. Pētersons un R.Šūlmanis paaugstināja rezultātu līdz 3:0. Nākamajā dienā sacentās Latvijas PSR un Lietuvas PSR izlases. Šoreiz lietuvieši spēlēja

ievērojami labāk. Tomēr latvieši atkal izrādījās pārāki. Jau trešajā minūtē Pētersons guva pirmos vārtus, bet pašās beigās Klāvs panāca 2:0 Latvijas PSR labā.

Arī atpakaļceļš bijis piedzīvojumiem bagāts. Pasażieru vilcieni nav gājuši, un hokejisti braukuši ar kara ešelonu. Kādā Lietuvas mazpilsētiņā hokejistus saņēma ciet ar visām “pekelēm”, ietupināja desmit kvadrātmetru lielā telpā, kur noturēja kādas trīs stundas. Hokejisti atbrīvoti tikai pēc tam, kad izdevies sazvanīt Iekšlietu ministriju Rīgā. Atlikušo ceļu spēlētāji braukuši nežēlīgā aukstumā, uz baļķu kravas sēdēdami.

Martā lietuvieši ieradās atbildes vizītē. Pēkšņi uznākušā atkušņa dēļ pirmo spēli *Dinamo* stadionā starp Latvijas PSR un Lietuvas PSR sāka jau deviņos no rīta. Sākums bija lēns. Uz grubuļainā ledus izjuka daudzi labi iecerēti uzbrukumi. Pirmās trešdaļas vidū Pētersons izvirzīja vadībā mūsējos. Otrajā trešdaļā Zilpaušs panāca 2:0. Pēdējā trešdaļā latvieši vēl vairāk kāpināja tempu. Pētersons un Klāvs iemeta vēl divas ripas (4:0). Nākamajā dienā notika Rīgas–Kauņas sacīkste. Šoreiz lietuvieši spēlēja ievērojami labāk, savukārt mūsējie darbojās bez sevišķas centības. Pirmās trešdaļas beigās Pētersons pēc labas R.Šūlmaņa piespēles pārspēja viesu vārtsargu, bet otrajā trešdaļā lietuvieši īsā laikā izvirzījās vadībā (1:3). Pēdējā trešdaļa aizritēja brāzmainos rīdzinieku uzbrukumos. R.Šūlmanis vienus vārtus atguva. Drīz pēc tam no burzmas ripu vārtos ieraidīja Bauris. Spēles beigās lietuvieši pilnīgi pārgāja aizsardzībā un nosargāja neizšķirtu (3:3).

Statistika

Republikas čempionāts

	1.	2.	3.	sp	u	n	z	vārti	p
1. Dīnamo	-	w:0	5:2	4	4	0	0	22:2	8
	-	7:0	10:0						
2. US	0:w	-	8:3	4	2	0	2	14:13	4
	0:7	-	6:3						
3. Dīnamo II	2:5	3:8	-	4	0	0	4	8:29	0
	0:10	3:6	-						

Dīnamo

vārtsargs: Harijs Mellups

laukumā: Leons Freimanis, Edgars Klāvs, Kārlis Pakalns, Roberts Pakalns, Roberts Šūlmanis, Harijs Vītoliņš, Laimonis Zilpaušs

treneris: Jānis Dobelis

1946./47. sezona

Pirmās pasaules un Eiropas meistarsacīkstes pēc kara notika Prāgā. Kanādieši nepiedalījās. Galveno favorītu savstarpējā spēlē Zviedrija ar 2:1 pieveica Čehoslovākiju, taču pēdējā dienā zviedri sensacionāli zaudēja Austrijai (1:2). Pirmo vietu izcīnīja Čehoslovākija.

Latvieši – padomju hokeja skolotāji

Pirms kara Padomju Savienībā hokeju ar ripu nepazina. Šeit populārs bija bendijs jeb tā dēvētais “krievu hokejs”. Taču sporta dzīves vadītāji bija nolēmuši aktīvāk iesaistīties starptautiskajās sporta norisēs, ar laiku iekļauties olimpiskajā kustībā. Tādēļ vissavienības Fiziskās kultūras un sporta komitejas (FKSK) Futbola un hokeja sekcijas vadītājam Sergejam Savinam uzdeva izpētīt olimpisko sporta veidu – hokeju. Lūk, kā Savins aprakstījis padomju hokeja pirmos soļus:

“Kur lai uzzina, kas tas Kanādas hokejs tāds ir?” – sūrojos no Rīgas atbraukušajam Edgaram Klāvam.

“Atbrauciet pie mums uz Latviju, un jūs atradīsiet visu vajadzīgo,” – viņš apsolīja.

Tā arī notika. Tiklīdz iekārtojos viesnīcā, Klāvs atnesa man nūju, cimdus, slidas, vairākas ripas. Nākamajā dienā man parādīja pirmskara hronikas kadrus, kuros bija redzami atsevišķi momenti no Latvijas meistarsacīkstēm un starptautiskām spēlēm. Bet pāris dienas pirms mana komandējuma beigām Edgars atnesa visvērtīgāko dāvanu – krievu valodā pārtulkotus Kanādas hokeja noteikumus. Nevienu lietu neesmu glabājis tik saudzīgi, kā šīs nedaudzās ar Klāva rūpīgo roku aprakstītās lapiņas.”

Pirmās PSRS meistarsacīkstes sākās 1946. gada 22. decembrī un turpinājās nedaudz ilgāk par mēnesi. Piedalījās divpadsmit komandas, sadalītas trijās apakšgrupās. Latviju pārstāvēja Rīgas *Dinamo* – būtībā, republikas izlase. Mūsējie bija iedalīti vienā grupā ar Maskavas *Spartaku*, Ļeņingradas un Tallinas *Dinamo*. Rīdzinieki turnīru sāka “Dinamo” mazajā laukumā ar uzvaru pret talliniešiem (5:1). Pēc tam mūsējie Ļeņingradā pieveica turienes *Dinamo* (4:2). Lieliski darbojās vārtsargs Lapainis. Izšķirošo cīņu rīdzinieki aizvadīja Maskavā pret *Spartaku*. Jau pirmajā minūtē abas komandas apmainījās vārtu guvumiem. Pēc brīža maskavieši izvirzījās vadībā. Rīdzinieki protestēja, ka ripa vārtos ieraidīta pa caurumu tīklā. Tiesneši rūpīgi aizlāpīja caurumu, bet vārtus tomēr ieskaitīja. Otrajā trešdaļā rezultāts kļuva 2:4, bet tad par rupju spēli no laukuma noraidīja divus spartakiešus, un rīdzinieki tūdaļ panāca izlīdzinājumu. Spēles beigās veiksmīgāki tomēr izrādījās spartakieši (4:6). Rīdzinieki bija tehniski ievērojami pārāki, taču lēnāki un fiziski vājāki par maskaviešiem.

Gandarījuma turnīrā Maskavā rīdzinieki turpināja cīņu par 4.–7. vietu. Galvenā šeit bija spēle pret Maskavas *Gaisa kara spēkiem* (GKS). Pirmos vārtus guva lieliski spēlējošais Klāvs, tomēr lidotāji rezultātu izlīdzināja, un cīņa beidzās neizšķirti (1:1). Turnīra nobeigumā rīdzinieki un GKS izcīnīja vienādu punktu skaitu; pateicoties labākai iegūto un zaudēto vārtu attiecībai, augstākā vietā ierindojās rīdzinieki. Ar savu tehnisko spēles veidu mūsējie Maskavā ieguva daudz cienītāju. Par pirmajiem PSRS meistariem kļuva Maskavas *Dinamo*. LPSR meistarsacīkstes nenotika.*

Letten Mannschaft

Pirmo hokeja sezonu aizvadīja latviešu trimdinieki Vācijā. Sākumā viņi izmēģināja spēkus savstarpējās cīņās, vēlāk Ojārs Ritums sapulcināja labākos spēlētājus Augsburgā. Vāciešu attieksme pret “pārvietojamām”

personām šeit bija daudz labvēlīgāka nekā citās vācu pilsētās. *HC Augsburg* labprāt uzņēma savās rindās latviešu hokejistus: vārtsargu Ansonu, laukuma spēlētājus Bluķi, Kleinopu, Koņeckis, Ritumu, Vedēju, Veidi. Jau pēc dažām spēlēm latvieši izvirzījās par *HC Augsburg* vadošajiem spēlētājiem, un *HC Augsburg* kļuva pazīstama kā *Letten Mannschaft*. Īpaši izcēlās Ansons vārtos, kā arī Koņeckis un Ritums uzbrukumā.

Decembra beigās *Latviešu komanda* piedalījās Bavārijas meistarsacīkstēs. Pirmajā spēlē mūsējie pieveica *Landshut* (4:1), taču pēc nedēļas zaudēja *SC München* (1:4) un no tālākās cīņas izstājās. Par Bavārijas meistariem kļuva *SC Riessersee*.

Taču sezona turpinājās. Kara un bēgļu gaitu nogurdinātie hokejisti izmantoja katru iespēju sacensties draudzības spēlēs, kuras gan ne vienmēr norisinājās draudzīgā gaisotnē. Kādā sacīkstē ar jauno Bavārijas meistarvienību *SC Riessersee* Koņeckis saņēma sitienu ar nūju pa seju un zaudēja piecus zobus. Tas izsauca publikas sašutuma vētru. Laukumā lidoja akmeņi, ledus gabali un būvgruži. Visā sezonā, kas turpinājās līdz maija beigām, *HC Augsburg* aizvadīja ap 30 spēļu.

Statistika

PSRS čempionāts

B apakšgrupa

	sp	u	n	z	vārti	p	
1. Spartaks (Maskava)	3	3	0	0	19:8	6	4:6
2. Dinamo (Rīga)	3	2	0	1	13:9	4	
3. Dinamo (Tallina)	3	0	1	2	6:14	1	5:1
4. Dinamo (Leningrada)	3	0	1	2	5:12	1	4:2

Gandarījuma turnīrs (par 4.–7. vietu)

	sp	u	n	z	vārti	p	
1. Dinamo (Rīga)	3	2	1	0	9:2	5	
2. ČKS (Maskava)	3	2	1	0	16:5	5	1:1
3. Vodņik (Arhangeļska)	3	1	0	2	7:13	2	4:0
4. Kauņa	3	0	0	3	4:16	0	4:1

Rīdzinieku vārtu guvēji

Roberts Šūlmanis	7	Harijs Vītoliņš	2
Edgars Klāvs	6	Elmārs Bauris	1
Roberts Pakalns	3	Arvīds Pētersons	1
Alfons Jēgers	2		

Rīgas *Dinamo*

vārtsargi: Roberts Lapainis, Harijs Mellups

aizsargi: Nikolajs Ķesteris, Roberts Pakalns, Harijs Vītoliņš

uzbrucēji: Elmārs Bauris, Alfons Jēgers, Edgars Klāvs, Arvīds Pētersons, Mārtiņš Pētersons, Roberts Šūlmanis, Laimonis Zilpaušs

treneris: Jānis Dobelis

1947./48. sezona

Pasaules un Eiropas meistarsacīkstes notika olimpiskā turnīra ietvaros Sanktmoricā. No ASV atbrauca divas izlases: viena soļoja atklāšanas parādē, otra – piedalījās turnīrā, taču vēlāk tika diskvalificēta. Vienādu punktu skaitu izcīnīja Kanāda (Kanādas bruņoto spēku lidotāji) un Čehoslovākija. Savstarpējās spēles rezultāts – 0:0. Par meistarvienību kļuva kanādieši, pateicoties nedaudz labākai iegūto un zaudēto vārtu starpībai.

Vienu soli no bronzas medaļām

Tāpat kā savulaik Latvijā, arī Padomju Savienībā hokeja popularitāte strauji pieauga. Daudzi krievu hokeja (bendija) meistari pārnāca uz Kanādas hokeju. Otrajām PSRS meistarsacīkstēm pieteicās jau tik daudz komandu, ka nācās izveidot divas grupas. Desmit stiprākās vienības – to skaitā Rīgas *Dinamo* – tika iekļautas pirmajā grupā. Turnīrs risinājās divos riņķos. Cīņas sākās decembra vidū. Rīgas *Dinamo* komandā vairs nespēlēja Lapainis un Arv.Pētersons, atgriezušies no izsūtījuma, klāt nāca Straupe un V.Šūlmanis. Rīdzinieki pirmo spēli aizvadīja Maskavā ar GKS. Vispirms vārtus guva mūsējie ar Šūlmaņa metienu, taču drīz vien vadību pārņēma GKS. Trešdaļas beigās R.Pakalns panāca izlīdzinājumu. Spēles liktenis izšķīrās pēdējā trešdaļā, kad uz diviem maskaviešu vārtu guvumiem mūsējie spēja atbildēt tikai ar vienu (3:4). Vārtus guva Vītoliņš. Pēc tam rīdzinieki guva trīs uzvaras pēc kārtas: Maskavā pret *Spartaku* (5:3), Ļeņingradā pret turienes *Dinamo* (5:4) un *Dzeržiņec* (6:2).

Pirmā spēle Rīgā notika 7. janvārī pret PSRS meistariem – Maskavas dinamiešiem. Jau no paša sākuma tempu diktēja fiziski spēcīgie un ātrie maskavieši. Rīdzinieku pirmā maiņa – brāļi Šūlmaņi un Klāvs uzbrukumā, Vītoliņš un Pakalns aizsardzībā, kā arī Mellups vārtos taktiski gudri aizsargājās un atbildēja ar bīstamiem pretuzbrukumiem. Izmantojot maskaviešu aizraušanos, gar labo malu “aizbēga” R.Šūlmanis un guva pirmos vārtus, pēc dažām minūtēm ar negaidītu metienu no laukuma centra viņš paaugstināja rezultātu. Pēdējās trešdaļas sākumā, realizējot skaitlisko pārsvaru, maskavieši vienus vārtus atguva, bet spēles beigās R.Šūlmanis vēl divreiz pārspēja maskaviešu vārtsargu (4:1). Čempioniem tas bija pirmais zaudējums sezonā.

Nākamo spēli ar SACN (*Sarkanās armijas centrālo namu*) noraudzījās aptuveni 7 000 skatītāju. Karavīri izrādījās daudz bīstamāks pretinieks. Lielisks bija Bobrovs – gandrīz katrs viņa uzbrukums nozīmēja briesmas rīdzinieku vārtiem. Rezultāts – 1:8. Pēc tam mūsējie snieguni uz ļoti mīksta ledus sakāva Tallinas *Dinamo* (7:0). Četrus vārtus guva Bauris. Noslēdzot spēļu sēriju Rīgā, mūsējie pieveica arī Maskavas *Kriļja Sovietov* (4:2). Rīdzinieku pārākumu noteica augstāka tehniskā un taktiskā meistarība.

Pirmā riņķa pēdējo spēli rīdzinieki aizvadīja Kauņā. Temperatūra bija +2°. Pēc pirmās trešdaļas ledus vietām kļuva pilnīgi nelietojams. Visi

vārti tika gūti nevis ar mešanu, bet ar sišanu. Grūtā cīņā uzvarēja rīdzinieki (2:1) un turnīra tabulā izvirzījās otrajā vietā.

Otro riņķi rīdzinieki uzsāka savā laukumā pret Ļeņingradas *Dinamo*. Atkušņa dēļ šo spēli divreiz atlika. Beidzot sacīkste notika, taču ledus bija ļoti mīksts, jau pēc pirmajām spēles minūtēm tas kļuva tik nelīdzens, ka ripu vadīt praktiski nebija iespējams. Uzvarēja mūsējie (2:1). Pēc Ļeņingradiešu protesta tika noteikta pārspēle Maskavā. Šoreiz nācās samierināties ar neizšķirtu (2:2). Pēc tam turpat Maskavā mūsējie sagrāva otru Ļeņingradas komandu – *Dzeržinec* (16:0).

Arī atlikušās spēles notika Maskavā. 15000 skatītāju klātbūtnē mūsējie zaudēja *Spartakam* (1:6), grūtā spēlē panāca neizšķirtu pret *Kriļja Sovetov* (4:4), uzvarēja talliniešus (9:0), Kauņu (7:1), GKS (3:2), bet zaudēja SACN (1:4).

Pēdējā spēlē pret Maskavas *Dinamo* izšķīrās bronzas medaļu liktenis. Diemžēl, rīdziniekiem neveicās jau no paša sākuma – pēc aizsardzības kļūdām rezultāts drīz vien kļuva 0:3. Otrajā trešdaļā R.Šūlmanis vienus vārtus atguva, tomēr rīdzinieki zaudēja (1:4), un trešā vieta tika maskaviešiem. Rīdzinieki tāpat kā pērn palika ceturtnie. Nākamo reizi atkārtot līdzīgu panākumu Rīgas *Dinamo* spēja tikai pēc 29 gadiem.

Otrās grupas centrālajā zonā spēlēja pēdējā brīdī izveidotā Rīgas *Daugavas* vienība (spēlējošais treneris Arvīds Pētersons) un astoņu komandu konkurencē ierindojās 5. vietā.

Republikas meistarsacīkstēs piedalījās desmit komandas – sešas no Rīgas un četras no provinces. Vispirms rīdzinieki izspēlēja savu turnīru, pārējie sacentās otrajā apakšgrupā. Finālā Rīgas meistarsacīkstēs vienība *Dinamo* pārliecinoši sakāva Liepāju (12:2). Cīņā par trešo vietu *biedra Kretova daļa* (viena no Sarkanās armijas vienībām) ar 12:1 uzvarēja Talsus. Rīgas kausu izcīnīja *Apgabala virsnieku nams* (AVN), finālā pieveicot *Dinamo* (6:2).

Harijs Mellups – labākais vārstsargs Padomju Savienībā

1948. gadā pirmo reizi tika izveidota Maskavas izlase (būtībā – PSRS izlase), kuras vārtus uzticēja rīdziniekam Harijam Mellupam. 1948. gada februāra beigās Maskavā viesojās Prāgas LTC (*Lawn Tennis Club*) hokejisti, kuri savu meistarību uzskatāmi nodemonstrēja olimpiskajās

spēlēs Sanktmoricā. Padomju sporta dzīves vadītāji bija tā nobijušies no iespējamā sacensību iznākuma, ka spēles noturēja vislielākajā slepenībā – bez skatītājiem, bez reportāžām avīzēs. No sākuma vairākās spēlēs Maskavu pārstāvēja otrais sastāvs. Arī tā bija sava veida “nodrošināšanās” – sak, lai zaudē rezervisti nevis spēcīgākie. Tā arī notika – visas spēlēs pārliecinoši uzvarēja LTC. Pēc neatlaidīgiem čehu lūgumiem padomju sporta vadība atļāva maskaviešu spēcīgākajam sastāvam izmēģināt spēkus pret slavenajiem viesiem. Gandrīz visi bija pārliecināti, ka arī šoreiz uzvarēs LTC. Taču Mellups uzstāja, ka ar čehoslovakiem var spēlēt līdzīgi un pat uzvarēt. Sākumā Hariju izsmēja, tomēr viņš neatkāpās no saviem vārdiem. No paša sākuma viesi uzsāka vētrainus uzbrukumus Mellupa vārtiem, taču mūsu vārtsargs spēlēja lieliski, izraisot klātesošo speciālistu sajūsmu un apmulsinot pretinieku. Redzēdami, ka ar tālajiem metieniem Mellups itin viegli tiek galā, viesi sāka “griezt kombināciju karuseļus” Maskavas vārtu priekšā, taču Harijs joprojām bija nepārspējams. Maskavas izlase sāka spēlēt ar iedvesmu un izcīnīja sensacionālu uzvaru (6:3). Otrajā spēlē viesi revanšējās (3:5), trešā beidzās neizšķirti (2:2). Tas bija milzīgs padomju hokeja panākums.

***HC Augsburg* – Dienvidvācijas meistarvienība**

Neraugoties uz to, ka jau bija sākusies latviešu bēgļu izceļošana no Vācijas uz citām zemēm, šī sezona kļuva par slavenāko lappusi latviešu trimdas hokeja vēsturē. *HC Augsburg* vienības lielāko daļu joprojām sastādīja latvieši: Ansons, Bluķis, Ritums, Koņeckis, Kleinops, Veide, pēc četrus gadu pārtraukuma spēlēt atsāka Norītis. Oficiālās sacensības novembra beigās ievadīja Leinvēbera kausa izcīņa. Kādā spēlē pret *EK Köln* augsburgieši izcīnīja īstu rekorduzvaru (17:4). Kleinops guva astoņus vārtus.

Janvārī sākās Bavārijas meistarsacīkstes. *HC Augsburg* izcīnīja trešo vietu aiz *SC Riessersee* un *EV Füssen* un kvalificējās Dienvidvācijas meistarsacīkstēm. Īpaši dramatiska izvērtās cīņa starp nesamierināmajiem sāncenšiem *HC Augsburg* un *SC Riessersee*. Lieliski spēlēja abas komandas, arī vārtsargi cīnījās bez kļūdām, un vēl 30 sekundes pirms beigām rezultāts bija 0:0, taču tad apšaubāmus vārtus guva Vācijas meistari, un “Latviešu komanda” piedzīvoja sāpīgu zaudējumu (0:1). Latviešu trimdas presē bieži uzsvērtā tiesnešu neobjektīvā attieksme pret

“ārzemniekiem no Augsburgas”. Turnīra turpinājumā *HC Augsburg* sagrāva *Mannheim* komandu (29:0); pēc šīs spēles manheimieši atsauca savu vienību no tālākajām cīņām. Izšķirošajā spēlē augsburgieši ar 8:3 pārspēja *EV Füssen* un kļuva par Dienvidvācijas meistariem – līdz tam lielākais sasniegums *HC Augsburg* vēsturē.

Pēc tam notika Vācijas meistarsacīkstes, taču šeit augsburgiešiem vairs tik labi neveicās. Uzvarēja *SC Riessersee*. “Latviešu komanda” palika 4. vietā, taču iemantoja skatītāju simpātijas ar visskaistāko spēli. Īsts hokeja drudzis pārņēma Garmišu marta sākumā, kad uz četrām draudzības spēlēm ieradās Šveices izlase ar spēlējošo treneri kanādieti Kuku. Vispirms šveicieši divreiz uzvarēja *SC Riessersee*, bet trešajā cīņā negaidīti zaudēja. Tādēļ ceturtajā spēlē pret *HC Augsburg* šveicieši bija noskaņoti nopietnai cīņai. Sākumā “mūsējie” nervozēja un jau 1. minūtē zaudēja vārtus. Pēc tam spēle izlīdzinājās, taču kļūdas dēļ *HC Augsburg* zaudēja vēl vienus vārtus. Otrajā un trešajā trešdaļā, 8 000 skatītāju vētraini atbalstīti, mūsējie centās atspēlēties. Līdzjutēju sajūsmā nebija robežu, kad pēc skaistas kombinācijas Kleinops panāca izlīdzinājumu. Izmantojot Rituma noraidījumu, Šveice atkal izvirzījās vadībā (2:4). Dažas minūtes pirms spēles beigām Koņeckis ar tālu metienu vienus vārtus atguva, taču kanādietis Kuks, līdz ar beigu signālu guva piektos vārtus – 3:5 Šveices labā. Lieliskās sezonas izskaņā *HC Augsburg* beidzot pieveica arī *SC Riessersee* (2:1), un Vācijā vairs nebija komandas, kura kaut reizi nebūtu latviešiem zaudējusi.

Statistika

PSRS čempionāts

A klase

	sp	u	n	z	vārti	p		
1. SACN	18	16	1	1	108:25	33	1:8	1:4
2. Spartaks (Maskava)	18	14	2	2	87:30	30	5:3	1:6
3. Dinamo (Maskava)	18	11	4	3	91:37	26	4:1	1:4
4. Dinamo (Rīga)	18	11	2	5	81:48	24		
5. Dinamo (Leņingrada)	18	7	3	8	64:64	17	5:4	2:2
6. Kriļa Sovetov (M)	18	7	2	9	49:62	16	4:2	4:4
7. GKS	18	5	5	8	43:56	15	3:4	3:2
8. Dinamo (Tallīna)	18	4	1	13	34:90	9	7:0	9:0
9. Dzeržinec (Leņingrada)	18	3	1	14	31:119	7	6:2	16:0
10. Spartaks (Kaunā)	18	0	3	15	29:86	3	2:1	7:1

Rīdzinieku vārtu guvēji

Roberts Šulmanis	24	Harijs Vītoliņš	3
Voldemārs Šulmanis	17	Laimonis Zilpaušs	3
Elmārs Bauris	15	Roberts Pakalns	1
Edgars Klāvs	13	Georgs Straupe	1
Alfons Jēgers	4		

Rīgas *Dinamo*

vārtsargs: Harijs Mellups

aizsargi: Roberts Pakalns, Mārtiņš Pētersons, Harijs Vītoliņš
(spēlējošais treneris)

uzbrucēji: Elmārs Bauris, Alfons Jēgers, Edgars Klāvs, Georgs Straupe,
Roberts Šulmanis, Voldemārs Šulmanis, Laimonis Zilpaušs

PSRS čempionāts – otrās grupas centrālā zona

5. vietā – *Daugava*

vārtsargi: Nollendorfs, Imants Spundiņš

aizsargi: Nikolajs Ķesteris, Laimonis Miške, Kārlis Pakalns
 uzbrucēji: Andersons, Aleksejs Auziņš, Vladimirs Briedis, Alfons Gulbis, Kampe, Arvīds Pētersons (spēlējošais treneris), Eižens Pidrīksons, Kārlis Plaše, Edgars Rozenbergs, Leons Zāms

Republikas čempionāts

1.apakšgrupa

	sp	u	n	z	vārti	p
1. Dinamo	5	4	1	0	39:11	9
2. N daļa (b.Kretova kom.)	5	4	0	1	32:8	8
3. N daļa (b.Kazima kom.)	5	3	1	1	17:8	7
4. Spartaks	5	2	0	3	20:22	4
5. VEF	5	1	0	4	17:40	2
6. Daugava	5	0	0	5	12:48	0

2.apakšgrupa

	sp	u	n	z	vārti	p
1. Daugava (Liepāja)	3	3	0	0	43:8	6
2. Daugava (Talsi)	3	2	0	1	14:17	4
3. Daugavpils	3	1	0	2	5:17	2
4. Daugava (Bauska)	3	0	0	3	6:26	0

Fināls:

Dinamo–Daugava (Liepāja)

12:2

Cīņa par 3. vietu:

N daļa (b.Kretova kom.) – Daugava (Talsi) 12:1

Dinamo

vārtsargs: Augusts Pētersons

laukumā: Vladimirs Briedis, Alberts Dzerelis, Leons Freimanis, Harijs Geibovičs, Jevgeņijs Jeļisejevs, Alberts Linde, Dmitrijs Moločkovs, Arvīds Niklass, Voldemārs Plāsis, Roberts Prūsis, Viktors Sņickis, Laimonis Šņore, Artūrs Veide

treneris: Ernests Volgasts

1948./49. sezona

Pasaules un Eiropas meistarsacīkstes notika Stokholmā. Uzvarēja Čehoslovākija, pirmo reizi savstarpējo spēļu vēsturē pieveicot Kanādu (3:2). Savukārt, Kanāda priekšsacīkšu spēlē pret Dāniju uzstādīja rezultatīvātes rekordu – 47:0.

Favorīti zaudē pozīcijas

Rīgas *Dinamo* sastāvs tikpat kā nebija mainījies – aizgāja Pakalns, klāt nāca Brauns. Pēc divām samērā veiksmīgi aizvadītām sezonām rīdziniekus pieskaitīja PSRS meistarsacīkšu favorītiem. Tomēr jau pirmā Rīgas *Dinamo* cīņā pret GKS izvērtās par katastrofu. Lidotāji, gatavojoties sezonai, ilgāku laiku bija pavadījuši treniņnometnē Sverdlovskā. Rīdzinieki turpretim uz ledus izgāja pirmo reizi sezonā un jutās ļoti nedroši uz slidām. Lidotāji uzvarēja pārliecinoši (2:9).

Čeļabinskā pret vietējo *Dzeržiņec* spēle risinājās –30° salā un spēcīgā, svilinošā vējā. Pēc katrām desmit nospēlētām minūtēm sekoja desmit minūšu pārtraukums. Mūsējie zaudēja (2:3), taču pēc spēles iesniedza protestu. Pēc pusotra mēneša protests tika apmierināts, un sezonas beigās notika pārspēle.

Pamazām Rīgas *Dinamo* sniegums uzlabojās. Maskavā pret *Spartaku*, cīnoties enerģiski, pārdomāti un saskaņoti, Rīgas *Dinamo* guva pirmo uzvaru turnīrā (3:2). Izšķirošos vārtus trīs minūtes pirms spēles beigām guva V.Šūlmanis pēc Baura piespēles. Pēc tam turpat Maskavā mūsējie sīvā cīņā piekāpās *Kriļja Sovetov* (2:4) un SACN (1:2), tomēr pretiniekiem uzvaras nenāca viegli, jo rīdzinieki jau bija iespēlējušies un

demonstrēja savu labāko sniegumu. Lai pastiprinātu aizsardzību, R.Šūlmanis no uzbrucēja pārkvalificējās par aizsargu.

Nākamās septiņas spēles notika Rīgā, "Dinamo" stadionā. 10. janvārī mūsējie uzņēma Maskavas *Dinamo*. Maskavieši bija pārāki un uzvarēja pelnīti (1:4). Pēc tam rīdzinieki iepriecināja savus skatītājus ar četrām uzvarām pēc kārtas – pār Ļeņingradas *Dinamo* (5:3), Tallinas *Dinamo* (7:1), Čelabinskas *Dzeržiņec* (4:3) un *Kriļja Sovetov* (3:2). Īpaši interesanti risinājās spēle ar *Kriļja Sovetov*. Abas komandas sāka ļoti piesardzīgi. Cīņa risinājās galvenokārt laukuma vidusdaļā. Trešdaļas beigās pēc Brauna izrāviena V.Šūlmanis guva pirmos vārtus. Arī otrajā trešdaļā rīdzinieki turpināja spēli no aizsardzības. Pēc brāļu Šūlmaņu un Brauna saspēles mūsējie guva otros vārtus, drīz pēc tam Brauns panāca 3:0. Tikai pēc tam maskavieši divus vārtus atguva. Nākamajā kārtā Rīgā viesojās vēl bīstamāks pretinieks – SACN. Arī šoreiz abas komandas spēli uzsāka ļoti piesardzīgi, tomēr drīz vien iekarsa, un cīņa kļuva straujāka, taču nekļūdīgi darbojās abu komandu aizsargi. Otrajā trešdaļā spēlētāji sāka biežāk izmantot tālos metienus. Vadībā izvirzījās maskavieši. Karavīri vēl vairāk kāpināja spēles tempu, taču lieliski rīdzinieku vārtos spēlēja Mellups. Pēdējā trešdaļa bija vēl straujāka un interesantāka. Iniciatīvu pārņēma rīdzinieki. Dažas minūtes pirms spēles beigām ripu laukuma stūrī izcīnīja Vītoliņš. Nekavējoties sekoja piespēle Braunam un metiens vārtos – 1:1! Tā beidzās šī lielā cīņa.

Rīgas posma noslēgumā mūsējie tikās ar GKS. Spēlējot bez Mellupa un Brauna, mūsējie sākumā galvenokārt aizsargājās. Vārtos stāvēja Pētersons. 12. minūtē viņš neveiksmīgi centās atvairīt ripu kritienā, taču tā ieslīdēja vārtos. Tagad sāka uzbrukt arī rīdzinieki, taču otrajā trešdaļā pagura, un GKS pārsvars kļuva nospiedošs. Beigu rezultāts – 0:5.

Atlikušās sešas spēles rīdzinieki aizvadīja izbraukumā. Tallinā mūsējie panāca tikai neizšķirtu (0:0), pēc tam uzvarēja abas Ļeņingradas vienības: *Dzeržiņec* (7:1) un *Dinamo* (4:1), Maskavā nospēlēja neizšķirti ar *Spartaku* (3:3).

Pēc tam atkušņa dēļ turnīrā iestājās pārtraukums. Atlikušās spēles notika Maskavā samazinātā laukumā. Mūsējie pārliecinoši pieveica Ļeņingradas *Dzeržiņec* (5:0). Ļoti svarīga bija nākamā spēle pret Maskavas *Dinamo* – uzvaras gadījumā mūsējie saglabātu cerības uz trešo vietu. Spēle risinājās interesanti, taču nedaudz parupji. Divreiz piecu

minūšu sodu izpelnījās maskavietis Tolmačovs, pa reizei – rīdzinieki Vītoļiņš un Brauns. Mūsējo vārtos spēlēja Zilpaušs, jo Mellups bija guvis traumu. Pirmajā trešdaļā Brauns izvirzīja vadībā rīdziniekus, bet līdz pārtraukumam mūsējie nokļuva zaudētāju lomā (1:2). Otrās trešdaļas pirmajās sekundēs pēc diviem skaistiem Brauna un Baura metieniem rīdzinieki atkal pārņēma vadību, tomēr tie bija pēdējie panākumi. Uzvarēja maskavieši (3:7). Pēc tam rīdzinieki zaudēja arī pārspēli čelābinskiešiem (4:5) un noslīdēja uz sesto vietu.

Otrās grupas 1. zonā spēlēja Rīgas AVN un palika septītajā (pēdējā) vietā. Šajā komandā spēlēja galvenokārt pazīstami futbolisti: Durops, Holmogorovs, Kovaļovs, Kuzmins un citi. Rīgas *Spartaks* piedalījās vissavienības *Spartaka* meistarsacīkstēs Petrozavodskā. Rīdzinieki ierindojās trešajā vietā aiz Minskas un Ļeņingradas.

Marta sākumā Rīgas “Dinamo” stadionā risinājās republikas meistarsacīkšu finālturnīrs, kurā piedalījās četras komandas no Rīgas un četras no provinces. Vispirms notika spēles divās apakšgrupās, kuru uzvarētāji tikās izšķirošajā cīņā par pirmo vietu. Rīgas *Dinamo* ar 5:2 uzvarēja *biedra Duļņeva vienību* (kādu no padomju armijas daļām). Rīgas meistarsacīkstēs uzvarēja VEF. Rīgas kausa ieguvēju noskaidrošanai bija nepieciešamas divas finālspēles. *Dinamo* pieveica *Duļņeva vienību* (4:4 un 4:3).

Latviešu komanda izklīst

Slavenā *Letten Mannschaft* Vācijā izklīda. Koņeckis un Veide pārgāja uz *Preušen Krefeld*, Ansons – uz *Bad Nauheim*; Augsburgā palika vienīgi Kleinops un Bluķis. Latviešu spēlētāji joprojām izpelnījās jūsmīgas atsauksmes vācu un trimdas latviešu presē. Īpaši slavēja Koņeckī. Viņu godāja par Krēfeldes populārāko sportistu, publikas mīluli, sezonas lielāko sensāciju un Vācijas labāko hokejistu! Speciālisti izcēla Koņeckā apbrīnojamo tehniku, taktiku un izturību (Ēriks parasti spēlēja par aizsargu un visu spēles laiku nenogāja no laukuma!). Lieliski spēlēja arī Veide, kurš izpelnījās ievērību ar vīrišķību un nepiekāpību. Koņeckis un Veide *Preušen Krefeld* sastāvā kļuva par Leinvēbera kausa izcīņas uzvarētājiem un Vācijas vicečempioniem.

Statistika

PSRS čempionāts

A klase

	sp	u	n	z	vārti	p		
1. SACN	18	15	2	1	80:29	32	1:2	1:1
2. GKS	18	12	3	3	78:34	27	2:9	0:5
3. Dinamo (M)	18	11	3	4	79:45	25	1:4	3:7
4. Kriļa Sovietov (M)	18	10	3	5	62:40	23	2:4	3:2
5. Spartaks (M)	18	9	3	6	67:54	21	3:2	3:3
6. Dinamo (Rīga)	18	8	3	7	55:53	19		
7. Dzeržinec (Čeļabinska)	18	5	4	9	45:58	14	4:5	4:3
8. Dinamo (Leņingrada)	18	3	3	12	48:69	9	5:3	4:1
9. Dinamo (Tallina)	18	2	3	13	23:79	7	7:1	0:0
10. Dzeržinec (Leņingrada)	18	0	3	15	33:109	3	7:1	5:0

Rīdzinieku vārtu guvēji

Voldemārs Šūlmanis	13	Roberts Šūlmanis	6
Arnolds Brauns	12	Alfons Jēgers	2
Elmārs Bauris	11	Laimonis Zilpaušs	2
Harijs Vītoļiņš	8	Edgars Klāvs	1

Rīgas *Dinamo*

vārtsargi: Harijs Mellups, Augusts Pētersons

aizsargi: Mārtiņš Pētersons, Roberts Šūlmanis, Harijs Vītoļiņš

uzbrucēji: Elmārs Bauris, Arnolds Brauns, Alfons Jēgers, Edgars Klāvs (spēlējašais treneris), Georgs Straupe, Voldemārs Šūlmanis, Laimonis Zilpaušs

PSRS čempionāts – otrās grupas 1. zona

7. vietā – Rīgas AVN

vārtsargi: Aleksejs Konovalovs, Viktors Serebrjakovs

laukumā: Sergejs Bogdanovs, Pāvels Bogdanovs, Nikolajs Duļņevs,
Georgijs Durops, Sergejs Holmogorovs, Viktors Kapustins,
Boriss Kovaļovs, Nikolajs Kuzmins, Ļevs Ogerčuks, Anatolijs
Ščedrins (spēlētājais treneris), Anatolijs Vasiļjevs

Republikas čempionāts – priekšsacīkstes

	sp	u	n	z	vārti	p
1. Dinamo	3	3	0	0	42:4	6
2. N daļa (b.Smirnova kom.)	3	2	0	1	45:6	4
3. Bauska	3	1	0	2	8:25	2
4. Cēsis	3	0	0	3	1:61	0

	sp	u	n	z	vārti	p
1. N daļa (b.Duļņeva kom.)	3	3	0	0	32:2	6
2. VEF	3	2	0	1	9:8	4
3. Daugavpils	3	1	0	2	9:17	2
4. Liepāja	3	0	0	3	6:29	0

Fināls: Dinamo – N daļa (b.Duļņeva kom.)

5:2

Spēle par 3. vietu: N daļa (b.Smirnova kom.) – VEF   ?*

Spēle par 5. vietu: Daugavpils – Bauska

1:1

Spēle par 7. vietu: Liepāja – Cēsis

11:0

Dinamo

vārtsargs: Laimonis Šnore, Herberts Siliņš

aizsargi: Vladimirs Briedis, Arvīds Niklass

uzbrucēji: Harijs Geibovičs, Jevgeņijs Jeļisejevs, Mihails Kuzmins,
Voldemārs Plāsis, Edgars Rozenbergs, Viktors Siņickis

treneris: Ernests Volgasts

1949./50. sezona

Pasaules un Eiropas meistarsacīkstes notika Londonā. Čehoslovākijai nepiedaloties, pārliecinoši uzvarēja Kanāda (Edmonton Mercurys). Par Eiropas meistarsacīkstēm kļuva Šveice.

Labākie spēlētāji aiziet

Šī sezona atnesa daudz jaunumu. Būtiski mainījās noteikumi. Katrā spēlē drīkstēja piedalīties piecpadsmit cilvēki, ieskaitot divus vārtsargus (agrāko divpadsmit vietā). Maiņas tagad bija atļauts izdarīt, neapturot spēli. Vārtsargus vairs neraidīja nost no laukuma; viņu vietā sodu izcieta citi. Bija atcelts arī vecais noteikums, ka savā aizsardzības zonā, kad tur nav ripas, var atrasties ne vairāk par trim laukuma spēlētājiem.

Daudz izmaiņu skāra arī Rīgas meistarkomandu. Jauns bija vienības nosaukums – *Dinamo* vietā *Daugava*. Komandu papildināja Niklass un Ronis, taču zaudējumi bija nesalīdzināmi smagāki. Izcilais vārtsargs Mellups un aizsargs R.Šūlmanis pārcēlās uz GKS komandu, viens no rezultatīvākajiem uzbrucējiem Bauris – uz Maskavas *Spartaku*. Nevienam no viņiem svešumā tomēr neveicās. Bauris *Spartakā* aizvadīja tikai divas spēles. Pēc tam viņš ielūza ledū, saslima un spēlēt vairs nevarēja. Pēc gada Bauris atgriezās *Daugavas* komandā. Turpretim, Mellups un R.Šūlmanis nekad vairs neatgriezās – līdz ar visu GKS pamatsastāvu viņi traģiski gāja bojā 1950. gada 7. janvārī lidmašīnas katastrofā Sverdlovskā.

Rīdzinieki bija sapratuši, ka bez iepriekšēja treniņa uz ledus nav iespējams pilnvērtīgi uzsākt PSRS meistarsacīkstes. Tādēļ nepilnas divas nedēļas pirms oficiālo spēļu sākuma mūsējie devās uz Krasnokamsku izmēģināt ledū. PSRS meistarsacīkšu augstākajā līgā spēlēja par divām komandām vairāk nekā pērn – divpadsmit. Rīdzinieki pirmo spēli

aizvadīja Čeļabinskā pret vietējo *Dzeržinec*. Lai gan sākumā vadībā bija mājinieki (0:2), beigās uzvarēja mūsējie (4:2). Pēc tam *Daugava* Sverdlovskā tikās ar turnīra debitantiem – vietējiem spartakiešiem. Spēle risinājās –17° salā uz ļoti cieta ledus. Rīdzinieki šādiem apstākļiem nespēja piemēroties un piedzīvoja zaudējumu (3:4).

Sekoja četras spēles Maskavā. Pret *Spartaku* *Daugava* panāca neizšķirtu (2:2). Cīņu pret PSRS meistarvienību SACN mūsējie uzsāka ļoti aktīvi, bet vārtus gūt nespēja. Otrajā trešdaļā SACN izvirzījās vadībā – Brauns rezultātu izlīdzināja. Pēc tam iniciatīvu pārņēma karavīri (1:5). Arī pret Maskavas *Dinamo* rīdzinieki cīnījās ļoti enerģiski, tomēr vārtus atkal pirmie guva maskavieši. Mūsējie turpināja spēlēt ar vēl lielāku spar un otrajā trešdaļā ar Brauna un Roņa metieniem pārņēma vadību. Diemžēl, pēdējā trešdaļā *Daugava* izpelnījās daudz noraidījumu, un, spēlējot mazākumā, zaudēja divus vārtus un spēli (2:3). Pret Mellupa un R.Šūlmaņa komandu GKS rīdzinieki zaudēja pārliecinoši (1:7).

Pēc tam *Daugava* Ļeņingradā ar vienādu 5:3 rezultātu pārspēja abas turienes komandas: *Dinamo* un *Boļševik*, bet piedzīvoja negaidītu neveiksmi Tallinā (2:3). Igauniem tā bija pirmā uzvara pēc astoņiem zaudējumiem.

Rīgā pirmo spēli *Daugava* aizvadīja janvāra vidū. “Daugavas” stadiona slidotavā mūsējie sacentās ar *Kriļja Sovetov*. Cīņas liktenis izšķīrās otrajā trešdaļā, kad maskavieši, izmantojot skaitlisko pārsvaru, īsā laikā guva trīs vārtus (0:3). Pēc tam Rīgā viesojās cita Maskavas komanda – turnīra pastarītis *Lokomotīve*. Šoreiz pārliecinoši uzvarēja mūsējie (8:3). Pirmā riņķa noslēgumā *Daugava* ieņēma 7. vietu.

Otrajā riņķī, kad Klāva vietā par treneri sāka strādāt Arvīds Pētersons, *Daugava* spēlēja daudz veiksmīgāk. Vispirms rīdzinieki ar 11:2 sagrāva čeļabinskiiešus. Sešus vārtus guva Brauns. Šajā spēlē *Daugava* nodemonstrēja sen neredzētu spēku. Taču nākamajā cīņā pret sverdlovskiešiem mūsējie tikai ar lielām pūlēm panāca neizšķirtu (3:3). Tāds pats rezultāts atkārtojās arī pret Maskavas *Spartaku*. Izlīdzinājumu 15 sekundes pirms beigām panāca Jēgers. Saistoši izvērtās cīņa pret SACN. Otrajā trešdaļā maskavieši ieguva lielu pārsvaru, bet nekādi nespēja gūt vārtus. Kad pēc aizsargu Vītoļiņa un Kēstera nesaprašanās viņiem tas beidzot izdevās, rīdzinieki uz laiku apjuka, un rezultāts pieauga līdz 0:3. Pēdējā trešdaļā, īpaši beidzamajās desmit minūtēs,

rīdzinieki enerģiski uzbruka, taču spēli saglābt nespēja. Reabilitēties izdevās pret Maskavas *Dinamo*. Pirmo trešdaļu rīdzinieki uzvarēja ar 3:0. Vārtus guva Brauns, Jēgers un Straupe. Otrajā trešdaļā maskavieši samazināja rezultāta starpību līdz minimumam. Spēles beigās, cenzdamiem pārtvert Brauna piespēli Jēgeram, kāds no maskaviešiem ievirzīja ripu savos vārtos (4:2).

Ļo ti intriģējoši risinājās nākamā spēle pret GKS. Vispirms Bobrovs no burzmas guva panākumu viesiem. Jau pēc 2 minūtēm Brauns realizēja skaitlisko pārsvaru, drīz pēc tam Jēgers izvirzīja *Daugavu* vadībā. Otrajā trešdaļā GKS bija lielā pārsvarā, rīdzinieki pašreizējā aizsargājās. Lielisks maskaviešu rindās bija Bobrovs, bet rīdzinieki prata viņu nosegt. Pēdējās trešdaļas sākumā GKS tomēr panāca izlīdzinājumu, taču jau pēc divām minūtēm Brauns atkal izvirzīja vadībā mūsējos. Bobrovs vēlreiz panāca izlīdzinājumu. Spēles beigās, spēlējot mazākumā, Jēgers lieliskā stilā apveda divus pretiniekus un ar skaistu metienu guva uzvaras vārtus (4:3).

Pēc tam mūsējie pārliecinoši sakāva abas Ļeņingradas komandas, bet nobeidzot spēļu sēriju savā laukumā, gluži negaidīti atkal zaudēja talliniešiem (3:5).

Pēdējās divas spēles rīdzinieki aizvadīja Maskavā. Rezultāti bija diametrāli pretēji: uzvara pret *Lokomotīvi* (8:1), sagrāve pret *Kriļļa Sovetov* (0:7). Turnīra noslēgumā *Daugava* pakāpās uz sesto vietu.

Mūsējo sniegums izpelnījās visai kritisku novērtējumu. J.Levitans žurnālā "Fiziskā Kultūra" rakstīja: "*Analizējot Daugavas spēles, uzkrīt tās svārstīgā forma. Zīmīgi tas, ka bieži uzvaras panāktas pret spēcīgām vienībām, bet zaudējumi ciesti pret vājākām. Raksturīgi, ka vairākās cīņās pirmie pie vārtu guvuma tika sāncenši, un tikai pēc tam rīdzinieki it kā atdzīvojās un sāka atgūt zaudēto.*

Pirmā kļūda bija vienības komplektēšanā. Republikā aug apdāvināta jaunatne, kurai jāpiegriež daudz lielāka vērība. Kļūda bija, ka sezonas sākumā trenera pienākumu izpildīšanu uzticēja Klāvam, kas reizē ir arī spēlētājs. Kā zināms, tikai retos gadījumos šāda amatu savienošana attaisnojas. Kā trūkums jāmin arī tas, ka tikai nepilnas 2 nedēļas pirms sezonas sākuma vienība dabūja trenēties uz ledus. Sezonas vidū trenera amatā tika iecelts Arv.Pētersons. Kārtīga treniņa rezultāti drīz vien parādījās. Spilgta liecība – lieliskās uzvaras pār Maskavas Dinamo, GKS,

utt. Beidzot kļūda ir tā, ka nekas netika darīts spēlētāju politiskās audzināšanas laukā, kas noveda pie cīņas un uzvaras gribas trūkuma.

Visas kļūdas ir viegli novēršamas. Laikus domājot par sastāva komplektēšanu, laikus uzsākot pirmssezonas sagatavošanos, izbraucot uz ziemeļiem trenēties uz ledus, kārtīgi nostādot politiskās audzināšanas darbu, Daugavas vienība var pretendēt uz vienu no pirmajām trim vietām.”

Sezonas noslēgumā notika draudzības spēle starp *Daugavas* meistarkomandu un Rīgas izlasi. Ar 9:1 uzvarēja meistarkomanda. Vītoliņš guva sešus vārtus.

PSRS meistarsacīkšu otrajā grupā Rīgas AVN spēlēja krietni veiksmīgāk nekā pērn. Savā grupā rīdzinieki izcīnīja otro vietu aiz Minskas *Spartaka* un iekļuva finālā, kur atkal viss izšķīrās cīņā pret minskietiem. Vēl divdesmit sekundes pirms spēles beigām rīdzinieki bija vadībā, taču tad minskietī ar soda metienu panāca izlīdzinājumu (2:2). Līdz ar to Minskas *Spartaks* iekļuva augstākajā līgā, savukārt Rīgas AVN turpmāk PSRS meistarsacīkstēs hokejā ar ripu vairs nepiedalījās, pārejot tikai uz hokeju ar bumbiņu.

Latvijā sezonu ievadīja zibensturnīrs. Uzvarēja VEF, finālā pieveicot biedra *Kuročkina vienību* (2:1). Republikas meistarsacīkšu finālstadijā astoņas labākās komandas sacentās pēc vienmīnusa sistēmas. Izšķirošajā spēlē Rīgas *Dinamo* uzvarēja biedra *Smirnova vienību* (sauktu arī – Rīgas *Pilots*) – 5:1. Rīgas meistarsacīkstes notika pēc riņķa sistēmas. Pirmo vietu izcīnīja *Dinamo*. Rīgas kausu ieguva *Spartaks*, finālā pieveicot *Dzelzceļnieku sporta klubu* (7:3). Pirmo reizi notika jauniešu turnīrs. Septiņu komandu konkurencē uzvarēja *Dzelzceļnieku sporta klubs*.

Statistika

PSRS čempionāts

A klase

	sp	u	n	z	vārti	p		
1. SACN	22	19	1	2	122:32	39	1:5	0:3
2. Dinamo (M)	22	16	3	3	83:40	35	2:3	4:2
3. Kriļļa Sovētov (M)	22	16	2	4	93:37	34	0:3	0:7
4. GKS	22	16	1	5	131:54	33	1:7	4:3
5. Spartāks (M)	22	11	3	8	80:56	25	2:2	3:3
6. Daugava (Rīga)	22	10	3	9	84:72	23		
7. Boļševik (Leņiņgrada)	22	8	1	13	64:88	17	5:3	6:3
8. Dinamo (Sverdļovska)	22	7	1	14	47:86	15	3:4	3:3
9. Dinamo (Tallina)	22	6	2	14	36:98	14	2:3	3:5
10. Dzeržņec (ČĶ)	22	4	4	14	47:95	12	4:2	11:2
11. Dinamo (Leņiņgrada)	22	4	2	16	65:117	10	5:3	9:2
12. Lokomotīve (M)	22	2	3	17	39:116	7	8:3	8:1

Rīdzinieku vārtu guvēji

Alfons Jēgers	23	Edgars Klāvs	7
Arnolds Brauns	19	Kārlis Ronis	6
Voldemārs Šūlmanis	18	Georgs Straupe	3
Harijs Vītolņiņš	8		

Daugava

vārtsargi: Vladimirs Briedis, Augusts Pētersons

aizsargi: Nikolajs Ķesteris, Arvīds Niklass, Harijs Vītolņiņš

uzbrucēji: Arnolds Brauns, Alfons Jēgers, Edgars Klāvs (spēlējašais treneris), Kārlis Ronis, Georgs Straupe, Voldemārs Šūlmanis, Laimonis Zilpaušs

treneris: Arvīds Pētersons (otraajā riņķī)

PSRS čempionāts – otrā grupa

2. vietā finālturnīrā – Rīgas AVN

vārtsargi: Aleksejs Konovalovs, Viktors Serebrjakovs
laukumā: Sergejs Bogdanovs, Pāvels Bogdanovs, Nikolajs Duļņevs,
Georgijs Durops, Sergejs Holmogorovs, Viktors Ķapustins,
Boriss Kovaļovs, Nikolajs Kuzmins, Ļevs Ogerčuks, Anatolijs
Ščedrins (spēlētāja treneris), Anatolijs Vasiļjevs

Republikas čempionāts

Ceturtdaļfināls

Dinamo – Daugava (Limbaži)	15:0
VEF – Liepāja	w:0
N daļa (b.Smironova kom.) – Spartaks (Talsi)	8:0
AVN – Daugava (Daugavpils)	11:2

Pusfināls

Dinamo – VEF	6:3
N daļa (b.Smironova kom.) – AVN	11:4

Fināls

N daļa (b.Smironova kom.) – Dinamo	5:1
------------------------------------	-----

N daļa (b.Smironova kom.)

vārtsargs: Viktors Mamajevs
aizsargi: Jurijs Škrobors, Rafails Volkovs, Mihails Zaicevs, Nikolajs
Žmiļovs
uzbrucēji: Vladimirs Kuročkins, Nikolajs Lapšins, Vladimirs Smirnovs,
Pāvels Vadļevskis
treneris: Elmārs Bauris

1950./51. sezona

Pasaules un Eiropas meistarsacīkstes notika Parīzē. Pirmo reizi tika izveidota A grupa, kurā iekļāva septiņas spēcīgākās komandas. Čehoslovākijai nepiedaloties, pārliecinoši uzvarēja Kanāda (Lethbridge

Maple Leafs). Par Eiropas meistarvienību kļuva Zviedrija.

Bez trenera

Pēckara gados attieksme pret sportu bija radikāli mainījusies. Agrāk sportoja galvenokārt prieka pēc, tagad sportisti it kā vairs nepiederēja sev. Priekšniecība, treneri, līdzjutēji gaidīja tikai uzvaras un neveiksmju gadījumā bargi kritizēja sportistus. Teorētiski sprieda, ka, piemēram, būtu jāaizliedz hokejistiem vienlaikus piedalīties bendija un hokeja turnīros, jo tad viņi neapgūstot nevienu no abiem hokeja veidiem. Viens no mūsu talantīgākajiem sportistiem Jēgers izpelnījās pārmetumus, ka pēc sasprindzinātās hokeja sezonas startējis futbola meistarības izcīņā un sezonas beigās zaudējis sportisko formu. Tā dēvēto meistarkomandu spēlētāji būtībā bija visistākie profesionāļi, lai gan tika dēvēti par amatieriem.

PSRS meistarsacīkstes atkal notika pēc jaunas sistēmas. Divpadsmit komandas bija sadalītas divās apakšgrupās. Viena spēlēja Sverdlovskā (arī *Daugava*); otra – Čelabinskā. Pa trim labākajām komandām no katras apakšgrupas pēc tam sacentās finālturnīrā Maskavā, pārējās aizvadīja gandarījuma turnīru Čelabinskā. *Daugava* trenera A.Pētersona vadībā sezonai sāka gatavoties jūlijā. Pabeiguši “sausos” (bez ledus) treniņus, hokejisti 5. novembrī (par divām nedēļām agrāk nekā pērn), pulcējās Rīgas stacijā, lai izbrauktu uz pirmssezonas treniņnometni Novosibirskā.

Žurnāls “Fiziskā Kultūra”: *“Te nu sākās pirmie pārsteigumi. Jau nerunājot par to, ka komandai nācās braukt bez trenera un bez politiskā audzinātāja, neviens no Daugavas pārstāvjiem neturēja par vajadzīgu atnākt stacijā, lai pateiktu dažus atvadu vārdus. Tā “aizmirstie” hokejisti arī aizbrauca.*

Mēs nezinām, vai treneris b. Pētersons nevarēja vai negribēja braukt uz Novosibirsku, bet mēs noteikti zinām, ka, braucot bez trenera, panākumus gūt nevar. Tādās pašās domās bija arī daži Daugavas meistarkomandas vadošie spēlētāji, kuri par to ziņoja Daugavas Centrālās padomes vadībai. Daugavas CP priekšsēdētājs b. Balalajevs viņus nomierināja – lai tikai brauc, gan jau būšot arī treneris. Jāsaka gan, ka b. Pētersons izbrauca uz Čelabinsku, bet ieradās tur, lai paspētu vēl noskatīties Daugavas pēdējo meistarības cīņu ar Maskavas Spartaku un tajā pašā vakarā kopā ar komandu izbrauktu uz Rīgu.”

Ciņas Sverdlovskas apakšgrupā rīdzinieki uzsāka ar neizšķirtu pret mājiniem (4:4). Trenera pienākumus uzņēmas Klāvs. Pirmo reizi tik atbildīgā sacīkstē *Daugavas* vārtus sargāja jaunais Spundiņš, kurš vēlāk izauga par vienu no labākajiem PSRS vārtsargiem. Pārējās apakšgrupas spēlēs rīdzinieki zaudēja. Pret GKS jau pēc pirmās trešdaļas rezultāts bija 0:6; beigās – 0:7. Sekoja negaidīta neveiksme pret Tallinas *Dinamo* (5:6). Vislabāko sniegumu mūsējie nodemonstrēja pret PSRS meistarvienību SACN, tomēr zaudēja arī šoreiz (2:4). Pēdējā apakšgrupas spēle pret Ļeņingradas *Dinamo* vairs neko neizšķīra. *Daugava* spēlēja bez entuziasma un atkal zaudēja (2:4).

Gandarījuma turnīrā Čelabinskā mūsējiem veicās nedaudz labāk. Piecās spēlēs *Daugava* ieguva piecus punktus un kopvērtējumā ierindojās desmitajā vietā.

“Fiziskā Kultūra”: *“Daži vārdi par spēlētājiem. Spundiņš vēl jauns, bez rūdījuma, tāpēc no viņa mēs arī nevaram daudz prasīt. Vairāk jāprasa no Brieža. Tomēr no 10 spēlēm Briedis tiešām jauki spēlēja tikai pret SACN un otrā cīņā (Čelabinskā) pret Tallinas Dinamo, kad viņš atvairīja trīs grūti tveramas ripas tai laikā, kad laukumā bija 3 rīdzinieki pret 5 talliniešiem. Pārējās spēlēs Briedis izcēlās ar flegmatiskumu un nedisciplinētību. Tā cīņā pret Minskas Spartaku Briedis caur kājām ielaida viegli tveramu ripu. Kad Bauris viņam uz to norādīja, viņš ar koku iesita Baurim pa kāju, un Bauris atstāja laukumu. Raksturīgi, ka pārtraukumā komandas kapteinis Vītoliņš pat neturēja par vajadzīgu Briedim aizrādīt uz viņa nepieļaujamo rīcību.*

Aizsardzībā spēlēja Vītoliņš un pārmaiņus Kesteris un Niklass. Ja tehniski aizsardzība spēlēja samērā labi, tad taktiski tā bieži spēlēja nepareizi.

Uzbrucēju pirmajā maiņā spēlēja Jēgers, Šūlmanis un Brauns. Jēgers par maz trenējies (sakarā ar lielo slodzi futbola sezonā), tāpēc viņam ne vienmēr bija nepieciešamā ticība saviem spēkiem. Labākais uzbrukumā bija Šūlmanis. Būdams tomēr fiziski pavājš, Šūlmanis burzmās pie vārtiem nespēja līdz galam cīnīties ripas dēļ. Pagājušajā sezonā Šūlmanis vairāk diriģēja uzbrukumū, toties Jēgers un Brauns ieguva vairumu vārtu. Šogad Šūlmanis bija veiksmīgākais arī vārtu gūšanā. Neveicās Braunam, kas katrā spēlē izjuta savainotā ceļgala sekas. Bez tam cīņā ar Tallinas Dinamo viņam savainoja lūpu.

Otrā maiņā uzbrukumā spēlēja Klāvs, Bauris un Straupe (dažkārt – Firsovs). Labākais te bija Bauris.”

Šajā sezonā “Daugavas” stadionā Rīgā uzbūvēja pirmo stacionāro hokeja laukumu. 63x33 metru lielais laukums bija izrakts 1,7 metrus dziļi zemē. Apkārt uzcēla tribīnes 4 500 skatītājiem. Zem tribīnēm iekārtoja ģērbtuves, atpūtas un dušas telpas. Turpmāk šeit risinājās visas svarīgākās spēles. *Daugava* savu jauno laukumu izmēģināja pēc atgriešanās no PSRS meistarsacīkstēm. Mūsējie aizvadīja vairākas draudzības spēles: pret Rīgas izlasi (11:0), pret Tallinas *Dinamo* (6:1, 4:6), pret Maskavas *Kriļja Sovetov* (2:3, 2:7), pret Ļeņingradas VN (3:2).

Februārī sākās pirmā PSRS kausa izcīņa. Latviju tajā pārstāvēja *Daugava*, kā arī republikas kausa ieguvēji VEF. Vefieši izstājās jau pirmajā kārtā, piedzīvojot īstu sagrāvi pret PSRS meistarvienību GKS (0:19). Pa septiņiem vārtiem guva Bobrovs un Šuvalovs, vienreiz vefiešu vārtsargu pārspēja arī kāds Viktors Tihonovs. Viņš kādreiz vēl atgriezīsies Latvijā. *Daugava* vispirms izcīnīja uzvaru Elektrostaļā pret vietējo *Himik* (9:4), bet nākamajā kārtā Minskā zaudēja turienes *Spartakam* (1:3).

Sezonas noslēgumā saskaņā ar jaunā PSRS meistarsacīkšu nolikuma dīvainībām *Daugavai* nācās divās pārspēlēs sacensties ar republikas meistarvienību. *Daugavas* pārsvars pār vefiešiem šaubas neradīja (17:0 un 10:2).

Vefiešu gads

Latvijas hokeja sezona sākās janvārī ar zibensturnīru “Daugavas” stadiona jaunajā laukumā. Gan jauniešu, gan pieaugušo grupā uzvarēja vefieši.

Republikas meistarsacīkšu finālturnīrā piedalījās vienpadsmit komandas, sadalītas četrās zonās. Rīdziniekiem vairs nebija agrākā neapstrīdamā pārsvara salīdzinājumā ar provinces vienībām. 1. zonā sīksti spēkojās Rīgas *Spartaks* un Daugavpils. Divas spēles beidzās bez vārtu guvuma. Tikai trešajā reizē spartakiešiem izdevās uzvarēt (1:0). Otrajā zonā Liepāja negaidīti pieveica Rīgas *Dinamo* (1:0). Trešajā zonā vefieši tikai ar 3:2 pārspēja Bausku. 4. zonā bez sevišķām problēmām uzvarēja *Dzelzeļnieku sporta klubs*.

Pēc tam četras stiprākās komandas sacentās riņķa turnīrā, kur vienādu punktu skaitu izcīnīja VEF un *Dzelzceļnieku sporta klubs*. Pārspēlē stiprāki izrādījās vefieši (5:1). Vefieši izcīnīja uzvaras arī pārējos vietēja mēroga turnīros: republikas kausā (finālā pret Daugavpili – 8:2), Rīgas kausā (finālā pret *Dinamo* – 4:2), Rīgas meistarsacīkstēs. Rīgas jauniešu meistarsacīkstēs uzvarēja *Dinamo*.

Lielu panākumu guva trimdas latviešu hokejisti Veide un Koņeckis. *Preußen Krefeld* sastāvā viņi kļuva par Vācijas meistariem.

Statistika

PSRS čempionāts

A klase B apakšgrupa

	sp	u	n	z	vārti	p	
1. GKS	5	4	1	0	43:9	9	0:7
2. SACN	5	4	1	0	33:10	9	2:4
3. <i>Dinamo</i> (Leningrada)	5	2	0	3	19:30	4	2:4
4. <i>Dinamo</i> (Tallina)	5	2	0	3	9:29	4	5:6
5. <i>Dinamo</i> (Sverdļovska)	5	1	1	3	18:32	3	4:4
6. <i>Daugava</i> (R)	5	0	1	4	13:25	1	

Turnīrs par 7.–12. vietu

	sp	u	n	z	vārti	p	
1. Dzerņņec (Čeļabinska)	5	2	3	0	22:12	7	3:3
2. Spartaks (Maskava)	5	3	1	1	22:15	7	2:4
3. Dinamo (Sverdļovska)	5	3	1	1	17:17	7	3:5
4. Daugava (Rīga)	5	2	1	2	17:17	5	
5. Dinamo (Tallina)	5	2	0	3	23:20	4	3:2
6. Spartaks (Minska)	5	0	0	5	7:27	0	6:3

Daugava

vārtsargi: Vladimirs Briedis, Imants Spundiņš

aizsargi: Nikolajs Ņesteris, Arvīds Niklass, Harijs Vītoliņš

uzbrucēji: Elmārs Bauris, Arnolds Brauns, Miķelis Firsovs, Alfons Jēgers, Edgars Klāvs, Pavlovs, Georgs Straupe, Voldemārs Šūlmanis

treneris: Arvīds Pētersons*

Republikas čempionāts

Fināls

	sp	u	n	z	vārti	p
1. VEF	3	2	1	0	13:5	5
2. Dzelzceļnieku sporta klubs	3	2	1	0	5:1	5
3. Spartaks	3	1	0	2	10:10	2
4. Daugava (Liepāja)	3	0	0	3	4:16	0

Pārspēle par 1. vietu:

VEF – Dzelzceļnieku sporta klubs

5:1

VEF

vārtsargs: Aleksandrs Zandbergs
laukumā: Alberts Dzerelis, Alfons Gulbis, Voldemārs Kalniņš, Laimonis Miške, Kārlis Pakalns, Roberts Pakalns (spēlējašais treneris), Kārlis Plaše, Hugo Priedītis, Staņislavs Sudņņiks, Aleksejs Vasiļjevs

1951./52. sezona

Pasaules un Eiropas meistarsacīkstes notika olimpiskā turnīra ietvaros Oslo. Uzvarēja Kanāda (Edmonton Mercurys). Par Eiropas meistartitulu notika pārspēle, kurā Zviedrija pieveica Čehoslovākiju (5:3).

Neapmierinoša gatavošanās – vājš sniegums

PSRS meistarsacīkstēs piedalījās divpadsmit komandas, sadalītas trijās apakšgrupās pa četri. *Daugava* spēlēja Sverdlovskā. Cīņas sākās decembra sākumā. *Daugava* sezonai gatavojās neapmierinoši: treniņus uzsāka tikai pēc ierašanās Sverdlovskas apgabalā. Salīdzinājumam – iepriekšējā sezonā komanda trenēties sāka jau jūlijā. Tomēr jaunajam trenerim Klāvam, kurš pagājušajā sezonā vēl spēlēja pats, īsā laikā izdevās saliedēt komandu. Pirmajā spēlē mūsējie tikās ar Maskavas *Dinamo*. Ātrie maskavieši sagādāja daudz rūpju rīdzinieku aizsardzībai. Lieliski vērtos spēlēja Spundiņš, bieži vien glābdams šķietami neglābjamo, tomēr trīsreiz arī viņš bija bezspēcīgs. Pievīla uzbrucēji, nespēdami gūt nevienus vārtus (0:3). Arī pret Sverdlovskas *Dinamo* uzbrucēji palika tukšā, tomēr, pateicoties veiksmīgai spēlei aizsardzībā, komanda panāca neizšķirtu (0:0). Minskietus mūsējie sagrāva pārliecinoši (10:0); V.Šūlmanis guva astoņus vārtus.

Otrajā riņķī *Daugava* spēlēja drošāk. Viens no stabilākajiem spēlētājiem Vītoliņš pārgāja aizsardzībā. Lielisku uzvaru mūsējie izcīnīja pret Maskavas *Dinamo*. Lai gan teritoriālā pārsvarā bija maskavieši, Bauris izvirzīja vadībā *Daugavu*. Pretinieki stāvokli līdzsvaroja, taču kādā pretuzbrukumā Bauris atkal guva vārtus. Neraugoties uz visiem maskaviešu pūliņiem, otrreiz rezultātu izlīdzināt viņiem neizdevās (2:1). Lieliski nospēlēja rīdzinieku aizsargi Ķesteris un Vītoliņš, kā arī vārtsargs

Spundiņš. Pēc tam mūsējie līdzīgā cīņā piekāpās sverdlovskiešiem (2:4) un vēlreiz sagrāva minskiešus (10:1). Pirmo vietu apakšgrupā izcīnīja maskavieši. Rīdzinieki un sverdlovskieši ieguva vienādu punktu skaitu, bet, pateicoties labākai vārtu attiecībai, finālā iekļuva *Daugava*.

Tomēr finālturnīrā Maskavā *Daugava* nospēlēja gaužām vāji. Desmit spēlēs mūsējie izcīnīja tikai vienu uzvaru (5:3 pret čeļabinskietiem) un palika 5. vietā.

Rīdzinieki savu komandu pirmoreiz ieraudzīja februāra sākumā PSRS kausa izcīņas spēlē pret Čeļabinskas *Dzeržīņec* – mūsējie uzvarēja ar 5:2. Republikas kausa ieguvēji vefieši tajā pašā dienā zaudēja Maskavas dinamietiem (0:13). Nākamajā kārtā Maskavā arī *Daugava* piekāpās Maskavas dinamietiem (0:6). Pārspēlēs ar republikas meistarvienību Rīgas *Dinamo Daugava* pierādīja savas tiesības piedalīties PSRS meistarsacīkstēs arī nākamajā sezonā (20:0, 8:0).

Vietējās sezonas sākumu aizkavēja nelabvēlīgie laika apstākļi. Tikai 27. janvārī notika sezonas atklāšanas zibensturnīrs. *Dzelzceļnieku sporta klubs* finālā pieveica VEF II (2:0), jauniešu grupā – *Dinamo*–AVN 2:0.

Republikas meistarsacīkšu finālturnīrā marta sākumā piedalījās astoņas komandas. Vispirms notika spēles divās apakšgrupās, kuru uzvarētāji sacentās finālā: *Dinamo*–*Dzelzceļnieku sporta klubs* 4:2. Spēlē par trešo vietu VEF tikai ar 4:3 pieveica Kuldīgu. Republikas kausa izcīņas finālā VEF sagrāva dzelzceļniekus (10:1). Rīgas kausu ieguva *Dinamo* – arī šoreiz zaudētāji finālā bija dzelzceļnieki (6:4).

Koņeckis *Krefeld EV* sastāvā kļuva par Vācijas meistar.

Statistika

PSRS čempionāts A klases B apakšgrupa

	sp	u	n	z	vārti	p		
1. Dinamo (Maskava)	6	5	0	1	35:9	10	0:3	2:1
2. Daugava (Rīga)	6	3	1	2	24:9	7		
3. Dinamo (Sverdļovska)	6	3	1	2	23:27	7	0:0	2:4
4. Spartāks (Minska)	6	0	0	6	6:43	0	10:0	10:1

Finālturnīrs

	sp	u	n	z	vārti	p		
1. GKS	10	9	0	1	53:18	18	2:5	0:6
2. PACN	10	9	0	1	54:12	18	0:4	2:7
3. Dinamo (Maskava)	10	5	1	4	37:29	11	1:4	2:5
4. Krija Šovarov (M)	10	4	1	5	40:31	9	1:7	3:5
5. Daugava (Rīga)	10	1	0	9	19:51	2		
6. Dzeržņec (Čeljabinska)	10	1	0	9	16:78	2	5:3	3:5

Rīdzinieku rezultatīvākie spēlētāji

Elmārs Bauris	17	Voldemārs Šulmanis	15
---------------	----	--------------------	----

Daugava

vārtsargi: Elmārs Ozoliņš, Imants Spundiņš

aizsargi: Nikolajs Ņesteris, Arvīds Niklass, Harijs Vītoliņš, Oļģerts Zariņš

uzbrucēji: Elmārs Bauris, Romualds Buļzgis, Miķelis Firsovs, A.Galkins, Edgars Klāvs (spēlējošais treneris), Bruno Polis, Kārlis Ronis, Georgs Straupe, Voldemārs Šulmanis

Republikas čempionāts

Spēle par 1. vietu:	Dinamo – Dzelzceļnieku sporta klubs 4:2
Spēle par 3. vietu:	VEF – Vulkāns (Kuldīga) 4:3
Spēle par 5. vietu:	Spartaks (Bauska) – Daugava (Limbaži) 7:3
Spēle par 7. vietu:	Daugava (Liepāja) – Daugava (Rēzekne) 5:3

Dinamo

vārtsargi: Uldis Jankavs, Andrejs Krauklis

laukumā: Bruno Kilševskis, Harijs Krūmiņš, Vladimirs Kuročkins,
Aleksandrs Mereščenkovs, Mārtiņš Pētersons, Juris Pukše,
Artūrs Puravs, Viktors Siņickis (spēlējašais treneris), Pāvels
Vadževskis, Anatolijs Vasiļjevs, Andris Vulfs, Mihails
Zaicevs, Laimonis
Zilpaušs

1952./53. sezona

Pasaules un Eiropas meistarsacīkstes notika Cīrihē un Bāzelē. Stiprāko komandu grupā piedalījās tikai četras vienības (neatbrauca ne Kanāda, ne ASV). Turnīra vidū no tālākās cīņas izstājās arī Čehoslovākija – pēc valsts prezidenta K.Gotvalda nāves valstī tika izsludinātas sēras. Par pasaules meistarsacīkšu pirmo reizi kļuva Zviedrija.

Imanta Spundiņa atzišanās

PSRS meistarsacīkstes sākās novembra beigās ar spēlēm Sverdlovskas, Molotovas un Čeljabinskas apakšgrupās. *Daugava* spēlēja Sverdlovskā. Lai iekļūtu finālturnīrā, sešu komandu konkurencē bija nepieciešams izcīnīt vismaz trešo vietu. *Daugava* startēja neveiksmīgi: zaudēja turnīra debitantiem Gorkijas *Torpedo* (2:3), Elektrostaļai (0:1), nospēlēja neizšķirti ar laukuma saimniekiem sverdlovskiešiem (5:5), pret GKS atkal zaudēja (0:2) un vienīgi turnīra pēdējā spēlē pret Tallinas *Dinamo* guva

maznozīmīgu uzvaru (6:5). Līdz ar to mūsējie palika ārpus deviņu finālistu skaita.

Savukārt, Gorkijā turnīrā par 10.–17. vietu *Daugava* soļoja no uzvaras uz uzvaru, vienīgo zaudējumu piedzīvojot pēdējā spēlē pret Čelabinskas *Dzeržiņec* (7:8). Par šo spēli pēc gadiem četrdesmit pastāstīja viens no tās dalībniekiem – vārtsargs Spundiņš:

“Jau pirms pēdējās spēles ar Čelabinskas Dzeržiņec bijām nodrošinājuši sev pirmo vietu, kuru atņemt mums neviens vairs nevarēja. Klāvs iepriekšējā vakarā pasauca mani sānis un pajautāja:

–Imant! Vai tev būs patīkamāk braukt uz Novosibirsku nekā uz Čelabinsku? Ja rīt uzvarēsīm Čelabinskas komandu, tad otrajā vietā būs Novosibirskas hokejisti un kopā ar mums paliks augstākajā līgā. Tātad nākamgad būs jābrauc spēlēt pie viņiem. Mums taču daudz izdevīgāk braukt tikai līdz Čelabinskai. Ja zaudējam Dzeržiņecam, tad viņi ieņem otro vietu.–

Tā tika piedāvāts darījums. Nedaudz protestēju, jo nevarēju iedomāties, kā notēlot ārkārtīgi vāju vārtsargu. Biju taču iedalīts PSRS izlases kandidātos un saņēmu stipendiju. Edgars teica, lai spēlējot vien normāli, bet visu laiku atceroties, ka beigās tomēr jāzaudē. Viņš pateica arī to, kuri mūsu komandas hokejisti vēl ir informēti par to.

*Novosibirskas komanda jau iepriekšējā vakarā bija aizbraukusi mājās. Labi vien bija, ka viņi šo sacensību neredzēja. Vienīgais palikušais viņu pārstāvis arī aizbrauca pēc otrās trešdaļas, kad rezultāts jau bija 6:1 mūsu labā. Visi čelabinskiešu izrāvēji beidzās bez vārtu guvuma, kaut arī nemaz nemēģināju glābt komandu. Bauris savā skaļajā balsī aicināja “samalt” pretinieku, kura rindās jau bija jaušama panika. Nācās vien izskaidrot situāciju visai komandai. Nekad dzīvē nav bijis tik grūti kā šajā pēdējā trešdaļā. Beidzot rezultāts 6:5. Tad Bauris “nelaimīgi” meta uz vārtiem no laukuma centra, un rezultāts 7:5. Bet līdz sacensības beigām bija atlikusi tikai viena minūte. Tā vilkās neizsakāmi ilgi. Lai Dievs man piedod, bet pēdējās divas ripas savos vārtos ievirzīju pats. Citādi nebūtu paspējuši zaudēt. Pēc spēles uzvarētāji mūs uzciņāja, un katrs saņēmām 250 rubļus. Vienīgie pārmetumi, protams, tika man. Līdzjutēji un hokeja draugi nekādi nespēja saprast, kā no 6:1 *Daugava* spēja zaudēt ar 7:8. Tā bija vienīgā reize, kad piedalījās spēles pirkšanā un pārdošanā. Spēlē,*

kurā arī visi tiesneši bija uzpirkti. Nekādā gadījumā nepārmetu trenerim šo darījumu, jo šis gājiens bija tikai Daugavas hokeja labā.”

Sezonas turpinājumā *Daugava* aizvadīja vairākas draudzības spēles: vispirms pret Rīgas izlasi (12:2), tad Maskavā pret Maskavas izlasi (1:7). Pēc tam sākās PSRS kausa izcīņa. Pirmajā kārtā *Daugava* pieveica Novosibirskas *Dinamo* (6:4), savukārt republikas kausa ieguvēji Rīgas *Dinamo* zaudēja GKS komandai (1:19). Tad *Daugava* draudzības spēlē Rīgā ar 8:2 pārspēja Čelabinskas *Dzeržinec*. Nākamajā kausa izcīņas kārtā *Daugava* Rīgā apspēlēja Sverdlovskas dinamiešus (8:0), bet ceturtdaļfinālā savu skatītāju klātbūtnē sacentās ar GKS vienību. Pirmajā trešdaļā nevienai komandai neizdevās gūt vārtus. Otrajā trešdaļā pēc Baura un Firsova metieniem vadībā izvirzījās *Daugava*, taču pēc tam savu pārākumu apliecināja PSRS čempioni (3:5).

Janvāra sākumā Minskā pirmo reizi notika starprepubliku sacensības jauniešu komandām. Mūsējie trenera Auziņa vadībā uzvarēja Minsku un Viļņu, bet zaudēja Ļeņingradai un palika otrajā vietā.

Vietējā hokeja sezona sākās janvārī ar tradicionālajiem zibesturnīriem. Pieaugušo finālā *Dinamo* uzvarēja VEF (3:2). Jauniešu finālā *Dinamo* un *Spartaks* nospēlēja 4:4 papildlaikā. Arī soda metienu sērija beidzās neizšķirti. Uzvarētāju noskaidroja ar savdabīgu paņēmieni – skriešanos starp abu komandu vārtsargiem, kas uzvaru deva *Spartakam*.

Republikas meistarsacīkšu finālturnīrs, kas notika februāra beigās Rīgā, bija ieguvis jau itin solidu veidolu – sešas labākās komandas (trīs no Rīgas un trīs apgabalu turnīru uzvarētāji) sacentās katra ar katru vienā riņķī. Pirmo vietu izcīnīja *Dinamo*, izšķirošajā spēlē pieveicot *Dzelzceļnieku sporta klubu* (3:2). *Dinamo* uzvarēja arī republikas kausa izcīņā (finālā pret Bausku 11:1) un Rīgas kausa izcīņā (finālā pret VEF 4:3).

Rīgas AVN – PSRS čempionāta sudraba medaļu ieguvēji “krievu” hokejā

Kuibiševā PSRS čempionātā bendijā jeb, kā to toreiz dēvēja, “krievu” hokejā otro vietu izcīnīja Rīgas AVN. Neraugoties uz šo panākumu, nākamajā sezonā Rīgas AVN vienība tika izformēta un sacensībās vairs nepiedalījās. Rīdzinieku vadošie spēlētāji Ogerčuks un Bogdanovs pārgāja uz hokeju ar ripu.

Statistika

PSRS čempionāts

A klases A apakšgrupa

	sp	u	n	z	vārti	p	
1. ĢKS	5	5	0	0	38:2	10	0:2
2. Himik (Elektrostaja)	5	4	0	1	16:17	8	0:1
3. Dinamo (Sverdļovska)	5	2	1	2	22:17	5	5:5
4. Daugava (Rīga)	5	1	1	3	13:16	3	
5. Torpedo (Ģorkija)	5	1	0	4	12:24	2	2:3
6. Dinamo (Tallina)	5	1	0	4	12:37	2	6:5

Turnīrs par 10.–17. vietu (B klase)

	sp	u	n	z	vārti	p	
1. Daugava (Rīga)	7	6	0	1	59:18	12	
2. Dzeržinec (Čelābinska)	7	6	0	1	47:23	12	7:8
3. AVN (Novosibirska)	7	5	1	1	52:16	11	8:2
4. Torpedo (Ģorkija)	7	3	1	3	27:29	7	7:1
5. Dinamo (Tallina)	7	3	0	4	31:30	6	3:1
6. Perma	7	2	0	5	27:28	4	4:1
7. Spartaks (Minska)	7	2	0	5	20:52	4	13:2
8. Spartaks (Kauna)	7	0	0	7	14:81	0	17:3

Daugava

vārtsargi: Uldis Opits, Imants Spundiņš

aizsargi: Arnolds Brauns, Alfons Jēgers, Nikolajs Ķesteris, Arvīds

Niklass, Harijs Vītoļiņš (spēlējošais treneris)
uzbrucēji: Elmārs Bauris, Miķelis Firsovs, Bruno Polis, Kārlis Ronis,
Georgs Straupe, Voldemārs Šūlmanis

Republikas čempionāts

Fināls

	sp	u	n	z	vārti	p
1. Dinamo	5	5	0	0	44:11	10
2. Dzelzceļnieku sporta klubs	5	3	0	2	35:12	6
3. Liepājas apgabals	5	3	0	2	24:20	6
4. Rīgas apgabals	5	2	1	2	22:25	5
5. Daugavpils apgabals	5	1	0	4	15:44	2
6. VEF	5	0	1	4	14:42	1

Dinamo

vārtsargi: Uldis Jankavs, Andrejs Krauklis
laukumā: Anatolijs Brakovskis, Vladimirs Briedis, Vladimirs Kuročkins,
Aleksandrs Mereščenkovs, Oļegs Mocars, Mārtiņš Pētersons,
Armins Punka, Artūrs Puravs, Viktors Siņickis (spēlējošais
treneris), Andris Vulfs, Laimonis Zilpaušs

1953./54. sezona

Pasaules un Eiropas meistarsacīkstes notika Stokholmā. Pirmo reizi piedalījās PSRS izlase. Izšķirošajā spēlē tā negaidīti pārlicinoši sakāva Kanādu (7:2) un izcīnīja pirmo vietu. Piektajā vietā ierindojās Vācijas izlase, kurā veiksmīgi spēlēja latvietis Veide.

Bezcerīga atpalcība

Atšķirībā no iepriekšējām sezonām PSRS meistarsacīkstēs augstākajā līgā piedalījās tikai deviņas komandas, uzreiz uzsākot cīņu par medaļām.

Priekšsacīkstes vairs nenotika. Rīgas *Daugava* trenera Vītoļņa vadībā sezonai gatavojās Čelabinskā. Komandā iesaistījās A.Antonovs, kā arī no “krievu” hokeja pārnākušie AVN spēlētāji Bogdanovs, Holmogorovs, Kovaļovs, Muravjovs un Ogerčuks. Viņiem bija sevišķi daudz jāmacās, lai novērstu kļūdas tehnikā un taktikā. Pirmā riņķa spēles mūsējie aizvadīja Čelabinskā un Sverdlovskā. *Daugava* izcīnīja trīs uzvaras un cieta piecus zaudējumus. Īstu sagrāvi mūsējie piedzīvoja pret PACN (2:14).

Otro riņķi mūsējie uzsāka ar divām spēlēm savā laukumā. Vispirms *Daugava* sacentās ar Ļeņingradas AVN. Vēl dažas minūtes pirms spēles beigām rezultāts bija neizšķirts, taču tad Ļeņingradieši guva trīs vārtus pēc kārtas (3:6). Savukārt, pret Čelabinskas *Avangardu* mūsējie tikai spēles beigās ar Vītoļņa metienu paglābās no zaudējuma (3:3). Pēc tam mūsējie piedzīvoja trīs smagas sakāves pret Maskavas komandām: viesos pret *Kriļja Sovietov* (0:8), Rīgā pret *Dinamo* (2:8) un PACN (1:8). Atlikušajās trijās spēlēs *Daugava* guva divas uzvaras un ierindojās sestajā vietā. Taču no padomju hokeja līderiem rīdzinieki atpalika bezcerīgi.

PSRS kausa izcīņā *Daugava* Ļeņingradā uzvarēja vietējo *Medin* (11:4). Nākamajā kārtā mūsējie Rīgā sagrāva Tallinas *Kalev* ar gluži neticamu rezultātu (30:2). Ceturtdaļfinālā *Daugava* sīvi spēkojās ar PACN. Pirmajā trešdaļā pēc Bogdanova un Roņa metieniem mūsējie izvirzījās vadībā ar 2:0. Tālākajā spēles gaitā PACN tomēr pierādīja savu pārākumu (2:5).

Daugavas sniegums izpelnījās ļoti kritisku novērtējumu. A.Pētersons: “*Vispārējais spēles līmenis nav paaugstinājies. Vairākumam hokejistu (Šūlmanim, Niklasam un citiem) nav pietiekama slidošanas ātruma. To liecina arī pēdējā sacensība ar PACN. 1. trešdaļu, kad ļoti mīkstsais ledus neļāva karavīriem attīstīt lielu ātrumu, Daugava beidza 2:0 savā labā. Vēlāk uzsala, ledus kļuva labāks, un PACN ieguva 5 vārtus, bet mūsu hokejisti, kuri nespēja tikt galā ar viesu ātrajiem uzbrucējiem, – neviens. Treniņos nekas nav ticis darīts, lai šo trūkumu novērstu. Tāpēc Daugava nevar pielietot mūsu valsts labāko komandu uzbrukuma un kolektīvās aizsardzības taktiku. Šādas uzbrukuma taktikas raksturīga īpatnība ir tā, ka saspēle, resp. kombinācijas, uzbrukuma zonā noris lielā ātrumā. Aizsardzības taktiku raksturo tas, ka pāreja no uzbrukuma aizsardzībā notiek aktīvi, t.i., aizsardzību sāk veidot pretinieka zonā. Visa tā trūkst mūsu meistarvienībai. Tā kā spēlētājiem nav pietiekama slidošanas*

ātruma, tie pēc uzbrukuma vai vidējā zonā pazaudētas ripas spiesti steigšus atgriezties savā aizsardzības zonā, kas pretiniekam dod iespēju ievadīt pārdomātu un maksimāli ātru uzbrukumu. Daugavas hokejistiem ir apgrūtināta izraušanās ar ripu no savas zonas un saskaņota uzbrukuma ievadīšana.

Daugavas hokejistiem ir samērā vāja metienu taktikas izpratne – daudz nevietā izdarītu metienu. Neapmierina arī metienu tehniskais izpildījums. No vairāku spēļu analizēm redzam, ka gandrīz katra otrā piespēle bija neprecīza.

Dažiem spēlētājiem, piemēram, Šulmanim, Baurim, nav pietiekošas fiziskās sagatavotības. Nav arī ieteicams tas, ka Vītolinš pats reizē ir spēlētājs un treneris. Vasarā komanda kopīgi netrenējas, bet katrs dara, ko atrod par labāku. No tā stipri pazeminās sporta meistarības līmenis.

Viens no vislielākajiem Daugavas trūkumiem ir tas, ka tai nav rezervju, kaut gan talantīgu jauno spēlētāju republikā netrūkst. Latvijā ir tikai četras (!) jaunatnes komandas un pie tam visas Rīgā, tāpēc nav brīnums, ka grūti rast rezerves mūsu meistarkomandai.

Lai paceltu jauniešu interesi par hokeju un rastu stimulu viņu turpmākai sporta meistarības augšupejai, nepieciešams daudz vairāk rīkot sacensības. Jāparedz arī starppubliku un starppilsētu sacensības hokejā jaunatnei.

Izveidot spēcīgu komandu PSRS meistarsacīkstēm mums ir visas iespējas, un tas arī jāizdara.”

Fināls Cēsīs

Vietējo hokeja sezonu Latvijā decembra beigās ievadīja tradicionālie zibensturnīri. Finālā *Dinamo* pieveica vefiešus (2:1). Jauniešu finālā: *Lokomotīve–Daugavas sporta skola* (4:3). Republikas meistarsacīkšu finālturnīrs notika Cēsīs. Pirmo reizi par republikas meistariem kļuva *Apgabala Virsnieku Nams*. AVN izcīnīja arī republikas kausu (finālā 5:2 pret Liepāju) un Rīgas kausu (finālā 8:4 pret *Dinamo*).

Rūdolfs Veide aizrauj vāciešus

Pasaules meistarsacīkstēs Stokholmā Vācijas izlases sastāvā lieliski spēlēja Veide. Viņš guva vienīgos vārtus savai komandai spēlē pret

Kanādu, tomēr savu labāko sniegumu nodemonstrēja pret PSRS vienību. Pie rezultāta 0:2 Veide atguva vienus vārtus, un ar savu cīņas sparū aizrāva visu vācu komandu. Tuvu panākumam Veide bija arī otrreiz, taču rīpa pēc viņa metiena atsitās pret vārtu šķērsskoku. Sevišķi asi Veide cīnījās pret turnīra labāko uzbrucēju Bobrovu, bieži vien notriecot viņu uz ledus un atņēmot rīpu. Diemžēl, spēlē pret Zviedriju Veide tika savainots. Turnīra noslēgumā Vācijas ierindojās piektajā vietā.

Statistika

PSRS čempionāts

A klase

	sp	u	n	z	vārti	p		
1. Dinamo (Maskava)	16	15	0	1	118:36	30	1:9	2:8
2. PACN	16	13	1	2	140:26	27	2:14	1:8
3. Krija S ovetov (Maskava)	16	10	3	3	93:41	23	2:6	0:8
4. AVN (Leningraða)	16	9	3	4	86:61	21	1:3	3:6
5. K. Marksa kultūras n. (EĒ)	16	6	3	7	63:97	15	4:8	5:7
6. Daugava (Rīga)	16	5	1	10	50:90	11		
7. Avangards (Ķeļabinska)	16	3	2	11	36:78	8	6:1	3:3
8. Dinamo (Leningraða)	16	3	1	12	52:96	7	3:2	3:2
9. Dinamo (Sverġlovska)	16	1	0	15	31:144	2	7:3	7:2

Rīdzinieku vārtu guvēji

Elmārs Bauris	14	Levs Ogerčuks	4
Voldemārs Šūlmanis	9	A.Muravjovs	3
Kārlis Ronis	7	Harijs Vītoliņš	2
Aleksejs Antonovs	4	Miķelis Firsovs	2
Alfons Jēgers	4	Sergejs Bogdanovs	1

Daugava

vārtsargi: Vladimirs Briedis, Imants Spundiņš

aizsargi: Sergejs Bogdanovs, Arnolds Brauns, Alfons Jēgers, Nikolajs Ķesteris, Arvīds Niklass, Bruno Polis, Harijs Vītoliņš (spēlējošais treneris)

uzbrucēji: Aleksejs Antonovs, Elmārs Bauris, Romualds Buļzgis, Miķelis Firsovs, A.Muravjovs, Levs Ogerčuks, Kārlis Ronis, Georgs Straupe, Voldemārs Šūlmanis

Republikas čempionāts

Finālturnīrs

	sp	u	n	z	vārti	p
1. AVN	5	5	0	0	52:7	10
2. Dinamo	5	3	1	1	33:15	7
3. Lokomotīve	5	3	1	1	25:18	7
4. Sarkanais metākurģ (Liepāja)	5	2	0	3	9:33	4

AVN

vārtsargs: Aleksejs Konovalovs

laukumā: Urals Bogdanovs, Nikolajs Duļņevs, Rolands Grobiņš, Izja Gurmans, Sergejs Holmogorovs (spēlējošais treneris), Jurijs Kapustins, Arnolds Karlsbergs, Nikolajs Kuzmins, Ēvalds Meirāns, Mečislavs Ozerskis, Ēriks Rozentāls, Henrihs

Šļapins, Zigurds Zariņš, Nikolajs Žmiļovs

1954./55. sezona

Pasaules un Eiropas meistarsacīkstes notika Rietumvācijā. Pirmo vietu izcīnīja Kanāda (Pentington Vees), izšķirošajā spēlē ar 5:0 pieveicot PSRS. Sestajā vietā ierindojās Vācijas vienība, kurā spēlēja arī Veide.

Piektie

Daugavas pirmssezonas treniņnometnē Novosibirskā piedalījās 23 hokejisti – vairāk kā jebkad agrāk. Komandā vairs nespēlēja Niklass un Straupe. PSRS meistarsacīkstes sākās novembra beigās Novosibirskā un Čelabinskā. Mūsējie pirmās spēles aizvadīja Novosibirskā. Vispirms rīdzinieki zaudēja Ļeņingradas *Avangardam* (1:3), bet atspēlējās otrai Ļeņingradas komandai – VN (2:1). Diemžēl, savainojumus guva Spundiņš, Šulmanis un Brauns. Viņu trūkums bija ļoti jūtams nākamajā spēlē pret PACN. Rīdzinieki piedzīvoja īstu sagrāvi (1:12). Savukārt pret mājiniekiem – Novosibirskas *Dinamo* mūsējie izcīnīja pārliecinošu uzvaru (9:1). Pēc tam *Daugava* pārcēlās uz Čelabinsku, kur piedzīvoja divus zaudējumus un trīsreiz spēlēja neizšķirti.

Īpaši pieminama spēle pret PSRS meistarvienību – Maskavas *Dinamo*. Pirmajās divās trešdaļās risinājās vienlīdzīga, abpusējiem uzbrukumiem bagāta spēle, turpretim pēdējā trešdaļā nospiedošā pārsvarā bija maskavieši. Teicami, tāpat kā citās spēlēs, vērtus sargāja Spundiņš. Pēdējās trijās minūtēs *Daugava* pilnā sastāvā pārgāja aizsardzībā un nosargāja hokejā diezgan reto 0:0 rezultātu.

Otro riņķi mūsējie uzsāka Rīgā. Atkalredzēšanās ar saviem līdzjutējiem izdevās – pret Elektrostāļu *Daugava* nodemonstrēja slavējamu cīņas sparpu un neatlaidību un uzvarēja (5:2). Salīdzinājumā ar sezonas sākumu mūsējie bija kļuvuši ātrāki slidojumā, precīzāki piespēlēs. Rīdzinieku progresu apliecināja arī spēle Maskavā pret padomju hokeja līderi PACN. Sākumā trīs vērtus guva mājinieki. Cīņa saasinājās pēc tam, kad Ronis un Bauris samazināja rezultāta starpību līdz minimumam. *Daugava* slavenajiem pretiniekiem piekāpās tikai ar 2:3.

Pēc tik daudzsološa iznākuma uz rīdzinieku nākamo spēli “Daugavas” stadionā pret Maskavas *Dinamo* sanāca vairāk nekā 5 000 skatītāju. Pirmajā trešdaļā, *Daugavas* hokejisti veiksmīgi neitralizēja maskaviešu straujos uzbrukumus, tomēr īsi pirms pārtraukuma “nogulēja” viesu izrāvienu. Otrajā trešdaļā rīdzinieki centās atspēlēties, taču tūdaļ parādījās “robi” aizsardzībā un maskavieši guva vēl četrus vārtus. Pēdējā trešdaļā Ronis samazināja rezultāta starpību, taču arī maskavieši vēlreiz pārspēja mūsu vārtsargu (1:6). Skatītāji savu vilšanos izrādīja, piemērojot laukumam ar atkritumiem.

Atlikušās pašmāju spēles *Daugava* aizvadīja ar mainīgām sekmēm. Ļeņingradas *Avangardu* mūsējie uzvarēja (6:2), Čeljabinskas *Avangardam* zaudēja (1:3), bet pret Novosibirskas *Dinamo* panāca grūtu neizšķirtu (3:3).

Turnīra nobeigumā rīdzinieki Maskavā zaudēja *Kriļja Sovetov* (1:9), bet Gorkijā pieveica *Torpedo* (3:0). Kopvērtējumā *Daugava* izcīnīja piekto vietu – par vienu pakāpienu augstāk nekā pērn. Iepriecinoši, ka atsevišķās spēlēs rīdzinieki atkal spēja izrādīt nopietnu pretestību visspēcīgākajiem pretiniekiem.

Pēc meistarsacīkstēm rīdzinieki Maskavā draudzības spēlē pārbaudīja spēkus pret PSRS izlasi (1:10). PSRS kausa izcīņā *Daugava* uzvarēja Maskavas *Spartaku* (4:0), bet ceturtdaļfinālā zaudēja AMCSK (0:9).

Republikas kausa īpašnieki Rīgas *Lokomotīve* no kausa izcīņas izstājās jau pirmajā kārtā pēc zaudējuma Tallinas *Dinamo* (0:9). Savukārt Baltijas dzelzceļa padomes meistarsacīkstēs *Lokomotīve* izcīnīja pirmo vietu, pieveicot Viļņu un Tallinu.

Sezonas noslēgumā *Daugava* Rīgā aizvadīja vairākas draudzības spēles: pret Ļeņingradas *Avangardu* (4:2, 5:5), pret Rīgas izlasi (15:3).

Lūk, kā *Daugavas* sniegumu novērtēja Arv.Pētersons: “*Pēc klusi pavadītas vasaras mūsu komanda rudenī uzsāka sagatavošanās treniņus valsts meistarsacīkstēm. Šajā sagatavošanā neieslēdzās visi komandas spēlētāji, kas jāuzskata kā diezgan ievērojams trūkums. Otrs trūkums bija tas, ka līdz pat izbraukšanai uz treniņu nometni nebija zināms pilnīgs komandas sastāvs.*

Treniņu nometne bija noorganizēta tieši pirms meistarsacīkšu sākuma Urālos. Vadība bija rūpējusies, lai pēc iespējas vairāk iesaistītu jaunatni. Uz nometni izbrauca 23 cilvēki – skaits, kāds nekad nav bijis. Tika

pievērsta liela uzmanība spēlētāju ātruma palielināšanai, kas ir mūsu hokejistu "vājā vieta"; jāsaka, ka komandas caurmēra ātrums ir palielinājies.

Raksturojot atsevišķus spēlētājus, jāatzīmē:

Vārtsargi: Spundiņš – viens no labākajiem vārtsargiem Savienībā. Opits – jauns, talantīgs, ar lielām nākotnes izredzēm.

Aizsargi: Vītoliņš – komandas treneris un viens no labākajiem aizsargiem, labs taktiķis, prot spēlēt arī uzbrukumā. Bogdanovs – labs cīnītājs, ātrs, spēcīgs, bet labi spēlē tikai tad, ja blakus ir labs, taktisks aizsardzības spēlētājs. Kesteris – neattaisnoja cerības; apmierinoši spēlē tikai tad, ja blakus ir labs otrs aizsardzības spēlētājs, neprot spēlēt kā uzbrucējs. Zariņš – ļoti maz spēlēja, labāks nekā iepriekšējos gados.

Uzbrucēji: I maiņā darbojās Šulmanis – trūkst ātruma un pie pašreizējā spēles rakstura (izteiktas ķermeņa spēles) trūkst fiziskās gatavības, tehniski un taktiski labs. Bauris – ātrs, labā sportiskā formā. Brauns – zaudējis daļu ātruma, bet spēlē saprātīgāk nekā iepriekšējos gados. II maiņā darbojās Firsovs – tāds pats, kāds bija pagājušajā gadā. Ronis – fiziski labi sagatavots, ar taktisku izpratni, bet pasmags uz slidām, jāpadomā par ātruma palielināšanu. Ogerčuks – progresējis, viens no ātrākajiem komandas spēlētājiem. Antonovs – samērā labi iekļaujas šai maiņā.

Raksturojot komandu kā tādu, jāatzīmē spēlētāju kolektīvisms un biedriskums gan spēles laukumā, gan laikā starp spēlēm; jāatzīmē treneru padome, sastāvoša no Vītoliņa, Šulmaņa, Baura un Roņa, kas bija labs palīgs trenerim Vītoliņam.

Kādi bija iemesli, kas kavēja sasniegt [augstāku] vietu?

Pirmais un pats svarīgākais: komandai trūkst aizsargu, t.i., ja ar Vītoliņu un Bogdanovu varēja apmierināties, tad vairāk arī nebija, ar ko viņus nomainīt (citām komandām ir pat 3 aizsargu maiņas).

Otrs, ne mazāk svarīgs iemesls: spēlējot ar līdīgām vai pat vājākām komandām, visa komanda par daudz aizraujas ar uzbrukumū, arī aizsargi, nevelējot pienācīgu vērību aizsardzībai. "Spieda" gan pretinieku, bet beigās tomēr zaudēja.

Trešais: pret spēcīgām komandām bija cita pieeja – "mums nav ko zaudēt, varam tikai iegūt", un panākumi neizpalika, piemēram, pret

Dinamo (Maskava), kad viss kolektīvs prata sevi mobilizēt ir morāli, ir fiziski.

Ceturtais: komandas treneris ir arī spēlētājs, kas nelabvēlīgi atsaucas uz spēlētāju maiņām, varbūtēju taktikas maiņu utt.

Piektais: vajadzīgas pilnas 3 uzbrucēju maiņas, kā tas ir citām komandām.”

Lokomotīves gads

Vietējo hokeja sezonu janvāra sākumā ievadīja tradicionālais zibensturnīrs. Jauniešu grupā uzvarēja *Dinamo*, pieaugušajiem – *Lokomotīve*. Februāra beigās un marta sākumā Rīgā notika republikas meistarsacīkšu finālturnīrs. Sešas labākās komandas sacentās vienā riņķī. Hokejistu sniegumu ievērojami ietekmēja nelabvēlīgie ledus apstākļi. Vairumu spēļu nācās aizvadīt agri no rīta vai vēlu vakarā. Pēdējā kārtā sacentās abi turnīra līderi – *Dinamo* un *Lokomotīve*. Ievērojami pārāki bija dzelzceļnieki (6:1). *Lokomotīve* izcīnīja arī republikas kausu (finālā 8:2 pret Talsiem) un Rīgas kausu (finālā 5:1 pret vefiešiem).

Statistika

PSRS čempionāts

A klase

	sp	u	n	z	vārti	p		
1. AMČSK	18	17	0	1	142:16	34	1:12	2:3
2. Križa Sovietov (Maskava)	18	15	0	3	143:26	30	0:4	1:9
3. Dinamo (Maskava)	18	14	2	2	111:27	30	0:0	1:6
4. Avangārs (Čeļabinska)	18	8	1	9	59:73	17	3:3	1:3
5. Daugava (Rīga)	18	6	4	8	42:57	16		
6. K.Marksa kultūras n. (El)	18	5	3	10	48:96	13	2:3	5:2
7. AVN (Leņingrada)	18	6	0	12	55:85	12	2:1	w:0
8. Avangārs (Leņingrada)	18	4	4	10	41:108	12	1:3	6:2
9. Dinamo (Novosibirska)	18	3	3	12	44:125	9	9:1	3:3
10. Torpedo (Gorkaja)	18	3	1	14	46:118	7	2:2	3:0

Rīdzinieku vārtu guvēji

Elmārs Bauris	8	Alfons Jēgers	3
Levs Ogerčuks	8	Arnolds Brauns	2
Kārlis Ronis	7	Voldemārs Šulmanis	2
Miķelis Firsovs	6	Sergejs Bogdanovs	1
Aleksejs Antonovs	4	Harijs Vītoliņš	1

Daugava

vārtsargi: Uldis Opits, Imants Spundiņš

aizsargi: Sergejs Bogdanovs, Alfons Jēgers, Nikolajs Kēsteris, Harijs Vītoliņš (spēlējošais treneris), Oļģerts Zariņš

uzbrucēji: Aleksejs Antonovs, Elmārs Bauris, Arnolds Brauns, Miķeli Firsovs, Ļevs Ogerčuks, Kārlis Ronis, Voldemārs Šulmanis

Republikas čempionāts

Finālturnīrs

	sp	u	n	z	vārti	p
1. Lokomotīve	5	5	0	0	53:9	10
2. Dinamo	5	4	0	1	49:13	8
3. Spartāks	5	3	0	2	35:23	6
4. Daugava (Cēsis)	5	2	0	3	18:43	4
5. Daugava (Talsi)	5	1	0	4	25:35	2
6. Daugava (Liepāja)	5	0	0	5	11:68	0

Lokomotīve

vārtsargi: Ilgonis Janeks, Uldis Jankavs

aizsargi: Aleksejs Auziņš (spēlētājs treneris), Ivars Baltiņš, Harijs Dumpis

uzbrucēji: Gunārs Detlavs, Hermanis Kurmelis, Arno Leja, Viesturs Mencēns, Elmārs Ozoliņš, Pēteris Ramanis, Kārlis Sniedze, Rūdolfs Šmits, Arvīds Šteinbergs

1955./56. sezona

Pasaules un Eiropas meistarsacīkstes notika olimpisko spēļu ietvaros Kortinā d'Ampeco. Uzvarēja PSRS, izšķirošajā spēlē pieveicot Kanādu (2:0).

Olimpiskā gada panākumi un neveiksmes

Daugavas meistarkomandu papildināja vesela virkne jaunu spēlētāju: Krastiņš, Kurmelis, Leja, Salcevičs. Sezonu mūsējie uzsāka novembra vidū ar treniņnometni Čelābinskā; decembris pagāja ilgstošā izbraukuma turnejā. Par pirmajām PSRS meistarsacīkšu spēlēm pienāca visai skopas, taču iepriecinošas ziņas. Vispirms mūsējie Sverdlovskā sacentās ar vietējo *Spartaku*. Jau pirmajā minūtē Ogerčuks izrāvienā guva vārtus, visu spēli mūsējie uzvarēja ar 4:1. Čelābinskā rīdzinieki ar tādu pašu rezultātu

zaudēja *Avangardam*, bet pēc tam izcīnīja četras uzvaras pēc kārtas. Sevišķi iespaidīgi *Daugava* sagrāva Novosibirskas *Dinamo* (11:1). Pēc atgriešanās Rīgā treneris Vītolīšs uzteica vārtsargu Spundiņu, kā arī uzbrucējus Ogerčuku, Roni un Firsovu. Pirmajā izbraukumā gūtie panākumi izvirzīja *Daugavu* līdergrupā. Tomēr jāatzīmē, ka trīs spēcīgākās komandas – AMCSK, *Kriļja Sovetov* un Maskavas *Dinamo* – PSRS meistarsacīkstes vēl nemaz nebija uzsākušas, jo šo vienību spēlētāji izlases sastāvā gatavojās olimpiskajām spēlēm.

Janvārī notika astoņas spēles Rīgā. Vispirms mūsējie uzvarēja Maskavas *Burevestņik* (8:2). Negaidīti sīkstu pretestību *Daugavai* izrādīja A klases debitanti Maskavas *Lokomotīve*. Maskavieši pārsteidza mūsu aizsargus ar ļoti ātru, lai arī ne vienmēr precīzu, darbību, un Spundiņam vārtos bija darba pilnas rokas. Spēles beigās Ogerčuks panāca grūtu neizšķirtu (2:2). Cītu debitantu – vēlāk slaveno Maskavas *Spartaku* – rīdzinieki uzvarēja pārliecinoši (5:1). Janvāra vidū Rīgā viesojās turnīra līderi – Ļeņingradas VN ar bijušo rīdzinieku Antonovu sastāvā. Pirmajā trešdaļā rīdzinieki spēlēja visai nervozi, un vairākkārt tikai Spundiņa meistarība glāba mūsējos no nepatīkšanām. Tomēr divreiz arī Spundiņš bija bezspēcīgs. Otrajā trešdaļā *Daugava* sasparojās, un Kurmelis vienus vārtus atguva, taču Ļeņingradiešu labākais spēlētājs Bekjaševs atjaunoja divu vārtu starpību. *Daugava* tomēr nepadevās. Līdz trešdaļas beigām V.Šūlmanis un Ronis rezultātu izlīdzināja. Visaizraujošākā bija pēdējā trešdaļa. V.Šūlmanis pirmo reizi vadībā izvirzīja mūsējos, punktu spēlei pielika Bauris (5:3). Spundiņš atvairīja Bekjaševa izpildīto soda metienu. Lielisks panākums!

Pēc tam *Daugava* izcīnīja vēl trīs uzvaras, pagarinot nezaudēto spēļu sēriju līdz vienpadsmit, taču Rīgas posma pēdējā spēlē rīdzinieki piedzīvoja negaidītu neveiksmi pret Elektrostaļu (1:4). Turnīra tabulā mūsējie tobrīd atradās trešajā vietā.

Tālāk tik gludi vairs negāja. Februārī *Daugava* Maskavā zaudēja gan *Lokomotīvei* (2:3), gan *Spartakam* (2:4), pieveicot vienīgi *Burevestņik* (4:2). Spēles risinājās lielā salā un tika dalītas četros periodos pa 15 minūtēm.

Neveiksmes turpinājās Rīgā. Pret Sverdlovskas spartakiešiem *Daugava* pēc otrās trešdaļas bija vadībā, taču pēdējās trešdaļas sākumā ielaida divas ripas. Spundiņu nomainīja Opits un tūdaļ arī viņš zaudēja vārtus. Tikai minūti pirms beigām Braunam ar tālu metienu izdevās rezultātu izlīdzināt

(3:3). Vēl neveiksmīgāk rīdzinieki nospēlēja ar Novosibirskas *Dinamo*. Būdami vadībā ar trīs vārtu pārsvaru, mūsējie pamanījās zaudēt (4:7).

Februāra vidū turnīrā iesaistījās trīs spēcīgākās Maskavas komandas. Vispirms *Daugavu* Rīgā eksaminēja AMCSK. Deviņi šīs komandas spēlētāji pirms divām nedēļām bija kļuvuši par olimpiskajiem čempioniem. Jau stundu pirms spēles sākuma *Daugavas* stadions bija pārpildīts. Rīdzinieki spēlēja no aizsardzības. Lielisks vārtos bija Spundiņš. Mūsu uzbrucēji centās izmantot katru iespēju pretuzbrukumam, tomēr *Daugava* zaudēja (0:3). Skatītāji sveica mūsējos gandrīz kā uzvarētājus.

Nākamajās spēlēs pret tikpat augsta ranga pretiniekiem mūsējie mēģināja spēlēt aktīvāk, taču neveiksmīgie uzbrukumi gandrīz katreiz beidzās ar bīstamiem prettriecieniem, un nācās piedzīvot divus smagus zaudējumus: pret *Kriļja Sovetov* (1:10) un pret Maskavas *Dinamo* (1:7).

Atlikušās spēles *Daugava* aizvadīja izbraukumā. PSRS kausa izcīņā mūsējie zaudēja Glazovai (2:3). Arī republikas kausa glabātāji Rīgas *Lokomotīve* zaudēja jau pirmajā kārtā – AMCSK II jaunajiem pušiem (3:11).

Daugava PSRS meistarsacīkšu turpinājumā Gorkijā uzvarēja *Torpedo* (5:3). Martā mūsējie Maskavā pārliecinoši zaudēja spēcīgāko komandu trijotnei, apspēlēja Čelabinskas *Avangardu* un pēdējā spēlē piekāpās Ļeņingradas VN (1:2). Kopvērtējumā *Daugava* palika sestajā vietā.

Pirmo reizi notika PSRS jauniešu* meistarsacīkstes. *Daugavas* jauniešus trenēja Klāvs. Mūsējie turnīram sāka gatavoties ļoti vēlu. Līdz sacensību sākumam bija atlicis tikai mēnesis, kad laikrakstā “Sports” tika publicēts aicinājums 13–18 gadīgiem pušiem pieteikties treniņiem, lai pastiprinātu komandas sastāvu. Priekšsacīkstes mūsējie aizvadīja Gorkijā. Rīdzinieki pārliecinoši zaudēja visās spēlēs un no tālākās cīņas izstājās.

Lielo pārmaiņu sezona

Vietējo sezonu decembra beigās ievadīja zibensturnīrs. Finālā sīksti spēkojās *Lokomotīve* un LVU. Uzvarētāju neizdevās noskaidrot pat divos pagarinājumos (2:2). Pēc divām nedēļām notika pārspēle, un arī šoreiz bija nepieciešami divi pagarinājumi. Uzvarēja *Lokomotīve* (3:2). Republikas meistarsacīkstes pirmo reizi notika visas sezonas garumā ar izbraukumiem. Tika izveidotas A un B grupas. A grupā iekļāva septiņas stiprākās komandas: četras no Rīgas un pa vienai no Talsiem, Daugavpils

un Cēsīm. Ļoti veiksmīgi sezonu uzsāka talsinieki, pieveicot Rīgas *Lokomotīvi* (3:1) un pirmajā riņķī izvirzoties par turnīra līderiem. Tomēr otrajā riņķī talsiniekiem tik labi vairs neveicās. Par republikas meistariem otro gadu pēc kārtas kļuva *Lokomotīve*. B grupas finālā uzvarēja Rīgas ASK. Ierastā kārtība bija izmainīta arī republikas kausa izcīņā. Agrāk finālā tikās Rīgas kausa ieguvēji ar stiprāko provinces komandu; šoreiz visi jau no paša sākuma sacentās kopīgā turnīrā. Spraigi risinājās pusfinālspele starp *Lokomotīvi* un *Spartaku*. Pagarinājumā uzvarēja *Lokomotīve* (3:2). Finālā dzelzceļnieki pārspēja vefiešus (6:4). Rīgas kausu izcīnīja *Dinamo* (finālā 4:2 pret VEF).

Statistika

PSRS čempionāts

A klase

	sp	u	n	z	vārti	p		
1. AMCSK	28	28	0	0	217:29	56	0:3	2:9
2. Kriļļa S ovetov (Maskava)	28	25	1	2	207:46	51	1:10	0:8
3. Dinamo (Maskava)	28	23	0	5	132:36	46	1:7	0:5
4. AVN (Leņingrada)	28	20	2	6	128:82	42	5:3	1:2
5. Avangards (Čeļabinska)	28	15	2	11	90:63	32	1:4	6:2
6. Daugava (Rīga)	28	14	2	12	99:100	30		
7. Avangards (Leņingrada)	28	12	3	13	112:84	27	4:3	3:1
8. Spartaks (Maskava)	28	12	3	13	71:104	27	5:1	2:4
9. K.Marksa kultūras n. (El)	28	8	5	15	57:120	21	4:2	1:4
10. Dinamo (Novosibiņska)	28	7	5	16	62:113	19	11:1	4:7
11. Spartaks (Sverdļovska)	28	8	2	18	77:153	18	4:1	3:3
12. Torpedo (Gorkija)	28	7	2	19	75:127	16	9:3	5:3
13. Himik (Maskava)	28	6	4	18	48:109	16	6:4	5:1
14. Lokomoti ve (Maskava)	28	5	3	20	76:138	13	2:2	2:3
15. Burevestņik (Maskava)	28	2	2	24	54:201	6	8:2	4:2

Rīdzinieku vārtu guvēji

Miķelis Firsovs	15	Sergejs Bogdanovs	7
Levs Ogerčuks	15	Alfons Jēgers	4
Elmārs Baugis	14	Hermanis Kurmeļis	4
Voldemārs Šulmanis	12	Guntars Krastiņš	3
Zigvards Saķevičs	10	Harijs Vitoliņš	3
Kārlis Romāns	9	Arnolds Brauns	2

Daugava

vārtsargi: Uldis Opits, Imants Spundiņš

aizsargi: Sergejs Bogdanovs, Arnolds Brauns, Alfons Jēgers, Gunārs Krastiņš, Arno Leja, Harijs Vītoliņš (spēlētāja treneris)
 uzbrucēji: Elmārs Bauris, Miķelis Firsovs, Hermanis Kurmelis, Ļevas Ogerčuks, Kārlis Ronis, Zigvards Salcevičs, Voldemārs Šūlmanis

Republikas čempionāts

	sp	u	n	z	vārti	p
1. Lokomotīve	12	10	1	1	74:19	21
2. VEF	12	8	2	2	60:34	18
3. LVU	12	8	0	4	62:41	16
4. Daugava (Talsi)	12	7	2	3	35:40	16
5. Spartāks	12	3	1	8	40:63	7
6. Lokomotīve (Daugavpils)	12	3	0	9	46:82	6
7. Daugava (Cēsis)	12	0	0	12	26:64	0

Lokomotīve

vārtsargi: Ilgonis Janeks, Uldis Jankavs
 aizsargi: Aleksejs Auziņš (spēlētāja treneris), Harijs Dumpis, Arvīds Niklass
 uzbrucēji: Gunārs Detlavs, Gunārs Hermanovičs, Arnolds Lasmanis, Arno Leja, Viesturs Mencēns, Elmārs Ozoliņš, Jānis Pelše, Kārlis Sniedze, Rūdolfs Šmits

1956./57. sezona

Pasaules un Eiropas meistarsacīkstes notika Maskavā. Protestējot pret PSRS iebrukumu Ungārijā, nepiedalījās ne Kanāda, ne ASV. Pirmo vietu

izcīnīja Zviedrija, izšķirošajā spēlē panākot neizšķirtu pret PSRS (4:4).

Atkušņu sezona

Pirmā pēckara hokejistu paaudze pamazām pārtrauca aktīvās sportistu gaitas. Šosezon *Daugavā* vairs nespēlēja Bauris un Vītolņš. Oktobra vidū *Daugava* devās uz Staļinogradu Polijā. Tas bija vēsturisks brauciens. Pirmkārt, divas dienas pēc *Daugavas* ierašanās Polijā pilsēta atguva savu vēsturisko nosaukumu – Katovice. Otrkārt, *Daugavai* tā bija pirmā iespēja trenēties uz mākslīgā ledus. Treškārt, tas bija pirmais LPSR hokejistu brauciens ārpus PSRS robežām. Draudzības spēlēs *Daugava* sacentās ar Polijas otro labāko komandu Katovices *Gornik*. Latviešus Polijā atcerējās vēl no pirmskara laikiem. 12 000 skatītāju atnāca noskatīties pirmo spēli. Ar 3:2 uzvarēja *Daugava*. Arī otrajā spēlē pārāki bija rīdzinieki (5:4), trešajā mājinieki revanšējās (3:4).

Atgriezušies no Polijas, *Daugavas* hokejisti Rīgā uzturējās tikai dažas dienas. Drīz vien mūsējie devās uz Čelabinsku, kur turpināja gatavoties sezonai un aizvadīja pirmās PSRS meistaracikšu spēles. Meistarsacīkstes sākās oktobra vidū, bet rīdzinieki cīņu par punktiem uzsāka tikai decembrī. Pirmajā spēlē mūsējie Čelabinskā tikās ar vietējo *Burevestņik*. Pēc otrās trešdaļas pārliecinoši vadība bija mājinieki (0:3). Pēdējā trešdaļā *Daugava* divus vārtus atguva, taču čelabinskāieši atjaunoja trīs vārtu starpību. *Daugava* tomēr nepadevās un spēles beigās, spēlējot mazākumā, panāca izlīdzinājumu (5:5). Pēc divām dienām pret otru Čelabinskas komandu *Avangards* mūsējie zaudēja (2:3). Pirmo uzvaru *Daugava* izcīnīja Sverdlovskā pret turienes *Spartaku* (6:3), bet Novosibirskā zaudēja vietējam *Dinamo* (3:4).

Janvārī *Daugava* aizvadīja sešas spēles Rīgā. Spēle ar Maskavas *Lokomotīvi* notika atkusnī – liņāja pat sīks lietutiņš. Rīdzinieki cīnījās centīgi, tomēr zaudēja (0:2). Arī turpmāk mūsējie savus skatītājus vairāk apbēdināja kā iepriecināja. Pret Elektrostaļu *Daugava* panāca izlīdzinājumu, spēles beigās nomainot vārtsargu Opitu pret papildus uzbrucēju (4:4). Pirmo uzvaru Rīgā *Daugava* izcīnīja pret Gorkijas *Torpedo* (3:2). Pēc tam mūsējie zaudēja abām Ļeņingradas komandām, bet atkusnī uz ļoti slikta ledus pārspēja Maskavas *Burevestņik* (3:1). Kad ledus *Daugavas* stadionā kļuva pavisam nelietojams, hokejisti turpināja treniņus uz Langstiņu ezera.

Februārī un martā *Daugava* cīnījās izbraukumā. Uzvaras mijās ar neizšķirtiem un zaudējumiem – pēdējo, diemžēl, bija vairāk. Pret trim vadošajām komandām rīdzinieki nemaz neizgāja laukumā, saņemot sešus zaudējumus bez cīņas. Komandas vadība, reāli novērtējot mūsējo spējas, nolēma ietaupīt laiku un līdzekļus. Turnīra noslēgumā *Daugava* palika 12. vietā. Salīdzinot ar iepriekšējo sezonu, tā bija neapšaubāma neveiksme. Daļēji to var izskaidrot ar mākslīgā ledus trūkumu Rīgā un nelabvēlīgajiem laika apstākļiem.

Februāra beigās atbildes vizītē Rīgā ieradās Katovices *Gornik*. Pirmajā spēlē uzvarēja *Daugava* (4:1), otrajā pārāki bija viesi (4:7). *Gornik* apspēlēja arī Rīgas sastādīto komandu (1:7).

PSRS jauniešu sacensībās mūsējie pēc izgāšanās iepriekšējā sezonā nepiedalījās.

Pavisam neizdevusies bija vietējā hokeja dzīve. Sezonu ievadīja tradicionālie zibensturnīri. Finālā sacentās RVR un *Lokomotīve*. Pamatlaiks un divi piecminūšu pagarinājumi rezultātu nedeķa (0:0). Pēc soda metienu izpildes uzvarēja RVR. Jauniešu turnīrā *Lokomotīve* atspēlējās vagonbūvētājiem (6:1). Republikas meistarsacīkstes nelabvēlīgo laika apstākļu dēļ nebeidza.

Statistika

PSRS čempionāts

A klase

	sp	u	n	z	vārti	p		
1. Kriļļa Sovetov (Maskava)	30	29	0	1	186:47	58	0:w	0:w
2. AMCSK	30	28	1	1	223:37	57	0:w	0:w
3. Dinamo (Maskava)	30	25	2	3	146:48	52	0:w	0:w
4. Avangards (Čeļabinska)	30	19	3	8	116:88	41	2:3	1:3
5. AVN (Leņingrada)	30	16	1	13	110:98	33	1:5	3:1
6. Spartaks (Maskava)	30	14	3	13	78:89	31	1:1	2:5
7. Lokomotiīve (Maskava)	30	12	5	13	102:124	29	0:2	4:3
8. Elektrostaļa	30	11	3	16	71:108	25	4:4	1:3
9. Dinamo (Novosibirska)	30	10	4	16	100:138	24	3:4	4:7
10. Hirnik (Maskava)	30	11	0	19	86:132	22	6:3	1:5
11. Avangards (Leņingrada)	30	10	2	18	76:125	22	2:5	1:1
12. Daugava (Rīga)	30	8	5	17	67:80	21		
13. Torpedo (Gorkija)	30	9	3	18	79:128	21	3:2	1:5
14. Burevestņik (Čeļabinska)	30	7	4	19	90:127	18	5:5	4:1
15. Spartaks (Sverdļovska)	30	7	2	21	74:145	16	6:3	2:1
16. Burevestņik (Maskava)	30	3	4	23	65:155	10	3:1	7:7

Daugava

vārtsargi: Uldis Opits, Imants Spundiņš

aizsargi: Sergejs Bogdanovs, Arnolds Brauns, Alfons Jēgers, Gunārs Krastiņš

uzbrucēji: Vilnis Burtņieks, Miķelis Firsovs, Hermanis Kūrmelis, Arno Leja, Ļevs Ogerčuks, Jānis Pelše, Kārlis Ronis, Zigvards Salcevičs, Voldemārs Šūlmanis

treneris: Harijs Vītoliņš

1957./58. sezona

Pasaules un Eiropas meistarsacīkstes notika Oslo. Uzvaru izcīnīja Kanāda (Whitby Dunlops). Par Eiropas čempioniem kļuva PSRS.

Kritiens

Pēc iepriekšējās sezonas no *Daugavas* bija aizgājuši Spundiņš, Jēgers, V.Šūlmanis. Vēl pirms gada aktīvo hokejistu gaitas bija izbeiguši Bauris un Vītoļiņš. Nepateicīgais uzdevums – sagatavot sezonai tik iespaidīgi novājināto komandu tika uzticēts tās kapteinim Ronim. Septembra sākumā *Daugava* devās uz Maskavu, kur gatavojās sezonai un piedalījās handikapa turnīrā. Pirms katras spēles īpaša komisija novērtēja pretinieku spēku samērus un potenciāli vājākajiem deva vairākus vārtus priekšā, bet – cik tieši? – paziņoja vienīgi pēc spēles beigām. Šī sistēma bija iecerēta kā pamudinājums cīnīties līdz galam, neraugoties uz rezultātu. *Daugava* sacentās ar ACSK un piedzīvoja īstu sagrāvi (1:17). Nelīdzēja pat septiņu vārtu priekšādevums.

PSRS meistarsacīkstēs, kuras sākās krietni agrāk nekā citus gadus (22. septembrī), piedalījās sešpadsmit komandas, sadalītas četrās apakšgrupās. Rīdzinieku pretinieki bija Čeļabinskas *Avangards*, Ļeņingradas ASK un Sverdlovskas *Spartaks*. Cīņas notika Maskavā divos riņķos. Rīdzinieki zaudēja visās spēlēs. Pēc šī satriecoši neveiksmīgā starta mūsējie atgriezās Rīgā un turpināja “sausos” treniņus, bet vēlāk devās uz Serovu ledus meklējumos. Decembra sākumā sākās PSRS meistarsacīkšu otrās grupas spēles. Arī šeit mūsējiem diez ko neveicās. Pirmajā izbraukumā uz Čeļabinsku, Novosibirsku, Sverdlovsku, Permu un Kaļiņinu rīdzinieki desmit spēlēs izcīnīja tikai vienu uzvaru (Novosibirskā 3:2).

Pēc tam sešpadsmit spēles notika Rīgā. Saviem līdzjutējiem *Daugava* pirmoreiz “atrādījās” janvāra sākumā pret Maskavas *Spartaku*. Pirmajā cīņā *Daugava* uzvarēja (3:2), otrajā piedzīvoja kārtējo sakāvi (2:8). Turpinājumā mūsējie divreiz pieveica Čeļabinskas *Urožai* (5:2, 3:1). Pret Novosibirsku, Permu un Kaļiņinu rīdzinieki izcīnīja pa uzvarai un piedzīvoja pa zaudējumam, bet, Elektrostaļai, Sverdlovskai un Voskresenskai *Himik* zaudēja abās spēlēs. Analizējot *Daugavas* sniegumu Rīgas posma spēlēs, sporta meistar Arvīds Pētersons rakstīja, ka mūsējiem nav bijis labu vai vāju spēļu, bet tikai vājas – arī tās, kurās uzvarēts. Atsevišķus *Daugavas* spēlētājus

A.Pētersons raksturoja šādi: “Bogdanovs, salīdzinot ar pārējiem aizsargiem, darbojas visaktīvāk. Viņam vienīgajam ir daudz maz ciešama bilance. Ātrāk un precīzāk jāšķiras no ripas. Šūlbergs daudz spēlē ar ķermeni (bieži gan nepareizi). Trūkst taktiskās domāšanas. Krastiņš – aizsargs ar perspektīvu, bet pārstājis augt. Nav ieguvis taktiskās spēles izpratni. Nemaz nespēlē ar ķermeni. Firsovs – pieredzes bagātākais spēlētājs, agresīvs, samērā rezultatīvs, bet tikai tad, ja spēlē kolektīvi. Labi nepārredz situāciju piespēļu momentā. Pelše – samērā agresīvs spēlētājs, bet šī agresivitāte nav mērķtiecīga. Leja – pēc saviem rādītājiem ieņem otro vietu aiz Bogdanova. Varētu vēlēties lielāku taktisko izdomu un katrā ziņā vairāk jāspēlē ar ķermeni. A.Antonovs – apdāvināts spēlētājs, bet arī lielākais individuālists, nevienā spēlē nav iekļāvies kolektīvā. Publikai patīk viņa spēle, bet spēļu analīze rāda, ka viņa spēle komandai nekā rezultatīva nedod. Divās spēlēs piecas reizes atrasties vienam pret vārtsargu un neiegūt vārtus, tas nav attaisnojams. Ogerčuks – spēlētājs ar pieredzi, taču nepārredz laukumu. Salcevičs – dotības ir, bet netiek lietderīgi izmantotas, tāpēc, ka vēl nav taktiskās izpratnes. Ronis vēl reiz ar savu spēli pierāda, ka reizē spēlētājs un treneris nevar būt. Burtnieks – maz aktīvs un nav par savām spējām pārliecināts. Garaņina spēle neattaisnojas. Duļņevs ar savām kļūdām faktiski palīdz pretiniekam. Opīts – vārtsargs, kurš ar katru spēli uzlabo sniegumu. Pašreizējās kustības ir par lēnām. Nepieciešami reakcijas ātrumu attīstoši vingrinājumi.

Visiem spēlētājiem ļoti vājš metienu tehniskais izpildījums, tie neskatās, kur met. Metiena vietā izdara piespēli partnerim, kas ir sliktākā pozīcijā. Pēc metiena neviens neseko ripai, lai no vārtsarga atlēkušo ripu no jauna raidītu vārtos. Vispirms izdara piespēli un tad tik skatās, kur aiziet piespēle. No vairākām iespējām piespēlēt parasti izvēlas sliktāko virzienu. Piespēles vietā pats mēģina izlauzties caur pretinieka spēlētājiem. Liels trūkums (kas varbūt ir citu trūkumu pamatā) – vienaldzība pret spēli, nav uzvaras gribas, nav kolektīvisma, nav savas komandas patrioti. Trūkst izturības (otrajā periodā sākas atslābums). Visā meistarsacīšu laikā nav atrisināts maiņu sastāvs. Pašlaik nekā laba nav ko teikt.”

Nekā laba nevar teikt arī par atlikušajām sešām izbraukuma spēlēm – mūsējie visās zaudēja. Kopumā Daugava palika priekšpēdējā (sešpadsmitajā) vietā. Tik zemu rīdzinieki nekad agrāk nebija krituši.

Sezonas noslēgumā *Daugavas* meistarkomanda draudzības spēlē sacentās ar LPSR izlasi, kas sastāvēja galvenokārt no agrāko gadu meistariem. *Daugava* neparādīja neko tādu, kas attaisnotu “meistarkomandas” vārdu. Lai gan izlase tika izveidota lielā steigā un izgāja laukumā bez treniņa, tā nodemonstrēja lielu cīņas gribu un panāca neizšķirtu (2:2).

Vietējo sezonu atklāja tradicionālais zibesturnīrs. Uzvarēja ASK, finālā pieveicot RER (3:2). Jauniešu finālā *Lokomotīve* pārspēja ASK (4:1). Republikas meistarsacīkstēs pārliecinošu pirmo vietu izcīnīja ASK. Pārējos vietēja mēroga turnīros uzvarēja RER: republikas kausa izcīņā (finālā 8:1 pret Tukumu), Rīgas meistarsacīkstēs un Rīgas kausa izcīņā (finālā 5:4 pret *Dinamo*).

Statistika

PSRS čempionāts

A klases A apakšgrupa

	sp	u	n	z	vārti	p		
1. AVN (Leningrada)	5	5	0	0	36:8	10	0:6	1:7
2. Avangards (Čeljabinska)	5	4	0	1	29:12	8	2:11	2:7
3. Spartaks (Sverdļovska)	6	2	0	4	18:33	4	6:9	3:4
4. Daugava (Rīga)	6	0	0	6	14:44	0		

Turnīrs par 9.–17. vietu

	sp	u	n	z	vārti	p				
1. Spartaks (M)	32	26	1	5	150:62	53	3:2	2:8	0:5	4:5
2. Hīmāks (V)	32	24	2	6	122:65	50	3:5	2:4	0:6	1:4
3. Elektrostaiža	32	16	4	12	123:108	36	1:7	2:9	1:7	3:6
4. Spartaks (Sv)	32	15	4	13	111:107	34	3:5	2:6	2:4	2:9
5. AVN (Kaļiņina)	32	16	1	15	96:86	33	2:3	2:4	4:3	5:7
6. Dinamo (Ns)	32	15	1	16	116:109	31	3:2	1:6	4:3	2:3
7. Perma	32	9	2	21	67:103	20	3:3	1:4	2:1	1:4
8. Daugava (Rīga)	32	7	2	23	76:146	16				
9. Urečai (ČD)	32	6	3	23	83:158	15	3:3	4:5	5:2	3:1

Daugava

vārtsargi: Uldis Jankavs, Uldis Opits

aizsargi: Sergejs Bogdanovs, Arnolds Brauns, Nikolajs Duļņevs, Jānis Šūlbergs

uzbrucēji: Aleksejs Antonovs, Vilnis Burtnieks, Miķelis Firsovs, Ļevs Garaņins, Rolands Grobiņš, Gunārs Krastiņš, Hermanis Kurmelis, Arno Leja, Ļevs Ogerčuks, Jānis Pelše, Kārlis Ronis (spēlētāja treneris), Zigvards Salcevičs, Boriss Sevastjanovs

Republikas čempionāts

	sp	u	n	z	vārti	p
1. ASK	12	11	1	0	106:29	23
2. Lokomotive	12	8	1	3	81:28	17
3. LVU	12	7	1	4	45:37	15
4. Tukums	12	5	2	5	44:49	12
5. VEF	12	5	0	7	36:73	10
6. Vārpa (Talsi)	12	2	2	8	20:53	6
7. Daugavpils	12	0	1	11	15:78	1

ASK

vārtsargs: Aleksejs Konovalovs

laukumā: Jānis Balodis, Aleksejs Četirboks, Dmitrijs Grigorjevs, Sergejs Holmogorovs (spēlējošais treneris), Anatolijs Ivanovs, Aleksandrs Jarmolinskis, Viktors Kondrašovs, Nikolajs Kuzmins, Vladimirs Neļjodovs, Raimonds Rostovskis, Mihails Rumjancevs, Alberts Samsonovs, Ivans Žuravļovs

1958./59. sezona

Pasaules un Eiropas meistarsacīkstes notika Čehoslovākijā. Uzvarēja Kanāda (Belleville McFarlands). Par Eiropas čempionvienību kļuva PSRS.

Atkal atkušņi

RVR meistarkomanda, kā šogad bija pārdēvēta *Daugava*, gatavošanos sezonai uzsāka maija beigās, trenējoties ik dienas pa divām stundām. Pēc vasaras treniņu posma treneris Ronis, kurš pērn vēl pats bija spēlētājs, izteicās, ka fiziski komanda esot sagatavota labāk nekā jebkad agrāk un plānojot ierindoties pirmajā vai otrajā vietā A klases otrajā grupā. Uz ledus mūsējie pirmoreiz tika novembrī, kad apmēram nedēļu gatavojās

Maskavā, “Sokoļņiku” mākslīgā ledus slidotavā. Treniņlaiku mūsējiem iedalīja no vieniem līdz trijiem naktī. Konkurentiem bija daudz labāki apstākļi. Novembra vidū RVR izbrauca uz Serovu, kur līdz decembra sākumam turpināja treniņus uz dabīgā ledus. Treniņspēles parādīja, ka rīdzinieku sagatavotība ir nepietiekama. RVR zaudēja gandrīz visiem pēc kārtas. PSRS meistarsacīkstes RVR uzsāka decembrī ar izbraukumu pa maršrutu Sverdlovskā-Novosibirskā-Perma-Elektrostaļa-Iņņingrada. Desmit spēlēs mūsējie izcīnīja vienu uzvaru (Novosibirskā 5:3), vienreiz panāca neizšķirtu, bet pārējās spēlēs zaudēja.

Janvāra vidū notika pirmā meistarsacīkšu spēle Rīgā – pret Kaļiņinas ASK. Neraugoties uz neveiksmīgo sezonas sākumu, tribīnes bija pārpildītas. Rīdzinieki cīnījās centīgi. Vēl otrās trešdaļas sākumā RVR bija vadībā, tomēr spēles beigās piedzīvoja sagrāvi (2:9). Arī atbildes spēlē pārāki bija viesi. Pirmo uzvaru savās mājās mūsējie izcīnīja pret Permu (3:1). Bieži vien rīdzinieki spēli uzsāka veiksmīgi, taču beigās “salūza”. Arī draudzības spēlē pret republikas veterānu komandu, papildinātu ar dažiem daudzsoļoņiem jauniešiem, meistari izcēlās vienīgi ar nedaudz lielāku ātrumu un guva mazpārlicinošu uzvaru (5:4).

Bet pēc tam vagonnieki savās mājās negaidīti veiksmīgi nospēlēja pret spēcīgo Sverdlovskas *Spartaku*. Skatītāji vēl nebija paguvuši iejusties cīņas gaitā, kad Latincevs pēc Salceviča piespēles izvirzīja rīdziniekus vadībā. Pēc tam nelielu pārsvaru ieguva viesi, taču lielā diena bija vērtsargam Opitam. Tikai otrajā trešdaļā, kad no laukuma bija noraidīts Firsovs, pretinieki rezultātu izlīdzināja, tomēr rīdzinieki ar Kurmeļa un Pelšes metieniem ieguva divu vārtu pārsvaru. Pēdējā trešdaļā sverdlovskieši visiem spēkiem mēģināja panākt izlīdzinājumu un vienus vārtus atguva. Brīdī, kad viesu pārsvars kļuva aizvien izteiktāks, Kurmelis pretuzbrukumā atjaunoja divu vārtu pārsvaru. Sverdlovskieši tūdaļ samazināja rezultāta starpību, tomēr rīdzinieku uzvaru apdraudēt nespēja (4:3). Arī otrajā spēlē mūsējie nodemonstrēja milzīgu pašaieliedzību un cīņas gribu. Otrajā trešdaļā Kurmelis no burzmas ieraidīja ripu pretinieku vārtos. Spēles beigās sverdlovskieši ar lielām pūlēm panāca neizšķirtu (1:1).

Tomēr retajiem panākumiem atkal sekoja neveiksmju sērija. Atlikušajās četrās pašmāju spēlēs mūsējie piedzīvoja zaudējumus. Pārsteidzoša bija līdzjutēju uzticība savai komandai. Neraugoties uz biežajām neveiksmēm,

stadions allaž bija pārpildīts. Pēdējās četras spēles RVR aizvadīja izbraukumā, trīsreiz zaudējot, bet sezonas izskaņā pieveica Ļeņingradas DZTII (6:3). Tas situāciju neglāba. Kopvērtējumā RVR palika pēdējā vietā.

Neveiksmīgo spēli tikai daļēji var izskaidrot ar nelabvēlīgajiem laika apstākļiem. Galvenais neveiksmju cēlonis bija nevērīgā attieksme pret darbu ar jaunatni. Nekas nemainījās arī tagad, kad “vilks bija jau aitās”. Tā *Daugavas* vadības vienaldzības dēļ Rīgas jauniešiem jau otro sezonu pēc kārtas bija liegta iespēja piedalīties PSRS jaunatnes meistarsacīkstēs. Turklāt puisi, kuri vēlētos spēlēt hokeju, netrūka. Piemēram, *Lokomotīves* trenerim Auziņam talantīgu audzēkņu bija diezgan, taču meistaros viņus aicināja visai negribīgi.

PSRS B klases meistarsacīkstēs savienoto republiku zonas turnīrā Minskā Latviju pārstāvēja republikas izlase (treneris Klāvs). Pirmajā dienā pret Karēļu-Somu republikas (Petrozavodskas) komandu mūsējie vāji nospēlēja aizsardzībā (5:11). Kazahiju LPSR izlase burtiski sagrāva (14:2), taču pēdējā spēlē pret Baltkrieviju atkal zaudēja (2:5) un četru komandu konkurencē palika trešajā vietā. Rīgas ASK piedalījās bruņoto spēku meistarsacīkstēs Maskavā. Rīdzinieki piedzīvoja vairākus zaudējumus un finālā neiekļuva.

Republikas hokeja sezonu izjauca nelabvēlīgie laika apstākļi. Neizdevās noorganizēt pat sezonas atklāšanas zibensturnīru, nemaz jau nerunājot par LPSR meistarsacīkstēm. Līdz galam izdevās aizvadīt vienīgi Rīgas kausa izcīņu. Finālā *Daugavas stadiona komanda* (treneris Rozenbergs) pieveica *Dinamo* (7:4). Rīgas meistarsacīkšu pirmo riņķi bez zaudējumiem pabeidza RVR.

LPSR Hokeja federācija

1959. gada 7. maijā Sporta biedrību un organizāciju savienības (SBOS) telpās sapulcējās hokeja treneri, tiesneši un aktīvistu, lai nodibinātu Hokeja federāciju. Pārskata ziņojumu sniedza sekcijas prezidija priekšsēdētājs Zolts. Izveidoja federācijas prezidiju vienpadsmit cilvēku sastāvā. Par prezidija priekšsēdētāju ievēlēja Zoltu, par vietnieku – Ščedrinu, par sekretāru – Mencēnu, par tiesnešu kolēģijas priekšsēdētāju – Godesu, par treneru padomes priekšsēdētāju – Rozenbergu.

Statistika

PSRS čempionāts

A klases otrā apakšgrupa

	sp	u	n	z	vārti	p				
1. ASK (Kaļiņina)	24	18	2	4	125:58	38	2:9	2:5	1:5	2:12
2. Dinamo (Ns)	24	18	1	5	133:67	37	5:3	1:6	2:4	0:6
3. Elektrostala	24	16	1	7	104:83	33	1:7	2:8	3:5	2:5
4. Spartaks (Sv)	24	9	3	12	79:77	21	3:4	0:3	4:3	1:1
5. DzIII (L)	24	8	0	16	69:111	16	1:7	1:6	3:6	6:3
6. Penma	24	6	1	17	62:108	13	4:4	1:3	3:1	0:2
7. RVR (R)	24	4	2	18	50:118	10				

Rīdzinieku vārtu guvēji*

Zigvards Salcevičs	9	V.Čaraņins	7
Miķelis Firsovs	8	Levs Ogerčuks	6
Aleksejs Antonovs	8	Gunārs Krastiņš	1
Sergejs Bogdanovs	7		

RVR

vārtsargi: Uldis Jankavs, Uldis Opits

aizsargi: Sergejs Bogdanovs, Arnolds Brauns, Arno Leja, Jānis Šulbergs

uzbrucēji: Aleksejs Antonovs, Vilnis Burtnieks, Zigurds Čeičis, Miķelis Firsovs, V.Garaņins, Eduards Kļaviņš, Gunārs Krastiņš, Hermanis Kurmelis, Anatolijs Latincevs, Ļevs Ogerčuks, Jānis Pelše,

Zigvards Salcevičs, Vladimirs Skripko, Georgs Smirnovs

treneris: Kārlis Ronis

B klase – savienoto republiku zona

3. vietā – Latvijas PSR

vārtsargi: Vladimirs Briedis, Jānis Saksons
aizsargi: Alfons Jēgers, Juris Kalniņš, Arvīds Ozols, Edgars Rozenbergs, Andris Vulfs
uzbrucēji: Eduards Beļņins, Andris Bušs, Arnis Jēkabsons, Eduards Kļaviņš, Tomass Laigo, Armands Lasmanis, Reins Lillo, Eino Vīlups
treneris: Edgars Klāvs

1959./60. sezona

Pasaules un Eiropas meistarsacīkstes notika olimpiskā turnīra ietvaros Skvovellijā. Pieveicot visus pretiniekus (pret Kanādu – 2:1, pret PSRS – 3:2), sensacionālu uzvaru guva ASV. Par Eiropas meistarienību kļuva PSRS.

Pēdējā spēlē – pirmā uzvara

Šosezon RVR komandu trenēja Klāvs, viņam palīdzēja Rozenbergs. Komandu papildināja Kuricins no Elektrostaļas. Treniņu apstākļi joprojām bija neapmierinoši. Pirmo ledu mūsējie izmēģināja Serovā, kur trenējās no novembra beigām līdz decembra vidum. Gadiem ilgi turpinājās runas par *Daugavas* stadiona mākslīgā ledus slidotavas būvi, taču darbi ritēja gausi. Celtnieki aizbīdinājās ar būvmateriālu trūkumu, nepieciešamie materiāli tīkot atlicināti no citiem objektiem.

Sākot ar šo sezonu katrā PSRS meistarsacīkšu spēlē drīkstēja izmantot divdesmit spēlētājus. Turnīra sākumā visas komandas sadalīja vairākās apakšgrupās. RVR spēlēja Centrālajā apakšgrupā. Cīņas risinājās piecos riņķos, turklāt mūsējie ar katru pretinieku trīs reizes spēlēja savā laukumā un divas reizes izbraukumā. Pirmo spēli vagonnieki aizvadīja Elektrostaļā. Mūsējie cīnījās enerģiski, tomēr piedzīvoja neveiksmi (1:4). Arī turpmāk zaudējums sekoja zaudējumam – gan viesos, gan mājās. Pēc devītā zaudējuma komandā iesaistīja jaunus spēlētājus: rezerves vārtsargu Klipinu, uzbrucējus Apsīti un Višņevski. Tas nelīdzēja. Priekšsacīkstēs RVR izcīnīja tikai vienu punktu – Ļeņingradā pret DzTII (2:2). Tas apnīka pat visuzticīgākajiem RVR līdzjutējiem. Februāra sākumā uz

hokeju Rīgā nāca vairs tikai pāris simti skatītāju. Divdesmit piecās spēlēs tikai viens punkts, visas piecpadsmit spēles Rīgā zaudētas! Kaut kas tāds vēl nebija pieredzēts.

Ne visi zaudējumi bija izmērāmi punktos un ielaistajās ripās. Kaļiņinā ļoti smagu savainojumu guva mūsu komandas uzbrucējs Kurmelis. Dodamies uz maiņas vietu, viņš nepamanīja pretinieku, kurš tieši tobrīd gatavojās izpildīt spēka paņēmienu. Pēc sadursmes Kurmelis atsitās ar pieri pret apmali, tad – ar pakausi pret ledu un palika guļam bez dzīvības pazīmēm. Tikai pēc piecām dienām viņš atguva samaņu, bet meistarkomandā nekad vairs neatgriezās, lai gan vairākas sezonas vēl aizvadīja republikas čempionātā.

Zaudējumu sēriju RVR turpināja arī finālturnīrā – par 16.–18. vietu. Vispirms mūsējie Maskavā piekāpās slavenajam *Spartakam*, kas arī aizvadīja reti neveiksmīgu sezonu (3:13). Maskaviešu atbildes spēli Rīgā vēroja neparasti kupls skatītāju pulks – vairāki tūkstoši. Uz ļoti slikti sagatavotā ledus RVR cīnījās centīgi. Vārtos labi spēlēja Opits. Tomēr arī šoreiz neizdevās izvairīties no zaudējuma (1:3). Turnīra pēdējā kārtā Omskā rīdzinieki uzvarēja turienes *Spartaku* (4:2), gūstot vienīgo panākumu sezonā.

Pēc divu gadu pārtraukuma mūsējie piedalījās PSRS jauniešu meistarsacīkstēs. Priekšsacīkstes janvāra beigās notika Rīgā. No paredzētajiem pretiniekiem ieradās vienīgi Elektrostaļa. Rīdzinieki bezcerīgi zaudēja viesiem (1:10, 2:5).

“Kultūras revolūcija”

Ļoti interesanta un dažādām sacensībām bagāta izvērtās vietējā sezona. Atšķirībā no agrākajiem gadiem šī ziema bija hokejam labvēlīga. Decembra vidū notika sezonas atklāšanas zibensturnīrs. Finālā ASK pieveica *Lokomotīvi* (2:1), jauniešu grupā *Lokomotīve*–RER (3:0).

Par sezonas nozīmīgāko turnīru pasludināja tā dēvēto LPSR olimpiādi, kas vienlaikus bija arī republikas meistarsacīkstes, tomēr spēļu skaits olimpiādē bija niecīgs. Tādēļ sešas vadošās komandas iesaistījās cīņā par sporta vecmeistara Auziņa balvu. Auziņš togad atzīmēja savu trīsdesmitgadi sportā. Decembrī izspēlēja turnīra pirmo riņķi. Pirmajā vietā izvirzījās jubilāra vadītā *Lokomotīve*, uzvarot visās spēlēs.

Sešpadsmit komandas, sadalītas divās apakšgrupās, sacentās Rīgas meistarsacīkstēs, pa divām stiprākajām iekļuva finālā. Priekšsacīkstes ļoti spēcīgi aizvadīja ASK, izcīnot uzvaras visās spēlēs. Tomēr finālturnīrā armijniekus nepielaida, jo viņi neizpildīja prasību par jauniešu komandas sagatavošanu. Finālturnīra izšķirošajā spēlē par pirmo vietu sacentās RER un *Lokomotīve*. Skatītāji par šo spēli izrādīja lielāku interesi nekā par meistarību nebeidzamajiem zaudējumiem. Pirmajā trešdaļā divu vārtu pārsvaru izcīnīja *Lokomotīve*. Otrajā trešdaļā, izmantojot divu minūšu noraidījumu pretinieku rindās, rerieši guva trīs vārtus pēc kārtas, taču *Lokomotīve* tūdaļ panāca izlīdzinājumu. Pēc tam sāka izpausties RER pārākums. V.Šūlmanis prasmīgi veidoja uzbrukumus. *Lokomotīve*, spēlējot tikai ar vienu aizsargu pāri, pagura, un RER uzvarēja (6:4). Rerieši spēlēja šādā sastāvā: Kārlis Apsītis, Jānis Bakšas, Pāvels Batura, E.Beļņins, Urals Bogdanovs, Imants Jaunsleinis, Valentīns Jevsejevs, Alfons Jēgers, Arnolds Lasmanis, Eduards Lācis, Vladimirs Lepešinskis, Aleksandrs Pavlovskis, Valerijs Pečeņins, Vjačeslavs Ramlovs, Raimonds Rostovskis, Rudzītis, Bronislavs Samovičs, Boriss Sevastjanovs, Sokolovs, Imants Spundiņš, Voldemārs Šūlmanis, Jānis Veļikanovs.

Par LPSR olimpiādes galvenajiem mērķiem pasludināja masveidību un jaunu talantu meklēšanu. Olimpiāde bija iecerēta kā pirmais solis, izpildot lēmumu "Par hokeja sporta stāvokli un attīstību Latvijas PSR". Šis dokuments vēstīja, ka līdz 1965. gadam Latvijā jāsagatavo vismaz 100 laukumi un 300 komandas, tajā skaitā 200 zēnu un pusaudžu vienības. Olimpiāde spilgti apliecināja šo fantāziju nerealitāti. Vispirms notika sacensības atsevišķos uzņēmumos. Piemēram, VEFā spēlējušas pat piecpadsmit cehu komandas. Tomēr drīz vien kļuva skaidrs, ka piespiedu masveidība nepāraug kvalitātē. Tā, Proletāriešu rajona turnīrā ASK sagrāva *Kuģu remonta rūpnīcu* ar astronomisku rezultātu (53:1). Diez vai šādas spēles varēja īpaši veicināt hokejistu meistarības izaugsmi. Bija arī citi kuriozi. Piemēram, balvēnieši piekrita piedalīties olimpiādē ar noteikumu, ka zonas sacensības notiks Gulbenē. Kaut arī daudz piemērotāki apstākļi bija Tukumā, sacīkstes sarīkoja Gulbenē. No Balviem ieradās seši noteikumiem neatbilstoši tērpti hokejisti, kurus nemaz nevarēja laist laukumā.

Finālturnīrs notika februāra vidū Cēsīs. Šeit risinājās jau nopietnākas cīņas. Hokeja turnīrs olimpiādē bija vispārējās uzmanības centrā. Pēdējā

spēlē, kurā cēsinieki cīnījās ar Rēzekni, no līdzjutēju spiediena pat iebrauka gala apmale. Par pirmo vietu sacentās ASK un *Lokomotīve*. Sākums bija graujošs – pirmās trešdaļas vidū 6:0 ASK labā! *Lokomotīve* izmisīgi centās stāvokli glābt. Sasmelt izlieto ūdeni neizdevās – uzvarēja ASK (10:7).

Principiāli svarīga cīņa notika Rīgas kausa finālā: republikas meistarvienība ASK sagrāva Rīgas meistarvienību RER (15:2), pierādot, ka patiesi ir spēcīgākā komanda Latvijā. ASK izcīnīja arī LPSR kausu. Finālspele notika Daugavpilī. Mājinieki pretojās negaidīti sparīgi, tomēr uzvarēja armijnieki (5:3). Sezonas noslēgumā atsākās Auziņa kausa izcīņa, tomēr šis turnīrs palika nepabeigts.

Statistika

PSRS čempionāts

A klases B apakšgrupa

	sp	u	n	z	vārti	p					
1. Elektrostaja	25	16	5	4	127:67	37	1:4	3:6	4:10	2:9	2:7
2. ASK (L.)	25	16	4	5	95:52	36	0:6	1:5	0:3	4:7	2:3
3. Kirovec (L.)	25	13	6	6	118:62	32	1:9	1:10	0:12	2:3	3:9
4. Kalūžina	25	13	4	8	102:72	30	1:6	2:4	2:6	1:11	0:4
5. DzIII (L.)	25	6	2	17	77:140	14	3:4	2:9	1:10	3:10	2:2
6. RVR (Rīga)	25	0	1	24	43:169	1					

Turnīrs par 16.–18. vietu

	sp	u	n	z	vārti	p		
1. Spartaks (Omska)	4	3	0	1	19:8	6	2:13	4:2
2. Spartaks (Maskava)	4	2	0	2	18:8	4	3:13	1:3
3. RVR (Rīga)	4	1	0	3	10:31	2		

RVR

vārtsargi: Uldis Jankavs, Jurijs Klipins, Uldis Opits
 aizsargi: Sergejs Bogdanovs, Arnolds Brauns, Eduards Kļaviņš, Gunārs Krastiņš, Arno Leja, Jānis Šūlbergs, Vitālijs Umbrāko, Andris Vulfs
 uzbrucēji: Aleksejs Antonovs, Kārlis Apsītis, Eduards Beļajņins, Vilnis Burtņieks, Nikolajs Duļņevs, Miķelis Firsovs, Arnis Jēkabsons, Aleksandrs Kuricins, Hermanis Kurmelis, Anatolijs Latincevs, Ļevs Ogerčuks, Zigvards Salcevičs, Boriss Sevastjanovs, Vladimirs Skripko, Ojārs Višņevskis
 galvenais treneris: Edgars Klāvs
 treneris: Edgars Rozenbergs

Republikas čempionāts

Fināls

	sp	u	n	z	vārsti	p
1. Proletāriešu rajons (ASK)	4	4	0	0	62:10	8
2. Maskavas rajons (Lokomotive)	4	3	0	1	32:19	6
3. Ļeņina rajons (Dinamo)	4	2	0	2	18:21	4
4. Čēsis	4	1	0	3	12:49	2
5. Rēzekne	4	0	0	4	15:40	0

Proletāriešu rajons (ASK)

vārtsargi: Alberts Andersons, Jānis Saksons
 laukumā: Arvīds Balodis, Andris Bušs, Jevgeņijs Čečuļins, Sergejs Holmogorovs, Dmitrijs Kazanovs, Nikolajs Kuzmins, Tomass Laigo, Reins Lillo, Juris Ozols, Zigvards Salcevičs, Ants Vaino, Eino Vīlups, Eduards Voola
 treneris: Anatolijs Ščedrins

Labākie spēlētāji

vārtsargs:	Vladimirs Briedis (<i>Leņina rajons</i>)
aizsargs:	Arno Leja (<i>Maskavas rajons</i>)
uzbrucējs:	Zigvards Salcevičs (<i>Proletāriešu rajons</i>)

1960./61. sezona

Pasaules un Eiropas meistarsacīkstes notika Ženēvā un Lozannā. Pirmo reizi tika izveidotas trīs grupas atbilstoši spēku samēriem. Astoņas stiprākās komandas spēlēja A grupā. Kanāda (Trail Smoke Eaters) un Čehoslovākija uzvarēja visus pretiniekus un savā starpā nospēlēja neizšķirti (1:1). Pirmo vietu izcīnīja kanādieši, pateicoties labākai iegūto un zaudēto vārtu starpībai.

Uz mākslīgā ledus

Atbilstoši laikmeta garam hokejs kļuva aizvien ātrāks, dinamiskāks. To veicināja izmaiņas noteikumos. Piemēram, apmaļu noapaļojuma rādiuss laukuma stūros tagad bija 6 metri (agrāk – trīs), vārtu līnija tika atvirzīta no gala apmales līdz 3,5 metriem. Uz divām minūtēm noraidītais spēlētājs pēc zaudētajiem vārtiem tagad drīkstēja atgriezties laukumā. Jaunums bija arī tas, ka visi *Daugavas* (RVR) meistarkomandas spēlētāji tika pieņemti darbā par RVR sporta instruktoriem un saņēma mēnešalgu apmēram tūkstoš līdz divtūkstoš rubļu apmērā – atkarībā no snieguma hokeja laukumā, kā arī ēšanas talonus. Faktiski viņi bija visīstākie profesionāļi.

No pērnā RVR bija aizgājuši Brauns, Kurmelis, Leja, Ogerčuks. No jaunpienācējiem visvērtīgākais papildinājums, kā vēlāk izrādījās, bija Bušs. Jauns bija vecākais treneris – bijušais Maskavas *Spartaka* spēlētājs Sokolovs. Mūsu hokeja dzīves vadītāji cerēja, ka cilvēks no malas paveiks to, kas nebija pa spēkam vietējiem speciālistiem, – izvedīs *Daugavu* no krīzes. Sokolovs šo uzdevumu mēģināja atrisināt pavisam vienkārši – atveda sev līdzīgu no Maskavas veselu “bērnudārzu”.

Kā parasti, *Daugavai* nācās doties cīņā bez iespējām patrenēties uz sava ledus, lai gan celtnieki sen solīja nodot ekspluatācijā *Daugavas* stadiona

mākslīgā ledus slidotavu. Pagaidām ledu nācās meklēt Maskavā. Drīz vien no turienes sāka pienākt satraucošas ziņas. Sokolovs neizrādīja sevišķu interesi par komandas likteni. Reizēm nodarbības notika Firsova vadībā, bet Sokolovs ieradās tikai uz spēli. Vecākais treneris nesadarbojās arī ar Klāvu, neuzklausa viņa domas. Pāris dienu pēc treniņnometnes sākuma Latvijā augušos talantīgākos jaunatnes hokejistus aizsūtīja uz mājām. Bet galvenais – treniņspēļu rezultāti bija katastrofāli. Piemēram, “Sovetskij Sport” balvas izcīnā *Daugava* zaudēja Maskavas *Spartakam* (2:17). Mūsējo fiziskā sagatavotība bija tik vāja, ka pēdējā trešdaļā trīs maskavieši ieslēdza aizsardzības zonā piecus rīdziniekus. Novembra sākumā Sokolovu atlaida no komandas, un *Daugavu* sāka trenēt Klāvs, viņam palīdzēja Ogerčuks. Sezonas vidū par treneri sāka strādāt cits maskavietis – Anatolijs Jegorovs.

Sezonas sākums Rīgā nedaudz aizkavējās celtnieku dēļ, jo viņi nespēja izpildīt savu solījumu pabeigt *Daugavas* stadiona mākslīgā ledus slidotavas būvi paredzētajā termiņā. Tomēr 1960. gada 9. novembrī hokejisti beidzot sagaidīja paši savu mākslīgo ledu. Jau nākamajā dienā jaunajā laukumā notika pirmā meistarsacīkšu spēle pret Ļeņingradas *Kirovec*. Ažiotāža bija milzīga. Jau vairāk kā stundu pirms sacīkstes sākuma skatītāji sāka ieņemt vietas tribīnēs. Taču *Daugavas* sniegums sabojāja svētku noskaņojumu – mūsējie zaudēja abās spēlēs (1:3, 0:8). Un tāpat kā pērn atkal zaudējums sekoja zaudējumam. Tomēr skatītāju uzticība savai komandai bija tik liela, ka cilvēki vienalga nāca uz hokeju. Īpašu interesi izraisīja *Daugavas* tikšanās ar ACSK. Rīdzinieki nenobijās no slavenajiem pretiniekiem un cīnījās ļoti enerģiski. Varonīgi turējās vārtsargs Opits. 7. minūtē pēc Krastiņa metiena mūsējie pat izvirzījās vadībā, tomēr jau pēc pāris minūtēm viesi rezultātu izlīdzināja. Gala rezultātā mūsējie piedzīvoja kārtējo zaudējumu (1:3). Otrajai spēlei spēka vairs nepietika (0:11). Vienīgo punktu priekšsacīkstēs *Daugava* izcīnīja novembra beigās savā laukumā pret Ļeņingradas DzTII (2:2).

Tikpat neveiksmīgi *Daugava* spēlēja finālturnīrā par 13.–19. vietu. Otro punktu mūsējie izcīnīja janvāra beigās Novosibirskā (2:2). Pāris uzvaras līdzjutēji sagaidīja februārī – Rīgā pret Sverdlovskas *Spartaku* (4:3) un Staļinskas *Metalurgu* (6:3). Februāra beigās pēdējā spēlē savā laukumā – pret Novosibirskas *Dinamo* mūsējie sīvā cīņā panāca neizšķirtu (3:3).

Daugava turpināja zaudējumu sēriju PSRS kausa izcīņā – pret Ļeņingradas *Kirovec* (2:6, 2:6). Notika arī vairākas starptautiskas draudzības spēles. Februāra vidū Rīgā viesojās Somijas Strādnieku sporta savienības (TUL) izlase. Ievērojami pārāki bija mūsējie (8:3, 3:3). Pēc tam *Daugavu* eksaminēja daudz spēcīgāks pretinieks – Pardubices *Tesla*. Mūsējie cīnījās ar lielu atbildības sajūtu, un pirmās trešdaļas beigās Bušs izvirzīja *Daugavu* vadībā. Tomēr, spēlējot ar divām uzbrucēju maiņām pret viesu trijām, rīdzinieki beigās piedzīvoja smagu zaudējumu (1:7). Marta vidū Rīgā viesojās ČSR otrā izlase. *Daugava* bija papildināta ar pieciem Maskavas *Spartaka* hokejistiem. Viesi bija pārāki visās jomās un uzvarēja pārliecinoši (4:8, 2:10).

Sezonas beigās Jegorovs laikraksta “Sports” slejās iztirzāja komandas neveiksmju cēloņus:

“Pagājušā gada rudenī no komandas palika tikai seši spēlētāji. Būtībā nācās komandu komplektēt pilnīgi no jauna. Tas prasa daudz laika un darba. Ja pamatīgi iepazīstas ar komandu un analizē tās sagatavošanos sezonai, kļūst skaidrs, kāpēc Daugava šogad spēlēja tik slikti. Lūk, šie iemesli:

1. *Nepārtraukta visa gada treniņa trūkums. Tā vietā mēģināts zaudēto atgūt, forsējot sagatavošanos divos pēdējos mēnešos pirms sezonas.*

2. *Maz nodarbību uz ledus, un tām pašām nebija mērķtiecības. Maz vērības veltīts nodarbībām taktikā uz ledus. Tāpēc komanda spēlēja vienveidīgi, bet brīžiem pat haotiski un bez sistēmas, it sevišķi aizsardzībā. Treniņa nodarbībās nav pienācīgi domāts par piespēli, noslēguma metienu un spēka paņēmieni pilnveidošanu.*

3. *Liela nozīme ir komandu sastāva komplektēšanai. Šis jautājums tika atrisināts slikti. Tādi spēlētāji kā Lavrovs, Krigins, Čuprovs u.c., kurus nācās atskaitīt, piesārņoja komandu. Arī Malovatovs un Burtnieks nevarēja palīdzēt vienībai, kaut arī trenējās uzcītīgi. Maz tika iesaistīta jaunatne, kas tieši tai periodā varēja apgūt pieredzi.*

4. *Sakarā ar vājo sniegumu un daudzajiem zaudējumiem, kā arī ar biežo treneru maiņu spēlētāju morālās un gribas īpašības kļuva nestabilas. Komandā nebija vajadzīgās saliedētības.*

Rezultātā PSRS meistarsacīkšu cīņu laikā nācās uzreiz risināt vairākus uzdevumus, kam jau bija jābūt veiktiem sagatavošanās periodā. Tāpēc darbs ar komandu kļuva ļoti sarežģīts. Neraugoties uz visām grūtībām

(treneru maiņa, stabila sastāva trūkums, slikta fiziskā un taktiskā sagatavotība, biežie zaudējumi), komanda visumā nostabilizējās. No labākās puses sevi parādīja Krastiņš un Salcevičs, kuri bija paraugi kā sportā, tā ikdienas dzīvē. Pateicoties neatlaidībai un nopietnai pieejai treniņam, savu sniegumu paaugstināja Bušs, Kļaviņš, Bistrovs, Jēkabsons, Apsītis. Bet ir arī tādi spēlētāji, kas savas spējas neatklāja visā pilnībā, kuriem pietrūka nopietnības un atbildības sajūtas. Tie ir Opīts un A.Antonovs.

Taču šis spēlētāju sastāvs pēc savām individuālajām spējām nevarēs glābt komandu no tā stāvokļa, kādā tā iekļuvusi. Pamatīgi jāpārdomā jauniešu sacensību kalendārs – tām jāklūst īsti masveidīgām, lai meistarvienībā iekļautu arvien vairāk jauniešu.

Par nožēlošanu mēs esam spiesti pastiprināt komandu ar dažiem sagatavotiem spēlētājiem [no malas], kas palīdzētu nostabilizēt komandu. Šis ārkārtējais līdzeklis pielietojams tikai pagaidām.”

Neveiksmīgi mūsējie nospēlēja arī PSRS jauniešu zonas sacensībās Rīgā. *Daugavas* jaunieši (treneris Rozenbergs) palika pēdējā vietā. Nelaime tā pati, kas meistariem – komanda vēlu tika uz ledus, intensīvus treniņus uzsāka tikai janvārī.

Saīsinātās republikas meistersacīkstes

Vietējos hokeja pasākumus jau kuro reizi izjauca nelabvēlīgie laika apstākļi. Pēc sezonas atklāšanas zibensturnīriem, kuros uzvarēja RVR pieaugušo un RER jauniešu komandas, janvāra vidū sākās republikas meistersacīkstes. Tās tika organizētas ar vērienu. A grupā spēlēja sešpadsmit komandas, sadalītas divās apakšgrupās pa astoņi. Vispirms bija paredzētas priekšsacīkstes divos riņķos, pēc tam sešu labāko komandu finālturnīrs trīs riņķos. Taču februāra sākumā uznāca atkusnis, un turnīru nācās pārtraukt. Ko nu? Federācija nolēma anulēt aizvadīto spēļu rezultātus un sākt meistersacīkstes pilnīgi no jauna – pēc saīsinātas programmas. Vispirms sešpadsmit komandas sacentās četrās apakšgrupās – vairs tikai vienā riņķī. Pēc tam astoņas labākās cīnījās divās pusfinālgrupās. Reti aizraujošs izdevās fināls, kurā sacentās četras komandas divos riņķos. Uzvarēt varēja jebkurš. Izšķirošajā spēlē ASK pieveica *Lokomotīvi* (8:2) un izcīnīja pirmo vietu. Rīgas meistersacīkstēs uzvarēja *Pilots*, jauniešu grupā – *Lokomotīve*.

Statistika

PSRS čempionāts

A klases B apakšgrupa

	sp	u	n	z	vārti	p		
1. Lokomotive (Maskava)	16	13	1	2	74:36	27	4:9	3:6
2. ACSK	16	11	1	4	94:27	23	1:3	0:11
3. Himik (Voskresenska)	16	10	2	4	59:33	22	0:3	3:15
4. Elektrostaļa	16	9	1	6	75:57	19	3:7	3:6
5. ASK (Ļeņingrada)	16	6	3	7	45:52	15	1:5	1:2
6. ASK (Kaļiņina)	16	5	3	8	45:69	13	2:5	3:5
7. Kirovec (Ļeņingrada)	16	6	0	10	41:58	12	1:3	0:8
8. DzIII (Ļeņingrada)	16	5	2	9	38:72	12	3:7	2:2
9. Daugava (RVR)	16	0	1	15	30:97	1		

Turnīrs par 13.–19. vietu

	sp	u	n	z	vārti	p			
1. Dinamo (Novosibirska)	18	8	8	2	64:45	24	1:4	2:2	3:3
2. Kirovec (Ļeņingrada)	18	9	3	6	57:44	21	1:3	0:8	0:2
3. Spartaks (Sverdļovska)	18	9	2	7	73:60	20	3:4	2:7	4:3
4. Spartaks (Omska)	18	8	3	7	56:67	19	3:9	2:5	3:8
5. DzIII (Ļeņingrada)	18	7	4	7	65:57	18	3:7	2:2	3:4
6. Metalurgs (Staļinska)	18	7	3	8	69:73	17	5:6	3:4	6:3
7. Daugava (RVR)	18	2	3	13	46:84	7			

Rīdzinieku rezultatīvākie spēlētāji*

Ģonārs Krastiņš	11	Jurijs Bistrovs	8
Zigvards Salcevičs	11	Anatolijs Malahovs	8
Miķelis Firsovs	10	Eduārs Kļaviņš	4
Aleksejs Antonovs	9	Sergejs Bogdanovs	3

Daugava (RVR)

vārtsargi: Gubanovs, Uldis Opits, Lavrovs

aizsargi: Sergejs Bogdanovs, Eduards Kļaviņš, Anatolijs Kobzevs, Jānis Šūlbergs

uzbrucēji: Aleksejs Antonovs, Kārlis Apsītis, Jurijs Bistrovs, Vilnis Burtnieks, Andris Bušs, Miķelis Firsovs, Arnis Jēkabsons, Ģunārs Krastiņš, Jurijs Krigins, Anatolijs Malahovs, V.Malovatovs, Zigvards Salcevičs

treneris: Edgars Klāvs (kopš novembra vidus – Anatolijs Jegorovs)**

Republikas čempionāts

Fināls

	sp	u	n	z	vārti	p
1. ASK	6	3	1	2	32:25	7
2. RER	6	2	2	2	33:27	6
3. RVR	6	2	2	2	23:23	6
4. Lokomotīve (Rīga)	6	2	1	3	24:37	5

ASK

vārtsargs: Jānis Saksons

aizsargi: Aleksandrs Baikštis, Arvīds Balodis, Dmitrijs Kazanovs, Kalju Lorencs

uzbrucēji: V.Balašovs, Jevgeņijs Banovs, Jevgeņijs Čečuļins, V.Gusevs, Sergejs Holmogorovs, Vjačeslavs Ramlovs, A.Rebezovs, Vladimirs Ruķis, Nikolajs Stolfāts, Ivans Tihomirovs, Ants Vaino, Vladimirs Vorobjovs

treneris: Anatolijs Ščedrins

1961./62. sezona

Pasaules un Eiropas meistarsacīkstes notika Koloradospringsā. Protestējot pret ASV atteikumu izsniegt iebraukšanas vīzas VDR hokejistiem, PSRS un Čehoslovākija boikotēja turnīru. Uzvarēja Zviedrija.

Cerību stariņš

Pēc iepriekšējās sezonas no *Daugavas* (RVR) aizgāja Firsovs, Opits un Šūlbergs. Klāt nāca vairāki daudzsološi pašmāju hokeja audzēkņi: Micītis, Reps, Zommers, kā arī J.Antonovs no Ļeņingradas *Kirovec*, Kartoviščenko no Gorkijas un Logačovs no Maskavas *Spartaka*. Jaunu, talantīgu spēlētāju pieplūdums, kā arī trenera Anatolija Jegorova mērķtiecīgais darbs panāca to, ka pēc ieilgušās krīzes mūsējie atkal priecēja skatītājus ar interesantu spēli un uzvarām. Bija pieaudzis hokejistu slidojuma ātrums, uzlabojās fiziskā sagatavotība un tehniskā meistarība. Tomēr ne visas ieceres izdevās īstenot. Kad “*Daugavas*” stadionā uzlēja ledu, Rīgā trenēties sabrauca hokejisti no Gorkijas, Ļeņingradas, pat no Permas un Čeljabinskas. Paradoksāli – savas viesmīlības dēļ *Daugava* atkal nokļuva zināmā ledus badā.

Mūsējo sniegums bija ļoti svārstīgs. Labi aizvadītas spēles mijās ar pavisam vājām. Septembrī notika “*Daugavas*” stadiona balvas izcīņa. Pirmo vietu izcīnīja Gorkijas *Torpedo*; *Daugava* palika ceturtā. Septītajā vietā ierindojās LPSR izlase (treneris Rozenbergs), kura gatavojās pirmajai PSRS ziemas spartakiādei. Izlasē bija iekļauti perspektīvākie jaunieši, kā arī daži vecmeistari.

Uzsākot PSRS meistarsacīkstes, *Daugava* aizvadīja trīspadsmit spēles savā laukumā. Mūsējo pirmie pretinieki bija *Kirovec*. Skatītāju interese bija milzīga, jau pusotru stundu pirms sacensības sākuma līdzjutēji sāka ieņemt vietas tribīnēs. Rīdzinieki cīnījās saliedēti un enerģiski, veiksmīgi vārtus aizsargāja Kazakovs. *Daugava* uzvarēja (5:4). Pēc tam mūsējie pieveica vēl vienu Ļeņingradas komandu – DzTII, panākot lūzumu pēdējā trešdaļā (5:2). Bet tad rīdzinieki piedzīvoja negaidīti smagu sagrāvi pret Čeljabinskas *Traktoru* (2:10). Arī turpmāk gāja kā pa viļņiem. Pret Permas

Molot mūsējie iesāka neveiksmīgi, taču spēles gaitā saņēmas (6:3). Vienu no labākajām cīņām rīdzinieki aizvadīja pret spēcīgo Ļeņingradas ASK. Divas trešdaļas beidzās bez vārtu guvuma. Labi spēlēja aizsardzība un vārtsargs Kazakovs. Pēdējās trešdaļas sākumā Ļeņingradieši ieguva divu vārtu pārsvaru. Krastiņš vienus vārtus atguva, viesi atkal atrāvās. Reps vēlreiz “pievilka” (2:3). Rīdzinieki uzbruka līdz pēdējai sekunde un ripa trešo reizi atrada ceļu Ļeņingradiešu vārtos, diemžēl, izrādījās, ka spēle beigusies mirkli ātrāk. Sāpīgs zaudējums.

Novembra vidū *Daugava* divreiz sacentās ar Maskavas *Lokomotīvi*, kura tobrīd turnīra tabulā atradās uz visaugstākā pakāpiena. Pirmajā spēlē uz spoguļgluda ledus *Lokomotīve* pilnā mērā realizēja savu pārākumu slidošanā, nūjas tehnikā un taktikā (0:7). Otrajā spēlē, kad ledus bija daudz sliktāk sagatavots, *Daugavas* cīņas spars lielā mērā kompensēja viesu meistarību. Vārtus labi sargāja Kartoviščenko. Tomēr atkal pārāki bija maskavieši (1:2). Milzīgu interesi izraisīja ACSK viesošānās Rīgā. Pirmajā spēlē mūsējie pret slavenajiem pretiniekiem iespēja vairāk kā cerēts. Sākumā vadībā izvirzījās viesi, taču Bistrovs panāca izlīdzinājumu. Skatītāju sajūsmai nebija robežu. Pučkovs ACSK vārtos rāvās melnās miesās. Uzbruka arī armijnieki. Pēdējās desmit minūtēs maskaviešu pārsvars kļuva nospiedošs. Rīdzinieki visiem spēkiem aizstāvējās. Divas minūtes pirms beigām Anatolijs Firsovs izvirzīja vadībā pretiniekus. Un tad pēkšņi apstājās stadiona pulkstenis. Tiesneši apjuka – spēle turpinājās. Viesi nervozēja, jo *Daugavai* netrūka iespēju rezultātu izlīdzināt. Diemžēl, notika otrādi – vēl divus vārtus guva pretinieki (1:4). Otrajā spēlē karavīru pārsvars bija nospiedošs (0:8).

Maskavas *Spartaks* Rīgā ieradās bez labākās uzbrucēju maiņas, kura tobrīd bija “iesaukta” PSRS izlasē. Turpretim rīdzinieki izgāja laukumā optimālajā sastāvā. Sākumā neatlaidīgi uzbruka mūsējie. Pirmās trešdaļas vidū no viesu vārtsarga atlēkušo ripu vārtos ietrieca Reps. Trešdaļas beigās maskavieši panāca izlīdzinājumu. Tūdaļ pēc pārtraukuma Salcevičs pēc lieliskas kombinācijas realizēja skaitlisko vairākumu. Un atkal trešdaļas beigās rezultāts kļuva neizšķirts. Visaizraujošākā bija pēdējā trešdaļa. Sešas minūtes pirms spēles beigām Krastiņš vēlreiz realizēja skaitlisko pārsvaru. Pēc brīža Fridmans guva ceturto vārtus. Pēdējās minūtes rīdzinieki aizvadīja trijatā. Viesi samazināja rezultāta starpību, tomēr *Daugava* neizlaida uzvaru no rokām (4:3). Otrajā dienā

līdzvērtīgā cīņā veiksmē uzsmaidīja spartakiešiem (1:2). Lielisks sniegums, īpaši, ņemot vērā, ka sezonas noslēgumā *Spartaks* kļuva par PSRS čempionvienību!

Arī Voskresenskā *Himik* Rīgā ieradās bez izlases spēlētājiem. Azartiskā cīņā pirmo trešdaļu uzvarēja rīdzinieki, bet otrajā iestājās katastrofa – īsā laikā viesi guva piecus vārtus pēc kārtas. Krastiņa panākums no jauna ielēja eļļu ugunī, un pēdējās trešdaļas sākumā rīdzinieki panāca izlīdzinājumu! Logačova kļūda spēles beigās maksāja dārgi (6:7).

Pēc tam *Daugava* devās izbraukumā. Vispirms mūsējie piedzīvoja piecus zaudējumus. Turnejas beigu daļu rīdzinieki aizvadīja veiksmīgāk. Uzvaras Novosibirskā, Novokuzņeckā un Elektrostalā, neizšķirts Čeljabinskā ļāva *Daugavai* saglabāt vietu turnīra tabulas vidusdaļā.

Janvāra vidū *Daugava* atkal spēlēja savā laukumā. Spēcīgā Maskavas *Dinamo* komanda pat bez pieciem vadošajiem hokejistiem pārspēja mūsējos visās līnijās (3:7, 0:5). Daudz sāpīgāka bija neveiksme pret Novosibirskas *Dinamo*. Pirms spēles abas komandas turnīra tabulā atradās līdzās. Mūsējie spēlēja centīgi, taču neprata izmantot vārtu gūšanas iespējas, un gaidītās uzvaras vietā piedzīvoja pārliecinošu zaudējumu (4:7). Neveiksmju sēriju izdevās pārtraukt pret Omskas *Spartaku* (5:4). Slavējamu cīņas sparū *Daugava* nodemonstrēja Ļeņingradā pret ASK. Treniņā savainojumu guva Kļaviņš, tādēļ nācās iztikt tikai ar trim aizsargiem. Pēc divām trešdaļām, kad Ļeņingradieši jau bija ieguvuši trīs vārtu pārsvaru, *Daugava* pārgāja uz spēli ar divām uzbrucēju maiņām. Cerību atmodināja Salceviča vārtu gūvums. Spēles beigās pēc diviem trāpīgiem Bistrova metieniem mūsējie izcīnīja grūtu neizšķirtu (3:3).

Savā laukumā pret Novokuzņeckas *Metalurgu* mūsējie nospēlēja “kā vecos labos laikos” (11:3). Februāra vidū Rīgā notika starptautiska draudzības spēle pret vienu no spēcīgākajām Čehoslovākijas komandām – Jihlavas *Duklu*. Pirmās divas trešdaļas aizritēja stiprā sniegunī. Šādiem apstākļiem labāk piemēroties prata čehi, iegūstot trīs vārtu pārsvaru. Pēc tam putenis norima, ledu notīrīja, un tagad pārsvars jau bija *Daugavas* pusē. Trīs vārtus guva Salcevičs. *Daugava* uz brīdi pat izvīrījās vadībā, tomēr spēle beidzās neizšķirti (5:5).

Tuvojoties sezonas noslēgumam, sākās dažādi minējumi par iespējamām pārmaiņām PSRS meistarsacīkšu izcīņas kārtībā. Turnīra

tabulas vidusdaļas komandas, arī *Daugava*, cīnījās par iespējami augstāku vietu, lai nodrošinātos varbūtējās reorganizācijas gadījumam. Pēdējās trīs spēles *Daugava* aizvadīja savā laukumā. Diemžēl – neveiksmīgi. Vispirms mūsējie bezcerīgi zaudēja gorkijiešiem (0:5). Spēlē pret Kaļiņinu ļoti traucēja slapjais, biežais sniegs. Rīdzinieki trīsreiz izvirzījās vadībā, viesi trīsreiz rezultātu izlīdzināja. Laimīgu uzvaru nodrošināja J.Antonova gūtie vārti (4:3). Pēdējā spēlē rīdzinieki zaudēja Elektrostaļai (1:4) un atkrita uz piecpadsmīto vietu. Tikai viens punkts mūsējos šķīra no vienpadsmitā pakāpiena turnīra tabulā.

Jaunieši – pirmo reizi PSRS meistarsacīkšu finālā

Jauniešu komandu startam PSRS meistarsacīkstēs gatavoja Bauris. Zonas sacensības notika Kaļiņinā. Iepriekšējo gadu neveiksmju iespaidā no šīs komandas neko daudz negaidīja, un turnīra sākums apstiprināja pesimistiskās prognozes – pirmajā spēlē *Daugava (RVR)* zaudēja kaļiņiniešiem. Taču Bauris prata iedvest pušiem ticību savām spējām, un turpmāk mūsējie spēlēja aizvien drošāk, izcīnot pirmo vietu zonā. Ēriks Vītoliņš saņēma labākā aizsarga balvu. Finālturnīrā, kurš notika marta beigās Maskavā, visas komandas bija spēkos aptuveni līdzīgas. Rīdzinieki piecās spēlēs izcīnīja piecus punktus – tikai par diviem mazāk nekā uzvarētājiem – Maskavas spartakiešiem –, un tomēr mūsējie ierindojās tikai piektajā vietā. Mūsu komandā spēlēja tādi vēlāk populāri hokejisti kā Reps, Samovičs, Spāde, Ē.Vītoliņš.

PSRS pirmajā ziemas spartakiādē Latviju (treneris Rozenbergs) pārstāvēja jauniešu izlase, kurā bija iekļauti arī daži veterāni: Firsovs, Leja, Opits. Mūsējie nospēlēja neveiksmīgi, apakšgrupā zaudējot Igaunijai, Maskavai, Baltkrievijai un kopvērtējumā ierindojoties septītajā vietā.

Intriga līdz pēdējai spēlei

Republikas meistarsacīkšu A grupas komandas nopietni gatavojās sezonai. Novembrī notika vairāki zibensturnīri. Meistarsacīkšu nolikumā bija paredzēts, ka katrā spēlē drīkst piedalīties ne vairāk kā trīs hokejisti, kuri vecāki par trīsdesmit gadiem, visiem klubiem bija obligāti jāpiedalās arī jauniešu turnīrā. Grūti laiki bija pienākuši pērnās sezonas čempionvienībai ASK. Saglabājuši tikai trīs pamatsastāva spēlētājus,

karavīri pirmoreiz uz ledus izgāja meistarsacīkšu spēlē pret RVR un piedzīvoja smagu sagrāvi (0:9). Vēlāk tomēr armijnieki iespēlējās un turnīra noslēgumā izcīnīja trešo vietu. Zelta medaļu likteni izšķīra pēdējā spēle, kurā RVR sīvā cīņā pieveica reiešus (5:3). Tas bija liels trenera Rozenberga un viņa komandas panākums. Pirmo reizi republikas čempionātā uzvarēja komanda, kuras sastāvā bija pašu mājās izauguši daudzsološi jaunieši. Turpmākajos gados daudzi no viņiem deva lielu ieguldījumu Latvijas hokeja slavas kaldināšanā: Grabovskis, Hendelis, Liepiņš, Micītis, Reps, Samovičs, Spāde, Strauts, H.Vītoliņš II. Republikas kausa izcīņas finālā RER vagonniekiem revanšējās (4:0). B klasē pirmo vietu izcīnīja Bauska, Rīgas meistarsacīkstēs – *Latvijas Bērzs*. Rīgas kausu ieguva AEPR (finālā pret *Lokomotīvi* 5:2). Rīgas un republikas jauniešu meistarsacīkstēs uzvarēja RER (treneris Opīts).

Statistika

PSRS čempionāts – A klase

	sp	u	n	z	vārdi	p		
1. Spartāks (Maskava)	38	31	3	4	193:91	65	4:3	1:2
2. Dinamo (Maskava)	38	31	2	5	200:72	64	3:7	0:5
3. AČSK	38	30	3	5	240:105	63	1:4	0:8
4. Lokomotive (Maskava)	38	27	3	8	190:92	57	0:7	1:2
5. Križa Sovečov (Maskava)	38	27	3	8	193:99	57	2:5	3:13
6. Torpedo (Gorkija)	38	26	3	9	184:98	55	1:5	0:5
7. Himik (Voskresenska)	38	22	5	11	149:78	49	6:7	2:7
8. Traktors (Čeljabinska)	38	18	5	15	136:138	41	2:10	2:2
9. ASK (Leņingrada)	38	17	6	15	123:121	40	2:3	3:3
10. ASK (Kaļiņina)	38	13	7	18	110:126	33	1:1	4:3
11. Molot (Penna)	38	13	3	22	121:145	29	6:3	1:7
12. Dinamo (Novosibirska)	38	12	5	21	131:160	29	4:0	4:7
13. Metalurgs (Novokuņzecka)	38	12	5	21	116:160	29	4:1	11:3
14. Elektrostāla	38	12	5	21	108:165	29	4:1	1:4
15. Daugava (RVR)	38	12	4	22	112:163	28		
16. Spartāks (Sverdļovska)	38	11	4	23	74:133	26	3:3	1:3
17. ASK (Kuibiševa)	38	7	7	24	76:196	21	1:3	1:5
18. Spartāks (Omska)	38	8	3	27	85:191	19	4:6	5:4
19. Kirovec (Leņingrada)	38	5	4	29	89:182	14	5:4	4:3
20. DžTI (Leņingrada)	38	4	4	30	85:200	12	5:2	10:2

Rīdzinieku rezultatīvākie spēlētāji

Čestārs Krastiņš	16	Jurijs Antonovs	8
Jurijs Bistrovš	13	Aleksandrs Logačovš	7
Staņislavs Bulatovš	12	Anatolijs Malahovš	6
Iļja Fridmans	12	Aleksejs Antonovš	5
Zigvards Salcevičš	10	Jurijs Očņevš	5
Andris Bušš	9		

Daugava (RVR)

vārtsargi: Jevgeņijs Kartoviščenko, V.Kazakovš, Anatolijs Micītis

aizsargi: Aleksejs Antonovš, Jurijs Antonovš, Eduards Kļaviņš,
A.Logačovš

uzbrucēji: Aksjonovš, Kārlis Apsītis, Jurijs Bistrovš, Staņislavs Bulatovš,
Andris Bušš, Iļja Fridmans, Gunārs Krastiņš, Anatolijs
Malahovš, Jurijs Očņevš, Juris Repš, Zigvards Salcevičš,
Eduards Strautš, Ansis Zommers

treneris: Anatolijs Jegorovš

Republikas čempionāts

Finālturnīrs

	sp	u	n	z	vārti	p
1. RVR	12	10	0	2	77:42	20
2. RER	12	8	1	3	63:44	17
3. ASK	12	3	0	9	57:82	6
4. VEF	12	2	1	9	50:79	5

RVR

vārtsargi: Anatolijs Micītis, Bronislavs Samovičš, Juris Širvis

aizsargi: Ēvalds Grabovskis, Juris Liepiņš, Agris Ozols, Edgars Rozenbergs (spēlētājs treneris), Lauris Veiss
uzbrucēji: Guntis Bušs, Andris Hendelis, Anatolijs Jegorovs, Ļevs Ogerčuks, Fjodors Pavlovs, Andris Pidriksons, Juris Reps, Valdis Reps,
Verners Spāde, Eduards Strauts, Ojārs Višņevskis, Harijs Vītolinš II, Ansis Zommers

Labākie spēlētāji

vārtsargi: Uldis Opits (RER), Anatolijs Micītis (RVR)
aizsargi: Ēvalds Grabovskis (RVR), Andris Vulfs (RER), Ēriks Vītolinš (VEF), Viktors Timoņins (VEF)
uzbrucēji: Harijs Vītolinš II (RVR), Miķelis Firsovs (RER), Nikolajs Stolfāts (ASK), Genādijs Baņņikovs (VEF), Verners Spāde (RVR),
Georgs Andersons (VEF)

1962./63. sezona

Pasaules un Eiropas meistarsacīkstes notika Stokholmā. PSRS un Zviedrija izcīnīja vienādu punktu skaitu. Pateicoties labākiem rādītājiem “lielā četrinieka” savstarpējās spēlēs, pirmo vietu ieguva PSRS. Šī uzvara aizsāka padomju hokeja triumfa gājienu pasaules meistarsacīkstēs. Pirmo reizi bez medaļām mājās atgriezās kanādieši.

Atkal pastarišos

Jegorovs, kurš darbā ar *Daugavu* (RVR) bija guvis atzīstamus panākumus, kopš pavasara strādāja PSRS Hokeja federācijā Maskavā. Par *Daugavas* galveno treneri iecēla sverdlovskieti Grigoriju Firsovu. Komandas sastāvu papildināja Grabovskis un Spāde. Uz ledus mūsējie pirmo reizi izgāja septembra sākumā. Drīz vien Rīgā ieradās arī Čelabinskas, Novosibirskas, Kazanā, Novokuzņeckas, Ļeņingradas un Permas hokejisti. Lūk, kā bija mainījusies situācija – vēl nesen rīdzinieki meklēja treniņiem piemērotus apstākļus Krievijā, tagad krievi brauca

trenēties pie mums. “Daugavas” stadiona balvas izcīņā uzvarēja Novokuzņeckas vienība; mūsējie palika ceturtajā vietā.

PSRS meistarsacīkstes ievadīja priekšsacīkstes. *Daugava* turnīru uzsāka ar piecpadsmit spēlēm savā laukumā. Mūsējo pirmie pretinieki bija Voskresenskas *Himik*. Spēle sākās daudzsološi – Bušs izvirzīja vadībā *Daugavu*, bet spēles beigās rīdzinieki piedzīvoja sagrāvi (2:7). Pēc tam mūsējie pieveica Novokuzņeckas *Metalurgu* (5:3) un diezgan negaidīti panāca neizšķirtu pret spēcīgo Maskavas *Lokomotīvi* (3:3), bet tad sekoja četri zaudējumi pēc kārtas. Sevišķi sāpīga bija neveiksme pret Omsku. Spēles sākumā *Daugava* ieguva divu vārtu pārsvaru, un nekas neliecināja, ka gaidāms kārtējais zaudējums. Izšķirošo ripu omskieši iemeta pašās beigās, spēlējot mazākumā (3:4). Otro uzvaru *Daugava* izcīnīja pret Permas *Molot* (4:3). Daudzsološi sākās spēle pret Ļeņingradas ASK. Diemžēl, savainojumu guva aizsargs Siņicins. Treneris neuzticējās jaunajiem hokejistiem un turpināja spēli ar trim aizsargiem. Beigās viņi pagura un sāka kļūdīties aizvien biežāk. Rezultātā – kārtējā neveiksme (3:5). Trešo uzvaru mūsējie guva pret Ļeņingradas *Spartaku* (4:2), taču tai atkal sekoja trīs zaudējumi.

Decembra beigās Rīgā notika divas starptautiskas draudzības spēles. Cīņā pret Kladno SONP rīdzinieki sagādāja patīkamu pārsteigumu. Viesi demonstrēja labu nūjas tehniku un taktisko briedumu, centās ievirzīt spēli lēnā gultnē, precīzi saspēlējoties un izmantojot visu laukuma plašumu. Rīdzinieki lika pretī ātrumu, neatlaidību un cīņas gribu. Spēle beidzās neizšķirti (3:3). Pret Somijas *Strādnieku sporta savienības* komandu Kajani TUL *Daugavas* pārsvars bija neapstrīdams (12:4).

Pēc tam atsākās PSRS meistarsacīkšu spēles. Elektrostalā mūsējie pārliecinoši zaudēja (2:7), Sverdlovskā divu pastarīšu cīņā izlaida no rokām trīs vārtu pārsvaru (3:3), Kazanā – atkal zaudēja (3:5), bet Kuibiševā beidzot guva uzvaru (3:0). Turpmāk *Daugava* cīnījās otrajā finālgrupā par 11.–20. vietu. Rīdzinieki spēlēja ļoti nevienmērīgi. Uzvaras mijās ar zaudējumiem, pēdējo gan bija vairāk. Labā nozīmē izcēlās vienīgi maiņa Reps-Krastiņš-Salcevičs, īpaši Krastiņš. Turnīra noslēgumā pēdējās četras komandas izcīnīja vienādu punktu skaitu. Papildrādītāji izvirzīja *Daugavu* 17. vietā. Hokeja speciālisti neveiksmēs vainoja G.Firsovu, kurš tikpat kā nemaz nelaida laukumā jaunos pašmāju hokejistus Grabovski, Spādi, Strautu, Veisu.

Juniori atkal finālā

Veiksmīgi vissavienības meistarsacīkstēs nospēlēja *Daugavas* juniori (treneris – Bauris). Zonas turnīrā Ļeņingradā trīs labākās komandas ieguva vienādu punktu skaitu, papildrādītāji labāki bija mūsējiem. Rīdzinieki pārspēja pretiniekus taktiskajā izpratnē un nūjas tehnikā. Komandas stiprākā puse bija aizsardzība. Īpaši izcēlās Ēriks Vītoliņš. Finālturnīrs marta beigās notika Rīgā. Diemžēl, šeit *Daugavai* tik labi vairs neveicās. Mūsējie zaudēja visās spēlēs un palika sestajā vietā. Trīs Maskavas komandas ieguva vienādu punktu skaitu, un starp tām tepat Rīgā tika sarīkots papildturnīrs. Uzvarēja *Spartaks*. Par labāko vārtsargu turnīrā atzina rīdzinieku Samoviču. Mūsu komandā spēlēja arī citi vēlāk populāri hokejisti: Ansverinš, Banovs, Hendelis, Kažberovs, Kraulis.

Pirmo reizi notika PSRS meistarsacīkstes jauniešiem. Zonas turnīrs notika Rīgā. *Daugavai* (treneris – Klāvs) pretiniekos tika divas Ļeņingradas komandas: *Spartaks* un ASK. ASK vienību rīdzinieki divreiz uzvarēja, bet abas spēles ar *Spartaku* beidzās neizšķirti. Viss izšķīrās Ļeņingradas komandu savstarpējās spēlēs, kuras risinājās visai nesportiski. Spartakieši sameta ASK vārtos tik daudz ripu, cik bija nepieciešams, un *Daugava* no tālākās cīņas bija spiesta izstāties.

RER – ārpus konkurences

Vietējo sezonu decembra beigās ievadīja zibensturnīrs. Uzvarēja RVR, jauniešu grupā – *Lokomotīve*. Republikas meistarsacīkstēs ļoti pārliecinoši spēlēja rerieši, jau pēc priekšsacīkstēm atraujoties no tuvākajiem sekotājiem par desmit punktiem. Par pārējām trim vietām finālčetrinieka sīvi spēkojās četras komandas. Viss izšķīrās priekšsacīkšu pēdējā dienā, kad RVR apspēlēja *Lokomotīvi* (6:3). Finālturnīrā RER spēlēja tikpat pārliecinoši un nodrošināja pirmo vietu piecas kārtas pirms turnīra beigām. Rerieši izcēnīja arī republikas kausu (finālā 8:1 pret VEF). B klasē uzvarēja Daugavpils, Rīgas meistarsacīkstēs – VEF, Rīgas kausā – EZP (*Ekspedīcijas zvejas pārvalde*), republikas jaunatnes meistarsacīkstēs – *Lokomotīve* (treneris Auziņš), Rīgas jauniešu meistarsacīkstēs – *Dinamo* (Ronis).

Statistika

PSRS čempionāts

A klase, priekšsacīkstes

	sp	u	n	z	vārti	p	
1. ACSK	19	16	0	3	135:53	32	4:13
2. Dinamo (Maskava)	19	14	2	3	100:39	30	0:9
3. Spartaks (Maskava)	19	14	2	3	93:53	30	2:7
4. Elektrostalja	19	12	3	4	78:54	27	2:7
5. Himik (Voskresenska)	19	12	2	5	77:47	26	2:7
6. Lokomotive (Maskava)	19	10	6	3	78:49	26	3:3
7. Torpedo (Gorkija)	19	9	6	4	67:60	24	1:2
8. Kriļļa S ovetov (Maskava)	19	11	1	7	77:70	23	2:7
9. ASK (Leņingrada)	19	10	3	6	66:65	23	3:5
10. ASK (Kaļiņina)	19	9	4	6	71:73	22	0:7
11. Sibīrj (Novosibirska)	19	9	2	8	73:70	20	1:8
12. USK (Kazaņa)	19	6	1	12	57:89	13	3:5
13. Aeroflot (Omska)	19	6	0	13	58:74	12	3:4
14. Metalurģs (Novokuzņecka)	19	5	2	12	62:83	12	5:3
15. ASK (Kuzņiņeva)	19	4	4	11	55:90	12	3:0
16. Spartaks (Sverdļovska)	19	3	5	11	47:67	11	3:3
17. Molot (Perma)	19	5	1	13	53:77	11	4:3
18. Daugava (Rīga)	19	4	2	13	46:98	10	
19. Traktors (Čeljabinska)	19	3	3	13	55:93	9	1:3
20. Spartaks (Leņingrada)	19	2	3	14	44:88	7	4:2

Turnīrs par 11.–20. vietu

	sp	u	n	z	vārti	p		
1. Traktors (Čelabińska)	18	10	4	4	68:45	24	3:4	3:5
2. Metalurgs (Novokuzeņcka)	18	10	3	5	87:62	23	3:2	2:7
3. Molot (Pirma)	18	9	3	6	53:47	21	2:6	4:3
4. ASK (Kubiseva)	18	9	3	6	64:63	21	3:4	1:6
5. Spartaks (Sverdļovska)	18	7	4	7	66:54	18	2:10	2:5
6. Aeroflot (Omska)	18	7	3	8	61:69	17	3:5	9:3
7. Daugava (Rīga)	18	7	0	11	62:74	14		
8. USK (Kazana)	18	6	2	10	52:75	14	7:3	5:3
9. Spartaks (Leningrada)	18	6	2	10	49:62	14	0:1	5:0
10. Sibirj (Novosibirska)	18	5	4	9	64:75	14	2:7	6:0

Rīdzinieku rezultatīvākie spēlētāji*

Gunārs Krastiņš	14	Georgijs Judins	8
Andris Bušs	12	Anatolijs Malahovs	8
Jurijs Bistrovs	10	Zigvards Salcevičs	8
Iļja Fridmans	10	Jurijs Antonovs	5
Juris Reps	10	Jurijs Očņevs	5

Daugava

vārtsargi: Jevgeņijs Kartoviščenko, Anatolijs Micītis, Bronislavs Samovičs

aizsargi: Jurijs Antonovs, Kārlis Apsītis, Ēvalds Grabovskis, Eduards Kļaviņš, J.Mihailovs, Jevgeņijs Siņicins

uzbrucēji: Aleksejs Antonovs, Jurijs Bistrovs, Andris Bušs, Iļja Fridmans, Georgijs Judins, Gunārs Krastiņš, Anatolijs Malahovs, Jurijs Očņevs, Juris Reps, Zigvards Salcevičs, Verners Spāde

galvenais treneris: Grigorijs Firsovs

treneris: Levs Ogerčuks

Republikas čempionāts

Finālturnīrs

	sp	u	n	z	vārti	p
1. RER	26	24	0	2	222:73	48
2. RVR	26	13	3	10	86:101	29
3. Latvijas Bērzs	26	11	4	11	145:110	26
4. ASK	26	10	6	10	132:110	26

RER

vārtsargi: Viktors Afonins, Uldis Opits, Jevgeņijs Paučs

aizsargi: Juris Bogdans, Andris Lasmanis, Arno Leja, Raimonds Rostovskis, Jānis Šūlbergs

uzbrucēji: Batuševics, Vilnis Burtnieks, Pāvels Gromovs, Podskočijs, Jānis Veļikanovs, Ēriks Vītoliņš, Harijs Vītoliņš II, Andris Vulfs

treneris: Harijs Vītoliņš I

Labākie spēlētāji

vārtsargs: Uldis Opits (RER)

aizsargs: Jānis Šūlbergs (RER)

uzbrucējs: Harijs Vītoliņš II (RER)

rezultatīvākais: Ēriks Vītoliņš (RER)

1963./64. sezona

Pasaules un Eiropas meistarsacīkstes notika olimpiskā turnīra ietvaros Insubrukā. Uzvarot visās spēlēs, pirmo vietu izcīnīja PSRS. Kanādu pirmo reizi pārstāvēja valsts amatieru izlase, kura palika ceturtajā vietā.

Trīs galvenie treneri

Daugavai atkal bija jauns treneris – Ļeņingradietis Konstantīns Kapčonovs. Par otro treneri strādāja Ļevs Ogerčuks, vēlāk viņu nomainīja LVFKI absolvents Jānis Šulbergs. Komandu papildināja vairāki pašmāju hokeja audzēkņi: Liepiņš, Strauts, tēva slavas turpinātājs H.Vītoliņš II. Vairs nespēlēja A.Antonovs. Treniņus uz ledus *Daugava* sāka septembrī. Diemžēl, sakarā ar nelabvēlīgajiem laika apstākļiem izjuka tradicionālā “Daugavas” stadiona kausa izcīņa – vieskomandas aizbrauca trenēties uz Kijevu vai Maskavu, un *Daugava* palika bez līdzvērtīgiem treniņspēļu partneriem.

PSRS meistarsacīkstēs priekšsacīkstes vairs nenotika – A klases komandas bija sadalītas divās grupās. *Daugava* bija ieskaitīta otrajā grupā, kur risinājās cīņa par 11.–21. vietu. Turnīrs notika četros riņķos. Vispirms mūsējie aizvadīja septiņas spēles Rīgā. Pirmais pretinieks – Sverdlovskas *Spartaks*. Sākumā aktīvāki bija viesi, tomēr pirmos vārtus ar tālu Apsīša metienu guva mūsējie. Rīdziniekiem spēlējot mazākumā, sverdlovskieši panāca izlīdzinājumu, bet J.Antonovs pretuzbrukumā atkal izvirzīja vadībā mūsējos. Pirmās trešdaļas beigās Reps realizēja skaitlisko pārsvaru. Sverdlovskieši vairākkārt samazināja rezultāta starpību līdz minimumam, taču *Daugava* neizlaida iniciatīvu no rokām un izcīnīja uzvaru (6:3). Turpmāk tik gludi vairs negāja – mūsējie piedzīvoja piecus zaudējumus, pieveicot vienīgi turnīra pastarīšus Penzas *Dīzelistu*.

Pirmajā izbraukuma turnejā rīdzinieki aizvadīja pa divām spēlēm piecās pilsētās. Omskā temperatūra bija +2°, laukumā vietām rēgojās kaila zeme. *Daugava* šajos eksotiskajos apstākļos panāca neizšķirtu, bet otrajā spēlē pat uzvarēja. Novokuzņeckā rīdzinieki piedzīvoja divus zaudējumus, bet Novosibirskā un Kuibiševā guva pa uzvarai. Turnejas noslēgumā mūsējie Penzā sacentās ar turnīra pastarīšiem. Līdzšinējās spēlēs penzieši bija piedzīvojuši tikai zaudējumus. Rīdzinieki, acīm redzot, gaidīja, ka uzvara pati iekritīs rokās. Mājiniekiem to tik vajadzēja! Jau pirmās trešdaļas vidū *Daugavas* stāvoklis kļuva bezcerīgs (0:4). Mūsējie centās kaut ko saglābt, taču bija jau par vēlu (3:5). Otrajā dienā juceklīgā spēlē *Daugava* izmocīja uzvaru (8:6).

Gada beigās Kapčonova vietā par galveno treneri sāka strādāt Šulbergs. Viņa vadībā *Daugava* savā laukumā guva trīs uzvaras pēc kārtas: pret

Novosibirskas, Omskas un Penzas hokejistiem. Pēc tam Rīgā viesojās turnīra līdervienība – Sverdlovskas *Spartaks*. Rīdinieki cīnījās ļoti centīgi. Pašaizliedzīgi vārtus sargāja Micītis. Pirmie panākumu ar Naumova metienu guva mūsējie. Otrās trešdaļas beigās sverdlovskieši rezultātu izlīdzināja. Pēdējā trešdaļā rīdinieki pārgāja uz spēli ar divām maiņām. Spēlētāji pagura. Sportiskās vīrišķības paraugs bija komandas kapteinis Krastiņš. Ar savu aktivitāti un individuālo meistarību viņš rautin rāvās cīņā, diemžēl, pārējiem vairs nebija spēka viņu atbalstīt. Nepilnas divas minūtes pirms spēles beigām sverdlovskieši guva izšķirošos vārtus (1:2).

Pēc šīs dramatiskās cīņas iestājās zināms atslābums. Pret Permas *Molot* rīdinieki vāji nospēlēja aizsardzībā un piedzīvoja divus zaudējumus. Atkal notika treneru maiņa – Šūlberga vietā nācā pieredzējušais Ronis. Negaidīti veiksmīgi *Daugava* nospēlēja pret spēcīgo Kazaņas USK. Rīdinieki pārsteidza Tatārijas hokejistus ar ātru, neatlaidīgu un precīzu sadarbību, gūstot pārliecinošu uzvaru (7:1). Otrajā spēlē viesi iespaidīgi revanšējās (3:8).

Janvāra beigās Rīgā viesojās ASV sastādītā vienība, kurā bija iekļauti Austrumu līgas spēlētāji. *Daugava* bija papildināta ar vairākiem Maskavas *Lokomotīves* hokejistiem. Kaut gan āziotāža bija neaptverama, amerikāņi izrādījās vāji pretinieki. Jau no paša sākuma iniciatīvu droši savās rokās ņēma *Daugava*. Mūsējie prasmīgi izvairījās no liekiem asumiem, diktēja tempu un izcīnīja iespaidīgu uzvaru (9:1).

Pēc tam *Daugava* devās kārtējā izbraukumā. Permā mūsējie divās spēlēs guva divus punktus, Sverdlovskā – vienu, bet Kazaņā palika tukšā. Principiāla bija spēle Rīgā ar Kijevas *Dinamo*. Kijevieši *Daugavai* bija seni paziņas, jo šajā komandā spēlēja vairāki bijušie rīdinieki. Sākumā Bušs izvirzīja vadībā mūsējos, bet viesi drīz vien rezultātu izlīdzināja. Pirmās trešdaļas pēdējā minūtē, spēlējot mazākumā, Bušs izrāvienā guva vēl vienus vārtus. Otrās trešdaļas beigās pirmo reizi vadībā izvirzījās kijevieši. Pēdējās trešdaļas sākumā viesi ieguva divu vārtu pārsvaru, taču spēles beigās ar Spādes un Naumova rezultatīviem metieniem *Daugava* tomēr panāca neizšķirtu (4:4). Arī abas spēles Kijevā beidzās neizšķirti.

Marta vidū Rīgā viesojās līderkomanda Novokuzņeckas *Metalurgs*. Pirmo spēli mūsējie zaudēja (3:6). Arī otrajā dienā viesi sāka ar brāžmainiem uzbrukumiem. Tomēr panākumu pirmie guva rīdinieki –

pēc asa uzbrukuma, kurā piedalījās Reps un Majancs, ripa no viesu spēlētāja nūjas ielidoja vārtos. Trešdaļas vidū *Metalurgs* rezultātu izlīdzināja. Otrās trešdaļas sākumā divus vārtus guva Krastiņš. Līderi neatlaidās un divreiz samazināja rezultāta starpību, taču rīdzinieki nepalika atbildi parādā. Vēl pa reizei pretinieku vārtsargu pārspēja Bušs un Salcevičs. *Daugava* uzvarēja (5:3). Pēdējā kārtā rīdzinieki nospēlēja neizšķirti ar Kuibiševas ASK (3:3). Turnīra beigās mūsējie ierindojās 8. vietā.

Sezonas noslēgumā rīdzinieki aizvadīja vairākas draudzības spēles ar augstākās līgas komandām. Mūsējo sniegums pret Voskresenskas *Himik* (6:6, 8:2) un *Kriļja Sovetov* (5:2, 3:2) pārsniedza vispārdrošākās cerības. Rīdzinieki uzspieda viesiem tik ātru un agresīvu darbību, ka pretinieki netika līdzī.

Skandāls jauniešu turnīrā Rīgā

Vissavienības junioru sacensībām *Daugavu* gatavoja treneris Rozenbergs. Neilgi pirms izbraukšanas uz zonas sacensībām Gorkijā mūsējie zaudēja piecus pamatsastāva spēlētājus, kuri devās meklēt laimi svešumā. Dīvaini – Rīgas meistarkomandā uzaicināja viesstrādniekus, kamēr pašu puīši izklīda pa visu plašo savienību! Gorkijā *Daugavas* juniori izšķirošajā spēlē par pirmo vietu apmēram 8000 skatītāju klātbūtnē piekāpās mājiniekiem (4:8).

Jauniešu komanda (treneris – Klāvs) spēlēja Penzā. Jau pirmajā dienā *Daugava* sacentās ar savu galveno sāncensi Gorkijas *Torpedo* un diemžēl zaudēja (2:5). Uzvaras atlikušajās spēlēs neko vairs nespēja mainīt. Finālturnīrs notika marta beigās Rīgā, bet rīdzinieki tajā nepiedalījās. Ar skandālu beidzās ACSK un Maskavas *Spartaka* spēle. Hokejistu huligāniskās uzvedības dēļ abas komandas izslēdza no turnīra!

Baltijas republiku sacensības

Marta vidū Rīgā notika Baltijas republiku un Baltkrievijas izlašu turnīrs. LPSR izlase sastāvēja galvenokārt no jaunajiem hokejistiem. Mūsējie pieveica lietuviešus (5:2), taču pārējās spēlēs izlaida uzvaru no rokām. Pret igauņiem vēl pēdējās trešdaļas vidū mūsējiem bija trīs vārtu pārsvars, tomēr beigās pārāki izrādījās viesi (5:6). Līdzīgi izgāja arī pret baltkrieviem – vēl divas minūtes pirms beigām mūsējie bija vadībā, tomēr

atkal zaudēja (4:5). Pirmo vietu izcīnīja Baltkrievija, mūsējie palika trešie. Baltijas dzelzceļnieku meistarsacīkstēs Viļņā uzvarēja Rīgas *Lokomotīve*.

Atkal RER

Vietējās sacensības sākās novembrī ar tradicionālo zibensturnīru, kurā uzvarēja rerieši. Agrā ziema ļāva jau decembrī uzsākt republikas meistarsacīkstes. Vairs nepiedalījās četrkārtējie LPSR čempioni – ASK hokejisti, kuri bija nolēmuši pilnībā pāriet no ripas uz bumbiņu. Viss izšķīrās RER un *Latvijas Bērza* divcīņā. Pirmā spēle beidzās neizšķirti (3:3), otrajā uzvarēja rerieši (5:3). Pēdējā spēlē RER komandai pietika ar neizšķirtu iznākumu. Vēl pēdējā trešdaļā vadībā bija *Latvijas Bērzs*, tomēr uzvaru izcīnīja rerieši (5:4) un atkal kļuva par republikas čempioniem.

Marta sākumā notika LPSR 3. ziemas sporta spēļu finālturnīrs, kurā piedalījās spēcīgāko rajonu komandas. Galveno favorītu lomā bija Rīgas pilsētas Oktobra rajona komanda, izveidota no RER un *Latvijas Bērza* spēlētājiem. Taču negaidīti uzvarēja Proletāriešu rajona vienība, kurā spēlēja vefieši, vagonnieki un dinamieši. Pirmo reizi notika “Vārpas” meistarsacīkstes lauku komandām. Uzvarēja Kuldīgas *Vulkāns*. Rīgas meistarsacīkstēs un Rīgas kausa izcīņā pirmo vietu izcīnīja *Dinamo*. Republikas jauniešu meistarsacīkstēs uzvarēja *Daugavas sporta skola* (treneris Klāvs).

Statistika

PSRS čempionāts

A klases otrā grupa

	sp	u	n	z	vārti	p				
1. Metalurģs (Nik)	40	27	3	10	174:116	57	3:5	3:5	3:6	5:3
2. Spartāks (Sv)	40	26	3	11	162:96	55	6:3	1:2	5:5	3:4
3. USK (Kazaņa)	40	21	8	11	153:128	50	7:1	3:8	4:6	1:5
4. Sābirj (Ns)	40	19	6	15	142:131	44	3:5	4:6	4:2	6:2
5. Molot (Perma)	40	19	6	15	140:136	44	6:7	4:8	3:4	4:2
6. Dinamo (Kijeļa)	40	16	11	13	140:118	43	2:3	4:4	4:4	3:3
7. ASK (Kubāņeva)	40	18	5	17	153:131	41	2:5	4:2	5:8	3:3
8. Daugava (Rīga)	40	14	7	19	158:163	35				
9. Aeroflot (Omska)	40	15	5	20	129:149	35	2:5	2:2	4:1	3:2
10. Spartāks (L)	40	11	7	22	117:156	29	2:4	4:4	6:4	5:3
11. Dizēļists (Penza)	40	2	3	35	85:229	7	5:2	3:5	8:6	9:4

Rīdnieku rezultatīvākie spēlētāji

Andris Bušs	31	Verners Spāde	13
Zigvards Salcevičs	25	Jurijs Antonovs	11
Juris Reps	23	Eduards Strauts	6
Ģonārs Krastiņš	19	Vladislavs Majancs	3
V. Naumovs	17	Harijs Vitoliņš II	3

Daugava

vārtsargi: Jevgeņijs Kartoviščenko, Anatolijs Micītis, Bronislavs Samovičs

aizsargi: Jurijs Antonovs, Kārlis Apsītis, Ēvalds Grabovskis, Eduards Kļaviņš, Juris Liepiņš, Jevgeņijs Siņicins

uzbrucēji: Andris Bušs, Ģonārs Krastiņš, Vladislavs Majancs, Anatolijs Malahovs, V.Naumovs, Juris Reps, Zigvards Salcevičs,

Verners Spāde, Nikolajs Stolfāts, Eduards Strauts, Harijs Vītoliņš II

galvenais treneris: Konstantīns Kapčonovs (līdz decembra beigām),
Kārlis Ronis (kopš janvāra vidus)

treneris: Jānis Šūlbergs

Republikas čempionāts

Fināls

	sp	u	n	z	vārti	p
1. RER	21	19	1	1	200:60	39
2. Latvijas Bērzs	21	17	1	3	146:60	35
3. Brocēni	21	8	0	13	86:127	16
4. Lokomotive	21	6	1	14	81:144	13

RER

vārtsargi: Viktors Afoņins, Viktors Bubeņecs

aizsargi: Dmitrijs Kazanovs, Kirsanovs, Arno Leja, Vilnis Petrovskis,
Vjačeslavs Ramlovs, Raimonds Rostovskis

uzbrucēji: J.ābols, Genādijs Baņņikovs, Batušēvics, Vilnis Burtnieks,
Himins, Podskočijs, Georgs Smirnovs, V.Šapillo, Jānis
Veļikanovs, Harijs Vītoliņš II, Andris Vulfs, H.Zaks

treneris: Harijs Vītoliņš I

Labākie spēlētāji

vārtsargs: Viktors Afoņins (RER)

aizsargs: Arno Leja (RER)

uzbrucējs: Harijs Vītoliņš II (RER)

rezultatīvākais: Harijs Vītoliņš II (RER)

1964./65. sezona

Pasaules un Eiropas meistarsacīkstes notika Tamerē un Pori. Uzvarot visās spēlēs, pirmo vietu izcīnīja PSRS.

Kā pa viņiem

Pirms jaunās sezonas *Daugava* saņēma krietnu papildinājumu: Hendeli, Kažberovu, Kršeminski, Kuzņecovu. Treniņus uz mākslīgā ledus mūsējie uzsāka septembrī. Oktobrī notika “Daugavas” stadiona balvas izcīņa. Līdz šim skaisto bronzas hokejista statueti allaž sev līdzī bija aizvedusi kāda vieskomanda. Šogad galvenā balva palika rīdziniekiem.

Daugava bija iedalīta PSRS meistarsacīkšu otrās grupas rietumu zonā. Pirmo spēli mūsējie aizvadīja novembra vidū savā laukumā pret Elektrostaju. Rīdzinieku pārsvars bija nomācošs (11:2). Sešus vārtus guva maiņa Bušs-Krašņiņš-Salcevičs. Šajā sezonā *Daugava* spēlēja “sērījām” – vai nu guva uzvaru pēc uzvaras, vai arī zaudēja visiem pēc kārtas. Tā pirmajam panākumam sekoja trīs neveiksmes, savukārt, nākamajās astoņās spēlēs mūsējie zaudēja tikai vienu punktu un izvirzījās līderos. Tad atkal sekoja trīs zaudējumi, un turnīra tabulas galvgalā rīdziniekus nomainīja Kijevas *Dinamo*. Decembra beigās *Daugava* starptautiskā draudzības spēlē pieveica Kladno SONP (3:2).

Jaunā gada otrajā dienā, atsākot PSRS meistarsacīkšu spēles, *Daugava* piedzīvoja zaudējumu Elektrostajā. Ļoti principiāla bija cīņa Rīgā pret līdervienību Kijevas *Dinamo*. Pirmajā trešdaļā, izmantojot skaitlisko pārsvaru, pēc ilgstošas vārtu apšaudes Reps izvirzīja vadībā mūsējos, taču trešdaļas pēdējā minūtē kijevieši rezultātu izlīdzināja. Otrās trešdaļas sākumā pēc Micīša kļūdas viesi pārņēma vadību. Tūdaļ uz pretinieku vārtiem izrāvās Krašņiņš, taču viņa metiens bija neveiksmīgs, savukārt, kijevieši pretuzbrukumā guva trešo panākumu, un rīdzinieki “salūza”. Vēlāk sāka puteņot, un panākt izlīdzinājumu vairs nebija iespējams (3:6).

Tomēr mūsējie nepadevās liktenim. *Daugava* izcīnīja deviņas uzvaras pēc kārtas. Tobrīd mūsējie bija lieliskā formā, izcēlās ar ātrumu, individuālo meistarību, cīņas spar un kolektīvismu. Lieliskā sērija izvirzīja rīdziniekus līdzās līderiem kijeviešiem, turklāt mūsējiem bija spēle rezervē.

Taču komandas spēki gāja uz beigām, un uzvarām atkal sekoja neveiksmes. Elektrostalā rīdzinieki vēl pēdējā trešdaļā bija vadībā, taču beigās smagi zaudēja (3:8). Īstu sagrāvi mūsējie piedzīvoja Kaļiņinā (2:10). Abas šīs spēles *Daugava* aizvadīja tikai ar divām maiņām, un hokejistiem vienkārši pietrūka spēka. Kā izteicās komandas kapteinis Krastiņš: “*Pašiem gan mums liekas, ka darām milzīgu darbu, taču patiesībā velkamies pa ledu. Sevišķi labi to var redzēt no maiņas vietas.*” Penzā rīdzinieki cīnījās sparīgi, taču spēli sabojāja tiesneši. Reps, Bušs un Salcevičs saņēma katrs pa desmit minūšu noraidījumam. Vienus vārtus mājinieki iesita ar slidu (4:5). Pavisam bēdīgi izgāja Rjazaņā – *Daugava* zaudēja ne vien kārtējos četrus punktus, bet arī savu uzbrukuma līderi Krastiņu, kurš guva savainojumu.

Cerības uz pirmo vietu bija zudušas, tomēr spēle Rīgā pret turnīra līderi un tradicionālo sāncensi Kijevas *Dinamo* izraisīja lielu interesi. Rīdzinieki trīsreiz izvirzījās vadībā, taču kijevieši ikreiz rezultātu izlīdzināja (3:3). Pēc tam *Daugava* izcīnīja divas uzvaras Minskā. Nākamā spēle notika Kijevā. Divas trešdaļas turpinājās līdzvērtīga cīņa, beigās pārāki izrādījās mājinieki (3:5).

Marta vidū Rīgā notika divas starptautiskas draudzības spēles. Vispirms *Daugava* sacentās ar Prāgas *Spartu*. Viesi spēlēja ļoti enerģiski, turpretim rīdzinieki bija gauži apātiski. Īsta melnā diena bija vārtsargiem. Micītis un Kartoviščenko mainījās vairākkārt, taču neveicās nevienam. Rīdzinieki piedzīvoja īstu sagrāvi (4:12). Pret Umeo *Kamraterna* rīdzinieki pielāgojās zviedru lēnajam tempam, pavirši nospēlēja aizsardzībā un atkal zaudēja (1:5).

Sezonas beigās ierindā atgriezās Krastiņš. Kā vienmēr principiāla bija cīņa Kijevā. Pirmās trešdaļas vidū *Daugava* pēc Repa un Kļaviņa metieniem ieguva divu vārtu pārsvaru. Tomēr līdz pārtraukumam mājinieki rezultātu izlīdzināja un pēdējās trešdaļas vidū guva izšķirošos vārtus (2:3). Turnīru mūsējie tomēr beidza ar uzvaru, juceklīgā spēlē pieveicot Minskas *Vimpeli* (4:2). Kopvērtējumā rīdzinieki izcīnīja trešo vietu.

Sezonas noslēgumā *Daugava* aizvadīja vairākas draudzības spēles ar augstākās līgas komandām. Pret *Kriļja Sovietov* mūsējie divreiz zaudēja (3:8, 1:7), taču pret bronzas medaļu ieguvējiem Voskresenskas *Himik* parādīja lielisku sniegumu (5:2, 2:1).

Brocēnu uzvara

Vietējo sezonu novembrī ievadīja zibensturnīrs, kurā uzvarēja riešie. Janvāra vidū sākās republikas meistarsacīkstes. Pirmajā riņķī visveiksmīgāk spēlēja *Latvijas Bērzs*, uzvarot visās spēlēs. Pēc tam līderi piedzīvoja vairākas neveiksmes, un stāvoklis vadošajā grupā izlīdzinājās. Finālturnīrā iekļuva trīs Rīgas komandas: *Latvijas Bērzs*, RVR, RER, kā arī Brocēni. Izšķirošajās cīņās veiksmē bija kurzemnieku pusē. Turnīra beigās vienīgi *Latvijas Bērzs* saglabāja cerības panākt Brocēnus. Līderu savstarpējā spēlē uzvarēja *Latvijas Bērzs* (2:1), taču pēc tam “finiera ražotāji” zaudēja riešiem (3:5), un pirmo reizi republikas meistarsacīkšu zelta medaļas aizceļoja prom no Rīgas. *Latvijas Bērzs* brocēniešiem revanšējās republikas kausa izcīņās pusfinālā (4:3). Finālā *Latvijas Bērzs* apspēlēja riešus (6:3). Rīgas meistarsacīkstēs uzvarēja LMR, Rīgas kausā – RER, Rīgas zēnu turnīrā – *Daugava*, “Vārpas” meistarsacīkstēs – Bauska.

Martā Tallinā viesojās Latvijas veterānu komanda. Pret Igaunijas izlasi mūsējie cieta zaudējumu (4:7). Pēc tam igauņi ieradās atbildes vizītē Rīgā. Viņiem pretī stājās RVR un *Dinamo* jaunieši. Arī šoreiz uzvarēja Igaunija (3:5).

Statistika

PSRS čempionāts

A klases otrās grupas rietumu zona

	sp	u	n	z	vārdi	p				
1. Dinamo (Kijeva)	40	29	3	8	187:88	61	3:6	3:3	3:5	2:3
2. ASK (Kaļiņina)	40	26	5	9	187:106	57	2:5	2:10	3:7	3:3
3. Daugava (Rīga)	40	22	3	15	189:145	47				
4. USK (Kazaņa)	40	20	7	13	146:128	47	2:4	2:3	5:1	4:2
5. ASK (Kuibiseva)	40	21	5	14	143:115	47	2:7	4:1	8:3	2:1
6. Spartaks (Leņingradā)	40	19	4	17	137:130	42	4:2	4:8	5:0	2:0
7. Elektrostalā	40	16	9	15	128:124	41	11:2	8:5	2:4	3:8
8. Himik (Rjazanā)	40	15	1	24	138:189	31	4:1	4:3	4:6	7:11
9. Dizelists (Penza)	40	13	4	23	131:169	30	5:1	6:5	10:2	4:5
10. Avangards (Saratova)	40	6	8	26	94:188	20	2:2	13:3	5:3	6:2
11. Vimpelis (Minska)	40	7	3	30	86:175	17	6:2	7:1	4:3	4:2

Rīdzinieku rezultatīvākie spēlētāji

Juris Reps	40	Eduards Strauts	9
Ģenārijs Krastiņš	25	Anatolijs Kuzņecovs	8
Verners Spāde	24	Jurijs Antonovs	7
Andris Bušs	21	Kārlis Apsītis	7
Zigvards Sakcevičs	20	Juris Liepiņš	6

Daugava

vārtsargi: Jevgeņijs Kartoviščenko, Anatolijs Micītis

aizsargi: Jurijs Antonovs, Kārlis Apsītis, Ēvalds Grabovskis, Eduards Kļaviņš, Juris Liepiņš

uzbrucēji: Andris Bušs, Andris Hendelis, Aleksandrs Kažberovs, Gunārs Krastiņš, Anatolijs Kršeminskis, Anatolijs Kuzņecovs,

Vladislavs Majanec, Juris Reps, Ļevs Salakovs, Zigvards
Salcevičs, Oļegs Sapronovs, Verners Spāde, Eduards Strauts
galvenais treneris: Kārlis Ronis
treneris: Jānis Šūlbergs

Republikas čempionāts

Finālturnīrs

	sp	u	n	z	vārti	p
1. ČŠK (Brocēni)	23	16	2	5	121:87	34
2. Latvijas Bērzs	23	14	2	7	100:87	30
3. RER	23	14	1	8	119:89	29
4. RVR	23	14	0	9	157:91	28

ČŠK (Brocēni)

vārtsargi: V.Maslovskis, Igors Valbis

aizsargi: Arvīds Arājs, Elmārs Kronbergs, Ivars Ozols, Juris Ozols,
Arnolds Stība

uzbrucēji: Jurijs Golovins, Viktors Golovins, Nikolajs Hitrovs, Pēteris
Karpenko, Gunārs Lauks, Viktors Stepanovs, Tadeušs Veško,
Harijs Vītoliņš II (spēlējošais treneris)

1965./66. sezona

---

*Pasaules un Eiropas meistarsacīkstes notika Ļubļanā un Zagrebā.
Zelta medaļas izcīnīja PSRS. Pirmo reizi notika Eiropas valstu čempionu
kausa izcīņa. Uzvarēja Brno ZKL.*

Uzvāra Bukarestes kausā

Novembra vidū, kad sezona jau ritēja pilnā sparā, hokeja sabiedrība
izraudzīja sev jaunu vadību. Par LHF priekšsēdētāju ievēlēja

A.Raskolovu, par vietniekiem E.Zoltu un A.Leikinu. Iepriekšējais federācijas prezidijs savus pienākumus veica neapmierinoši.

Daugava jaunā galvenā trenera J. Antonova un viņa palīga Rozenberga vadībā pirmās pārbaudes spēles aizvadīja septembra vidū. Tradicionālajā “Daugavas” stadiona kausa izcīņā mūsējie aiz Ļeņingradas *Dinamo* palika otrajā vietā. Kijevā *Daugava* pieveica jauno augstākās līgas vienību – vietējo *Dinamo* (5:4). Kijevieši revanšējās atbildes spēlē Rīgā (3:5). PSRS meistarsacīkšu 2. grupas 2. apakšgrupas turnīru *Daugava* uzsāka novembra vidū ar divpadsmit spēlēm savā laukumā. Mūsējo pirmie pretinieki bija Saratovas *Energija*. Sākumā Kršeminskis izvirzīja vadībā rīdziniekus, taču tad minūtes laikā mūsējie nokļuva zaudētāju lomā. Lai gan turpinājumā *Daugava* bija pārsvarā, rezultāts vairs nemainījās (1:2). Otrajā spēlē *Daugava* ar lielām pūlēm pēdējās minūtēs panāca neizšķirtu (5:5). Tikpat neveiksmīgi rīdzinieki nospēlēja pret Penzas *Dīzelistu* (4:4, 1:2). Nākamais pretinieks – Kaļiņinas ASK – bija vēl bīstamāks. Taču šoreiz *Daugava* bija mobilizējusies kā nākas un izcīnīja divas uzvaras (4:3, 4:1). Arī turpmāk gāja kā pa viļņiem – zaudējums un uzvara pret Ļeņingradas *Dinamo*, četri punkti pret turnīra vājāko komandu Rjazaņas *Spartaku*, divas neveiksmes pret Elektrostāļu. Pēc tam mūsējie devās izbraukumā. Glazovā rīdzinieki izcīnīja trīs punktus. Pārsteidzošas metamorfozes notika Penzā. Mājinieki centās mūsējos salauzt ar neatlaidību un tempu. Pirmajā spēlē rīdziniekiem izdevās viņus “nomierināt” (6:2), otrajā mājinieki atspēlējās iespaidīgi (1:9). Elektrostājā mūsējie piedzīvoja divus zaudējumus. Gadu mijā četras spēles notika Rīgā – pret Glazovas un Čerepovecas hokejistiem. Salīdzinājumā ar sezonas sākumu *Daugava* bija ievērojami uzlabojusi savu sniegumu. Pirmā spēle beidzās neizšķirti, pārējās mūsējie uzvarēja. Par līgas snaiperu karali izvirzījās Reps, gandrīz katrā spēlē gūdam kādus vārtus.

Nākamās spēles mūsējie aizvadīja Kazaņā pret turnīra līdervienību. Interesantās sacīkstes vēroja gandrīz 10 000 skatītāju. Pirmo spēli *Daugava* sāka ar ofensīvu, tomēr kazaņiešu pretuzbrukumi bija ļoti bīstami, un ripa divas reizes atrada ceļu mūsējo vārtos. Trešdaļas vidū Kuzņecovs samazināja rezultāta starpību. Pēc tam sekoja Salceviča izrāviens, atspēle Repam, metiens, un vārtsarga atvairīto ripu vārtos ieraidīja Apsītis. Otrajā trešdaļā mājinieki atjaunoja divu vārtu pārsvaru,

bet trešdaļas beigās Hendelis tieši no iemetiena vienus vārtus atguva. Pēdējā trešdaļā kazaņieši guva vēl divus vārtus, rīdzinieki – diemžēl, nevienus (3:6). Galvenais neveiksmes cēlonis bija aizsargu kļūdas. Tādēļ otrajā spēlē aizsardzību pastiprināja Spāde. Eksperiments izdevās. Pirmajā trešdaļā Strauts izvirzīja rīdziniekus vadībā, tūdaļ pēc pārtraukuma Grabovskis guva otros vārtus, taču mājinieki drīz vien samazināja rezultāta starpību. Trešdaļas vidū Salcevičs izdarīja piespēli no aizvārtes, un ripa, atsitusies pret pretinieka slidu, ielidoja vārtos. Uzvarēja *Daugava* (3:1), sagādājot līderim pirmo zaudējumu turnīrā.

Ļe ņingradā rīdzinieki pirmajā dienā guva pārliecinošu uzvaru, bet otrajā pamanījās izniekot trīs vārtu pārsvaru (3:6). Kaut kas līdzīgs atkārtojās Čerepovecā. Rīdzinieki atkal bija ieguvuši trīs vārtu pārsvaru. 57. minūtē mājinieki vienus vārtus atguva un, izmantojot mūsējo apjukumu, pēdējā minūtē panāca izlīdzinājumu (3:3). Otrajā spēlē *Daugava* zaudēja (4:7). Janvāra vidū starptautiskā draudzības spēlē Rīgā mūsējie pieveica Rumānijas izlasi (4:2). Pēc tam *Daugava* nodemonstrēja lielisku sniegumu pret spēcīgajām Kuibiševas un Čeļabinskas komandām, četrās spēlēs zaudējot tikai vienu punktu. Tad *Daugava* devās atbildes vizītē uz Kuibiševu un Čeļabinsku. Kuibiševā mājinieki centās atspēlēties par katru cenu, ļaudami vaļu ne vien rokām, bet arī nūjām. Tomēr rīdzinieki atkal guva divas uzvaras. Čeļabinskā sīvā cīņā pārāki izrādījās mājinieki. Kaļiņinā asā un sasprindzinātā spēlē uzvaru pēdējā minūtē “izrāva” Reps (3:2). Arī otrajā dienā viss izšķīrās pēdējā minūtē – sekundi pirms spēles beigu signāla mājinieki panāca izlīdzinājumu (2:2).

Februāra beigās *Daugava* piedalījās starptautiskā turnīrā Bukarestē. Izšķirošajā spēlē par pirmo vietu rīdzinieki sacentās ar Bukarestes komandu – faktiski Rumānijas izlasi. Rīdzinieki piecreiz izvirzījās vadībā, mājinieki piecreiz rezultātu izlīdzināja. Kad līdz mača beigām atlika tikai divas minūtes, Bušs guva izšķirošos vārtus (6:5). Komandas kapteinis Apsītis saņēma skaistu sudraba kausu. Tā bija *Daugavas* pirmā lielākā uzvara starptautiskā arēnā. Pēc atgriešanās mājās *Daugava* draudzības spēlē pārspēja Pori vienību (5:2). Pēc tam spēkus pret somiem izmēģināja arī Latvijas junioru izlase, papildināta ar dažiem meistarkomandas spēlētājiem. Šoreiz uzvarēja viesi (3:4). Atsākot meistarsacīkšu cīņas, mūsējie Saratovā negaidīti piedzīvoja divus zaudējumus pret turnīra pastarīti, turklāt pirmajā spēlē pamanījās izniekot

trīs vārtu pārsvaru. Visvairāk raīžu *Daugavai* sagādāja bijušie rīdzinieki Verižņikovs un Malahovs.

Marta vidū pēc ilgāka pārtraukuma Rīgā atkal notika PSRS meistarsacīkšu spēles – *Daugava* uzņēma turnīra līdervienību Kazanņas USK. Mūsējie trīsreiz izvirzījās vadībā – viesi trīsreiz panāca izlīdzinājumu (3:3). Otrajā spēlē uzvarēja rīdzinieki (6:4). Četrus vārtus guva Krastiņš, kurš bija atgriezies ierindā pēc kārtējās traumas sadziedēšanas. Turnīra tabulā pirmo vietu joprojām saglabāja kazaņieši, taču viņiem uz pēdām mina Elektrostaļas, Čeljabinskas, Kaļiņinas hokejisti, arī Rīgas *Daugava*. Cerības uz pirmo vietu saglabāja arī Minskas *Torpedo* vienība, kura tobrīd bija aizvadījusi par vienpadsmit (!) spēlēm mazāk.

Tieši ar minskiešiem rīdzinieki tikās nākamajā kārtā. Sākumā pēc Krastiņa un Repa metieniem vadībā izvirzījās *Daugava*. Trešdaļas beigās, izmantojot mūsu aizsargu kļūdas, viesi panāca izlīdzinājumu. Tagad jau uzbrukumos aizrāvās minskieši, un Bušs viņus par to nekavējoties “sodīja” (3:2). Otrās trešdaļas beigās minskieši vēlreiz rezultātu izlīdzināja. Pēdējā trešdaļā *Daugava* ar Apsīša un Strauta metieniem nosvēra svaru kausus savā labā (5:3). Otrajā spēlē viesi revanšējās (2:5).

Marta beigas un aprīļa sākums pagāja PSRS kausa izcīņas zīmē. Vispirms mūsējie sacentās ar Gorkijas *Torpedo II*. *Daugava* spēlēja tik pašpārliecināti un pavisā, ka, neraugoties uz uzvaru (6:5), skatītāji izsvilpa savus mīļulus. Toties pret augstākās līgas vienību Novosibirskas *Sibirj* *Daugava* cīnījās no sirds, cenzdamās “nodzēst iepriekšējās spēles kauna traipu”. Spēles sākumā, būdami mazākumā, vadībā izvirzījās sibīrieši. Izlīdzinājumu panāca Krastiņš, pielabojot tālu Apsīša metienu. Ļoti rezultatīvi risinājās otrā trešdaļa. Ar tālu, asu raidījumu Reps izvirzīja vadībā rīdziniekus. Pēc nepilnas minūtes Salcevičs guva trešos vārtus. Viesi samazināja rezultāta starpību, taču Apsītis tūdaļ atjaunoja divu vārtu pārsvaru. Trešdaļas vidū rezultāts vēlreiz kļuva neizšķirts. Micīša vietu ieņēma Afoņins, un tūlīt arī viņš zaudēja vārtus. Neilgi pirms pārtraukuma Krastiņš panāca izlīdzinājumu. Arī *Sibirj* mainīja vārtsargu. Pēdējās trešdaļas sākumā Reps guva sestos vārtus. Rīdziniekiem talkā nāca sniegputenis. Trešdaļas vidū nācās vēlreiz tīrīt ledu. Atsākoties spēlei, Kuzņecovs guva pēdējos vārtus šajā aizraujošajā cīņā (7:5).

Ceturtdaļfinālā Maskavā pret ACSK mūsējo sniegumu pārlietu ietekmēja respekts pret titulētajiem pretiniekiem (3:15).

Pēdējās divās meistarsacīkšu spēlēs *Daugava* sacentās ar Minskas *Torpedo*. Minskieši bija veikuši strauju kāpienu augšup pa turnīra tabulas kāpnēm un tagad jau pretendēja uz iekļūšanu augstākajā līgā. Lai šis sapnis piepildītos, minskiešiem bija nepieciešama vismaz viena uzvara, ko viņi izcīnīja jau pirmajā dienā (4:6). Otrajā spēlē uzvarēja rīdzinieki (4:1). *Daugava* kopvērtējumā ierindojās sestajā vietā.

Jaunieši – bez panākumiem

Republikas izlasi startam PSRS II ziemas spartakiādē Gorkijā uzdeva sagatavot Rozenbergam, Opitam un Firsovam. Taču Rozenbergu vēlāk norīkoja darbā ar meistarkomandu, Hokeja federācijas prezidijs uz laiku pajuka, bet izlase pārtrauca treniņus... Beidzot trenera pienākumus uzņēmās Šūlbergs. Komandā iekļāva jaunos hokejistus, citu starpā vēlāk tik populāros Afoņinu, Gurēviču, Jurānu, Kršeminski, Kuzņecovu, Libertu, H.Vasiļjevu, Vasiļonoku un citus. Spartakiādē mūsējie ne ar ko sevišķu neizcēlās. LPSR izlase iekļuva tikai trešajā finālgrupā un kopvērtējumā palika astotajā vietā. Vissavienības jauniešu sacensībās *Daugava* (treneris J.Kupčs) izcīnīja ceturto vietu Minskas zonā. Mūsu komandā spēlēja arī topošais hokeja lielmeistars Balderis.

1966. gada pavasarī durvis vēra RVR specializētā hokeja skola, kurā par treneriem strādāja Bauris, Krastiņš, Kupčs, Rozenbergs, Vītolīņš I. Pirmajā sezonā skolā uzņēma 1952.–57. gadā dzimušos zēnus.

Reriešu uzvara

Vietējo sezonu novembra beigās ievadīja zibesturnīrs, kurā uzvarēja rerieši. Janvārī sākās republikas meistarsacīkstes. Cīņa par vietām finālčetrinieki izvērtās ļoti spraiga. RER, *Lokomotīve* un Brocēni savas pozīcijās nodrošināja savlaicīgi, taču par atlikušo vakanci cīkstējās veselas četras komandas. Visstiprāko raksturu nodemonstrēja RVR puiši. Vagonnieki atņēma punktu līderkomandai RER (5:5), pēc tam pieveica savus tuvākos sāncensus AEPR (4:3) un *Lokomotīvi* (9:1), kā caur adatas aci “iespraucoties” finālā. Čempionāta turpinājumā pirmo vietu priekšlaicīgi izcīnīja rerieši. Otrajā vietā palika Brocēni, trešajā RVR. Medaļas jau bija sadalītas, taču turnīra nobeigumā vēl atlika divas

principiālas spēles starp RER un RVR. Tās aizritēja īsti sportiskā cīņā. Vagonieki sezonas gaitā bija ievērojami uzlabojuši sniegumu un burtiski sagrāva čempionus (8:0). Pēdējā spēlē reieši revanšējās (3:1).

Rīgas meistarsacīkstēs uzvarēja LMR (treneris R.Rostovskis), Rīgas kausa izcīņā – RER (finālā pret *Lokomotīvi* 11:4), Latvijas jauniešu sacensībās – *Dinamo*. Pirmo reizi notika Rīgas meistarsacīkstes zēniem; nelabvēlīgu laika apstākļu dēļ tās nebeidza. Pirmo reizi notika arī “Zelta ripas” turnīrs. Uzvarēja Juglas hokejisti no Rīgas 44. astoņgadīgās skolas (treneris Bauris). Pēc tam viņi piedalījās vissavienības finālturnīrā Maskavā, kur izpelnījās “*loti simpātiskas, disciplinētas un labi audzinātas*” komandas slavu.

Statistika

PSRS čempionāts

A klases otrās grupas otrā apakšgrupa

	sp	u	n	z	vārti	p				
1. Torpedo (Minska)	48	26	8	14	187:127	60	5:3	4:1	2:5	4:6
2. USK (Kazaņa)	48	23	11	14	153:136	57	3:6	3:1	3:3	6:4
3. ASK (Kaļiņina)	48	23	10	15	171:125	56	4:3	4:1	3:2	2:2
4. Elektrostalja	48	27	2	19	145:127	56	2:5	0:3	3:4	0:5
5. Traktors (Čelābinska)	48	23	9	16	179:130	55	4:1	6:3	1:3	2:3
6. Daugava (Rīga)	48	23	8	17	185:152	54				
7. Dizelists (Penza)	48	21	6	21	158:149	48	4:4	1:2	6:2	1:9
8. Dinamo (Leningrada)	48	18	8	22	136:179	44	4:5	6:3	7:2	3:6
9. ASK (Kuibiseva)	48	18	8	22	137:167	44	4:4	4:2	5:1	2:0
10. Metārgs (Čerepoveca)	48	14	12	22	160:196	40	7:2	5:1	3:3	4:7
11. Enerģija (Saratova)	48	15	10	23	155:161	40	1:2	5:5	5:7	1:3
12. Progress (Glazova)	48	13	13	22	132:172	39	3:3	5:2	3:3	8:3
13. Spartaks (Rjazāņa)	48	11	9	28	123:200	31	6:1	7:3	9:1	5:2

Rīdzinieku rezultatīvākie spēlētāji

Juris Reps	48	Gunārs Krastiņš	12
Zigvards Salcevičs	25	Kārlis Apsītis	8
Andris Bušs	24	Anatolijs Kuzņecovs	8
Andris Hendelis	15	Aleksandrs Kažberovs	5
Anatolijs Kršeminskis	13	Verners Spāde	5
Eduards Strauts	13		

Daugava

vārtsargi: Viktors Afoņins, Jevgeņijs Kartoviščenko, Anatolijs Micītis

aizsargi: Kārlis Apsītis, Ēvalds Grabovskis, Eduards Kļaviņš, Antons Kraulis, Juris Liepiņš

uzbrucēji: Andris Bušs, Andris Hendelis, Aleksandrs Kažberovs, Gunārs Krastiņš, Anatolijs Kršeminskis, Anatolijs Kuzņecovs, Juris Reps, Ļevs Salakovs, Zigvards Salcevičs, Oļegs Saprnovs, Verners Spāde, Eduards Strauts

galvenais treneris: Jurijs Antonovs

treneris: Edgars Rozenbergs

Republikas čempionāts

Fināls

	sp	u	n	z	vārti	p
1. RER	20	15	3	2	138:59	33
2. ČŠK (Brēcēni)	20	13	1	6	119:79	27
3. RVR	20	10	4	6	114:73	24
4. Lokomotive	20	6	4	10	61:109	16

RER

vārtsargi: Viktors Medvedins, Juris Širvis

aizsargi: Dmitrijs Kazanovs, Laimonis Laizāns, Arno Leja, Raimonds Rostovskis, V. Timofejevs, Timoņins
uzbrucēji: Georgs Andersons, Aleksejs Antonovs, Genādijs Baņņikovs, Vilnis Burtņieks, V. Pečeņins, V. Portmans, V. Radkēvičs, A. Stepanovs, Ojārs Višņevskis, Harijs Vītoliņš II, Andris Vulfš, V. Žerins
treneris: Harijs Vītoliņš I

Labākie spēlētāji

vārtsargs: Igors Valbis (Brocēni)
aizsargs: Juris Liberts (RVR)
uzbrucējs: Harijs Vītoliņš II (RER)

1966./67. sezona

Pasaules un Eiropas meistarsacīkstes notika Vīnē. Uzvarot visās spēlēs, pirmo vietu izcīnīja PSRS.

Brīnumainā izglābšanās

Rīgas *Daugavā* par vecāko treneri sāka strādāt Čehoslovākijas speciālists Staņislavs Motls. Mājās atgriezās vairāki Latvijas hokeja audzēkņi, kuri bija izklīduši pa visu plašo savienību: Ansveriņš no Kijevas, Verižņikovs no Saratovas, Samovičs no karadienesta. Komandā debitēja Liberts. Augusta vidū rīdzinieki Minskā nesen uzbūvētajā sporta pilī sacentās par laikraksta “Fizkuļturnīk Belorusijī” balvām un izcīnīja otro vietu aiz Gorkijas *Torpedo*. Septembra vidū arī rīdzinieki redzēja savu komandu, kad *Daugava* ar spēli pret Ļeņingradas *Dinamo* startēja “Sovetskij Sport” turnīrā. Pārtraukumā skatītāji ar interesi vēroja ledus kombainu – sniega lāpstas vairs nebija nepieciešamas. *Daugava* savā zonā izcīnīja pirmo vietu, bet no spēles, kas bija paredzēta jau nākamajā dienā Maskavā, atteicās. Turnīrā par “Daugavas” stadiona balvu mūsējie aiz Ļeņingradas *Dinamo* palika otrie.

PSRS meistarsacīkstes rīdzinieki uzsāka oktobra beigās ar spēli savā laukumā pret Čelabinskas *Traktoru*. Pēdējās trešdaļas sākumā viesi

ieguva divu vārtu pārsvaru, taču mūsējie saņēmas un pēdējā minūtē panāca izlīdzinājumu (3:3). Arī turpmāk rīdzinieki nereti pamanījās izsprukt sveikā gandrīz vai bezcerīgās situācijās. Pret Permas *Molot* mūsējie pēdējās trešdaļas vidū zaudēja jau ar 1:4, tomēr uzsāka varenu ofensīvu un trīs sekundes pirms beigām, spēlējot bez vārtsarga, panāca laimīgu neizšķirtu (4:4). Pirmajā spēlē pret Kazaņas USK, būdami vadībā ar divu vārtu pārsvaru, rīdzinieki pēdējās minūtēs izlaida uzvaru no rokām (3:3). Savukārt, otrajā spēlē, nokļuvuši iedzinēju lomā (1:4), mūsējie tomēr uzvarēja (6:4).

Kārtējā izbraukumā *Daugava* nokļuva īstā “aukstuma polā”. Novosibirskā temperatūra bija -37° , Ustjkamenogorskā – pat -40° . Mūsējie prātoja, ko gērbt mugurā, lai būtu silti, bet lai varētu arī pakustēties. Viens no mūsu komandas pieredzējušākajiem aizsargiem Apsītis apsaldēja zobus. Ledus bija ciets un saplaisājis. Ripa drīzāk kūleņoja, nevis slīdēja. Novosibirskā pret turnīra līdervienību *Daugava* abās spēlēs panāca neizšķirtu, bet Ustjkamenogorskā divreiz zaudēja. Atgriezušies Rīgas slapjdraņķī, mūsējie jaunā gada pirmajā dienā aizvadīja draudzības spēli ar Olomoucas *Moravia*. Sākumā *Daugava* izvirzījās vadībā, taču otrajā trešdaļā divu minūšu laikā ielaida trīs ripas un zaudēja (2:3). Ciemiņi izrādījās lēnāki, taču gudrāki.

Pēc tam PSRS kausa izcīņā *Daugava* savā laukumā sacentās ar Maskavas *Spartaku*. Izmantojot savu pārākumu slidotprasmē, maskavieši jau no paša sākuma sagrieza uzbrukumu virpuļus pie rīdzinieku vārtiem. Micītis spēlēja lieliski, un pirmie vārti krita tikai otrās trešdaļas vidū. Spēles beigās izrādījās, ka arī fiziskajā sagatavotībā *Spartaks* ir pārāks (0:5).

Pēc PSRS meistarsacīkšu pirmā riņķa mūsējie turnīra tabulā bija ērti iekārtojušies pašā viducī – 22 spēlēs 21 punkts –, taču otro riņķi *Daugava* uzsāka neveiksmīgi. Vispirms mūsējie savā laukumā zaudēja turnīra līdervienībai Novosibirskas ASK (1:4). Atbildes spēlē sportiskā veiksmē bija *Daugavas* pusē (4:2). Pēc tam Rīgā viesojās vēl viena no vadošās grupas komandām – Sverdlovskas *Automobilists*. Pēdējās trešdaļas vidū, kad rezultāts kļuva pavisam draudīgs (1:5), no tribīnēm skanēja vairāk lamu vārdu nekā uzmundrinājuma saucienu, taču *Daugavu* kārtējo reizi izglāba fantastisks beigu spurts (5:5). Otrajā spēlē brīnumi neatkārtojās (1:6). Pret Ustjkamenogorskas *Torpedo* rīdzinieki zaudēja abas spēles,

pret Ufas *Salavatu Julajevu* guva vienu uzvaru, bet otrajā dienā savu tradicionālo iedzīšanu sāka par vēlu.

Taču tas vēl bija tīrais nieks salīdzinājumā ar tiem pārbaudījumiem, kuri mūsējos sagaidīja izbraukumā. Elektrostaļā pret turnīra pastarišiem mūsējie pirmajā dienā izcīnīja uzvaru. Atbildes spēli sabojāja tiesneši. Otrās trešdaļas sākumā ripa atsītās pret *Daugavas* vārtu stabiņu, taču soģi grasījās ieskaitīt vārtu guvumu. Pēc ilgām pārrunām mūsējie viņus pārliecināja, ka ripa nav bijusi vārtos, taču komanda bija sanervozējusies un zaudēja (1:4). Kaļiņinā pret citu tabulas lejasgala komandu – turienes ASK, tiesnešu neobjektivitāte izraisīja sašutumu pat vietējo skatītāju vidū. *Daugavai* tas bija vājš mierinājums – abās spēlēs zaudējumi. Nižņijtagilā norīkotie tiesneši vispār neieradās, un spēli vadīja vietējie. Mūsējo “apstrāde” sākās ar to, ka Micītīm piešķīra divas soda minūtes par izslidošanu ārpus vārtu laukuma. Rezerves vārtsargs Samovičs izpelnījās noraidījumu uz visu spēli, jo atļāvās izslidot laukumā, bet Krastiņš saņēma desmit minūtes par to, ka mēģināja noskaidrot, ko šie sodi nozīmē. Neraugoties uz visu, rīdzinieki cīnījās slavējami un noturēja neizšķirtu. Otrās spēles (1:5) gaitu Krastiņš raksturoja īsi: “*Tas vairs nav hokejs. Tiesāja tie paši un – tāpat.*” Turklāt spēles beigās smagu savainojumu guva Micītis. Iepriekšējā dienā uz visu spēli noraidītais Samovičs diskvalifikācijas dēļ viņu aizstāt nevarēja. Vārtsarga lomā nācās iejusties uzbrucējam Hendelim. Permā mūsējie beidzot izcīnīja vienu uzvaru, bet atbildes spēlē atkal zaudēja.

Tobrīd šķita, ka nekas nespēs glābt *Daugavu* no pārejas uz zemāku grupu. Taču līdzīgi kā vairāku it kā bezcerīgi zaudētu spēļu pēdējās minūtēs un pat sekundēs, rīdzinieki arī visas sezonas noslēgumā uzsāka varenu spurtu. Atlikušajās sešās spēlēs Rīgā mūsējie izcīnīja piecas uzvaras, vienreiz nospēlējot neizšķirti. Lielisku hokeju demonstrēja *Daugavas* tobrīd spēcīgākā uzbrucēju maiņa: Kršeminskis-Reps-Bušs. Uz sezonas beigām bija iespēlējušies arī aizsargi. Mūsējie divreiz pieveica Penzas *Dīzelistu*, atņēma trīs punktus Nižņijtagilas *Sputņikam*. “Būt vai nebūt?” izšķīrās pēdējās spēlēs ar Kaļiņinas ASK, kam tāpat draudēja atvadas no otrās grupas. Kaut gan jau 2. minūtē vadībā izvirzījās kaļiņinieši, uzvarēja *Daugava* (4:1). Viesu liktenis bija izlemts – viņiem otrā grupa jāatstāj, bet rīdzinieki vēl saglabāja cerības uz pēdējo spēli. Arī tajā *Daugava* izcīnīja

uzvaru (4:2) un turnīra noslēgumā pakāpās līdz astotajai vietai. Tikai trīs punkti šķīra mūsējos no trešā pakāpiena tabulā, divi – no priekšpēdējā.

Lūk, kā sezonu novērtēja SBOS republikas padomes vecākais treneris Sergejs Zaharovs: *“Zināmu gandarījumu atstāja pēdējās sešas sacensības Rīgā, kuras izšķīra būt vai nebūt. Mobilizējot visus spēkus un stingri ievērojot disciplīnu, komanda parādīja, ka spēj demonstrēt it pieņemamu sniegumu. Taktikas ziņā spēle ir nedaudz pārveidojusies, un tas dažu labu reizi ļāva parādīt meistarkomandas cienīgu sniegumu. Piemērs – mačs ar Spartaku PSRS kausa izcīņā. Ar tehniku un it sevišķi fizisko sagatavotību Daugava nevarēja lepoties. Nebija vajadzīgās saskaņotības ar Daugavas centrālo padomi un republikas hokeja federāciju. Tas meistarkomandai radīja papildus grūtības. Bet bija daudz trūkumu arī pašā komandā. Vāja bija disciplīna. Jāpanāk, lai spēlētāji bez ierunām izpildītu treneru norādījumus. Daudz šajā ziņā jādara komandas tiešajiem saimniekiem – RVR direkcijai un sabiedriskajām organizācijām. Vairāk jādomā par komandas vajadzībām, jādzīvo ciešākā kontaktā ar hokejistiem. Nevar tikai gaidīt “norādījumus no augšas”, kā to pieradusi darīt RVR arodkomiteja. No vārtsargiem ar savu sniegumu apmierināja Micītis. Taču par Samoviču to nevar teikt. No aizsargiem vienmērīgi labi sezonu aizvadīja Liepiņš, Apsītis, Kļaviņš, arī jaunais Liberts. Nestabilu sniegumu rādīja Kraulis un Logačovs. No uzbrucējiem visumā vienmērīgu sniegumu rādīja mūsu “vecā gvarde”: Salcevičs, Bušs, Krastiņš, Reps, kā arī jaunie Kršeminskis, Hendelis un Ansveriņš. Vairāk uzcītības gaidījām no Strauta, Kuzņecova un Kažberova. Domāju, ja puīšu uzcītība treniņos jau sezonas sākumā būtu bijusi tāda, kā pēdējos mēnešos, tad arī rezultāti būtu labāki. Cerēsim, ka nākamajā sezonā Daugavai būs pa spēkam cīnīties par iekļūšanu augstākajā līgā.”*

Gan juniori, gan jaunieši – finālā

Junioru meistarsacīkstēs Daugava (treneris Šūlbergs) izcīnīja pirmo vietu zonā. Pirmajā riņķī Čerepovecā mūsējie uzvarēja visās spēlēs, otrajā riņķī Rīgā līderu pozīcijas saglabāja. Ļoti labi spēlēja vārtsargs Vasiļonoks un aizsargs Liberts. Jaunieši (Vītoliņš I) zonas sacensībās Penzā izšķirošajā spēlē pieveica mājiniekus (4:2) un arī izcīnīja tiesības

spēlēt finālturnīrā. Turnīra labākā vārtsarga balvu saņēma Medvedins, aizsarga – Odincovs. Balderis kļuva par rezultatīvāko uzbrucēju. Finālturnīrā abas mūsu komandas ierindojās sestajā vietā. Vissavienības arodbiedrību VI ziemas spartakiādē Gorkijā LPSR izlase, kas sastāvēja no jaunajiem hokejistiem un pieciem meistarkomandas dalībniekiem, divpadsmit komandu konkurencē ierindojās sestajā vietā.

Trešo gadu pēc kārtas – RER

Vietējo sezonu novembra vidū ievadīja zibesturnīrs, kurā uzvarēja rerieši. Republikas meistarsacīkstes sākās decembra vidū. Līdz gada beigām notika neparasti daudz spēļu – 35. Jau pēc pirmā riņķa beigām finālistu sešinieks praktiski bija zināms. Tā kā finālā ieskaitīja tikai savstarpējo cīņu rezultātus, priekšsacīkšu nobeigumā vairākas spēles zaudēja jebkādu interesi. Turnīra noslēgumā par pirmo vietu cīkstējās RER un *Latvijas Bērzs*, pārējās vienības aktīvi iejaucās vadošo komandu cīņīnā. Jelgava sakāva reriešus (8:5), Brocēni – *Latvijas Bērzu* (4:3). Abu līderu izšķirošajā savstarpējā spēlē reriešiem pietika ar neizšķirtu, un to viņi arī izcīnīja (3:3). B klasē uzvarēja VEF, Rīgas kausā – LMR (treneris R.Rostovskis). Ar negaidītu iznākumu noslēdzās republikas jauniešu sacensības. Pirmo reizi uzvarēja nevis kāda no Rīgas komandām, bet Jelgava. “Zelta ripas” turnīrā uzvarēja Daugavpils. Vissavienības finālturnīrā daugavpilieši 24 komandu konkurencē palika 19. vietā. Petja Skorodihins saņēma turnīra labākā aizsarga balvu.

Statistika

PSRS čempionāts

A klases otrā grupa

	sp	u	n	z	vārds	p				
1. Automobilists (Sv)	44	26	6	12	199:145	58	2:5	2:7	5:5	1:6
2. Torpedo (Urk)	44	23	4	17	144:128	50	0:3	2:7	2:5	3:4
3. USK (Kazaņa)	44	21	3	20	132:140	45	3:3	6:4	2:4	5:3
4. ASK (Novosibirska)	44	17	10	17	139:131	44	3:3	1:1	1:4	4:2
5. Traktors (Čeļabinska)	44	20	4	20	135:135	44	3:3	2:1	6:5	4:3
6. Salavats Julajevs (Ufa)	44	17	9	18	119:139	43	3:4	3:2	4:0	2:3
7. Molot (Perma)	44	17	8	19	154:139	42	4:4	1:5	3:2	2:4
8. Daugava (Rīga)	44	17	8	19	126:143	42				
9. Kristāls (Elektrostāļi)	44	16	10	18	117:126	42	2:0	2:3	7:4	1:4
10. Dizelists (Penza)	44	19	3	22	146:162	41	3:2	2:3	5:3	3:2
11. Spetņaks (NĻ)	44	14	12	18	135:138	40	2:2	1:5	6:2	3:3
12. ASK (Kaļiņina)	44	15	7	22	119:139	37	1:3	1:2	4:1	4:2

Rīdzinieku rezultatīvākie spēlētāji

Juris Reps	29	Aleksandrs Logačovs	7
Anatolijs Krēmiņskis	16	Guntars Krastiņš	5
Andris Bušs	14	Anatolijs Kuzņecovs	4
Zigvards Šakvičs	13	Juris Liepiņš	4
Andris Hendelis	11	Eduards Strauts	4
Andris Ansveriņš	10		

Daugava

vārtsargi: Anatolijs Micītis, Broņislavs Samovičs

aizsargi: Kārlis Apsītis, Ēvalds Grabovskis, Eduards Kļaviņš, Antons Kraulis, Juris Liberts, Juris Liepiņš, Aleksandrs Logačovs, Verners Spāde

uzbrucēji: Andris Ansverņš, Andris Bušs, Andris Hendelis, Aleksandrs Kažberovs, Gunārs Krastiņš, Anatolijs Kršeminskis, Anatolijs Kuzņecovs, Juris Reps, Zīgvards Salcevičs, Eduards Strauts, Viktors Verižņikovs

vecākais treneris: Staņislavs Motls

treneris: Edgars Rozenbergs (kopš februāra Jānis Šūlbergs)

Republikas čempionāts

Fināls

	sp	u	n	z	vārsti	p
1. RER	20	13	2	5	103:80	28
2. Latvijas Bērzs	20	10	3	7	78:75	23
3. ČŠK (Brocēni)	20	10	1	9	98:79	21
4. LMR (Rīga)	20	7	4	9	70:75	18
5. RVR	20	8	2	10	65:74	18
6. LMR (Jelgava)	20	5	2	13	79:110	12

RER

vārtsargs: Juris Širvis

aizsargi: Arnolds Balodis, Juris Bogdans, Pāvels Gromovs, Dmitrijs Kazanovs, Laimonis Laizāns, Arno Leja, Vjačeslavs Ramlovs, V.Timoņins

uzbrucēji: Georgs Andersons, Aleksejs Antonovs, Genādijs Baņņikovs, L.Boļšakovs, G.Kozulis, V.Pečeņins, Ēriks Vītoliņš

treneris: Harijs Vītoliņš I

Labākie spēlētāji

vārtsargs:

Mihails Vasiļonoks (LMR)

aizsargs:

Verners Spāde (Jelgava)

uzbrucējs:
rezultatīvākais:

Georgs Andersons (RER)
T.Pavlovs (*Brocēni*)

1967./68. sezona

Pasaules un Eiropas meistarsacīkstes notika olimpiskā turnīra ietvaros Grenoblē. PSRS zaudēja Čehoslovākijai (4:5), taču izšķirošajā spēlē pieveica Kanādu (5:0) un atkal izcīnīja zelta medaļas. Pirmo reizi notika Eiropas meistarsacīkstes jauniešiem – uzvarēja Čehoslovākija.

Izgāšanās

Pēc pērnās sezonas “brīnuma” mūsu komandu bija gatavi nēsāt uz rokām kā varoņus. Treneri toreiz pat neieradās uz federācijas plēnumu noklausīties sava darba vērtējumu. Motls uzstāja, ka komandai jāpārceļas no RVR pie labākiem saimniekiem, taču pārbāzēšanās notika pēdējā brīdī pirms jaunās sezonas sākuma (kopš septembra Rīgu vissavienības sacensībās pārstāvēja *Dinamo*). Līdz ar to sagatavošanās posmā komanda palika praktiski bez saimnieka. RVR administrācija atbalstīja katru, kas izteica vēlēšanos aiziet. Grabovskis, Krastiņš un Bušs nolēma izbeigt lielā sporta gaitas, Samovičs un Verižņikovs pārcēlās uz Saratovu, Reps – uz Maskavas *Dinamo*. Repu vēlāk iekļāva PSRS otrajā izlasē, un viņš piedalījās turnejā pa Kanādu.

Mūsējie pirmās pārbaudes spēles aizvadīja Kijevā un Minskā un gandrīz visās zaudēja. No saviem treniņpartneriem rīdzinieki atpalika galvenokārt slidojuma ātrumā. Neparasti siltais laiks neļāva sagatavot ledu pašu mājās. Tikai oktobrī arī rīdzinieki beidzot varēja pavērot savu komandu pārbaudes spēlēs: pret Minskas *Torpedo* (1:1, 2:5).

Oktobra vidū sākās PSRS meistarsacīkstes. Pirmajā spēlē savā laukumā pret Ļeņingradas *Dinamo* mūsējie uzvarēja (4:1), bet otrajā dienā, ieguvuši trīs vārtu pārsvaru, kļuva paviršāki un beigās tikai ar lielām pūlēm saglāba neizšķirtu (5:5). Pēc tam *Dinamo* pieveica Elektrostaļas *Kristālu* (3:2), otrajā spēlē viesi revanšējās ar tādu pašu rezultātu. Pagaidām nekas vēl neliecināja, ka sagaidāma viena no

visneveiksmīgākajām sezonām komandas vēsturē. Bet tad Rīgas *Dinamo* sāka zaudēt visiem pēc kārtas: ufiēšiem, čeļabinskiēšiem, kazaņiešiem. Vecākais treneris Motls, aizbildinoties ar slimību, vairākkārt nemaz neieradās uz spēlēm. Taču vai vainīga bija tikai slimība? Motls slikti sapratās ar spēlētājiem, viņam pietrūka autoritātes. Pirms gada, uzsākot darbu komandā, Motls mēģināja ieviest dzelzs disciplīnu, varbūt pat nedaudz pārspīlēja. Šajā laikā viņam ļoti bija nepieciešams vietējo speciālistu atbalsts, taču komandas vadība ilgu laiku uz dažādiem disciplīnas pārkāpumiem raudzījās caur pirkstiem. Faktiski Motla laikā normāls, pilnvērtīgs treniņu darbs nenotika.

Neveiksmju sēriju izdevās pārtraukt Penzā pret turnīra līdervienību, kuru trenēja bijušais rīdzinieks J. Antonovs. Pirmajā spēlē *Dinamo* piedzīvoja kārtējo zaudējumu (1:6), bet otrajā dienā negaidīti atspēlējās ar tādu pašu rezultātu. Mūsējie izvirzījās vadībā pēc Liepiņa izrāviena un ļoti nosvērti aizsargājās. Īpaši izcēlās vārtsargs Micītis. Līdz otrās trešdaļas vidum turpinājās līdzvērtīga spēkošanās, bet tad pāris minūšu laikā mūsējie ieraidīja trīs ripas penziešu vārtos. Pēdējā trešdaļā rīdzinieki guva vēl divus vārtus, uz kuriem mājinieki atbildēja tikai ar vieniem (6:1). Komandas priekšnieks Jēgers teica: “*Žēl, ka Rīgas skatītāji neredzēja apņēmību, ar kādu mūsējie cīnījās. Komanda ir atguvusi ticību savām spējām.*” Tomēr prieki bija īsi. Minskā mūsējie atkal zaudēja visus četrus punktus. Ļeņingradā pēc pārliecinoša zaudējuma rīdzinieki otrajā dienā izcīnīja uzvaru (2:1). Atkal lielisks bija vārtsargs Micītis. Kaut gan rīdzinieku sniegums bija nedaudz uzlabojies, kaut gan nākamajā kārtā Rīgā viesojās līdervienība Penzas *Dizelists*, uz šo spēli atnāca vairs tikai daži simti visuzticīgāko skatītāju. Viņi redzēja, kā rīdzinieki no praktiski bezcerīgas situācijas, zaudējot ar trīs vārtu pārsvaru, panāca neizšķirtu (4:4). Otrajā spēlē pārāki bija viesi (2:4).

Turpinājumā Rīgas *Dinamo* sniegums kļuva aizvien juceklīgāks, nesakarīgāks, nekur vairs nebija jūtama trenera griba, uz vairākām spēlēm Motls vispār neieradās. Par tradīciju kļuva novēlota un nevarīga beigu ofensīva. Ar katru nākamo neveiksmi pieauga komandas neticība sev. Pēc pirmajiem zaudētajiem vārtiem spēlētājus pārņēma pilnīga apātija. Līdzjutēji galīgi zaudēja interesi par hokeju. Gribēdami palīdzēt savai komandai, ierindā atgriezās Bušs, Spāde un Krastiņš, taču arī viņi neko nespēja glābt. Pēc zaudējumiem Čelabinskā *Traktors* kļuva par turnīra

līderi, Rīgas *Dinamo* – par vienīgo pastarīti. Saratovā mūsējie piekāpās tobrīd otrai vājākajai komandai, un, lai gan līdz turnīra beigām atlika vēl daudz spēļu, bija skaidrs, ka no pēdējās vietas dinamiešus nekas vairs nevar glābt. *Dinamo* piedzīvoja trīspadsmit zaudējumus pēc kārtas, iekams izdevās gūt nākamo uzvaru – Rīgā pret Ustjkenogorskas *Torpedo* (4:2). Šim panākumam sekoja jauna zaudējumu sērija – divpadsmit pēc kārtas. Pēdējās spēles *Dinamo* aizvadīja Rīgā pret Permas *Molot*. Tribīnes bija tukšas. Pirmajā dienā *Dinamo* uzvarēja (8:6), bet sezonas pēdējā spēlē atkal zaudēja (3:5).

PSRS meistarsacīkšu B klase

RVR komanda (spēlējošie treneri Krastiņš un Vītoliņš II) pirmo reizi piedalījās PSRS meistarsacīkšu B klasē. Vagonnieku rindās bija vairāki puīši, kuri vēlāk izauga līdz augstākās līgas līmenim: Odincovs, Balderis, H.Vasiļjevs. Balderis un H.Vasiļjevs spēlēja vienā maiņā ar Krastiņu, un atzina viņu par vispatīkamāko partneri un labāko centra uzbrucēju Latvijā. RVR piedalījās arī republikas meistarsacīkstēs, kaut gan pretinieku treneri kurnēja, ka “meistarkomandai” vietējās sacīkstēs neesot ko meklēt. Debija PSRS meistarsacīkstēs izdevās apmierinoša. Astoņu komandu konkurencē RVR ieņēma piekto vietu. Bažas par to, vai komanda spēs izturēt cīņu divos turnīros vienlaikus, izrādījās veltīgas. Vītoliņš II pēc sezonas beigām atzina, ka slodze nemaz nebija tik liela, vienīgi neesot atlicis laika nopietniem treniņiem. Sekmīgi “Maiņas kausa” izcīņā startēja *Dinamo* juniori (Bauris). Pusfinālā mūsējie pieveica ļeņingradiešus (6:2) un iekļuva finālā, kur piekāpās Čeļabinskai (2:8).

Vagonnieku finiša izrāviens

Vietējo sezonu novembra vidū ievadīja zibensturnīrs, kurā uzvarēja RVR. Ļoti interesants izdevās republikas meistarsacīkšu pirmās grupas turnīrs. Iespaidīgi sāka LMR, pirmajā riņķī zaudējot tikai vienu punktu. Pirmo zaudējumu LMR piedzīvoja tikai 15. spēlē – pret Jelgavu (4:7). Pēc tam “lauksaimniecības mašīnu ražotāji” piedzīvoja vēl vairākas neveiksmes, turpretim vagonnieki, beiguši spēles PSRS meistarsacīkstēs, sāka “iedzīt” sāncenšus aizvadīto spēļu un arī izcīnīto punktu skaita ziņā. Līderu pulkam pievienojās Brocēni, divreiz pieveicot RVR (5:3, 3:2). Marta beigās, uzvarot desmit spēlēs pēc kārtas, pirmajā vietā izvirzījās

vagونيeeki. Daudz izšķīra spēle starp abām līderkomandām – RVR un LMR. Uz šo sacīksti sanāca kupls skatītāju pulciņš – pat vairāk nekā uz tā dēvēto “meistarkomandu” spēlēm. Pārāki bija vagoniieeki (8:2). Pēc uzvaras pār iepriekšējās sezonas čempionvienību RER (6:2) vagoniieeki kļuva pārējiem neaizsniedzami. RVR uzvarēja pilnīgi pelnīti. Tā bija visjaunākā komanda, kas savus pretiniekus pārspēja gan slidojumā, gan nūjas tehnikā.

Otrajā grupā uzvarēja Daugavpils, sīvā cīņā apsteidzot RPI un Sloku, Rīgas meistarsacīkstēs – *Latvijas Bērzs* (treneris Firsovs), Rīgas kausā – LMR (finālā pret *Lokomotīvi* 8:5). Republikas jaunatnes meistarsacīkstēs pirmo vietu izcīnīja RVR (Bauris). Par Rīgas meistarvienību jauniešu grupā kļuva LMR (Rostovskis), zēnu grupā – RVR (Kupčs). “Zelta Rīpas” turnīrā uzvarēja Daugavpils *Meteors* (L.Nikolajevs). Vissavienības sacensībās Voskresenskā Daugavpils zēni nospēlēja bez īpašiem panākumiem.

Statistika

PSRS čempionāts **A klases otrā grupa**

	sp	u	n	z	vārdi	p				
1. Traktors (Čehābūrska)	44	32	3	9	162:94	67	2:6	1:9	1:5	1:2
2. Kristāils (Elektrostaļa)	44	29	6	9	192:116	64	3:2	2:3	1:9	4:8
3. Dizēlists (Penzā)	44	21	8	15	142:129	50	1:6	6:1	4:4	2:4
4. Torpedo (Minska)	44	20	6	18	131:137	46	2:3	1:8	1:3	5:7
5. Torpedo (Uļk)	44	18	9	17	135:115	45	5:6	4:2	2:5	0:6
6. Salavats Jūlajevs (Uļfā)	44	20	5	19	136:131	45	2:5	1:4	1:5	4:6
7. Enerģija (Saratova)	44	21	2	21	149:150	44	2:7	1:2	4:5	3:4
8. Molot (Perma)	44	17	6	21	146:152	40	2:4	1:3	8:6	3:5
9. USK (Kazaņa)	44	16	8	20	119:139	40	3:4	6:6	1:3	1:5
10. ASK (Novosibūrska)	44	17	5	22	133:153	39	2:5	1:2	2:4	5:6
11. Dinamo (Leņingrada)	44	15	4	25	125:165	34	4:1	5:5	3:7	2:1
12. Dinamo (Rīga)	44	6	3	35	115:204	15				

Rīdzinieku rezultatīvākie spēlētāji*

Andris Ansverīņš	17	Kārlis Apsītis	6
Anatolijs Kršeminšis	15	Aleksandrs Logačovs	6
Anatolijs Kuzņecovs	11	Eduārs Strauts	6
Andris Hendelis	8	Ēvalds Jurāns	5
Andris Bušs	7	Ģunārs Krastiņš	5
Zigvārds Šalcevičs	7		

Rīgas *Dinamo*

vārtsargi: Anatolijs Micītis, Mihails Vasiļonoks

aizsargi: Kārlis Apsītis, Antons Kraulis, Juris Liberts, Juris Liepiņš, Aleksandrs Logačovs, Valerijs Odincovs, Aleksandrs Solovjovs, Verners Spāde

uzbrucēji: Andris Ansverīņš, Helmutš Balderis, Andris Bušs, Vasiļijs Gurevičs, Andris Hendelis, Ēvalds Jurāns, Aleksandrs Kažberovs, Ģunārs Krastiņš, Anatolijs Kršeminšis, Anatolijs

Kuzņecovs, Zigvards Salcevičs, Eduards Strauts, Georgs Šeino, Edgars Šteinbergs, Aleksandrs Travņikovs, Haralds Vasiļjevs, Ēriks Vītoliņš

vecākais treneris: Staņislavs Motls

treneris: Jānis Šūlbergs

PSRS čempionāts

B klases rietumu zona

5. vietā – RVR

vārtsargi: Viktors Medvedins, Aivars Veikins

aizsargi: Igors Homenko, Jānis Junkulis, Mihails Kozlovs, Valerijs Odincovs, Mihails Salijenko, Aleksandrs Solovjovs, Verners Spāde, Juris Zundurs

uzbrucēji: Georgs Andersons, Helmutš Balderis, Jurijs Karepovs, Gunārs Krastiņš (spēlējošais treneris), Jurijs Kudinovs, Aleksandrs Ņikiforovs, Georgs Šeino, Edgars Šteinbergs, Anatolijs Šubins, Roberts Treiguts, Haralds Vasiļjevs, Harijs Vītoliņš II (spēlējošais treneris)

Republikas čempionāts

	sp	u	n	z	vārti	p
1. RVR	28	22	2	4	180:62	46
2. LMR (Rīga)	28	19	4	5	139:96	42
3. Starta (Brocēni)	28	17	6	5	181:103	40
4. RER	28	15	3	10	129:114	33
5. LMR (Jelgava)	28	12	1	15	113:123	25
6. Latvijas Bērzs	28	9	3	16	105:119	21
7. Lokomotive	28	6	1	21	84:159	13
8. AEAR	28	2	0	26	85:240	4

RVR

vārtsargi: Viktors Medvedins, Aivars Veikins

aizsargi: Igors Homenko, Mihails Kozlovs, Valerijs Odincovs, Juris Zundurs

uzbrucēji: Helmutis Balderis, Jurijs Karepovs, Vilnis Koks, Gunārs Krastiņš (spēlējošais treneris), Jurijs Kudinovs, Aleksandrs Ņikiforovs, Aleksandrs Solovjovs, Georgs Šeino, Edgars Šteinbergs,
Anatolijs Šubins, Haralds Vasiļjevs,
Harijs Vītoliņš II (spēlējošais treneris)

Rezultatīvākais spēlētājs:

T.Pavlovs (*Brocēni*)

1968./69. sezona

Pasaules un Eiropas meistarsacīkstes A grupā notika pēc jaunas sistēmas: sešas komandas sacentās divos riņķos. Ņemot vērā Varšavas līguma valstu iebrukumu Čehoslovākijā, īpašu nokrāsu ieguva

Čehoslovākijas un PSRS hokejistu cīņas. Abās uzvarēja Čehoslovākija (2:0 un 4:3). Savukārt, Zviedrija divreiz pieveica Čehoslovākiju, bet PSRS – Zviedriju. Turnīra noslēgumā šīm trim komandām bija vienāds punktu skaits. Pateicoties labākai iegūto un zaudēto vārtu starpībai, zelta medaļas tika padomiesiem.

Komanda, kura apsteidza laiku

Pēc iepriekšējās sezonas izgāšanās par Rīgas *Dinamo* galveno treneri iecēla Maskavas dinamieti Viktoru Tihonovu, Arkādija Čerņišova audzēkni. Jaunais treneris izvirzīja vienībai uzdevumu ar laiku iekļūt augstākajā līgā. Izņemot pašu Tihonovu, tolaik, šķiet, neviens to neuztvēra nopietni. Hokejistiem nebija viegli – viņiem nācās rauties melnās miesās, aizmirst par atslodzēm režīmā. Mācību process noritēja pēc visaugstākajiem hokeja standartiem. Pirmo treniņu ciklu dinamieši aizvadīja Kandavā. Šajā posmā galvenais mērķis bija pilnveidot fizisko sagatavotību. Minskas treniņnometnē Tihonovs iepazinās ar katra spēlētāja spējām, sāka veidot maiņas, noskaidroja tuvākos rezervistus, centās radīt draudzīgu un cīņas spējīgu kolektīvu. Tihonova palīgs Šūlbergs, salīdzinot komandu ar iepriekšējās sezonas modeli, atzina, ka *Dinamo '68* ir visādā ziņā pārāka par *Dinamo '67*. Fiziskā sagatavotība kļuvusi vismaz divreiz labāka. Radusies veselīga konkurence. Līdz nepazīšanai uzlabojusies treniņu un sadzīves disciplīna. Pārbaudes spēlēs Alma–Atā, Čelābinskā un Tallinā izkristalizējās *Dinamo* pamatsastāvs Vairs nespēlēja Bušs, Jurāns, Kažberovs, Kraulis, Salcevičs, Spāde, Strauts, Ē.Vītoliņš. Viņu vietā nāca jauna paaudze: Balderis, Deņisovs, Kļiņšovs, Nazarovs, Odincovs, H.Vasiļjevs, Vasiļonoks, Vorobjovs.

5. novembrī, kad *Dinamo* PSRS kausa izcīņā sacentās ar Elektrostaļas *Kristālu*, savu komandu ieraudzīja arī Rīgas skatītāji. Spēle sākās ar brāzmainiem viesu uzbrukumiem un rīdzinieku kļūdām aizsardzībā, taču mūsējos glāba vārtsargs Micītis. Pamazām dinamieši atguvās, pārņēma iniciatīvu un neatdeva to līdz spēles beigām (7:4). Pēc nepilnas nedēļas sākās PSRS meistarsacīkstes. Rīdzinieku pirmie pretinieki – Podoļskas *Torpedo*. Viesi izcēlās ar pieredzi un ātrumu, taču virsroku guva mūsējie – ar cīņas sparū un centību (3:2, 4:1). Pēc tam rīdzinieki pieveica Čerepovecas *Metalurgu* (4:1). Otrās trešdaļas beigās savus pirmos vārtus PSRS meistarsacīkstēs Rīgas *Dinamo* labā guva 16 gadus vecais Balderis.

Otrajā spēlē pārāki bija viesi (2:3). Arī pret Glazovas *Progresu* rīdzinieki izcīnīja divus punktus, pret Ļeņingradas *Dinamo* – trīs.

Novērtējot sezonas sākumu, Tihonovs atzīmēja, ka divas pilnvērtīgas uzbrucēju maiņas tā kā būtu, trešā vēl top. Bet jau decembra sākumā Dņeprodzeržinskā Rīgas *Dinamo* spēlēja ar pieciem aizsargiem, taču ar četrām pilnām uzbrucēju maiņām. Lūk, ko grāmatā “Hokejs: cerības, vilšanās, sapņi” raksta Tihonovs: *“Ideju spēlēt ar četrām maiņām izvirzīja pati dzīve. Kad es tikko sāku strādāt Rīgas Dinamo, šajā komandā bija trīs maiņas – turklāt viena no tām tik vāja, ka es šaubījos, vai vērts atstāt komandā šādus spēlētājus. Bija arī vairāki rezervisti, bet arī viņu sniegums vēl neļāva pretendēt uz vietu pamatsastāvā. Čempionāta otrajā pusē, pastāvīgi mainot spēlētājus, es trešajā maiņā izmēģināju sešus hokejistus – tā tad faktiski divas uzbrucēju maiņas. Un kļuva redzams, ka, pastāvīgi atjaunojoties, šī maiņa sasniegusi otrās un pat pirmās maiņas līmeni. Pēc čempionāta mēs apkopojām statistiku par visām maiņām, un izrādījās, ka turnīra beigu posmā trešā maiņa spēlējusi visspēcīgāk. Kā tas varēja notikt? Tolaik visās komandās bija trīs maiņas. Savā starpā sacentās pirmās maiņas, otrās, trešās. Un, lūk, pret ikvienu pretinieku komandas trešo maiņu mēs laidām laukumā divas (tiesa, pagaidām runa ir tikai par uzbrucēju trijniekiem). Izanalizējis komandas sniegumu, es nonācu pie secinājuma par četrām maiņu taktikas lietderīgumu un pieņēmu lēmumu nākamajā sezonā organizēt spēli ar četriem uzbrucēju trijniekiem. Priekšrocības šādai taktikai ir acīmredzamas – piemēram, tā veicina jauno hokejistu ātrāku izaugsmi. Taču pāreja uz spēli ar četrām maiņām nebija viegla. Nācās pārvarēt psiholoģisko barjeru. Toreiz jaunajai idejai neticēja ne spēlētāji, ne kolēģi-treneri, ne žurnālisti. Sākumā es pat apvainojos – kā tad tā, šī ideja taču ir progresīva, tai pieder nākotne, tā pārbaudīta praksē. Vēlāk sapratu, kas par lietu. Rīgas Dinamo komanda ievērojami apsteidza ne vien savus sāncenšus otrajā un vēlāk pirmajā līgā. Tā apsteidza laiku – par gadiem desmit.”*

Četrām maiņu taktika ļāva gūt panākumus spēlēs, kuru gaita sākumā bija mūsējiem nelabvēlīga. Grūti nāca uzvara Rīgā pret Uļjanovskas *Torpedo*. Sākumā vadībā izvirzījās viesi. Turpmāk nepārtraukti uzbruka rīdzinieki, taču panākumu atkal guva uļjanovskieši. Pēdējās trešdaļas vidū Kršeminskis beidzot vienus vārtus atguva. 57. minūtē Novikovs rezultātu

izlīdzināja, un Hendelis beigu beigās “izrāva” uzvaru (3:2). Pret Kuibiševas ASK mūsējie likvidēja trīs vārtu deficītu un izcīnīja itin pārliecinošu uzvaru (7:4).

Jaroslavļā *Dinamo* sacentās ar turnīra līdervienību – vietējo *Torpedo*. Jau 38. sekundē pēc tāla Krastiņa metiena vadībā izvirzījās rīdzinieki. Pēdējās trešdaļas sākumā, kad uz piecām minūtēm bija noraidīts Ansverņš, mājinieki rezultātu izlīdzināja (1:1). Visu laiku bija jūtams laukuma saimnieku pārsvars; neizšķirtu nodrošināja mūsējo pašreizlīdzība un Micīša veiksmīgā darbība vārtos. Arī otrajā spēlē rīdzinieki nodemonstrēja atzīstamu sniegumu, lai gan zaudēja (3:4). Turpretim Kirovočepeckā pret turnīra pastarīti *Olimpiju* rīdzinieki nospēlēja neveiksmīgi, zaudējot abās spēlēs. PSRS kausa izcīņā mūsējie savā laukumā aizvadīja interesantu cīņu ar augstākās līgas komandu Gorkijas *Torpedo*. Rīdziniekiem visu laiku nācās atspēlēties. Neilgi pirms beigām mūsējie izlīdzināja rezultātu, tomēr gorkijieši bija pārāki un panāca uzvaru (4:5). Glazovā nācās cīnīties ne tikai ar pretiniekiem, bet arī ar salu. Pirmās spēles laikā termometrs rādīja -33° . Kamēr viena maiņa spēlēja, pārējās ģērbtuvē sildījās. Visi vārti “krita” pirmajā trešdaļā (2:3). Otrajā dienā sals pieņēmas līdz -39° . Šoreiz uzvarēja rīdzinieki (2:1). Kaļiņinas ASK Rīgā nodemonstrēja neizsīkstošu cīņas sparū. Spēlējot tikai četrpadsmit vīru sastāvā, viesi prasmīgi lietoja spēka paņēmienus un uzvarēja abās spēlēs (3:5, 1:2).

Pēdējās spēles Rīgā *Dinamo* aizvadīja pret Jaroslavļas *Torpedo* vienību, kura neatturami virzījās uz augstāku grupu. Pirmā trešdaļa pagāja izlūkojot. Otrās trešdaļas sākumā Vorobjovs ar diviem veiksmīgiem metieniem izvirzīja vadībā rīdziniekus, tomēr jaroslavļieši panāca izlīdzinājumu (2:2). Otrajā spēlē rīdzinieki uzbruka daudz, taču nekādi netika galā ar viesu kustīgo un gudro aizsardzību (1:5). Izbraukumā mūsējie divreiz piekāpās Kaļiņinas ASK (2:4, 3:7). Kaļiņinieši bija vienīgie, kuri atņēma dinamiešiem visus astoņus punktus. Podoļskā mūsējie nebija īsti mobilizējušies cīņai, bet saņēmas un no 1:5 panāca izlīdzinājumu; gala vārds tomēr piederēja mājiniekiem (5:6). Turnīra pēdējā spēlē uzvarēja rīdzinieki (2:1), izcīnot trešo vietu. Sezonas noslēgumā mūsējie izcīnīja pirmo vietu trīs komandu turnīrā Tallinā, divreiz pieveicot ne vien mājiniekus, bet arī Jaroslavļas *Torpedo*.

Salīdzinājumā ar iepriekšējo sezonu Rīgas *Dinamo* bija kļuvusi daudz spēcīgāka. Taisnības labad jāatzīst, ka dinamiešu spēks šajā un turpmākajos gados lielā mērā balstījās uz “viesstrādniekiem”. Kā paskaidroja Tihonovs: *“Pēdējo sezonu laikā no komandas šķīrušies vairāki pieredzējuši spēlētāji, bet republikas hokejs maiņu tiem nebija sagatavojis. Neatlika nekas cits, kā aicināt, lai arī cik tas būtu nepatīkami, palīgus no citiem klubiem. Te bija iespējami divi ceļi: vai nu pievērsties pieredzējušiem vīriem, kas jau sasnieguši savas meistarības zenītu, vai izraudzīties jaunus puīšus, kas uz meistarības kāpnēm sākuši spert tikai pirmos soļus. Mēs izvēlējāmies otro ceļu.”*

Vagonnieku pirmā starptautiskā spēle

RVR komanda (treneris Vītoļņš II) B klasē izcīnīja vietu turnīra tabulas vidū. Sezonas beigās, kad Rīgā viesojās Rostokas *Empor*, arī vagonnieki izmēģināja spēkus starptautiskā draudzības spēlē (0:8). Pavisam sezonā RVR aizvadīja vairāk kā 80 spēļu.

Latvijas Bērzs apsteidz RVR

Ļoti saistoši aizritēja republikas meistarsacīkstes, daudzu spēļu iznākumu bija grūti prognozēt. Turnīrs sākās ar skandālu – Brocēnu *Starts* uz pirmo spēli neieradās, protestējot pret sporta tehniskās komisijas aizliegumu Brocēnu komandā spēlēt Kazacuhinam, Kļaviņam un Višņevskim. Vēlāk STK šo lēmumu atcēla. Tomēr brocēnieši sezonu uzsāka ļoti neveiksmīgi, pirmo uzvaru izcīnot tikai piektajā kārtā. Līderos izvirzījās RVR un *Latvijas Bērzs*. Šo komandu savstarpējā spēlē bija vērojams patiesi aizraujošs hokejs (4:4). Sezonu labi uzsāka arī LMR. Pēc neveiksmīgā starta samērā ātri atkopās Brocēni. Vagonnieki, piedalīdamies divos turnīros vienlaikus, ļoti atpalika aizvadīto spēļu skaita ziņā. Pēc vissavienības turnīra beigām viņi sāka iedzīt sāncenšus. Ļoti aizraujošs izvērtās turnīra finišs. *Latvijas Bērzs* divreiz sakāva RVR (7:1, 8:2), panākot vagonniekus turnīra tabulā. Zelta medaļu liktenis izšķīrās pēdējā spēlē, kurā *Latvijas Bērzs* vēlreiz pieveica RVR (3:2). B grupā uzvarēja AEAR (treneris Rozenbergs), *Vārpas* meistarsacīkstēs – Saldus.

Februāris bija LPSR 5. ziemas sporta spēļu mēnesis. Vispirms risinājās sacensības piecās zonās. Finālturnīrs notika Cēsīs. Visveiksmīgāk nospēlēja Proletāriešu rajona (RVR) un Oktobra rajona (*Latvijas Bērzs*) un

RER) komandas. Tās pieveica visus sāncensus, bet savstarpējo cīņu beidza neizšķirti (4:4). Pateicoties labākai vārtu starpībai, pirmajā vietā ierindojās Oktobra rajons. Par turnīra labākajiem spēlētājiem atzina vārtsargu Medvedinu, aizsargu Krauli (abi – Proletāriešu raj.) un uzbrucēju Salceviču (Oktobra raj.).

“Zelta ripas” turnīrā uzvarēja Maskavas rajona 32. namu pārvaldes komanda, kuras labā izšķirošos vārtus guva turnīra labākais uzbrucējs Viktors Hatuļevs.

Statistika

PSRS čempionāts

A klases otrās grupas rietumu zona

	sp	u	n	z	vārti	p				
1. Torpedo (Jarošlavļa)	40	29	6	5	156:76	64	1:1	3:4	2:2	1:5
2. ASK (Kaļiņina)	40	24	5	11	187:142	53	3:5	1:2	2:4	3:7
3. Dinamo (Rīga)	40	22	4	14	132:106	48				
4. ASK (Kuzņiševa)	40	21	2	17	137:133	44	7:4	2:1	3:5	3:2
5. Metalurgs (Čerepoveca)	40	16	5	19	139:138	37	4:1	2:3	2:2	4:2
6. Dinamo (Leningrada)	40	14	9	17	132:125	37	3:1	4:4	7:2	5:4
7. Progress (Glazova)	40	16	5	19	111:132	37	2:1	2:4	2:3	2:1
8. Torpedo (Podoļska)	40	14	8	18	105:116	36	3:2	4:1	5:6	2:1
9. Hīmnik (Dņ)	40	12	9	19	110:140	33	2:1	2:1	8:3	7:3
10. Torpedo (Uļjanovska)	40	11	5	24	110:141	27	3:2	5:0	5:1	2:4
11. Olimpija (Kč)	40	10	4	26	98:168	24	4:5	1:2	7:3	2:1

Rīdzinieku rezultatīvākie spēlētāji

Anatolijs Kršeminšis	29	Anatolijs Kuzņecovs	8
Andris Hendelis	18	Gunārs Krastiņš	8
Aleksandrs Smahtaļins	10	Aleksandrs Stebļins	7
Aleksandrs Kļiņšovs	10	Valerijs Novikovs	7
Mihails Deņisovs	9	Vasilijs Gurevičs	4

Rīgas *Dinamo*

vārtsargi: Anatolijs Micītis, Mihails Vasiļonoks

aizsargi: Kārlis Apsītis, Sergejs Gorlovs, Jevgeņijs Krivonogovs, Juris Liberts, Juris Liepiņš, Vjačeslavs Nazarovs, Valerijs Odincovs, Aleksandrs Solovjovs, Aleksandrs Stebļins

uzbrucēji: Andris Ansveriņš, Helmut Balderis, Mihails Deņisovs, Vasilijs Gurevičs, Andris Hendelis, Aleksandrs Kļiņšovs, Gunārs Krastiņš, Anatolijs Kršeminšis, Anatolijs Kuzņecovs, Valerijs Novikovs, Aleksandrs Smahtaļins, Haralds Vasiļjevs, Pjotrs Vorobjovs

galvenais treneris: Viktors Tihonovs

treneris: Jānis Šūlbergs

PSRS čempionāts

B klases rietumu zona

5. vietā – RVR

vārtsargi: Viktors Medvedins, Aivars Veikins

aizsargi: Oļegs Ankudinovs, Valdis Doida, Igors Homenko, Jānis Junkulis, Antons Kraulis, Valerijs Odincovs, Verners Spāde

uzbrucēji: Helmut Balderis, Andris Bušs, Arvīds Driksna, Ēvalds Jurāns, Vilnis Koks, Jurijs Kudinovs, Vladimirs Mandriks, Zigvards Salcevičs, Georgs Šeino, Mihails Šitikovs, Edgars Šteinbergs, Anatolijs Šubins, Edmunds Vasiļjevs, Haralds Vasiļjevs, Ēriks Vitoliņš

treneris: Harijs Vītoliņš II

Republikas čempionāts

	sp	u	n	z	vārti	p
1. Latvijas Bērzs	28	23	3	2	185:70	49
2. RVR	28	22	3	3	215:80	47
3. LMR	28	17	5	6	170:84	39
4. Starta (Brēcēni)	28	14	3	11	176:130	31
5. Daugava (Jelgava)	28	9	2	17	118:161	20
6. RER	28	9	1	18	151:200	19
7. Lokomotive (Rīga)	28	4	2	22	74:229	10
8. Lokomotive (Daugavpils)	28	3	3	22	69:204	9

Latvijas Bērzs

vārtsargi: Ļevs Kapišņikovs, Uldis Opits

aizsargi: Vladimirs Bogomazovs, Rihards Jēgers, Aleksandrs Kuzņecovs, Vladimirs Ņikanorovs

uzbrucēji: Georgs Andersons, Aleksandrs Cicurskis, Vladimirs Judahins, Anatolijs Kurakins, Guntis Kurmis, Valerijs Nagibins, Kārlis Podvigs, Zigvards Salcevičs, Vladimirs Vorobjovs

treneris: Miķelis Firsovs

Labākie spēlētāji

vārtsargs: Viktors Medvedins (RVR)

aizsargs: Antons Kraulis (RVR)

uzbrucējs: Zigvards Salcevičs (*Latvijas Bērzs*)

rezultatīvākais:

Nikolajs Šalajevs (*Brocēni*)

1969./70. sezona

Pasaules un Eiropas meistarsacīkstēs Stokholmā uzvarēja PSRS. Sākotnēji turnīru bija paredzēts sarīkot Kanādā. Kanādieši gribēja iekļaut savas valsts izlasē arī profesionālos hokejistus, taču LIHG viņiem to aizliedza. Tad Kanāda atteicās no turnīra organizēšanas un septiņus gadus boikotēja pasaules meistarsacīkstes.

Divdesmit punktu atrāviens

Rīgas *Dinamo* sastāvā izmaiņas nebija lielas. No komandas aizgāja Ansveriņš, Apsītis un daži “viesstrādnieki”, klāt nāca Knirks, Lomakins, Haralda Vasiļjeva jaunākais brālis Edmunds, Malovs (no Jaroslavļas). Tihonova vadībā komanda kļuva aizvien spēcīgāka. Ievērojami uzlabojās fiziskā sagatavotība. Spēlētāji sāka laukumā vairāk domāt, iemācījās orientēties sarežģītās situācijās. Pārbaudes spēlēs rīdzinieki izmēģināja spēkus pret dažādu līgu komandām, arī pret Maskavas *Dinamo* (4:6). Jaroslavļas turnīrā rīdzinieki palika pēdējie, savukārt Kuibiševā izcīnīja pirmo vietu. Lielākās problēmas sagādāja aizsardzība. Sākot ar šo sezonu bija atļauta spēka spēle visā laukumā, līdz ar to biežāk gadījās traumas.

Rīgas skatītāji savu komandu ieraudzīja tikai novembra vidū pirmajā PSRS meistarsacīkšu spēlē pret Kuibiševas ASK. Kopš ilga pārtraukuma pie *Daugavas* stadiona bija sastopami lieko biļešu kārtojāji. Atkalredzēšanās ar komandu bija visai patīkama. Uzmanību uzreiz piesaistīja saturīgās kombinācijas, stingrā spēles disciplīna, lieliskā fiziskā sagatavotība, komandas spēka apziņa. Kuibiševiešus mūsējie pieveica pārliecinoši (9:2, 5:1). Tikpat iespaidīgi tika sakauta arī Uljanovskas vienība (9:3, 7:1). Pirmajā izbraukumā mūsējiem pretim stājās bijušā rīdzinieka J.Antonova trenētie Čerepovecas hokejisti. Atkal abās spēlēs uzvarēja Rīgas *Dinamo*. Grūti klājās Rīgā pret Kaļiņinas ASK. Kaļiņinieši bija labi ielāgojuši izmaiņas noteikumos un uzspieda rīdziniekiem spēka spēli. Tikai 56. minūtē Deņisovs guva uzvaras vārtus (5:4). Otrajā dienā rīdzinieki zināja, kas viņus sagaida, tomēr pretlīdzekļus atrast nebija

viegli. Pēc otrās trešdaļas rezultāts bija mūsējiem nelabvēlīgs. Pēdējās trešdaļas sākumā Vorobjovs panāca izlīdzinājumu, un Kršeminskis izvirzīja vadībā rīdziniekus. 58. minūtē viesi panāca neizšķirtu. Tribīnēs iestājās drūms klusums. Tomēr pēdējā minūtē rīdzinieki panāca lūzumu. Divus vārtus guva Kršeminskis, un Rīgas *Dinamo* izcīnīja kārtējo panākumu (6:4). Arī turpmāk mūsējie soļoja no uzvaras uz uzvaru. Pēc tam, kad rīdzinieki pārliecinoši apspēlēja savus tuvākos sekotājus – Ļeņingradiešus (9:1, 3:1), nebija vairs ne mazāko šaubu, ka Rīgas *Dinamo* turnīrā izcīnīs pirmo vietu.

Piedzīvojumu tomēr netrūka. Dņeprodzeržinskā rīdzinieki gandrīz stundu nostāvēja pie viesnīcas durvīm, gaidīdami autobusu. Beigās nekas cits neatlika kā doties uz spēli ar tramvaju un kājām, stiepjot smagās somas. Tomēr arī pēc šādas “iesildīšanās” rīdzinieki izcīnīja uzvaru – jau deviņpadsmito pēc kārtas. Taču otrajā dienā Rīgas *Dinamo* zaudēja punktu (3:3). Pirmajā trešdaļā mūsējie ieguva trīs vārtu pārsvaru. Otrajā trešdaļā komanda spēlēja pašpārliecināti, un mājinieki divus vārtus atguva. Pēdējā trešdaļā rīdzinieki saņēmas, visu laiku uzbruka, taču priekšpēdējā minūtē vienā no retajiem pretuzbrukumiem ielaida trešo ripu. No Dņeprodzeržinskas mūsējie aizbrauca pavisam nospiestā garastāvoklī. Šūlbergs vēlāk stāstīja, ka vēl stundu pēc spēles visi bijuši kā ar ūdeni aplieti. Tik negaidīti smags izrādījās pārdzīvojums par pirmo zaudēto punktu.

Nākamajā spēlē Podoļskā mūsējie bija kā sasaldēti, nekādi nespēja pārvarēt milzīgo sasprindzinājumu. Tikai otrās trešdaļas beigās Gurēvičs guva pirmos vārtus. Pēc tam *Dinamo* atraisījās un, izmantojot *Torpedo* pagurumu, beigās paaugstināja rezultātu līdz 4:0. Otrā spēle risinājās nepārtrauktā sniegunā, kam mājinieki prata piemēroties labāk. Ieguvuši trīs vārtu pārsvaru, podoļskieši ļoti prasmīgi aizstāvējās. Tiklīdz rīdzinieki ieraidīja ripu uzbrukuma zonā, mājinieki to uztvēra un augstu pāri spēlētāju galvām raidīja atpakaļ, zinādami, ka tālu tā neaizslīdēs un iemetiena pie viņu vārtiem nebūs. Tā rīdzinieki piedzīvoja pirmo zaudējumu (2:4).

Arī otrajā riņķī Rīgas *Dinamo* soļoja no uzvaras uz uzvaru. Savā laukumā pret Čelabinskas *Metallurgu* mūsējie sasniedza īstu rezultatīvātes rekordu (19:2). Rīdzinieki zaudēja vēl tikai vienreiz – Ļeņingradā (3:4). Atbildes spēlē mūsējie neatstāja pretiniekiem ne

mazākās cerības uz glābiņu (10:1). Mūsējo uzvara turnīrā bija vairāk nekā pārliecinoša.

Sezonas noslēgumā rīdzinieki aizvadīja vairākas draudzības spēles. Vispirms mūsējie izaicināja augstākās līgas neveiksmīnīkus Sverdlovskas *Automobilistu*. Pārāki bija rūditie viesi (2:4, 3:7). Cīņas iznākumu izšķīra sverdlovskiešu mazliet lielāks ātrums, mazliet lielāks spēks, mazliet vairāk rūdtjuma un mūsējo kļūdas aizsardzībā. Pēc tam rīdzinieki sacentās ar Nižņijtagilas *Sputņiku* – otrās līgas austrumu zonas uzvarētājiem; tātad – savdabīgs otrās līgas fināls. Abas spēles beidzās neizšķirti (2:2).

Rīdzinieku lielisko sniegumu ievēroja arī PSRS jauniešu izlases treneri – viņi iekļāva savā komandā mūsu aizsargu Odincovu. No Eiropas meistarsacīkstēm Ženēvā Odincovs atgriezās ar zelta medaļu.

Visu sezonu turpinājās Rīgas Sporta pils celtniecība. Talkā gāja arī hokejisti.

Vagonnieki – B klases līderos

RVR komanda (treneris Vītoliņš II) B klases Baltkrievijas zonā izcīnīja otro vietu aiz Minskas SKIF. Vissavienības junioru čempionāta zonas turnīrs notika janvārī Jelgavā. Rīgas *Dinamo* sastāvā spēlēja arī meistarkomandas dalībnieki Balderis, Knirks un H.Vasiļjevs, diemžēl, viņi nevarēja visās spēlēs piedalīties. Mūsējie palika trešajā vietā. Jauniešu zonas sacensībās Kaļiņinā Rīgas *Dinamo* (Salcevičs) ierindojās ceturtajā vietā.

“Lielā trijnieka” cīņās uzvar RVR

Republikas meistarsacīkstes notika trijās grupās. Jau vasaras vidū hokejisti uzsāka gatavošanos sezonai, septembra beigās iemēģināja “Daugavas” stadiona ledu. Visbiežāk uz ledus tika RVR puīši, kuri atkal piedalījās divos turnīros vienlaikus. Apmierināti varēja būt arī *Dinamo* juniori un LMR hokejisti. Turpretim Brocēnu komanda uz ledus tika tikai nedēļu pirms turnīra sākuma. Meistarsacīkstes sākās novembra beigās. Līderos uzreiz izvirzījās RVR, LMR un *Latvijas Bērzs*. “Lielā trijnieka” komandu savstarpējās spēles sākumā parasti beidzās neizšķirti. Pamazām iespēlējās arī pārējie. Par pirmo lielāko pārsteigumu parūpējās *Dinamo*, pārspējot LMR (8:2), Jelgava sagādāja zaudējumu vagonniekiem (5:4), Brocēni pieveica LMR (5:4).

Čempionāta vidusposmā vairākas neveiksmes piedzīvoja vagonnieki (4:6 pret LMR, 5:8 pret *Latvijas Bērzu*), atkrītot uz trešo vietu. Priekšgalā izvirzījās *Latvijas Bērzs*. Vagonniekiem diezgan negaidīti talkā nāca Brocēni, pieveicot *Latvijas Bērzu* (5:4). Radušos izdevību RVR izmantoja pilnā mērā. Vienā no savām labākajām spēlēm vagonnieki sakāva LMR (8:1) un izšķirošajā cīņā par čempionu titulu – arī *Latvijas Bērzu* (9:4).

Otrajā grupā uzvarēja Rīgas *Lokomotive*, trešajā grupā – Ventspils Republikas jaunatnes meistarsacīkstēs pirmo vietu izcīnīja Dinamo. “Zelta ripas” turnīrā otro gadu pēc kārtas uzvarēja 32. namu pārvaldes komanda. Diemžēl, izrādījās, ka vairākās komandās spēlējuši pieteikumā neminēti hokejisti. Turpmāk dažādas blēdības “Zelta ripā” kļuva par ikdienišķu parādību.

Statistika

PSRS čempionāts

A klases otrās grupas rietumu zona

	sp	u	n	z	vārti	p				
1. Dinamo (Rīga)	44	41	1	2	316:85	83				
2. Dinamo (Leningrada)	44	31	1	12	255:147	63	9:1	3:1	3:4	10:1
3. Torpedo (Podolska)	44	28	2	14	171:147	58	4:0	2:4	6:1	8:3
4. Šeksmā (Čerepoveca)	44	23	5	16	182:174	51	8:3	7:4	8:1	4:1
5. ASK (Kaļiņina)	44	21	4	19	201:169	46	5:4	6:4	11:3	8:2
6. Progress (Glazova)	44	20	5	19	160:173	45	9:1	11:0	9:3	6:1
7. Taganajs (Zlatousts)	44	17	6	21	162:206	40	10:3	6:1	10:2	5:4
8. Hirnik (Dņ)	44	18	4	22	148:189	40	7:3	3:3	8:1	8:1
9. ASK (Kuibiseva)	44	15	4	25	175:217	34	9:2	5:1	11:3	8:4
10. Metaburgs (Čehibīnska)	44	11	8	25	145:235	30	5:3	12:1	4:1	19:2
11. Olimpija (Kč)	44	10	5	29	128:177	25	7:0	7:1	2:0	4:1
12. Torpedo (Uļjanovska)	44	4	5	35	109:233	13	9:3	7:1	7:1	6:1

Rīdzinieku rezultatīvākie spēlētāji

Anatolijs Kršemiņskis	42	Mihails Deņisovs	27
Valerijs Lomakins	41	Vasilijs Gurevičs	21
Andris Hendelis	34	Pjotrs Vorobjovs	18
Anatolijs Kuzņecovs	33	Helmuts Balderis	12
Vjačeslavs Malovs	29	Aleksandrs Kļinšovs	12

Rīgas *Dinamo*

vārtsargi: Anatolijs Micītis, Mihails Vasiļonoks

aizsargi: Valerijs Knirks, Jevgeņijs Krivonogovs, Juris Liberts, Juris Liepiņš, Vjačeslavs Nazarovs, Valerijs Odincovs, Aleksandrs Stebļins

uzbrucēji: Helmuts Balderis, Mihails Deņisovs, Vasilijs Gurevičs, Andris Hendelis, Aleksandrs Kļinšovs, Gunārs Krastiņš, Anatolijs Kršemiņskis, Anatolijs Kuzņecovs, Valerijs Lomakins, Vjačeslavs Malovs, Valerijs Novikovs, Edmunds Vasiļevs, Haralds Vasiļevs, Pjotrs Vorobjovs

galvenais treneris: Viktors Tihonovs

treneris: Jānis Šūlbergs

PSRS čempionāts

B klases rietumu zona

2. vietā – RVR

vārtsargi: Viktors Medvedins, Aivars Veikins

aizsargi: Oļegs Ankudinovs, Valdis Doida, Igors Homenko, Križevņikovs, Aleksandrs Solovjovs, Juris Tarnovskis

uzbrucēji: Juris Abramovs, Juris Bogdans, Ēvalds Jurāns, Jurijs Karepovs, Vilnis Koks, Vladimirs Mandriks, Aļiks Markēvics, Georgs Šeino, Mihails Šitikovs, Edgars Šteinbergs, Edmunds Vasiļevs, Ēriks Vītoļiņš

treneris: Harijs Vītoliņš II

Republikas čempionāts

	sp	u	n	z	vārti	p
1. RVR	32	25	4	3	269:113	54
2. Latvijas Bērzs	32	25	3	4	247:81	53
3. LMR	32	24	3	5	268:111	51
4. Dinamo	32	16	1	15	138:124	33
5. Sūriņi (Brocēni)	32	16	0	16	217:177	32
6. Daugava (Jelgava)	32	13	2	17	160:165	28
7. RPI	32	12	0	20	136:225	24
8. AEAR	32	4	1	27	120:283	9
9. RER	32	2	0	30	99:375	4

RVR

vārtsargs: Aivars Veikins

aizsargi: Oļegs Ankudinovs, Valdis Doida, Valerijs Knirks, Romans Ruseckis, Sergejs Savčenko, Juris Tarnovskis

uzbrucēji: Jurijs Abramovs, Haralds Andrašūns, Juris Bogdans, A.Korževskis, Vladimirs Mandriks, Mihails Šitikovs, Edmunds Vasiļjevs, Ēriks Vītoliņš, Harijs Vītoliņš II (spēlējašais treneris)

Labākie spēlētāji

vārtsargs: Viktors Medvedins
(Dinamo)

aizsargs: Aleksandrs Solovjovs
(Dinamo)

uzbrucējs: Andris Bušs (LMR)

1970./71. sezona

Pasaules un Eiropas meistarsacīkstes notika Bernē un Ženēvā. Pasaules meistarsacīkstēs devīto reizi pēc kārtas uzvarēja PSRS. Savukārt Eiropas meistarsacīkstēs pirmo vietu izcīnīja Čehoslovākija. Šis kuriozs bija iespējams tādēļ, ka pret ASV sasniegtos rezultātus kontinenta meistarsacīkstēs neņēma vērā.

Rīgas Sporta pili

Sagatavošanās periods Rīgas dinamiešiem iznāca īsāks nekā pērn, jo A klases pirmajā grupā spēles sākās mēnesi agrāk nekā pērnruuden otrajā grupā – jau oktobra vidū. Laika trūkumu rīdzinieki kompensēja ar paaugstinātu treniņu intensitāti. Mūsu komandā vairs nespēlēja Knirks, Krastiņš, Liepiņš, kā arī vairāki viesspēlētāji. Papildinājums arī bija krietns: Safronovs no Maskavas *Lokomotīves*, Ponomarjovs no Permas. 31. augusts mūsu hokejam bija svētku diena. Šajā dienā Rīgas *Dinamo* izgāja uz sava ledus Rīgas Sporta pili. Atkarībai no atkušņiem, kuri agrāk tik bieži izjaukuši hokejistu plānus, bija pienācis gals. Pirmās pārbaudes spēles jaunajā pilī notika pret Čelabinskas *Traktoru*; vienā uzvarēja dinamieši, otrā viesi (5:4, 4:5). Septembra vidū risinājās Sporta pils balvas izcīņa. Mākslinieka J.Kurtiša darināto skaisto kokgriezumu izcīnīja Saratovas *Kristāls*, rīdzinieki palika ceturtajā vietā. Izmantojot atelpu augstākās līgas kalendārā, uz divām draudzības spēlēm ieradās Novosibirskas *Sibirj*. Pirmajā dienā negaidīti pārlicinoši uzvarēja rīdzinieki (9:0), otrajā viesi iespaidīgi revanšējās (3:10). Pēc tam mūsējie izcīnīja pirmo vietu Jaroslavljas turnīrā. Dinamiešu meistarība auga, tomēr treneri paškritiski atzina, ka arī trūkumu vēl bija gana: nepietiekams saspēles ātrums, slikti padevās spēka paņēmieni, neapmierināja aizsargu sniegums. Tihonovs stingri turējās pie jau pārbaudītās četru maiņu taktikas. Līdzjutēji ar aizrautību dzīvoja līdzī komandas panākumiem. Bet, ja komanda “atļāvās” zaudēt, no tribīnēm atskanēja svilpieni un lamas. Neveiksmes netika piedotas!

PSRS meistarsacīkšu pirmo grupu Rīgas *Dinamo* debijas sezonā papildināja veselas trīs no augstākās līgas izkritušās komandas: Maskavas *Lokomotīve*, Sverdlovskas *Automobilists* un Kijevas *Dinamo*. Mūsējie čempionātu sāka Minskā pret vietējo *Torpedo*. Sākumā rīdzinieki ļoti nervozēja, bieži kļūdījās aizsardzībā. Neskaitāmas reizes dinamiešus glāba vārtsargs Vasiļonoks, šīs spēles varonis. Pirmie vadībā izvirzījās mājinieki. Otrajā trešdaļā Vorobjovs diezgan negaidīti panāca izlīdzinājumu, Lomakins izrāvienā guva otru vārtus, taču jau pēc minūtes rezultāts atkal kļuva neizšķirts. Arī pēdējā trešdaļā vairāk uzbruka minksieši, mūsējie atbildēja ar pretuzbrukumiem. 55. minūtē Safronovs izvirzīja vadībā rīdziniekus, un minksiešiem vairs nebija spēka atspēlēties. Atlikušajās minūtēs mūsējie guva vēl divus vārtus (5:2). Otrajā spēlē pārāki bija minksieši (4:5).

Pirmās spēles savā laukumā rīdzinieki aizvadīja pret Maskavas *Lokomotīvi*. Viesi demonstrēja augstākās līgas meistarību, prasmīgi mainīja spēles ritmu. Maskavieši jau 41. sekundē izvirzījās vadībā un pēc tam plānveidīgi realizēja savu tehnisko un taktisko pārākumu (1:5). Atbildes spēli rīdzinieki iesāka daudz labāk. Taču pirmās trešdaļas beigās pēc rupjas aizsargu kļūdas divi maskavieši nonāca aci pret aci ar Vasiļonoku un izvirzīja *Lokomotīvi* vadībā. Otrās trešdaļas vidū maskavieši realizēja skaitlisko pārsvaru. Viss liecināja, ka atkal sagaidāms zaudējums. Taču 58. minūtē Kršeminskis vienus vārtus atguva. Tas izrādījās varens stimulators. Atlikušajā laikā Ponomarjovs vēl divreiz pārspēja maskaviešu vārtsargu, un mūsējie izcīnīja lielisku uzvaru (3:2). Nižņijtagilas *Sputņiku* mūsējie pirmajā spēlē pieveica visai pārlicinoši (7:2), bet otrajā diezgan negaidīti zaudēja (3:4). Divus zaudējumus rīdzinieki piedzīvoja Ufā, toties no Permas pārveda trīs punktus. Pēc tam mūsējie savā laukumā gauži apātiski nospēlēja pret Penzas *Dīzelistu* (3:4). Arī atbildes spēli rīdzinieki iesāka it kā negribīgi, ļaudami pretiniekiem iegūt trīs vārtu pārsvaru, bet vēlāk sasparojās un panāca lūzumu (7:5). Turnīra tabulā mūsējie tobrīd ieņēma devīto vietu.

Turpmāk dinamieši spēlēja daudz veiksmīgāk. Nākamajā kārtā rīdzinieki uzņēma līdervienību Saratovas *Kristālu*. Saratovieši sāka piesardzīgi, pirmajā trešdaļā izdarot tikai divus metienus uz mūsējo vārtiem – viens no tiem sasniedza mērķi. Pēc minūtes Kršeminskis panāca izlīdzinājumu. Otrajā trešdaļā, realizējot skaitlisko vairākumu,

Ponomarjovs izvirzīja vadībā rīdziniekus. Pēdējo trešdaļu *Kristāls* sāka ar ofensīvu, kura pamazām kļuva aizvien drudzaināka. Droši un pārliecinoši vārtos spēlēja Vasiļonoks. Liberts vēlreiz realizēja skaitlisko pārsvaru. *Kristāls* pretojās cik spēka, tomēr rīdzinieki bija pārāki (4:3). Otrā spēle nebija vieglāka. Vēl pēdējās trešdaļas sākumā vadībā bija saratovieši, taču tad mūsējie pretiniekus “salauza” (7:3). *Kristālu* līderu godā nomainīja Sverdlovskas *Automobilists* – rīdzinieku nākamie viesi. Sverdlovskieši uzsāka spēli vētrainā tempā, izdarīdami metienus no visām iespējamām pozīcijām, taču Vasiļonokam bija lielā diena, un mūsējo pretuzbrukumi bija ļoti bīstami. Rīdzinieki izcīnīja skaistu uzvaru (5:0). Arī otrā spēle sākās veiksmīgi – pirmās trešdaļas vidū mūsējie izcīnīja divu vārtu pārsvaru un mazliet nomierinājās. Sods sekoja nekavējoši. Līdz pārtraukumam sverdlovskieši samazināja rezultāta starpību, bet otrās trešdaļas sākumā guva vēl trīs vārtus. Pēc tam mūsējie atpūnās, tomēr bija jau par vēlu (4:6). Nobeidzot turnīra pirmo pusi, rīdzinieki guva pa uzvarai Ustjamenogorskā un Elektrostaļā, savā laukumā divreiz pieveica Kazaņu un Kijevā – vietējo *Dinamo*. Gadu mijā lielu panākumu PSRS jauniešu izlases sastāvā guva Balderis. Viņš godam nopelnīja Eiropas čempiona titulu, izšķirošajā spēlē četrrēiz ieraidīdams ripu ČSSR izlases vārtos.

Pēc Ziemassvētku pārtraukuma dinamieši savā laukumā guva dubultuzvaras pret Permas *Molot* un Elektrostaļas *Kristālu*. Rīdzinieku uzvara Nižņijtagilā bija jau devītā pēc kārtas. Tobrīd mūsējie tikai par vienu punktu atpalika no līdervienības – Saratovas *Kristāla*. Drīz tomēr kļuva skaidrs, ka cīņai par pirmo vietu rīdzinieki vēl nav gatavi. Mūsējo uzvaru sērija aprāvās atbildes spēlē Nižņijtagilā. Sverdlovskā pret *Automobilistu* dinamieši izturēja minūtes desmit, pēc pirmajiem zaudētajiem vārtiem aizsargi apjuka, un nākamajās trīs minūtēs vēl trīs ripas sabira mūsējo vārtos. Vēlāk rīdzinieki cīņu līdsvaroja, bet izvairīties no zaudējuma nespēja (3:5). Otrā spēle sākās līdzīgi – pirmās trešdaļas vidū 0:4. Pēc pārtraukuma mūsējie sasparojās – demonstrēja dinamisku, ātru hokeju un pēdējās trešdaļas sākumā panāca izlīdzinājumu. Tomēr pakāldzišanās bija atņēmusi pārāk daudz spēka, un beigās sverdlovskieši uzvarēja pārliecinoši (4:7).

Rīdzinieki izcīnīja vēl daudz uzvaru, taču netrūka arī neveiksmju. Pret galvenajiem sāncensiem mūsējie spēlēja izbraukumā. Saratovā labu

sniegumu demonstrēja abas komandas, un katra guva pa uzvarai (2:3, 3:2). Turnīra noslēgumā mūsējie Maskavā tikās ar *Lokomotīvi*. Mājinieki jau bija nodrošinājuši pirmo vietu, rīdzinieki – trešo, taču laukumā ritēja principiāla cīņa. Pirmajā spēlē Hendelis jau pašā sākumā izvirzīja vadībā mūsējos, Ponomarjovs drīz vien paaugstināja rezultātu, taču *Lokomotīve* jau pēc desmit sekundēm vienus vārtus atguva. Otrās trešdaļas vidū, spēlējot mazākumā, maskavieši panāca izlīdzinājumu. Deņisovs vēl paguva realizēt skaitlisko pārsvaru. 48. minūtē Deņisovs pēdējo reizi izvirzīja vadībā mūsējos, beigās pārāki tomēr bija maskavieši (4:6). Otrajā dienā asumi sākās tūdaļ pēc iemetiena. Rīdzinieki šādai spēlei vēl nebija gatavi (1:4).

B klases finālturnīrā

Vagonniekiem (treneri Vītoliņš II, Krastiņš) PSRS čempionāta B klasē pretiniekos bija piecas Baltkrievijas komandas, kā arī Maskavas *Gubkiņec*. Saviem sīvākajiem konkurentiem – maskaviešiem – mūsējie savā laukumā zaudēja abās spēlēs, taču Maskavā izcīnīja divas uzvaras. “Neklāties cīņā” pret baltkrieviem veiksmīgāk nospēlēja rīdzinieki, izcīnot pirmo vietu zonā. Uhtā B klases pusfinālā un finālā RVR pastiprināja daži LMR spēlētāji. Pusfināla barjeru mūsējie pārvarēja veiksmīgi, taču finālā tik labi vairs neveicās. Izcīnījuši sešas spēlēs tikai vienu uzvaru, rīdzinieki palika ceturtajā vietā. PSRS kausa izcīņā RVR negaidīti pieveica Ustjkamenogorskas *Torpedo* (4:0). Nākamajā kārtā rīdzinieki sacentās ar Ufas *Salavatu Julajevu*. Ufīeši bija noskaņojušies nopietnai cīņai, un vagonnieki bija spiesti piekāpties viesu meistarības priekšā (1:5). RVR sekmīgi aizvadīja arī vairākas starptautiskas spēles: ar Rostokas *Empor* (7:2), Pori *Āssāt* (5:2), Bidgoščas *Polonia* (3:4, 5:3).

Atkal uzvar RVR

Republikas meistarsacīkstes sākās neparasti agri – 20. novembrī. Jau turnīra sākumā vagonnieki nodemonstrēja savu spēku, sagraujot savus sīvākos konkurentus LMR (9:1) un *Latvijas Bērzu* (9:4). Otrajā riņķī LMR revanšējās vagonniekiem (6:3). Īstu sensāciju sagādāja Brocēni, savu pirmo uzvaru turnīrā gūstot tieši pret RVR (2:1). Janvārī sākās atkušņi, un meistarsacīkstēs iestājās pārtraukums; vēlāk cīņas turpinājās uz “Daugavas” stadiona mākslīgā ledus. Pēc atgriešanās no vissavienības

sacensībām vagonnieki sagrāva *Lokomotīvi* ar gluži neticamu rezultātu (31:2). Turpmāk *Lokomotīve* vairākās spēlēs izvēlējās “neierašanās taktiku” – labāk zaudēt ar 0:5! Finiša taisnē uz pirmo vietu bija atlikuši divi pretendenti. Turnīra tabulas priekšgalā bija LMR, par trim punktiem atpalika RVR. Atlikušajās spēlēs vagonnieki divreiz sagrāva LMR (10:1, 10:3) un pilnīgi pelnīti izcīnīja zelta medaļas. B klasē uzvarēja AEAR, Rīgas meistarsacīkstēs – HAR. “Zelta ripas” finālturnīrs notika divās vecuma grupās. 11-13 gadīgo zēnu grupā uzvarēja Proletāriešu rajona 74. namu pārvalde, 14-15 gadīgo grupā – Daugavpils *Meteors*.

Statistika

PSRS čempionāts

A klases pirmā grupa

	sp	u	n	z	vārti	p				
1. Lokomotīve (Maskava)	48	34	5	9	209:118	73	1:5	3:2	4:6	1:4
2. Automehāniķis (Sv)	48	28	5	15	270:177	61	5:0	4:6	3:5	4:7
3. Dinamo (Rīga)	48	29	3	16	212:163	61				
4. Kristūks (Saratova)	48	26	6	16	185:144	58	4:3	7:3	2:3	3:2
5. Sakivats Julajevs (Ufa)	48	20	6	22	149:149	46	2:3	4:5	6:4	3:3
6. Dinamo (Kijevas)	48	20	4	24	198:210	44	9:3	5:3	6:4	4:2
7. Torpedo (Minska)	48	17	10	21	167:206	44	5:2	4:5	4:2	8:3
8. Molot (Penna)	48	18	6	24	180:200	42	8:3	2:2	3:0	9:3
9. Dizelists (Penza)	48	17	8	23	157:187	42	3:4	7:5	3:2	6:6
10. Torpedo (Uk)	48	17	7	24	162:195	41	4:2	1:3	6:5	3:7
11. Spjutņiks (Nižņajtagiļi)	48	15	10	23	148:176	40	7:2	3:4	4:3	3:5
12. Kristūks (Elektrostaja)	48	18	4	26	148:202	40	8:5	1:3	4:3	6:2
13. USK (Kazaņa)	48	11	10	27	125:183	32	6:3	2:0	5:3	7:3

Rīdzinieku rezultatīvākie spēlētāji

Boriss V. Ponomarjovs	39	Valerijs Lomakins	16
Aleksandrs Safronovs	28	Haralds Vasiļjevs	11
Mihails Deņisovs	24	Pjotrs Vorobjovs	11
Anatolijs Kršeminskis	20	Helmuts Balderis	10
Andris Hendelis	16	Anatolijs Kuzņecovs	9

Rīgas *Dinamo*

vārtsargi: Anatolijs Micītis, Mihails Vasiļonoks

aizsargi: Juris Liberts, Nikolajs Ļovočkins, Vjačeslavs Nazarovs,
Valerijs Odincovs, Genādijs Ribins, Aleksandrs Solovjovs

uzbrucēji: Helmutš Balderis, Mihails Deņisovs, Vasilijš Gurevičš, Andris
Hendelis, Aleksandrs Kļinšovs, Anatolijs Kršeminskis,
Anatolijs Kuzņecovs, Valerijs Lomakins, Vjačeslavs Malovs,
Boriss V. Ponomarjovs, Aleksandrs Safronovs, Edmunds
Vasiļjevs, Haralds Vasiļjevs, Pjotrs Vorobjovs

galvenais treneris: Viktors Tihonovs

treneris: Jānis Šūlbergs

PSRS čempionāts

B klase

4. vieta finālturnīrā – RVR

vārtsargi: Viktors Afoņins, Viktors Medvedins

aizsargi: Valdis Doida, Eduards Baude, Vladimirs Gromovs, Igors
Homenko, Antons Kraulis, Juris Liepiņš, Aleksandrs
Ņikiforovs, Gaidis Vilks, Juris Tarnovskis

uzbrucēji: Haralds Andrašūns, Andris Ansveriņš, Juris Briška, Andris
Bušš, Armands Hartmanis, Ēvalds Jurāns, Dmitrijs Kozlovš,
Gunārs Krupenko, Aivars Meistars, Ludis Orleāns, Kārlis
Podvigs, Pāvels Putruns, Eduards Strauts, Edgars Šteinbergs,

Edmunds Vasiļjevs, Ēriks Vītoliņš
treneri: Gunārs Krastiņš, Harijs Vītoliņš II

Republikas čempionāts

	sp	u	n	z	vārti	p
1. RVR	28	24	1	3	293:71	49
2. LMR	28	24	0	4	185:100	48
3. Latvijas Bērzs	28	16	1	11	161:134	33
4. Dinamo	28	14	1	13	160:137	29
5. Sūriņi (Brocēni)	28	11	1	16	133:172	23
6. Metalists (Jelgava)	28	10	1	17	129:190	21
7. RPI	28	6	1	21	125:205	13
8. Lokomotive (Rīga)	28	4	0	24	84:261	8

RVR

vārtsargi: Viktors Afoņins, Viesturs Liepiņš

aizsargi: Oļegs Ankudinovs, Gunārs Brikmanis, Valdis Doida, Antons Kraulis, Aleksandrs Ņikiforovs, Gaidis Vilks, Juris Tarnovskis

uzbrucēji: Haralds Andrašūns, Andris Ansveriņš, Juris Bogdans, Juris Briška, Ēvalds Jurāns, Dmitrijs Kozlovs, Gunārs Krastiņš (spēlējošais treneris), Gunārs Krupenko, Aivars Meistars, Ludis

Orleāns, Kārlis Podvigs, Edgars Šteinbergs, Edmunds Vasiļjevs, Ēriks Vītoliņš, Harijs Vītoliņš II (spēlējošais treneris)

Labākie spēlētāji

vārtsargs: Viktors Afoņins (RVR)

aizsargs: Valdis Doida (RVR)

uzbrucējs: Eduards Strauts (LMR)

rezultatīvākais: Andris Bušs (LMR)

1971./72. sezona

Pirmo reizi pasaules un Eiropas meistarsacīkstes notika šķirti no olimpiskā turnīra. Olimpiskajās spēlēs Saporo uzvarēja PSRS. Pārsteigumu sagādāja amerikāņi, izcīnot sudraba medaļas. Pasaules un Eiropas meistarsacīkstēs Prāgā pirmo vietu izcīnīja Čehoslovākija, izšķirošajā spēlē pieveicot PSRS (3:2).

Padomju hokejam – 25 gadi

Atzīmējot padomju hokeja ceturtdaļgadsimtu, pie saviem kādreizējiem skolotājiem Rīgā viesojās Maskavas veterāni ar leģendāro Bobrovu priekšgalā. Paraugspēle starp rīdziniekiem un maskaviešiem beidzās neizšķirti (3:3). Nākamajā dienā viesi eksaminēja RVR komandu. Grūtā cīņā uzvarēja gados daudz jaunākie vagonnieki (6:5).

Rīgas dinamieši jau jūlijā izmēģināja Minskas sporta pils ledu. No komandas bija aizgājis Kuzņecovs. Klāt nāca Kobzevs (no Maskavas *Dinamo*), Serņajevs (no Kijevas), Vlasjuks (no Rjazaņas), Verižņikovs (atgriezās mājās no Saratovas), un vēl viens Boriss Ponomarjovs (no Permas). Atšķirībā no Borisa Ponomarjova, kurš pērn kļuva par rezultatīvāko Rīgas *Dinamo* uzbrucēju, viņa vārda un uzvārda brālis bija aizsargs.

Sagatavošanās posmā rīdzinieki izmantoja katru iespēju tikties ar iespējami spēcīgākiem pretiniekiem, arī ar augstākās līgas komandām. “Sovetskij Sport” balvas izcīņā Rīgā mūsējie nodemonstrēja apbrīnas vērtu cīņas sparū, panākot neizšķirtu pret Voskresenskas *Himik* (no 0:5 līdz 5:5!) un pret turnīra uzvarētājiem *Kriļja Sovetov* (3:3). Mūsējie ierindojās trešajā vietā. Turpretim Kijevas turnīrā rīdzinieki spēlēja ļoti bikli. Treneri izdarīja secinājumu, ka jāizvirza vēl augstākas prasības fiziskajā un taktiskajā sagatavotībā. Lielā treniņu slodze atņēma komandai daudz spēka, un PSRS meistarsacīkstes mūsējie uzsāka smagnēji, bez ierastā azarta un cīņas prieka. Turnīra ievadā savā laukumā pret *Salavatu Julajevu* mūsējie izmocīja skopu neizšķirtu (1:1). Otrajā dienā rīdzinieki ar lielām pūlēm pieveica sīkstos pretiniekus (4:2). Spēkošanās ar Nižņijtagilas *Sputņiku* katrai komandai deva pa uzvarai. Permā mūsējie

divreiz nospēlēja neizšķirti. Sverdlovskā dinamieši tikās ar vienu no turnīra galvenajiem favorītiem – vietējo *Automobilistu*. Pirmajā spēlē rīdzinieki zaudēja (1:4). Lieliska izdevās otrā spēle. Mājinieki diktēja tempu, rīdzinieki pieņēma izaicinājumu. *Automobilists* trīsreiz izvirzījās vadībā, mūsējie ikreiz panāca izlīdzinājumu (3:3).

Divas pārliecinošas uzvaras savā laukumā pret turnīra līdervienību Kijevas *Dinamo* (7:3, 6:1) liecināja, ka mūsējie beidzot iespēlējušies. Pēc tam Rīgā viesojās bijusī augstākās līgas komanda – Novosibirskas *Sibirj*. Mūsējie cieši sedza sibīriešus pa visu laukumu, neļaudami viņiem likt lietā viņu galvenos trumpjus – lielo slidojuma ātrumu un spēcīgos metienus. Pirmajā trešdaļā Serņajevs vadībā izvirzīja rīdziniekus. Otrajā trešdaļā mūsējie ieraidīja vēl divas ripas *Sibirj* vārtos, taču tiesnesis šos guvumus neatzina. Spēles beigās rīdzinieki nedaudz atslābinājās, taču ar to pietika, lai *Sibirj* panāktu izlīdzinājumu (1:1). Otrajā spēlē iniciatīva piederēja viesiem. Rīdzinieki gandrīz visu laiku bija spiesti aizsargāties, uzbrukumiem neatlika spēka, nedaudz pietrūka arī veiksmes (2:3).

Lielisku uzvaru dinamieši izcīnīja Saratovā pret *Kristālu* (6:1). Mūsējie cieši sedza mājinieku aizsargus, traucējot viņiem ievadīt uzbrukumus. Atbildes spēlei saratovieši bija maksimāli mobilizējušies. Šoreiz rīdziniekiem neizdevās noorganizēt pretspēli. Otrajā trešdaļā saratovieši guva četrus vārtus, rīdzinieki – tikai vienus. Pēdējā trešdaļā iniciatīvu pārņēma mūsējie, tomēr no zaudējuma izvairīties nespēja (3:4).

Jaunais gads sākās ar spēlēm PSRS kausa izcīņā. Dņeprodzeržinskā mūsējie pārliecinoši sakāva vietējo *Himik* (10:1), izcīnot tiesības savā laukumā samērot spēkus ar augstākās līgas komandu – *Kriļja Sovetov*. Maskavieši cīņu sāka ar vētraiņiem uzbrukumiem un jau 4. minūtē realizēja skaitlisko vairākumu. Taču Hendelis tūdaļ atspēlējās. Pirmās trešdaļas beigās un otrās trešdaļas sākumā maskavieši maksimāli kāpināja tempu. Rīdziniekiem atlika paļauties vienīgi uz Vasiļonoka meistarību un veiksmi pretuzbrukumos. Brīdī, kad abas komandas spēlēja četratā, Nazarovs pēc labas kombinācijas izvirzīja vadībā mūsējos. Maskavieši apjuka, sāka aizrauties ar individuālu darbību. Pēdējās trešdaļas sākumā, kamēr viesi vēl atcerējās sava trenera Kulagina norādījumus, rīdziniekiem atkal bija ko turēt. Bet, nespēdami rezultātu izlīdzināt, maskavieši atkal sāka steigties. Aizraujošās spēles izskaņā Odincovs realizēja skaitlisko pārsvaru – negaidīta, bet ļoti patīkama uzvara (3:1).

PSRS meistarsacīkstes mūsējie atsāka ar divām uzvarām Minskā. Diemžēl, smagu traumu guva Vorobjovs – kājas lūzums izsita viņu no ierindas līdz sezonas beigām. Ufā rīdzinieki piedzīvoja divus zaudējumus, toties no Nižņijtagilas pārveda trīs punktus. Pēc tam Rīgā viesojās turnīra līdervienība Sverdlovskas *Automobilists*. Sākumā mūsējie bija kā sasaisīti. Komanda atraisījās tikai otrajā trešdaļā, kad rezultāts bija jau 1:4. Neatlaidīgā cīņā dinamieši panāca neizšķirtu (6:6). Arī otrajā spēlē rīdzinieki visu laiku bija iedzinēju lomā. Līderis tomēr bija spēcīgāks un otreiz uzvaru no rokām neizlaida (5:6). Novosibirskā mājinieki spēlēja viesuļtempā. Tomēr rīdzinieki prata piemēroties un ar taktiski pārdomātu darbību pat iegūt divu vārtu pārsvaru. Sibīrieši panāca izlīdzinājumu priekšpēdējā minūtē (3:3). Otrajā spēlē mūsējie ar mājinieku neatlaidīgajiem uzbrukumiem vairs netika galā (3:8).

Turnīra noslēgumā Rīgā notika izšķirošās spēles par trešo vietu starp Rīgas *Dinamo* un Saratovas *Kristālu*. Pirmajā dienā abas komandas galveno vērību veltīja aizsardzībai cerībā uz ātriem pretuzbrukumiem. Veiksmīgāk šo taktiku realizēja rīdzinieki (5:1). Savukārt pēdējā spēlē laukumā valdīja atklāts hokejs. Arī šoreiz pārāki bija mūsējie (4:3). Sezonas izskaņā mūsējie savā laukumā aizvadīja kausa izcīņas spēli ar Maskavas *Dinamo*. Rīdzinieki cīnījās ļoti pašreizējīgi, pirmajā trešdaļā izvirzoties vadībā (3:1). Normālais laiks noslēdzās neizšķirti. Tikai pagarinājumā izpaudās maskaviešu pārsvars (4:6). Tradicionālajā sezonas noslēguma vakarā Tihonovs paziņoja, ka pienācis laiks sākt cīņu par iekļūšanu augstākajā līgā.

Neveiksme B klases finālā

RVR visai pārliecinoši uzvarēja B klases zonas turnīrā un otro gadu pēc kārtas iekļuva finālturnīrā. B klases labākās komandas sacentās Tomskā. Hokeja sacensības Tomskas sporta pilī risinājās tikai otro reizi. Organizatoriem trūka pieredzes, taču vieskomandu treneri labprāt izlīdzēja ar padomiem. Piemēram, Vītoliņš II tomskiešiem mācīja pareizi sagatavot ledu. Sacensībās mūsējiem tomēr neveicās – RVR ierindojās tikai ceturtajā vietā, un uzdevums – iekļūt A klases II grupā – atkal palika neizpildīts. No PSRS kausa izcīņas RVR izstājās jau pirmajā kārtā, piekāpjoties Nižņijtagilas *Sputņikam* (1:4). Kad Rīgā viesojās Pori *Āssāt*,

arī vagonnieki izmēģināja spēkus pret somiem. Pirmajā dienā ievērojami pārāki bija viesi (0:10), otrā spēle beidzās neizšķirti (5:5).

Republikas meistarsacīkšu panākums

Paradoksāls, bet varbūt likumsakarīgs fakts – līdz ar Rīgas *Dinamo* uzplaukumu aizvien bālākas kļuva republikas meistarsacīkstes. Šajā sezonā sacensības notika vairs tikai vienā grupā. Piedalījās desmit komandas. Pirmo vietu izcīnīja RVR, par desmit punktiem apsteidzot *Dinamo*. Vagonnieki uzvarēja arī republikas kausa izcīņā (finālā pret *Dinamo* 16:4). Rīgas meistarsacīkstēs uzvarēja RVR II, jauniešu un pusaudžu turnīrā – *Dinamo*, zēnu grupā – RVR. “Zelta ripas” jaunākajā grupā uzvarēja *Seda* (treneris A.Vasiļkovskis), vecākajā – Ogres rajons (A.Lastiņins).

Statistika

PSRS čempionāts A klases pirmā grupa

	sp	u	n	z	vārti	p				
1. Automobilists (Sv)	48	35	6	7	276:162	76	1:4	3:3	6:6	5:6
2. Sibīrij (Novosibīrska)	48	29	10	9	257:162	68	1:1	2:3	3:3	3:8
3. Dinamo (Rīga)	48	28	8	12	229:148	64				
4. Kristāls (Saratova)	48	25	8	15	196:157	58	6:1	3:4	5:1	4:3
5. Dinamo (Kijevas)	48	22	7	19	192:178	51	7:3	6:1	3:9	2:5
6. Sakvats Jukjevs (Ufa)	48	17	10	21	159:151	44	1:1	4:2	1:4	4:6
7. Molot (Penna)	48	16	9	23	150:194	41	3:3	1:1	6:3	10:4
8. Torpedo (Minska)	48	19	3	26	177:206	41	6:2	11:7	5:2	4:2
9. Torpedo (Ulc)	48	17	5	26	165:235	39	7:4	8:4	7:1	11:2
10. ASK (Kaļiņina)	48	17	4	27	172:181	38	5:3	7:3	2:5	5:1
11. Metalurgs (Nlc)	48	16	5	27	180:225	37	2:4	4:1	7:1	11:2
12. Dizelists (Penza)	48	14	6	28	152:240	34	4:1	8:2	5:2	7:4
13. Spjutniks (Nižņijtagnā)	48	13	7	28	137:203	33	5:2	2:5	2:2	4:1

Rīdzinieku rezultatīvākie spēlētāji

	vārti	piespēles	punkti
Boriss V. Ponomarjovs	26	29	55
Vladimirs Serņajevs	34	9	43
Aleksandrs Safronovs	31	7	38
Viktors Verižņikovs	16	11	27
Anatolijs Vlasjuks	18	7	25
Helmuts Balderis	14	9	23
Aleksandrs Kļiņšovs	15	7	22
Mihails Deņisovs	15	5	20
Valerijs Odincovs	13	6	19
Andris Hendelis	10	5	15

Rīgas Dinamo

vārtsargi: Anatolijs Micītis, Mihails Vasiļonoks

aizsargi: Igors Kobzevs, Juris Liberts, Nikolajs Ļovočkins, Vjačeslavs Nazarovs, Valerijs Odincovs, Boriss P. Ponomarjovs

uzbrucēji: Helmutis Balderis, Mihails Deņisovs, Andris Hendelis, Aleksandrs Kļiņšovs, Anatolijs Kršeminskis, Boriss V. Ponomarjovs, Aleksandrs Safronovs, Vladimirs Serņajevs, Edmunds Vasiļjevs, Haralds Vasiļjevs, Viktors Verižņikovs, Anatolijs Vlasjuks, Pjotrs Vorobjovs

galvenais treneris: Viktors Tihonovs

treneris: Edgars Rozenbergs

PSRS čempionāts

B klase

4. vieta finālturnīrā – RVR

vārtsargi: Viesturs Liepiņš, Viktors Medvedins

aizsargi: Oļegs Ankudinovs, Valdis Doida, Jānis Indzers, Leonīds Kazačuhins, Juris Liepiņš, Sergejs Nikolajevs, Genādijs Ribins, Juris Tarnovskis, Ziediņš

uzbrucēji: Armands Hartmanis, Ēvalds Jurāns, Dmitrijs Kozlovs, Gunārs Krupenko, Anatolijs Kuzņecovs, Tīts Lambins, Vjačeslavs Malovs, Aivars Meistars, Ludis Orleāns, Kārlis Podvigs, Pāvels Putruns, Edgars Šteinbergs, Edmunds Vasiļjevs

treneri: Gunārs Krastiņš, Harijs Vītoliņš II

Republikas čempionāts

Fināls

	sp	u	n	z	vārti	p
1. RVR	27	23	1	3	272:51	47
2. Dinamo juniori	27	18	1	8	202:128	37
3. Latvijas Bērzs	27	16	1	10	162:129	33
4. LMR	27	14	2	11	147:190	30

RVR

vārtsargs: Viktors Medvedins

aizsargi: Oļegs Ankudinovs, Kārlis Apsītis, Valdis Doida, Juris Liepiņš, Genādijs Ribins

uzbrucēji: Ēvalds Jurāns, Leonīds Kazačuhins, Dmitrijs Kozlovs, Gunārs Krastiņš (spēlējošais treneris), Gunārs Krupenko, Anatolijs Kuzņecovs, Aivars Meistars, Ludis Orleāns, Kārlis Podvigs, Edgars Šteinbergs, E.Vilciens, Ēriks Vītoliņš, Harijs Vītoliņš II (spēlējošais treneris)

Rezultatīvākais spēlētājs: Ēvalds Jurāns (RVR)

1972./73. sezona

1972. gada septembrī Kanādas (NHL) profesionāļu izlase astoņu spēļu sērijā sacentās ar ilggadējo “amatieru” hokeja līderi PSRS. Kopvērtējumā par mata tiesu pārāki izrādījās kanādieši. Pasaules un Eiropas meistarsacīkstēs Maskavā uzvarēja PSRS. Ziemeļamerikā pirmo sezonu aizvadīja WHA līga. Jaunu profesionālo klubu izveide izraisīja pastiprinātu spēlētāju pārvilināšanu no Eiropas (sākumā galvenokārt no Zviedrijas) uz Ziemeļameriku. Starptautiskajos turnīros šie spēlētāji, profesionāļi būdami, vairs nedrīkstēja piedalīties.

Atgriešanās

No Rīgas *Dinamo* bija aizgājuši Kršeminskis, Safronovs. Vietā nāca Beskašnovs (no Maskavas *Lokomotīves*). Komandas uzdevums bija nepārprotams – atgriezties augstākajā līgā. Pirmo ledu puīši izmēģināja jūlija sākumā. 10. augustā notika treniņspēle starp diviem *Dinamo* sastāviem. To pavērot sanāca ap 1000 skatītāju, kuri jau bija paguvuši noilgoties pēc hokeja. “Sovetskij Sport” balvas izcīnīja Rīgā mūsējie pieveica visus pretiniekus – divas augstākās līgas komandas un divu valstu izlases. Pusfinālā rīdzinieki Maskavā sacentās ar *Spartaku*. Šoreiz dinamieši sagādāja vilšanos – piemērojās pretinieku lēnajai, pozicionālajai spēles manierei un pārliecinoši zaudēja (2:8). “Rīgas gaiļa” turnīrā mūsējie ierindojās otrajā vietā aiz *Kriļja Sovietov*.

PSRS meistarsacīkstes rīdzinieki uzsāka ar spēlēm savā laukumā pret Elektrostaļas *Kristālu*. Jaunais sacensību nolikums ļāva spēlēt ar trim aizsargu pāriem un četrām uzbrucēju maiņām – taču vienam no spēlētājiem vajadzēja būt ne vecākam par 18 gadiem. Mūsu komandā šo lomu izpildīja E.Vasiļjevs. Elektrostaļiešus mūsējie apspēlēja pārliecinoši (7:0, 10:2). Pretinieku treneris Paramoškins teica: “*Domāju, ka ar šādu sniegumu jūsu komanda arī augstākajā līgā nebūtu pēdējā.*” Uz augstāko līgu rīdzinieki gāja mērķtiecīgi, izcīnīdami uzvaru pēc uzvaras, turklāt ar ļoti iespaidīgiem rezultātiem: 9:4, 7:2, 11:3, 7:3. Grūtāk klājās pret Minskas *Torpedo*. Minskieši prasmīgi lietoja pretuzbrukumu taktiku, un vēl pēdējās trešdaļas sākumā rīdzinieku stāvoklis bija neapskauzams (1:4). Mūsējie tomēr nepadevās un beigās izcīnīja kārtējos divus punktus (5:4). Otrajā spēlē dinamiešu pārsvars bija krietni iespaidīgāks (8:3).

Rīgas *Dinamo* turpināja uzvaru gājienu arī Ufā un Permā. Pirmo zaudējumu mūsējie piedzīvoja divpadsmitajā spēlē – pret Permas *Molot* (2:5).

Ļoti svarīgas bija spēles Rīgā pret Maskavas *Lokomotīvi*, jo šī komanda iepriekšējā sezonā bija izbaudījusi un mācījusies augstākās klases hokeju. Azartiskā un “netūrā” cīņā “spieda” rīdzinieki, taču aizsargu kļūdas ne mirkli neļāva justies droši. Pirmajā dienā ar minimālu rezultātu uzvarēja *Dinamo* (5:4), otrajā – maskavieši pēdējā minūtē panāca izlīdzinājumu (2:2). Ļoti spēcīgs pretinieks mūsējos gaidīja Novosibirskā. Mājinieki bija ātri, prasmīgi izmantoja tālās piespēles, katru uzbrukumu pabeidza ar metienu uz vārtiem. Sākuši ar trīs vārtu zaudējumu, rīdzinieki otrās trešdaļas beigās stāvokli līdzsvaroja, tomēr sibīrieši atkal pārņēma iniciatīvu un otrreiz to vairs neatdeva (3:6). Toties atbildes spēlē mūsējie cīnījās ar īsti sportisku niknumu un sagrāva mājiniekus ar gandrīz neticamu rezultātu (13:4). Novokuzņeckā dinamiešiem nācās iztikt bez sava vecākā trenera Tihonova, kurš kopā ar PSRS otro izlasi aizbrauca uz Kanādu. Tihonovs pēc tam rakstīja: *“Aizbraukdams jutu sirdsapziņas pārmetumus. Tos izraisīja turnīra pirmās puses pēdējās divas spēles. Pirms došanās ceļā sanācām visi kopā un nopietni izrunājāmies. Puiši man sacīja: –Neuztraucieties, varat būt mierīgs. Mēs abās spēlēs uzvarēsim.– Bažas tomēr mani pilnīgi neatstāja. Es domāju – ja bez manis komanda nespēs saņemties un uzvarēt, tad es neesmu ne nieka vērts kā treneris, ne nieka vērts nav arī tāda komanda. Kad uzzināju šo spēļu rezultātus, kā akmens novēlās no sirds. Uzvarēja abās spēlēs pārlicinoši un vēl –35° salā un sniegpuTENĪ – to var izdarīt tikai saliedēts kolektīvs.”*

Meistarsacīkšu pārtraukumā rīdzinieki kārtējo reizi pārbaudīja spēkus pret augstākās līgas meistariem – šoreiz pret Čeljabinskas *Traktoru*. Pārāki bija mūsējie (9:5, 3:2). Turpretim kausa izcīņas spēlē Novokuzņeckā pret vietējo *Metalurgu* rīdzinieki nespēja pienācīgi mobilizēties un uzvaru izmocīja tikai pagarinājumā (4:3). Atsākot meistarsacīkšu turnīru, mūsējie piedzīvoja negaidītu zaudējumu Ustjkamenogorskā (2:3). Otrajā dienā dinamieši beidzot parādīja, ko spēj (10:2). Pēc tam rīdzinieki spēlēja Alma–Atā 1800 metru augstumā. Citu komandu pārstāvji žēlojās, ka šādos apstākļos divreiz pēc kārtas uzvarēt neesot iespējams. Mūsējie pierādīja pretējo (6:4, 7:5). Nākamā spēle Rīgā bija īpaša – kausa izcīņas

astotdaļfināls pret kausa glabātājiem Maskavas dinamiešiem. Slavenie pretinieki bija kā sasaistīti, jo rīdzinieki viņus cieši sedza. Pēc otrās trešdaļas vadībā vēl bija maskavieši, taču beigās pārliecinošu uzvaru svinēja mūsējie (7:4).

Arī turpmāk rīdzinieki soļoja no uzvaras uz uzvaru, retu reizi “atmetot” pa kādam punktam arī pretiniekiem. Marta sākumā dinamieši uzņēma savus tuvākos sāncenšus – Saratovas *Kristālu*. Rīdzinieki sāka brāzmains – jau pirmajā trešdaļā 5:0! Pēc tam mūsējie kļuva paviršāki aizsardzībā, par ko liecina arī gala rezultāts (10:4). Otrās spēles sākumā rīdzinieki nokļuva zaudētāju lomā, tomēr saņēmas un uzvarēja arī šoreiz (5:3). *Kristāla* trenera Čerenkova vērtējums: “*Es jau septembrī teicu, ka ir tikai viena komanda, kas var pretendēt uz vietu augstākajā grupā, – Rīgas Dinamo. Manas domas nav mainījušās arī tagad. Varu tikai piebilst, ka augstākajā līgā jūs arī noturēsieties.*”

Sīkstu pretestību rīdziniekiem izrādīja Kijevas *Dinamo*. Tikai 54. minūtē mūsējie nosvēra svaru kausus savā pusē (3:2). Atbildes spēlei kijeviešiem spēka nepietika (11:2). Pēc tam Rīgā vēlreiz viesojās Maskavas *Lokomotīve*. Atšķirībā no sezonas sākuma šoreiz rīdzinieku pārsvars bija neapstrīdams (4:1, 3:1). Negaidīti vāji mūsējie nospēlēja Saratovā (3:5). Arī otrā spēle sākās grūti – pirmajās divās minūtēs mājinieki guva divus vārtus. Līdz trešdaļas beigām rīdzinieki panāca izlīdzinājumu un spēles beigās – arī kārtējo uzvaru (7:5). Līdz ar to uzdevums bija izpildīts – Rīgas *Dinamo* atgriezies augstākajā līgā. Tihonovs ar PSRS otro izlasi aizbrauca uz Poliju, novēlējis pušiem nesabojāt turnīra finišu, lai saglabātu labu noskaņu nākamajai sezonai. Pēdējās četras spēles dinamieši aizvadīja Rīgā. Novosibirskas *Sibirj* mūsējie pirmajā dienā apspēlēja pārliecinoši (9:3), taču otro spēli iesāka gaužām neveiksmīgi un nonāca neapskaužamā situācijā (2:5). Tomēr arī šoreiz komanda saņēmas un uzvarēja (7:6). Pret Novokuzņeckas *Metalurgu* rīdzinieki nodemonstrēja volejbola cienīgu rezultativitāti (15:3, 15:6). Sezonas izskaņā Rīgas *Dinamo* pārbaudes spēlē Ļeņingradā pieveica vēl vienu augstākās līgas komandu – vietējo ASK (8:7). Marta beigās E.Vasiļjevs PSRS jauniešu izlases sastāvā kļuva par Eiropas čempionu.

Reorganizācija B klasē

Baltkrievijas zona bija likvidēta, un pirms sezonas sākuma valdīja liela neskaidrība par RVR komandas turpmāko likteni. Beigu beigās vieta B klasē mūsējiem atradās, taču rīdzinieku jaunie pretinieki bija daudz spēcīgāki nekā ierasts. Tomēr mūsējo mērķis palika nemainīgs – iekļūt A klases otrajā grupā. Vagonnieki spēlēja ļoti nevienmērīgi. Īsts vājuma periods iestājās decembrī, kad pagura vadošā uzbrucēju maiņa Orleāns–Meistars–Krupenko. Vītoļiņš II: *“Mūsu hokejistu sagatavotība ir tāda, ka varam jebkuru pretinieku uzvarēt, gan arī jebkuram zaudēt. Lielākais trūkums – komandā nav spēlētāju, kas censtos jaunus aizraut un iedvesmot grūtos brīžos. Ja pārsvars iegūts sākumā, gandrīz vienmēr gūtas uzvaras – 15 spēlēs 13 reizes. Turpretim no deviņām spēlēm, kad pirmais periods beidzās neizšķirti, uzvarēts tikai divreiz.”* No mūsu zonas finālturnīrā iekļuva Berezņiku, Apatītu un Gorkijas vienības, kuras izrādījās spēcīgākās arī finālturnīrā. Turpretim rīdziniekiem kārtējo reizi nācās atlikt savu uzdevuma izpildi uz nākamo sezonu. PSRS kausa izcīņā RVR visai negaidīti pieveica Ufas *Salavatu Julajevu* (6:3). Arī pret Gorkijas *Torpedo* vagonnieki cīnījās pašreizējā, tomēr pretinieki bija spēcīgāki (3:5).

RVR uzvar ar otro sastāvu

Republikas meistarsacīkstēs RVR, sākot ar šo sezonu, piedalījās ar savu otro sastāvu, lai vadošie spēlētāji varētu veltīt visus spēkus PSRS meistarsacīkstēm. Savu komandu no turnīra atsauca jelgavnieki. Tādējādi vienīgā atlikusī komanda, kas vēl mēģināja spēkoties ar rīdziniekiem, bija Brocēni. Lai gan turnīrs bija iecerēts četros riņķos, nelabvēlīgo laika apstākļu dēļ izspēlēja tikai trīs. Pirmās vietas liktenis izšķīrās RVR un *Latvijas Bērza* divcīņā. Pirms pēdējās trešdaļas rezultāts bija neizšķirts, taču beigās par pilnīgiem stāvokļa noteicējiem kļuva vagonnieki (6:3). RVR pieveica *Latvijas Bērzu* arī republikas kausa izcīņas finālā (8:6, 9:3). Republikas jauniešu meistarsacīkstēs pirmo vietu izcīnīja *Dinamo* (treneris Kupčs), “Zelta ripas” jaunākajā grupā – Stučka (Rode), vecākajā – Saldus (Kitčenko).

Statistika

PSRS čempionāts A klases pirmā grupa

	sp	u	n	z	vārti	p				
1. Dinamo (Rīga)	48	42	2	4	336:135	86				
2. Kristāls (Saratova)	48	32	5	11	213:144	69	10:4	5:3	3:5	7:5
3. Sibīrij (Novosibirska)	48	28	4	16	237:176	60	3:6	13:4	9:3	7:6
4. Dinamo (Kijevas)	48	25	3	20	191:182	53	5:3	8:4	3:2	11:2
5. Lokomotīve (Maskava)	48	22	9	17	148:115	53	5:4	2:2	4:1	3:1
6. Salavats Julajevs (Ufa)	48	23	4	21	167:180	50	8:3	10:1	3:1	9:4
7. ASK (Kaļiņina)	48	19	6	23	192:205	44	5:4	7:2	5:3	5:1
8. Torpedo (Uļk)	48	17	8	23	177:205	42	11:3	7:3	2:3	10:2
9. Molot (Pirma)	48	18	5	25	156:200	41	5:0	2:5	12:1	9:2
10. Jenbēk (Alma-Ata)	48	17	6	25	149:181	40	9:4	7:2	6:4	7:5
11. Metalurgs (Nik)	48	15	6	27	153:235	36	5:0	11:1	15:3	15:6
12. Torpedo (Minska)	48	12	5	31	151:218	29	5:4	8:3	5:1	4:1
13. Kristāls (Elektrostaja)	48	8	5	35	125:219	21	7:0	10:2	3:3	11:3

Rīdzinieku rezultatīvākie spēlētāji

	vārti	piespēles	punkti
Boriss V. Ponomarjovs	44	40	84
Vladimirs Serņajevs	44	10	54
Vladimirs Markovs	28	14	42
Helmuts Balderis	27	15	42
Pjotrs Vorobjovs	20	18	38
Andris Hendelis	18	14	32
Aleksandrs Kļiņšovs	16	13	29
Viktors Verižņikovs	15	14	29
Valerijs Odincovs	18	10	28
Aleksandrs Sokolovskis	22	5	27

Rīgas *Dinamo*

vārtsargi: Anatolijs Micītis, Mihails Vasiļonoks

aizsargi: Mihails Beskašnovs, Valerijs Guščins, Igors Kobzevs,
Juris Liberts, Vjačeslavs Nazarovs, Valerijs Odincovs,
Boriss P. Ponomarjovs

uzbrucēji: Helmutis Balderis, Mihails Deņisovs, Armands Hartmanis,
Andris Hendelis, Aleksandrs Kļiņšovs, Tīts Lambins,
Vladimirs Markovs, Boriss V. Ponomarjovs, Vladimirs
Serņajevs, Aleksandrs Sokolovskis, Edmunds Vasiļjevs,
Haralds Vasiļjevs, Viktors Verižņikovs, Anatolijs Vlasjuks,
Pjotrs Vorobjovs

galvenais treneris: Viktors Tihonovs

treneris: Edgars Rozenbergs

PSRS čempionāts

B klases rietumu zona

5. vietā – RVR

vārtsargi: Viktors Kačanovs, Viktors Medvedins

aizsargi: Eduards Baude, Valdis Doida, Valerijs Knirks, Sergejs

Nikolajevs

uzbrucēji: Armands Hartmanis, Viktors Hatuļevs, Ēvalds Jurāns,
Dmitrijs Kozlovs, Gunārs Krupenko, Vjačeslavs Malovs,
Vladimirs

Mandriks, Aivars Meistars, Ludis Orleāns, Aivars Pētersons,
Pāvels Putruns, Aleksandrs Vlasjuks

treneri: Gunārs Krastiņš, Harijs Vītoliņš II

Republikas čempionāts

	sp	u	n	z	vārst	p
1. RVR	21	18	1	2	155:70	37
2. Latvijas Bērzs	21	17	1	3	151:63	35
3. LMR	21	11	1	9	95:125	23
4. RER	21	10	2	9	78:98	22
5. RPI	21	9	3	9	106:100	21
6. Dinamo I	21	5	1	15	75:86	11
7. Dinamo II	21	4	2	15	76:113	10
8. Starta (Brocēni)	21	4	1	16	78:159	9

RVR

vārtsargi: Valerijs Deņisovs, V.Hohlačovs

aizsargi: Nikolajs Aleksejenko, Aleksandrs Ņikiforovs, Mihails
Paskars,
Gaidis Vilks

uzbrucēji: Anatolijs Brikins, Gunārs Brikmanis, Nikolajs Dubrovins,
Leonīds Iļjušenko, Gunārs Krastiņš, Valerijs Matjušenko,
Aleksandrs Pirko, Kārlis Podvigs, Andris Siliņš, Mihails
Šitikovs, Ēriks Vītoliņš, Harijs Vītoliņš II

treneris: Harijs Vītoliņš I

Labākie spēlētāji

vārtsargs:

Valerijs Deņisovs (RVR)

aizsargs:

Kārlis Apsītis (*Latvijas*)

Bērzs)

uzbrucējs:

Kārlis Podvigs (RVR)

1973./74. sezona

Pasaules un Eiropas meistarsacīkstes notika Helsinkos. Pirmajā riņķī līderos izvirzījās Čehoslovākija (pret PSRS – 7:2!), taču beigās pirmo vietu atkal izcīnīja PSRS. Divu spēļu iznākumus anulēja dopinga kontroles rezultātā. Pirmajās neoficiālajās pasaules junioru meistarsacīkstēs Ļeņingradā uzvarēja PSRS.

Tā tik bija sezona!

Gatavojoties startam augstākajā līgā, Rīgas *Dinamo* komandā valdīja īpaši pacilāts noskaņojums. Neviens nebija skubināms izpildīt treneru norādījumus – dažus spēlētājus, īpaši jaunos, nācās pat nedaudz piebremzēt. No komandas bija aizgājuši Micītis, Ponomarjovs (aizsargs) un Vlasjuks. Papildinājums – Afoņins, kurš atgriezās Rīgā no Voskresenskās, kā arī Hatuļevs. Pirmās pārbaudes spēles Rīgas *Dinamo* aizvadīja jūlija beigās pret *Kriļja Sovetov* (7:9, 4:8). Berlīnes turnīrā rīdzinieki izcīnīja otro vietu aiz ACSK. Cīņā pret slaveno armijas klubu mūsējie piecreiz izvirzījās vadībā, taču maskavieši ikreiz rezultātu izlīdzināja (5:5). Leģendārais ACSK uzbrucējs Anatolijs Firsovs uzslavēja rīdziniekus par cīņas spar un disciplinētību. Arī Tihonovs un Rozenbergs bija apmierināti un izteica vēlmi, kaut komanda tā cīnītos vienmēr. “Sovetskij Sport” turnīrā Rīgā dinamieši ierindojās otrajā vietā aiz *Kriļja Sovetov*. No iepriekšējās sezonas pārceltajā kausa izcīņas pusfinālā Čelabinskā pret *Traktoru* visu izšķīra mājinieku pieredze (2:4).

Ažiotāža pirms meistarsacīkšu sākuma bija neaptverama. Sezonas abonementi jau sen bija sadalīti starp vadošajām sporta organizācijām.

Vienkāršie līdzjutēji naktīs stāvēja milzum garās rindās pie Sporta pils kasēm, kurinādami ugunsurus, cerībā dabūt biļetes vismaz stāvvietās. Pirmās divas spēles mūsējie aizvadīja savā laukumā pret Maskavas *Dinamo*. Rīdzinieki ļoti nervozēja. Jau 9. minūtē viesi bija ieguvuši divu vārtu pārsvaru. Otrās trešdaļas vidū Balderis rezultāta starpību samazināja, taču maskavieši tūdaļ ieraidīja vēl divas ripas Vasiļonoka vārtos. Vēlāk Serņajevs vienus vārtus atguva (2:4). Maskavas *Dinamo* vienībā spēlēja arī Reps. Skatītāji viņu uzņēma tik naidīgi, ka Reps zaudēja savaldīšanos un kļuva krāgā Tihonovam. Latvijas hokeja cienītāji vēl ilgi nespēja Repam piedot, ka viņš pārstāvēja Maskavu nevis Rīgu. Otrajā spēlē Vasiļonoka vietā vārtos stājās augstākajā līgā skolotais Afoņins. Jau pirmajās minūtēs viņš atvairīja vairākus bīstamus metienus un nomierināja komandu. Otrajā trešdaļā rīdzinieki pārņēma iniciatīvu un beigās izcīnīja pārliecinošu uzvaru (5:0). Pret *Traktor* mūsējie pirmajā trešdaļā guva divus vārtus un pārāgri noticeja, ka lieta darīta. Par pašpārliecinātību nācās dārgi samaksāt (2:3).

Pēc tam rīdzinieki spēlēja Maskavā pret ACSK. Armijnieku spēka spiedienam mūsējie pretstatīja paš aizliedzīgu aizsardzību un straujus pretuzbrukumus. Pirmās trešdaļas vidū pēc Markova un Vakurova metieniem vadībā izvirzījās rīdzinieki. Trešdaļas beigās Hendelis realizēja skaitlisko pārsvaru. Septiņpadsmit sekundes pirms pārtraukuma armijnieki atbildēja ar to pašu. Gan otro, gan trešo trešdaļu ACSK ievadīja ar vētrainiem uzbrukumiem un katra cēliena sākumā guva pa vieniem vārtiem. Pēdējā trešdaļā karavīri pirmo reizi pārņēma vadību – pēc minūtes Kobzevs panāca izlīdzinājumu. Šķita, ka spēle beigsies neizšķirti, taču pēdējā minūtē neveiksmīgi paklupa Serņajevs, un piecpadsmit sekundes pirms beigu signāla Gusevs iemeta izšķirošos vārtus (4:5). Nākamajā dienā abas komandas sacentās vēlreiz. Sāpīgā neveiksme nebija salauzusi rīdzinieku cīņas sparū. Pirmie panākumu guva karavīri, taču pēc tam labāk veicās dinamiešiem. Lielisks mūsējo vārtos bija Afoņins. Turpretim slaveno Tretjaku pēc piektās ielaistās ripas treneri sūtīja malā. Dinamiešu uzbrukumi nerimās, un piecas minūtes pirms spēles beigām mūsējo pārsvars pieauga līdz 8:2. Trīs vārtus guva iepriekšējās dienas neveiksminieks Serņajevs. Beigās rīdzinieki nedaudz “atlaida”, un ACSK paglābās no pilnīgas sagrauves (8:5).

Spēles Rīgā pret *Kriļļa Sovietov* parādīja, ka mūsējiem vēl pietrūkst stabilitātes. Piemēram, pret ACSK mūsējie veiksmīgi lietoja spēka paņēmienus – šoreiz no tiem nebija ne vēsts. Rīdzinieki piedzīvoja 1stu sagrāvi (2:10). Otrajā spēlē mūsējie cīnījās apņēmīgāk, tomēr pretinieki atkal izrādījās stiprāki (3:5). Savukārt, pret Gorkijas *Torpedo* dinamieši nospēlēja pavisam neveiksmīgi (3:6). Izmantojot nelielu pārtraukumu, rīdzinieki piedalījās “Stikla pūtēju” turnīrā Veisvaserā un izcīnīja tajā pirmo vietu. Pēc tam mūsējie Maskavā sacentās ar *Kriļļa Sovietov* komandu, kura bija nostabilizējusies turnīra tabulas galvgalā. Savukārt, mūsējie ieņēma zemāko pakāpienu tabulā. Līdzīgā cīņā rīdziniekus “iegāza” kļūdas aizsardzībā (5:6, 1:2). Voskresenskā mūsējie piedzīvoja sesto zaudējumu pēc kārtas (3:5). Rīdziniekus daudzkārt pievīla neprasme koncentrēties pēc vārtu guvuma, ļaujot pretiniekiem tūdaļ atspēlēties, kā arī pēc vārtu zaudējuma, ātri vien ielaižot nākamos.

Neveiksmju sēriju izdevās pārtraukt savā laukumā pret Maskavas *Spartaku*. Pirmā trešdaļa beidzās bez vārtu guvuma. Otrās trešdaļas sākumā panākumu guva viesi, taču Hendelis tūdaļ panāca izlīdzinājumu, bet pēc Kļinšova un Sokolovska metieniem vadībā jau izvirzījās rīdzinieki. Trešdaļas beigās spartakieši samazināja rezultāta starpību, tomēr šoreiz stiprāki bija rīdzinieki. Pēdējās trešdaļas vidū Sokolovskis atjaunoja divu vārtu pārsvaru, bet pēdējās šaubas par cīņas iznākumu izgaisināja H.Vasiļjeva metiens. Pēdējā minūtē vārtus guva arī Jakuševs (5:3). Otrajā spēlē spartakieši iespaidīgi revanšējās (2:6).

Uzvaras pret slavenajām Maskavas komandām bija patīkamas, taču ne mazāk svarīgi bija veiksmīgi nospēlēt pret tuvākajiem kaimiņiem turnīra tabulā. Mūsējo nākamie pretinieki bija Ņeņingradieši. Rīdzinieki sāka ar neatlaidīgiem uzbrukumiem. Nelaimīga izrādījās 13. minūte – jau pirmais metiens uz dinamiešu vārtiem sasniedza mērķi. Mūsējie tomēr neapmulsā un beigās izcīnīja psiholoģiski ļoti svarīgu uzvaru (6:2). Maskavā pret saviem kluba biedriem rīdzinieki spēlēja bez traumētajiem Baldera, Beskašnova un Odincova. Lai izveidotu trīs aizsargu pārus, aizsardzībā nācās pāriet Hatuļevam. Vēlāk aizsardzība kļūva par viņa “pamatspecialitāti”. Lielisks šajā spēlē bija Afoņins, arī veiksmē šoreiz bija mūsējo pusē (3:2). Otrajā dienā rīdziniekiem pietrūka pieredzes, lai pretotos mājinieku meistarīgajai un agresīvajai spēlei (1:8).

Ļo ti svarīga bija cīņa Ļeņingradā pret turnīra pastarīti, jo arī rīdzinieku stāvoklis, neraugoties uz dažām “skaļām” uzvarām, nebūt nebija spīdošs. Pirmā trešdaļa pagāja mājinieku uzbrukumos. Mūsējos kārtējo reizi glāba Afoņins. Nedaudz uzelpot varēja pēc Sorokina veiksmīga pretuzbrukuma, taču mājinieki drīz vien panāca izlīdzinājumu, bet otrās trešdaļas sākumā, realizējot skaitlisko vairākumu, izvirzījās vadībā. Drīz vien arī Deņisovs realizēja vairākumu, bet pēc Nazarova un Serņajeva metieniem mūsējie ieguva neapstrīdamu pārsvaru. Diemžēl, nosargāt uzvaru dinamieši neprata, un nācās samierināties ar neizšķirtu (4:4). Savā laukumā rīdzinieki negaidīti smagi zaudēja *Himikam* (1:6). Sevišķi spilgti izpaudās voskresenskietu pārkums aizsardzībā. Pēdējo spēli pirms Ziemassvētku pārtraukuma dinamieši aizvadīja Čelabinskā. Vēl piecas minūtes pirms beigām divu vārtu pārsvars bija mājiniekiem, tomēr mūsējie ar milzu neatlaidību panāca izlīdzinājumu (3:3). Turpretim kausa izcīņas spēlei pret Karagandas *Stroitel* rīdzinieki nebija nopietni mobilizējušies un tikai pagarinājumā parādīja, ko spēj (10:6). Pēc tam mūsējie savā laukumā draudzības spēlē piekāpās PSRS izlasei (2:5) un izcīnīja astoņas uzvaras Somijā.

Meistarsacīkstes dinamiešiem atsākās janvāra vidū ar spēli savā laukumā pret ASK. Šoreiz rīdzinieku uzvara bija visai pārliecinoša (8:4). Turpretim Čelabinskā un Gorkijā mūsējie piedzīvoja zaudējumus, un stāvoklis turnīra tabulā atkal kļuva kritisks. Šādā situācijā mūsējie uzņēma ACSK. Maskavieši centās spēli ievadīt mierīgā gultnē, lai varētu realizēt savu tehnisko un taktisko pārkumu. Pirmajā spēlē viņiem tas izdevās (2:4). Puse no otrās spēles aizritēja bez vārtu guvuma. Lūzums iestājās pēc tam, kad piecu minūšu sodu izpelnījās viesu aizsargs Gusevs. Izmantojot skaitlisko pārsvaru, Deņisovs un Serņajevs guva divus vārtus. Pēdējā trešdaļā Sorokins un Hendelis paaugstināja rezultātu līdz 4:0! Sevišķi skaisti bija pēdējie vārti – Hendelis izgāja vienatnē pret Tretjaku, “tīri” apspēlēja viņu un ieraidīja ripu tīklā. Maskavā mūsējie dramatiskā cīņā divreiz pieveica *Spartaku* (7:5, 2:1). Taču no Gorkijas rīdzinieki atkal atgriezās tukšā.

Februāra vidū Maskavas komandas turnīru jau bija pabeigušas un sadalījušas vietas no pirmās līdz ceturtajai, bet pārējie turpināja noskaidrot savstarpējās attiecības. Svarīgākais jautājums – kurš paliks pēdējais un augstāko līgu atstās, kurš būs priekšpēdējais un aizvadīs

pārejas spēles ar pirmās līgas otro komandu? Arī Latvijas hokeja cienītāji ar nepacietību gaidīja, kāds būs mūsu komandas liktenis. Nākamo spēli rīdzinieki aizvadīja pret gorkijiešiem – šoreiz savā laukumā. Sākumā mūsējie piecas minūtes no vietas neatlaidīgi “spieda”, taču vārtus jau pirmajā pretuzbrukumā guva pretinieki. Tomēr rīdzinieki nepieķāpās un izcīnīja svarīgu uzvaru (5:3). Trīs vārtus guva Balderis. *Himiku* rīdzinieki burtiski sagrāva (7:1). Pēc tam mūsējie spēlēja Ļeņingradā. Mājinieku situācija bija izmisuma pilna – no pēdējās vietas viņus varēja glābt tikai brīnums. Dinamieši neatstāja Ļeņingradiešiem ne mazākās cerības (6:3). Ļeņingradiešus izpestīja PSRS Hokeja federācijas lēmums – sākot ar nākamo sezonu, palielināt komandu skaitu augstākajā līgā līdz desmit. Turpmākajos gados Ļeņingradieši vēl vairākkārt glābās līdzīgā veidā.

Tomēr pagaidām oficiāli vēl nekas nebija zināms, un turnīra beigās spriedze pieauga līdz baltkvēlei. Voskresenskā rīdzinieki piedzīvoja pamatīgu neveiksmi (1:5). 15. martā Rīgā notika pēdējā spēle – pret *Traktoru*. Mūsējiem nācās iztikt bez Tihonova, Afoņina, Baldera un Odincova, kuri bija iekļauti PSRS otrajā izlasē, jauniešu izlases dalībnieka Hatuļeva un saslimušā H.Vasiļjeva, tomēr arī šādā situācijā dinamieši nospēlēja lieliski. Lūzums iestājās otrās trešdaļas vidū, kad rīdzinieki neilgā laika sprīdī guva četrus vārtus pēc kārtas. *Dinamo* uzvarēja pārlicinoši (7:2) un turnīra noslēgumā izcīnīja augsto sesto vietu. Dinamieši pārsteidza augstāko līgu ne tikai ar savu meistarību, bet arī ar gaumīgajiem tērpiem. Spēlētāju kreklus rotāja Rīgas torņu silueti, uz pleciem bija uzrakstīti spēlētāju uzvārdi – tas Padomju Savienībā bija kaut kas pilnīgi jauns.

Marta beigās mūsējie izcīnīja pirmo vietu starptautiskā turnīrā Čehoslovākijā, bet sezonas noslēgumā aizvadīja kausa izcīņas spēli pret Maskavas *Dinamo*. Rīdzinieki jau bija atslābinājušies pēc lieliskā finiša meistaracīkstēs un zaudēja bez ierunām (1:5).

Juniori – finālā

Sākot ar šo sezonu, RVR specializēto hokeja skolu pārņēma *Latvijas Bērzs*. Arī PSRS meistaracīkšu B klasē Rīgu tagad pārstāvēja *Latvijas Bērzs* (treneris Grabovskis). Organizatoriskās pārmaiņas neveicināja komandas plānveidīgu sagatavošanos sezonai. Tomēr mūsējo uzdevums palika nemainīgs – iekļūt A klases otrajā grupā. Turnīra pirmajā pusē *Latvijas Bērzs* gandrīz visas spēles aizvadīja savā laukumā un izvirzījās

līderos. Diemžēl, viesos mūsējie spēlēja daudz neveiksmīgāk un finišā ierindojās tikai trešajā vietā. Mērķis atkal palika nesasniegts.

Vissavienības junioru meistarsacīkšu zonas sacensībās Tallinā Rīgas *Dinamo* (Opits) izcīnīja pirmo vietu. Par rezultatīvāko spēlētāju kļuva Andris Siliņš, kurš astoņās spēlēs guva 17 vārtus. Finālā mūsējie ierindojās sestajā vietā. Jauniešu komanda (Kupčs) zonas turnīrā Kirovočepeckā palika ceturtnā. Marta vidū Rīgā notika interesanta draudzības spēle – *Dinamo* jauniešu komanda, papildināta ar dažiem *Kriļja Sovietov* spēlētājiem, sacentās ar Kanādas jauniešu čempionvienību – *Verdun Maple Leafs*. Uzvarēja kanādieši (4:7). “Zelta ripas” vissavienības finālturnīrā jau otro gadu pēc kārtas piedalījās Rodes vadītie Pļaviņu zēni. Divpadsmit komandu konkurencē pļaviņieši palika devītajā vietā.

Republikas meistarsacīkstes – bez intrigas

Republikas meistarsacīkstēs piedalījās desmit komandas. Kādreiz slavenā RER vienība palika bez trenera un no līdzdalības turnīrā atteicās. Ļoti pārliecinoši spēlēja *Latvijas Bērzs* (Krastiņš), jau četras kārtas pirms turnīra beigām nodrošinot pirmo vietu. *Latvijas Bērzs* uzvarēja arī republikas kausa izcīņā (finālā pret *Dinamo* 6:2).

Statistika

PSRS čempionāts

Augstākā līga

	sp	u	n	z	vārti	p				
1. Kriļļa Sovetov (M)	32	24	3	5	162:87	51	2:0	3:5	5:6	1:2
2. ACSK	32	18	4	10	153:121	40	4:5	8:5	2:4	4:0
3. Dinamo (Maskava)	32	16	4	12	141:114	36	2:4	5:0	3:2	1:8
4. Spartaks (Maskava)	32	15	3	14	146:145	33	5:3	2:6	7:5	2:1
5. Torpedo (Gorkija)	32	11	6	15	111:127	28	3:6	2:3	4:9	5:3
6. Dinamo (Rīga)	32	13	2	17	120:130	28				
7. Himik (Voskresenska)	32	11	5	16	107:125	27	3:5	1:6	7:1	1:5
8. Traktors (Čeljabinska)	32	11	4	17	115:151	26	2:3	3:3	2:5	7:2
9. ASK (Leņģingrada)	32	7	5	20	100:155	19	6:2	4:4	8:4	6:3

Rīdzinieku rezultatīvākie spēlētāji

	vārti	gāspēles	punkti
Boriss V. Ponomarejovs	9	14	23
Vladimirs Serņajevs	15	6	21
Aleksandrs Sokolovskis	12	5	17
Helmuts Balderis	9	8	17
Mihails Deņisovs	11	4	15
Pjotrs Vorobjovs	5	8	13
Nikolajs Vakarovs	9	2	11
Andris Hendelis	7	4	11
Vjačeslavs Nazarovs	5	6	11
Vladimirs Sorokins	6	4	10

Rīgas *Dinamo*

vārtsargi: Viktors Afonins, Mihails Vasiļonoks
aizsargi: Mihails Beskašnovs, Valerijs Guščins, Igors Kobzevs,
Tīts Lambins, Juris Liberts, Vjačeslavs Nazarovs,
Valerijs Odincovs
uzbrucēji: Helmutš Balderis, Mihails Deņisovs, Viktors Hatuļevs, Andriš
Hendeliš, Aleksandrs Kļinšovs, Vladimirs Markovs,
Boriss V. Ponomarjovs, Vladimirs Serņajevs, Aleksandrs
Sokolovskis, Vladimirs Sorokins, Nikolajs Vakurovs,
Edmunds Vasiļjevs, Haralds Vasiļjevs, Viktors Verižņikovs,
Pjotrs Vorobjovs
galvenais treneris: Viktors Tihonovs
treneris: Edgars Rozenbergs

PSRS čempionāts

B klases 1. zona

3. vietā – *Latvijas Bērzs*

vārtsargi: Valerijs Deņisovs, Anatolijs Micītis
aizsargi: Māris Baldoniekš, Valerijs Knirks, Sergejs Nikolajevs,
Mihails Paskars, Aleksandrs Solovjovs, Juris Tarnovskis
uzbrucēji: Armands Hartmanis, Sergejs Koroļovs, Anatolijs Kršeminskis,
Gunārs Krupenko, Vjačeslavs Malovs (spēlējošais treneris –
līdz februārim), Vladimirs Mandriks, Aivars Meistars, Ludis
Orleāns, Andriš Siliņš, Juris Šaicāns, Aleksandrs Vlasjuks,
Anatolijs Vlasjuks
galvenais treneris: Ēvalds Grabovskis
treneris: Verners Spāde (no februāra)

Republikas čempionāts

	sp	u	n	z	vārti	p
1. Latvijas Bērzs	28	25	0	3	250:86	50
2. HAR	28	18	2	8	174:107	38
3. LMR	28	18	1	9	160:148	37
4. Dinamo juniori	28	17	2	9	176:113	36
5. RVR	28	11	4	13	161:158	26
6. Starta (Brēcēni)	28	9	3	16	175:215	21

Latvijas Bērzs

vārtsargs: Aleksejs Kuzins

aizsargi: Nikolajs Aleksejenko, Eduards Baude,

Juris Vladimira d. Bogdans, Gunārs Brikmanis, Rihards Jēgers,

Vladimirs Ņikanorovs, Mihails Paskars, Juris Zundurs

uzbrucēji: Jurijs Abramovs, Georgs Andersons, Aleksandrs Cīcurskis,

Valerijs Deņisovs, Aleksandrs Gorskis, Ēvalds Jurāns,

Jānis Kārklis, Vilnis Koks, Aigars Kriķis, Vjačeslavs Malovs,

Mārtinsons, Valerijs Nagibins, Aleksandrs

Ņikiforovs,

Aivars Pētersons, Kārlis Podvigs, Andis Rīts, Andris Siliņš,

Edgars Šteinbergs

treneris: Gunārs Krastiņš

Labākie spēlētāji

vārtsargs: Viktors Medvedins (HAR)

aizsargs: Juris Dzenis (*Dinamo*)

uzbrucējs: Edgars Šteinbergs (*Latvijas*

Bērzs)

rezultatīvākais: Edgars Šteinbergs (*Latvijas Bērzs*)

1974./75. sezona

PSRS astoņu spēļu sērijā pieveica Kanādas (*World Hockey Association*) izlasi. “Izvestijas” turnīrs, kurā piedalījās četras vadošās Eiropas komandas, šoreiz notika sešos riņķos ar izbraukumiem. Pārliecinošu pirmo vietu izcīnīja čehoslovaki. Savukārt pasaules un Eiropas meistarsacīkstēs Rietumvācijā uzvarēja PSRS.

Sava laukuma sindroms

Izmaiņas Rīgas *Dinamo* sastāvā nebija lielas. Hendelis pārgāja uz *Latvijas Bērzu*. Vislielāko satraukumu izraisīja vārtsarga Afoņina nosacītā diskvalifikācija. Afoņins uzrakstīja atklātu vēstuli komandas vadībai, lūdzot “grēku atlaidi”. Afoņinu pieņēma atpakaļ, taču, aizvadījis tikai dažas spēles, viņš atstāja *Dinamo*. Komanda nokļuva ļoti grūtā situācijā – tikai ar vienu vārtsargu, turklāt Vasiļonokam bija iestājies sportiskās formas kritums. No sagatavošanās posma pieminamas treniņspēles Rīgā pret PSRS izlasi. Mūsējo trūkumi atklājās kā uz delnas – sevišķi daudz kļūdu bija aizsardzībā (2:7, 5:11). “Sovetskij Sport” balvas izcīņa, sākot ar šo sezonu, notika bez fināliem – tikai apakšgrupās. Rīgas *Dinamo* savā zonā spēkojās par pirmo vietu ar Maskavas *Spartaku*. Lai gan rīdzinieki bija izcīnījuši trīs vārtu pārsvaru, spēle beidzās neizšķirti (4:4), un pirmā vieta tika spartakiešiem.

PSRS meistarsacīkšu pirmo riņķi mūsējie aizvadīja neveiksmīgi. No piecām izbraukuma spēlēm rīdzinieki pārveda piecus punktus. Pirmo cīņu dinamieši aizvadīja Maskavā pret saviem kluba biedriem. Pēdējās trešdaļas vidū mājinieki bija ieguvuši četru vārtu pārsvaru, tomēr rīdzinieki ar varenu ofensīvu panāca izlīdzinājumu (7:7). Pēc tam mūsējie uzvarēja Saratovā (5:2) un – ļoti pārliecinoši – Čelabinskā (7:1). Bet Rīgā dinamieši piedzīvoja zaudējumus visās spēlēs. Mūsējiem ļoti pietrūka līdzjutēju atbalsta – skatītāji notiekošo vēroja nevis kā aktīvi līdzjutēji, bet kā bargi eksaminatori, un komanda nekādi nespēja atraisīties.

Tikai otrā riņķa sākumā mūsējie izcīnīja pirmo punktu Rīgā – pret Gorkijas *Torpedo*. Arī šī spēle sākās ļoti neveiksmīgi – pirmajās sešās minūtēs gorkijieši izdarīja četrus metienus uz mūsējo vārtiem, un ripa četras reizes ielidoja tīklā. Dinamieši tomēr prata saņemties un panāca neizšķirtu (6:6). Pēc tam rīdzinieki grūtā cīņā “izkapāja” uzvaru pret

Saratovas *Kristālu*. Mūsējo teritoriālais pārsvars bija nospiedošs, taču to realizēt izdevās tikai pēc tam, kad par tīšu pretinieka (Beskašnova) savainošanu uz visu spēli noraidīja saratovieti Čekalkinu, un pusi pēdējās trešdaļas viesi aizvadīja mazākumā (4:2). Maskavā pret ACSK rīdzinieki spēlēja jau drošāk, formu sāka atgūt arī Vasiļonoks. Vēl pēdējās trešdaļas sākumā rezultāts bija neizšķirts, diemžēl, mūsējie labprātīgi atdeva iniciatīvu pretiniekiem, mēģinādami nosargāt iegūto, un saņēma bargu sodu (4:6). Voskresenskā rīdzinieki grūtā cīņā ieguva punktu (4:4). Otrā riņķa vidū dinamieši beidzot nodemonstrēja to dedzību un aizrautību, ar ko bija ieguvuši popularitāti iepriekšējā sezonā. Gan spartakiešus, gan čeljabinskiešus mūsējie savā laukumā apspēlēja pārliecinoši (divreiz 7:2). Kā par spīti tieši tobrīd sākās mēnesi ilga Ziemassvētku pārtraukums. Rīdzinieki aizbrauca uz Zviedriju, kur aizvadīja septiņas draudzības spēles un visās uzvarēja.

Atsākot PSRS meistarsacīkstes, dinamieši atkal ar grūtībām meklēja savu “rokrakstu”. Pirmās divas spēles pēc pārtraukuma mūsējie zaudēja, toties Ļeņingradā neatstāja mājiniem nekādas cerības (6:1). Lielisku sniegumu rīdzinieki nodemonstrēja savā laukumā pret ACSK. Maskavieši “spieda” – rīdzinieki sīkstī aizstāvējās. Vasiļonoks todien nebija pārspējams. Pirmie vārti krita otrās trešdaļas vidū pēc Odincova tālmetiena. Pēdējās trešdaļas sākumā Deņisovs realizēja skaitlisko pārsvaru, spēles beigās Vorobjovs pielika punktu (3:0). Psiholoģiski ļoti svarīga bija uzvara savā laukumā pret *Kriļja Sovetov* (5:2). Augstākajā līgā vairs nebija nevienas komandas, kuru mūsējie kaut reizi nebūtu pieveikuši.

Visveiksmīgāk rīdzinieki nospēlēja aprīļa beigās un maija sākumā, aizvadot piecas spēles pēc kārtas bez zaudējuma. Maskavā pret ACSK mūsējie interesantā un saturīgā cīņā panāca neizšķirtu (6:6). Trīs vārtus guva Deņisovs. Ļeņingradā rīdzinieki uzvarēja ASK (3:2), Rīgā – Maskavas kluba biedrus (5:4). Pēc tam sekoja kārtējais neizšķirts ar gorkijiešiem (5:5). Četrus vārtus guva Balderis. Maskavā mūsējie vēlreiz pieveica *Kriļja Sovetov* (5:4). Panākumu sērija aprāvās Čeljabinskā.

Pēdējā riņķa sākumā mūsējie izvirzījās piektajā vietā un saglabāja labas izredzes uz ceturto. Izšķiroša nozīme bija spēlei Rīgā pret *Himik*. Mūsējiem bija nepieciešama tikai uzvara, voskresenskiešiem pietika ar neizšķirtu. Spēle ritēja ļoti nervozi un sasprindzināti. Pirmās trešdaļas

beigās vadībā izvirzījās viesi. Otrās trešdaļas vidū vadību pārņēma mūsējie – vārtus guva Serņajevs un H.Vasiļjevs. Taču pretinieki tūdaļ atjaunoja līdzsvaru, un tie izrādījās pēdējie vārti spēlē (2:2). Turnīra tabulā voskresenskieši saglabāja viena punkta pārsvaru pār rīdziniekiem. Piedzīvojumiem bagātā spēlē, kurā labs sniegums mijās ar rupju kļūdu sērijām, mūsējie pieveica saratoviešus (7:5). Turnīra pēdējo spēli rīdzinieki aizvadīja Maskavā pret *Spartaku*. Mājinieki uzvaras gadījumā iegūtu sudraba medaļas, taču Balderis pēdējā mirklī apraka viņu cerības (6:6). Balderis kļuva par trešo rezultatīvāko spēlētāju čempionātā. Savukārt, Nazarovs bija trešais rezultatīvākais starp aizsargiem.

Marta vidū Rīgas Sporta pilī notika PSRS, Čehoslovākijas, Zviedrijas un Somijas otro izlašu turnīrs. Uzvarēja PSRS vienība, kurā spēlēja arī rīdzinieki Balderis, Hatuļevs, Nazarovs, E.Vasiļjevs un Vasiļonoks. Pirms pēdējās spēles par nepakļaušanos izlases kazarmu disciplīnai Balderi atskaitīja no komandas.

Hatuļevs PSRS junioru izlases sastāvā piedalījās eksperimentālajās pasaules junioru meistarsacīkstēs Vinipegā. Hatuļevs ne vien izpelnījās turnīra vērtīgākā spēlētāja godu, bet kļuva arī par pirmo PSRS hokejistu, kurš iekļauts NHL draftā – viņu nolūkoja *Philadelphia Flyers* jauno talantu meklētāji. Tomēr tolaik PSRS hokejistiem nebija nekādu cerību oficiālā ceļā pāriet uz NHL, ja nu vienīgi aizbēgt.

Latvijas Bērzs – A klases otrajā grupā

Sākot ar šo sezonu, *Latvijas Bērzs* startēja PSRS meistarsacīkšu A klases otrajā grupā, kur nesekmīgi bija pūlējušies iekļūt vairākus gadus. Sen lolotā mērķa piepildījumu rīdzinieki saņēma kā dāvanu pēdējā brīdī pirms turnīra sākuma, kad no dalības atteicās Zaporožjes hokejisti. *Latvijas Bērza* sastāvs tika nokomplektēts lielā steigā. Par treneri iecēla J.Antonovu, viņam palīdzēja Krastiņš un Spāde. Vairums spēlētāju bija veterāni, turklāt vasarā viņi nebija pienācīgi trenējušies. Pirmo spēli *Latvijas Bērzs* aizvadīja Rīgā pret Gorkijas *Poļot*. Mūsējie bija kā sapīti (2:4). Otrajā dienā rīdzinieki spēlēja jau drošāk un guva pirmo uzvaru (6:5). Arī pret Kirovočepeckas *Olimpiju* mūsējie pirmajā dienā zaudēja, otrajā uzvarēja. Bet izbraukumā *Latvijas Bērzs* piedzīvoja sešus zaudējumus pēc kārtas. Izšķirošos vārtus mūsējie bieži vien ielaida pēdējās minūtēs. Te spilgti izpauzās pieredzes trūkums. Pēc divdesmit

spēlēm *Latvijas Bērzs* ieņēma stabilu pēdējo vietu, atpaliekot no priekšpēdējās par sešiem punktiem. Taču tad rīdzinieki iespēlējās. Psiholoģiski ļoti svarīga bija uzvara savā laukumā pret Uhtas *Neftjanik* (5:4) – šoreiz lūzumu pēdējās minūtēs panāca mūsējie. Nozīmīgas bija spēles Rīgā ar Elektrostaļas *Kristālu*. Elektrostaļieši vēl saglabāja cerības atgriezties 1. līgā, taču *Latvijas Bērzs* nodemonstrēja lielisku sniegumu un izcīnīja pirmo dubultuzvaru sezonā (8:6, 4:2). Savu galveno uzdevumu – noturēties otrajā līgā mūsējie izpildīja.

PSRS junioru meistarsacīkstes pirmo reizi notika visas sezonas garumā ar izbraukumiem. Rīgas *Dinamo* (treneris Opits) spēlēja tā dēvētajā Maskavas zonā. Mūsējie turnīru uzsāka veiksmīgi un kādu laiku pat bija līderu godā. Taču beigās rīdzinieku panākumi vairs nebija tik spīdoši. Mūsējie ierindojās sestajā vietā un finālturnīrā neiekļuva.

Republikas un Rīgas meistarsacīkstes – kopā

Sakarā ar to, ka Rīgas komandas (*Dinamo*, *Latvijas Bērzs*, juniori) aizvadīja aizvien vairāk spēļu dažāda ranga vissavienības sacensībās, vietējie turnīri nokļuva pilnīgā “pabērnu” lomā. Sporta pilī no agra rīta līdz vēlam vakaram saimniekoja “meistari”. Veco, labo mākslīgā ledus laukumu “Daugavas” stadionā, kurš gandrīz piecpadsmit gadus bija godam kalpojis hokeja interesēm, nojauca, bet atklātos laukumus nepastāvīgo ziemu dēļ uzturēt bija ļoti problemātiski. Šajā situācijā Rīgas meistarsacīkstes (tajās uzvarēja *Dinamo I*) apvienoja ar republikas meistarsacīkšu priekšsacīkstēm. Finālturnīrā piecām spēcīgākajām Rīgas komandām pievienojās Brocēnu *Starts*. Brocēniešu stāvoklis bija īpaši bēdīgs, jo viņiem tikpat kā nemaz nebija iespēju patrenēties uz ledus, arī visas spēles notika Rīgā. Turnīru bija paredzēts izspēlēt četros riņķos, taču vēlāk pēdējo riņķi atcēla. Pirmo vietu izcīnīja *Latvijas Bērzs* (treneris Podvigs). Republikas kausa izcīņā uzvarēja Hendeļa vadītais *Juvelieris* (finālā pret AEAR 4:2). Rīgas meistarsacīkstēs jauniešiem un pusaudžiem uzvarēja *Dinamo*, zēniem – *Latvijas Bērzs*. “Zelta ripas” jaunākajā grupā pirmo vietu izcīnīja Maskavas rajons, vidējā grupā – Pļaviņas, vecākajā grupā – Proletāriešu rajons.

Statistika

PSRS čempionāts

Augstākā līga

	sp	u	n	z	vārti	p				
1. ACSK	36	25	3	8	196:122	53	1:5	4:6	3:0	6:6
2. Kriļja S ovatov (M)	36	21	3	12	185:134	45	3:8	5:11	5:2	5:4
3. Spartaks (Maskava)	36	19	6	11	157:144	44	2:3	7:2	5:6	6:6
4. Himik (Voskresenskā)	36	16	9	11	119:120	41	3:5	4:4	1:1	2:2
5. Dinamo (Rīga)	36	15	9	12	152:143	39				
6. Dinamo (Maskava)	36	15	4	17	133:143	34	7:7	3:5	2:7	5:4
7. Traktors (Čeljabinska)	36	15	2	19	139:167	32	7:1	7:2	6:1	4:5
8. Torpedo (Gorkija)	36	12	4	20	142:169	28	1:6	6:6	2:2	5:5
9. ASK (Leningrada)	36	10	4	22	116:152	24	0:5	6:1	5:3	3:2
10. Kristāls (Saratova)	36	6	8	22	112:157	20	5:2	4:2	5:1	7:5

Rīdzinieku rezultatīvākie spēlētāji

	vārti	piespāles	punkti
Helmuts Balderis	34	14	48
Mihails Deņisovs	13	12	25
Vladimirs Serņajevs	19	5	24
Pjotrs Vorobjovs	9	14	23
Vjačeslavs Nazarovs	4	13	17
Aleksandrs Sokolovskis	7	7	14
Vladimirs Markovs	8	4	12
Viktors Verižņikovs	6	6	12
Boriss V. Ponomarjovs	8	3	11
Anatolijs Barsukovs	8	2	10

Rīgas *Dinamo*

vārtsargi: Viktors Afoņins, Mihails Vasiļonoks

aizsargi: Mihails Beskašnovs, Valerijs Guščins, Igors Kobzevs,
Juris Liberts, Vjačeslavs Nazarovs, Sergejs Nikolajevs,
Valerijs Odincovs, Vladimirs Sorokins

uzbrucēji: Helmuts Balderis, Anatolijs Barsukovs, Mihails Deņisovs,
Viktors Hatuļevs, Aleksandrs Kļiņšovs, Vladimirs Markovs,
Boriss V. Ponomarjovs, Vladimirs Serņajevs,
Aleksandrs Sokolovskis, Nikolajs Vakurovs, Edmunds
Vasiļjevs, Haralds Vasiļjevs, Viktors Verižņikovs, Pjotrs
Vorobjovs,
Aleksejs Žerebcovs

galvenais treneris: Viktors Tihonovs

treneri: Ēvalds Grabovskis, Edgars Rozenbergs

PSRS čempionāts

A klases otrās līgas rietumu zona

12.vietā – *Latvijas Bērzs*

vārtsargi: Valerijs Deņisovs, Anatolijs Mičētis

aizsargi: Māris Baldoniekis, Juris Dzenis, Valerijs Knirks,
Sergejs Nikolajevs, Sergejs Nikolajevs II, Mihails Paskars,
Aleksandrs Solovjovs, Eduards Strauts, Jurijs Šmakalovs,
Juris Tarnovskis, Nikolajs Vakurovs

uzbrucēji: Vasilijš Gurevičš, Armands Hartmanis, Andris Hendelis,
Sergejs Koroļovs, Dmitrijs Kozlovš, Gunārs Krupenko,
Vjačeslavs Malovš, Vladimirs Mandriks, Aivars Meistars,
Ludis Orleāns, Andris Siliņš, Anatolijs Vlašjuks

galvenais treneris: Jurijs Antonovš

treneris: Gunārs Krastiņš*

Republikas čempionāts

	sp	u	n	z	vārti	p
1. Latvijas Bērzs	15	11	1	3	124:63	23
2. Dinamo	15	10	1	4	121:66	21
3. HAR	15	10	0	5	99:77	20
4. RVR	15	7	0	8	83:79	14
5. AEAR	15	5	0	10	76:108	10
6. Startš (Brocēnā)	15	1	0	14	52:162	2

Latvijas Bērzs

vārtsargs: Aleksejs Kuzins

aizsargi: Juris Vladimira d. Bogdans, Gunārs Brikmanis, Juris Godiņš,
Rihards Jēgers

uzbrucēji: Georgs Andersons, Viktors Apončiks, Eduards Baude,
Aleksandrs Cicurskis, Aleksandrs Gorskis, Ēvalds Jurāns,
Ludis Orleāns, Kārlis Podvigs (spēlējašais treneris),
Vladimirs Sorokins, Eduards Strauts, Juris Šaicāns,
Edgars Šteinbergs, Vladimirs Ņikanorovš, Andis Rīts,
Mihails Salijenko

Labākie spēlētāji

vārtsargs:	Aleksejs Kuzins (<i>Latvijas</i>)
	<i>Bērs)</i>
aizsargs:	Gunārs Brikmanis (<i>Latvijas</i>)
	<i>Bērs)</i>
uzbrucējs:	Anatolijs Kuzņecovs (HAR)
rezultatīvākais:	Valerijs Nagibins (RVR)

1975./76. sezona

Sākot ar šo sezonu, pasaules un Eiropas meistarsacīkstēs piedalījās arī profesionāli, olimpiskajās spēlēs gan joprojām spēlēja tikai "amatieri". Insbrukas olimpiādē zelta medaļu liktenis izšķīrās PSRS un Čehoslovākijas spēlē. Dramatiskā cīņā uzvarēja PSRS (4:3). Pasaules un Eiropas meistarsacīkstes Katovicē notika pēc jaunas sistēmas. Vispirms astoņas komandas sacentās katra ar katru, pēc tam četras stiprākās un četras vājākās izspēlēja divus atsevišķus finālturnīrus. Pārlicinoši uzvarēja Čehoslovākija. PSRS izlases sastāvā debitēja Balderis.

Baldera pasaules sudrabs un Eiropas bronza

Dinamo meistarkomandā vairs nespēlēja B.V.Ponomarjovs, Verižņikovs. Klāt nāca Šostaks (no *Dinamo* junioriem), Abalmasovs (no Ustjkamenogorskas), Bistrovs (no Maskavas *Lokomotīves*), Durdins (no Omskas). Pēc tradicionālajām pārbaudes spēlēm sākās PSRS meistarsacīkstes. Tāpat kā pērn, dinamieši atkal sāka neveiksmīgi – ar četriem zaudējumiem un pēdējo vietu turnīra tabulā. Vispirms mūsējie savā laukumā piekāpās gorkijiešiem. Izšķirošos vārtus viesi guva 54. minūtē, realizējot skaitlisko vairākumu (2:3). Sevišķi sāpīga bija neveiksme Maskavā pret *Kriļja Sovetov*. Otrās trešdaļas sākumā rīdzinieki bija ieguvuši trīs vārtu pārsvaru, tomēr beigās zaudēja (6:8). Pirmo uzvaru mūsējie izcīnīja Novosibirskā pret turnīra debitantiem – *Sibirj* hokejistiem (6:2).

Pirmā riņķa beigās rīdzinieki beidzot “atcerējās” savu iepriekšējās sezonas galveno trumpi – ciešu segšanu. Ne *Spartaks* (5:1), ne Maskavas *Dinamo* (7:3) Rīgā neatrada pretlīdzekļus mūsējo spēka spēlei. Pret Maskavas kluba biedriem trīs vārtus guva Balderis. Diemžēl, spēles beigās ne ar ko neattaisnojamu pārkāpumu izdarīja Hatuļevs un tika noraidīts uz visu spēli. Maskavā mūsējie piekāpās ACSK vienībai (1:4), bet pēc tam izcīnīja četras uzvaras pēc kārtas. Savā laukumā pret *Kriļja Sovetov* dinamieši droši nospēlēja aizsardzībā, lieliski vārtus sargāja Vasiļonoks (5:1). Liels bija Vasiļonoka nopelns arī uzvarā pret Čeļabinskas *Traktoru* (6:4). Ļoti aizraujoši ritēja spēle Maskavā pret *Spartaku*. Mājinieki sāka ar enerģisku spēka spiedienu, rīdzinieki atbildēja ar pretuzbrukumiem. Bīstami momenti veidojās pie abiem vārtiem, taču labāk veicās dinamiešiem – Hatuļevs ar diviem precīziem metieniem izvirzīja vadībā mūsējos. Tomēr līdz pārtraukumam mājinieki panāca izlīdzinājumu. Kuriozi bija Šadrina gūtie vārti – ar galvu. Otrās trešdaļas sākumā spartakieši izvirzījās vadībā un uz laiku pilnīgi pārņēma iniciatīvu, taču viskritiskākajā brīdī Balderis virtuozī apspēlēja pretinieku aizsargu un atjaunoja līdzsvaru. Mājiniekiem tas izrādījās pārāk smags trieciens. Pēdējā trešdaļā noteikumus laukumā diktēja dinamieši (6:4). Nervozā spēlē mūsējie pieveica arī Ņeņingradiešus (2:1).

Pēc tam PSRS izlase aizvadīja divas draudzības spēles Prāgā ar Čehoslovākijas valstsvienību. Mums šīs spēles nozīmīgas ar to, ka PSRS izlases sastāvā debitēja Balderis. Latvijas hokeja cienītāji Baldera iekļaušanu izlasē uztvēra ar dalītām jūtām – no vienas puses priecājās par Helmuta panākumiem, tomēr uzvaru kā allaž vēlēja PSRS izlases pretiniekiem.

Pēc pārtraukuma mūsējie savā laukumā sacentās ar *Spartaku*. Prasmīgi spēlēja abu komandu aizsargi, un vārtu momentu nebija daudz. 17 sekundes pirms pirmās trešdaļas beigām maskavieši izvirzījās vadībā, spēles pēdējā minūtē Abalmasovs panāca izlīdzinājumu (1:1). Pēdējā spēlē pirms Ziemassvētkiem rīdzinieki pieveica ACSK. Jau 11. sekundē pēc Baldera sologājiena mūsējie izvirzījās vadībā. Trīs sekundes pirms trešdaļas beigām Vikulovs panāca izlīdzinājumu. Līdz otrās trešdaļas beigām risinājās līdzīga spēle, pēdējā trešdaļā armijnieki pagura. Uzvaras vārtus 53. minūtē guva Žerebcovs (2:1). Pusotru mēnesi ilgajā

pārtraukumā mūsējie aizvadīja draudzības spēļu sēriju Somijā un Zviedrijā, uzvarēja “Polārā kausa” izcīņā.

Janvāra vidū, atsākot PSRS meistarsacīkstes, rīdzinieki savā laukumā pieveica *Sibirj* (7:2). *Dinamo* sastāvā debitēja Jemeljaņenko (no Saratovas) un jau otrajā minūtē guva vārtus. Pēc tam mūsējie sevā cīņā pārspēja Gorkijas *Torpedo*, kuras vārtus sargāja bijušais rīdzinieks Afoņins (3:2). Ļoti aizraujoša un rezultatīva izvērtās cīņa Gorkijā. Kad līdz beigu signālam atlika nedaudz vairāk par minūti, mājinieki izvirzījās vadībā, taču jau pēc dažām sekundēm Balderis panāca izlīdzinājumu (7:7).

Turnīra pēdējās piecas kārtas rīdzinieki aizvadīja bez zaudējumiem. Savā laukumā mūsējie nospēlēja neizšķirti ar *Himik* (2:2), Čelabinskā pieveica *Traktoru*. Ar lielisku sniegumu atkal izcēlās Vasiļonoks. Sasprindzinājums sevišķi pieauga pēdējās trešdaļas vidū, kad piecu minūšu noraidījumu izpelnījās Beskašnovs. Mūsējie tomēr izturēja līdz galam (1:0). Pēc tam rīdzinieki uzvarēja Novosibirskā (5:2), nospēlēja neizšķirti Maskavā pret *Dinamo* (1:1) un Ļeņingradā atkal guva uzvaru (4:2), turnīra beigās ierindojoties sestajā vietā.

Aprīlī Balderis piedalījās pasaules meistarsacīkstēs Katovicē. PSRS komandai ierasto zelta medaļu vietā šoreiz nācās samierināties ar pasaules sudrabu un Eiropas bronzu, tomēr Latvijas hokejam tas bija vēsturisks panākums. Kamēr Balderis cīnījās Katovicē, Rīgas *Dinamo* piedalījās PSRS kausa izcīņā. Vispirms notika apakšgrupu turnīri. Mūsējie spēlēja brīvi un atraisīti, atbrīvojušies no nospiedošas atbildības nastas, kas meistarsacīkšu laikā rīdziniekus saistīja it kā neredzamām važām. Pirmās vietas liktenis izšķīrās Iževskā, kur dinamieši pieveica vietējo *Ižstaļ* (9:7). Ceturtdaļfinālā mūsējie savā laukumā piekāpās *Kriļja Sovetov* vienībai (4:6).

Kā pa viņiem

Latvijas Bērzs A klases otrajā grupā spēlēja ļoti nevienmērīgi. Mūsējie sāka ar piecām uzvarām, kam sekoja pieci zaudējumi. Savas potenciālās iespējas *Latvijas Bērzs* apliecināja, pieveicot turnīra favorītus Kazaņas USK (4:3) un Minskas *Torpedo* (10:4, 3:2). Turnīra beigās mūsējo sniegums krasi pasliktinājās. Pēc vairākām zaudējumu sērijām *Latvijas*

Bērzs nokļuva bīstamajā zonā, tomēr izķepurojās un vietu otrajā grupā nosargāja.

Junioru un jauniešu meistarsacīkstes risinājās pēc vienota kalendāra. Abām komandām pretiniekos bija vieni un tie paši klubi. Parasti abas spēles notika vienā dienā; vispirms sacentās jaunieši – pēc tam juniori. *Dinamo* junioru vienība (treneris Opīts), par kuru šefību uzņēmas Ķekavas putnu fabrika, zonas turnīrā ierindojās septītajā vietā. Daudz neveiksmīgāk spēlēja jaunieši, kuri pirmo reizi piedalījās šādā turnīrā – visas sezonas garumā ar izbraukumiem. Sākumā komandu trenēja Kupčs, vēlāk viņu nomainīja Banovs, taču mūsējie piedzīvoja zaudējumu pēc zaudējuma un palika pēdējā vietā.

Republikas meistarsacīkstēs – tikai rīdzinieki

Republikas meistarsacīkstes zaudēja pēdējo provinces komandu – Brocēnu *Startu*. Jau iepriekšējos gados silto ziemu dēļ kurzemieki bija spiesti visas spēles aizvadīt Rīgā, taču tālā braukāšana komandai vairs nebija pa kabatai. Tā republikas meistarsacīkstes būtībā pārvērtās par Rīgas meistarsacīkstēm. Kā kuriozs atzīmējama Rīgas *Starta* vienība – aizvadījusi tikai vienu spēli, tā tika izslēgta no turnīra, jo neizpildīja prasību par zēnu un pusaudžu komandu sagatavošanu. Atlikušās piecas komandas sacentās četros apļos. Pirmo vietu izcīnīja Hendeļa vadītais *Juvelieris*. Republikas jaunatnes meistarsacīkstēs uzvarēja *Dinamo* (treneris Kupčs), “Zelta ripas” jaunākajā grupā – Brocēni, vidējā grupā – Pļaviņas, vecākajā grupā – *Imanta* (*Dinamo* jaunieši).

Statistika

PSRS čempionāts

Augstākā līga

	sp	u	n	z	vārti	p				
1. Spartaks (Maskava)	36	21	8	7	189:139	50	5:1	6:4	1:1	4:6
2. AČSK	36	22	4	10	188:116	48	4:7	1:4	2:1	4:8
3. Dinamo (Maskava)	36	21	3	12	163:119	45	7:3	3:4	2:5	1:1
4. Križa Sometov (M)	36	20	0	16	163:145	40	6:8	5:1	1:3	4:2
5. Himik (Voskresenska)	36	15	7	14	100:105	37	2:4	2:3	1:1	2:2
6. Dinamo (Rīga)	36	16	5	15	122:118	37				
7. Traktors (Čeļabinska)	36	14	5	17	144:137	33	0:5	6:4	0:5	1:0
8. Torpedo (Gorkija)	36	12	5	19	129:151	29	3:2	2:3	7:7	2:3
9. ASK (Leningrada)	36	8	5	23	119:183	21	2:1	2:6	7:4	4:2
10. Sibīrij (Novosibirska)	36	8	4	24	105:209	20	6:2	7:2	5:1	5:2

Rīdzinieku rezultatīvākie spēlētāji

	vārti	gēspēles	punkti
Helmuts Balderis	31	14	45
Pjotrs Vorobjovs	11	12	23
Vladimirs Sergejevs	13	8	21
Mihails Deņisovs	11	9	20
Vjačeslavs Nazarovs	2	14	16
Viktors Hutņevs	6	5	11
Mihails Abulmasovs	6	5	11
Valerijs Odiņcovs	5	6	11
Aleksejs Žerebcovs	6	3	9
Edmunds Vasiljevs	5	4	9

Rīgas *Dinamo*

vārtsargi: Vladimirs Bistrovs, Mihails Vasiļonoks

aizsargi: Māris Baldonieks, Mihails Beskašnovs, Viktors Hatuļevs,
Igorš Kobzevs, Juris Liberts, Vjačeslavs Nazarovs,
Valerijs Odincovs, Vladimirs Paļilovs, Mihails Paskars,
Vladimirs Sorokins

uzbrucēji: Mihails Abalmasovs, Helmutš Balderis, Anatolijs Barsukovs,
Mihails Deņisovs, Vladimirs Durdins, Valerijs Gorbunovs,
Anatolijs Jemeljaņenko, Aleksandrs Kļinšovs,
Vladimirs Markovs, Valerijs Pašņins, Jānis Prutāns,
Pāvels Putruns, Vladimirs Serņajevs, Mihails Šostaks,
A.Timašovs, Edmunds Vasiļjevs, Haralds Vasiļjevs,
Pjotrs Vorobjovs, Aleksejs Žerebcovs

galvenais treneris: Viktors Tihonovs

treneri: Ēvalds Grabovskis, Edgars Rozenbergs

PSRS čempionāts

A klases otrās līgas rietumu zona

9. vietā – *Latvijas Bērzs*

vārtsargi: Čirkovs, Hohlačovs, Anatolijs Micītis

aizsargi: Māris Baldonieks, Valerijs Knirks, Juris Liberts,
Sergejs Nikolajevs, Mihails Paskars, Boriss P. Ponomarjovs,
Aleksandrs Solovjovs

uzbrucēji: J.Aleksejevs, Anatolijs Barsukovs, Valerijs Gorbunovs,
Sergejs Koroļovs, Armands Hartmanis-Krūklis,
Sergejs Lazovskis, Vladimirs Mandriks, Vladimirs Markovs,
Aivars Meistars, Pāvels Putruns, Andris Siliņš,
Nikolajs Vakurovs (spēlējošais treneris – līdz janvārim)

galvenais treneris: Jurijs Antonovs

Republikas čempionāts

	sp	u	n	z	vārti	p
1. Juvelieris	16	14	0	2	163:89	28
2. Latvijas Bērzs	16	9	2	5	109:81	20
3. HAR	16	7	2	7	84:105	16
4. Dinamo juniori	16	5	1	10	66:88	11
5. RVR	16	2	1	13	73:132	5

Juvelieris

vārtsargs: Viesturs Liepiņš

aizsargi: Igors Černovs, Andrejs Dzedonis, Juris Godiņš, Juris Liepiņš, Aleksejs Logins

uzbrucēji: Andris Hendelis (spēlējašais treneris), Gunārs Krupenko, Anatolijs Kurakins, Vjačeslavs Malovs, Aleksandrs Obrazcovs, Viesturs Odītis, Ludis Orleāns, Valdis Ozoliņš, Jānis Zaļaiskalns

Rezultatīvākais spēlētājs:

Andris Hendelis (*Juvelieris*)

1976./77. sezona

Starptautisko sezonu ievadīja Kanādas kausa izcīņa, kurā sacentās visi pasaules labākie hokejisti – gan amatieri, gan profesionāļi. Finālā Kanāda ar 6:0 un 5:4 (pagarinājumā) pieveica Čehoslovākiju. Arī pasaules un Eiropas meistarsacīkstēs Vīnē pirmo reizi pēc septiņu gadu pārtraukuma piedalījās kanādieši – viņi izveidoja komandu no to NHL klubu spēlētājiem, kuri bija izstājušies no Stenlija kausa izcīņas. Dramatiskā cīņā (turnīra beigās pirmo vietu no ceturtās šķīra tikai divi punkti!) uzvarēja Čehoslovākija. PSRS izlases sastāvā lieliski spēlēja Balderis; viņu atzina par turnīra labāko uzbrucēju. Banska Bisticā un Zvolenā notika pirmās oficiālās pasaules meistarsacīkstes junioriem – uzvarēja PSRS vienība, kurā spēlēja arī Šostaks.

Sapnis par bronzu

Sezonas sākumā Rīgas *Dinamo* ilgāku laiku gatavojās bez Tihonova, kurš tajā laikā trenēja tā dēvēto “eksperimentālo” izlasi Kanādas kausa izcīņai. Šajā komandā bija iekļauti arī rīdzinieki Balderis, Vasiļonoks un no *Kriļja Sovetov* pārnākušais Krikunovs. Savukārt, Liberts bija beidzis savu ilgo karjeru dinamiešu rindās. Treneris Rozenbergs pārgāja darbā uz LVFKI, viņa vietā par Tihonova palīgiem sāka strādāt Grabovskis un Spāde. Augustā mūsējie piedalījās GKS piemiņas turnīrā Sverdlovskā, atzīmējot 25. gadadienu kopš lidmašīnas katastrofas, kurā gāja bojā visa lidotāju komanda – arī rīdzinieki Mellups un R.Šūlmanis. Pirmo vietu turnīrā izcīnīja PSRS olimpiskā izlase, rīdzinieki palika trešie. Pēc tam mūsējie uzvarēja pārbaudes turnīrā Gorkijā un “Sovetskij Sport” balvas izcīnīja Rīgā.

PSRS meistarsacīkšu pirmo riņķi rīdzinieki aizvadīja pabāli. Nestabili spēlēja abi vārtsargi. Vasiļonoks “eksperimentālajā” izlasē bija deldējis rezervistu soliņu, un viņam pietrūka spēļu prakses. Arī Bistrova sniegums bija nevienmērīgs. Tāpat uzbrucēji ne vienmēr prata pilnībā nodemonstrēt savas spējas. Pirmo spēli mūsējie aizvadīja savā laukumā pret Ļeņingradas ASK (4:1). Vēl mūsējie savā laukumā pieveica saratoviešus un gorkijiešus, Maskavā panāca neizšķirtu pret *Kriļja Sovetov*. Labāko spēli pirmajā riņķī rīdzinieki aizvadīja Maskavā pret ACSK. Mūsējie pašreizējā aizsargājās, lielisks vārtos bija Bistrovs, tomēr mājinieki izrādījās pārāki (1:3). Pēc pirmā riņķa Rīgas *Dinamo* atradās septītajā vietā.

Lieliski mūsējie iesāka otro riņķi – ar četrām uzvarām. Vispirms rīdzinieki savā laukumā pieveica *Kriļja Sovetov* (7:5; četrus vārtus guva Balderis) un Maskavas *Dinamo* (3:2), Ļeņingradā sakāva ASK (7:2), Rīgā – *Spartaku* (7:2; trīs vārti Baldera kontā). Vareni mūsējie uzsāka spēli pret ACSK. Rīdzinieki diktēja tempu un pirmās trešdaļas vidū trīs minūšu laikā guva trīs vārtus. Diemžēl, mūsējie priekšlaicīgi sāka sargāt iegūto, labprātīgi atdodot iniciatīvu pretiniekiem, par ko saņēma bargu sodu (3:6). Šī neveiksme nelabvēlīgi ietekmēja dinamiešu noskaņojumu, un sekoja zaudējumi Čelābinskā un Gorkijā. Arī Saratovā pret *Kristāhu*, kas līdzšinējās spēlēs nebija guvis ne punkta, rīdzinieki jau 4. minūtē nokļuva iedzinēju lomā. Tikai otrās trešdaļas vidū Jemeļjaņenko panāca izlīdzinājumu. Beigās dinamieši izcīnīja grūtu uzvaru (3:1). Pēdējā kārtā

pirms Ziemassvētku pārtraukuma rīdzinieki savā laukumā aizvadīja tradicionāli mazrezultatīvu spēli pret Voskresenskas *Himik* (1:1). Turnīra tabulā dinamieši bija pakāpušies līdz piektajai vietai.

Atsākot turnīru, mūsējie piedzīvoja īstu sagraīvi pret Maskavas *Dinamo* (2:9). Pēc tam rīdzinieki izcīnīja trīs uzvaras pēc kārtas. Veiksmīgi spēlēja vārtsargs Bistrovs, nostiprinot savu autoritāti komandā. Sevišķi iepriecināja panākums Rīgā pret ACSK. Vispirms, spēlējot skaitliskajā mazākumā, vārtus guva Jemeljaņenko bet tad iniciatīvu pārņēma maskavieši. Otrās trešdaļas sākumā viesi izcīnīja divu vārtu pārsvaru. Tomēr rīdzinieki nepadevās. Fantastiski spēlēja Balderis – viņš demonstrēja īstu virtuozitāti, apspēlējot pretiniekus, un četras reizes ieraidīja ripu slavenā Tretjaka vārtos. Palikdami līdz galam uzticīgi savai tempa spēlei, rīdzinieki izcīnīja skaistu uzvaru (5:4). Ļoti svarīga bija nākamā spēle – pret Čelabinskas *Traktoru*. Čelabinskieši atradās trešajā vietā – piecus punktus priekšā rīdziniekiem. Mūsējie visiem spēkiem centās sāncensus panākt. Cīņas gaita izvērtās rīdziniekiem nelabvēlīga. Tikai 56. minūtē, realizējot skaitlisko pārsvaru, Jemeljaņenko panāca izlīdzinājumu (2:2).

Pēc tam sekoja atslābums. Gorkijā rīdzinieki piedzīvoja īstu sagraīvi (0:8), Saratovā un Voskresenskā nācās samierināties ar neizšķirtu. Tomēr mūsējie pārvarēja īslaicīgo vājumu un neatlaidīgi turpināja pakalīdzīšanos *Traktoram*. Trešā riņķa pēdējā spēlē rīdzinieki savā laukumā pārspēja Maskavas kluba biedrus (4:1). Pēc tam mūsējie izcīnīja divas uzvaras Maskavā. Vispirms dinamieši pieveica *Kriļja Sovietov* (6:2).

Bet armijas svētkos (23. februārī) mūsējie sacentās ar ACSK. Spēle sākās ar mājinieku spiedienu, taču Bistrovs turējās braši. Tretjaks kļūdījās pirmais – 2. minūtē Serņajevs izvirzīja rīdziniekus vadībā. Spēles ritmu izjauca lielie sodi: Durdins sakāvās ar Harlamovu, un abi saņēma pa desmit minūtēm, Deņisovs, cīnoties par ripu, ar nūju savainoja pretspēlētāju un tika noraidīts līdz spēles beigām. Iniciatīvu pārņēma armijnieki un otrajā trešdaļā ieguva trīs vārtu pārsvaru. Līdz pārtraukumam Abalmasovs vienus vārtus atguva. Abalmasovs: “*Pēc otrā perioda zaudējām ar 3:5, un gērbtuvē izcēlās pamatīgs konflikts. Viktors Vasiljevičs uzbrēca Volodjam Durdinam, lieta gandrīz nonāca līdz kautiņam. Tihonovs sāka Durdinu kratīt un žņaugt, kamēr baltas putas pa muti nāca ārā... Pēc tam mums vajadzēja Durdinu turēt ciet, jo viņš*

grasījās treneri nosist... Pēc pārtraukuma kā iznācām laukumā, iemetām uzreiz divus vārtus, vienus no tiem Durdins, turklāt ļoti skaisti – no vidējas distances aizmeta garām Tretjakam. Pēc tam jau uzdarbojās Helmuta maiņa. Tas bija viens no labākajiem mačiem manā mūžā un arī Dinamo komandas vēsturē. Brežņevs bija, valdība, gribēja sev armijas dienā sarīkot svētkus, bet nekas nesanāca – ātri visi kaut kur izklīda.” Tihonovs: “Tā bija pirmā lielā mūsu uzvara, kas ievērojami pacēla Rīgas Dinamo autoritāti gan Padomju Savienībā, gan ārzemēs. Pēc tam dinamieši Maskavā vienmēr bija skatītāju iemīļoti, jo spēlēja bez jebkādiem kompromisiem, kaujinieciski. Tā bija augstākā virsotne mūsu kopīgajā ceļā no otrās līgas līdz augstākajai.” Rīdzinieku uzvara (8:6) tautai toreiz nozīmēja vairāk nekā vienkāršs panākums sporta laukumā.

Voskresenskā mūsējie dramatiskā cīņā pieveica Himik (3:2); izšķirošos vārtus desmit sekundes pirms spēles beigām guva Balderis. Kopš atgriešanās augstākajā līgā tā bija rīdzinieku pirmā uzvara Voskresenskā. Pēc tam mūsējie Rīgā smagā cīņā panāca neizšķirtu pret Gorkijas *Torpedo* – izlīdzinājumu 39 sekundes pirms beigām panāca Balderis. Maskavā pret *Spartaku* – atkal neizšķirts; šoreiz glābās maskavieši, spēles beigās realizējot skaitlisko pārsvaru.

Un tad bija klāt izšķirošā spēle Čelabinskā – uzvaras gadījumā rīdzinieki pietuvotos *Traktoram* viena punkta attālumā un saglabātu reālas izredzes uz bronzas medaļām. Tā bija ātra, asa un nervoza cīņa. Pirmie vārti “krita” tikai 35. minūtē – panākumu guva mājinieki. Pēc nepilnām divām minūtēm Balderis panāca izlīdzinājumu. Otrās trešdaļas beigās un pēdējās trešdaļas sākumā rīdzinieku pārsvars kļuva nospiedošs. Jemeljanenko izvirzīja mūsējos vadībā. Pēc Vasiļonoka kļūdas čelabinskā stāvokli līdzsvaroja. Sešas minūtes pirms spēles beigām mājinieki realizēja soda metienu. Rīdzinieki metās atspēlēties, diemžēl, neveiksmīgi – priekšpēdējā minūtē čelabinskā pretuzbrukumā guva vēl vienus vārtus (2:4). Līdz ar to bronzas medaļu liktenis praktiski bija izšķirts – pirmo reizi uz PSRS meistarsacīkšu goda pjedestāla pakāpās hokeja talantiem bagātie čelabinskā. Rīdziniekiem sapnis par medaļām bija jāatliek uz citu reizi.

Tomēr arī turpmāk rīdzinieki cīnījās ar aizrautību. Savā laukumā mūsējie sagrāva Saratovas *Kristālu* (12:3; Balderis guva astoņus rezultatīvākus punktus), pēc tam pieveica Ļeņingradas ASK (4:2), bet

pēdējā spēlē piekāpās *Spartakam* (5:6). Pateicoties fantastiskai rezultatīvai pēdējā riņķī (deviņās spēlēs 27(15+12) punkti), Balderis kļuva par turnīra rezultatīvāko spēlētāju. Tomēr Baldera lielākie panākumi bija vēl priekšā. Pasaules un Eiropas meistarsacīkstēs Vīnē viņš izpelnījās turnīra labākā uzbrucēja godu. “Futbol-Hokej” aptaujā Balderi atzina par PSRS labāko hokejistu.

Maija vidū, kad notika tradicionālā komandas tikšanās ar līdzjutējiem, Sporta pils izrādījās par mazu. Pils darbinieki ārpusē uzstādīja lielus skaļruņus, lai arī aiz durvīm palikušie varētu dzirdēt, ko runā iekšpusē. Tihonovs solīja, ka arī nākamsezon komanda cīnīsies par ceturto vietu. Taču jau 4. jūnijā “Sportā” varēja lasīt Tihonova vēstuli hokeja cienītājiem, kurā vecākais treneris paziņoja, ka viņiem abiem ar Balderi jāpārceļas uz ACSK: *“Man pienācis grūts brīdis: es braucu prom no Rīgas. Valsts sporta vadība uzskata par nepieciešamu uzticēt man PSRS pirmās izlases vecākā trenera pienākumus. Vienlaikus tieku iecelts arī par ACSK vecāko treneri. Šis lēmums tika pieņemts tāpēc, ka ACSK ir izlases bāzes komanda. Tāpat nolemts pārcelt uz armijas klubu arī Helmutu Balderi. Šādas pārcelšanas mērķis ir izveidot valsts izlasei jaunu triecienmaiņu. Ne vienmēr iespējams rīkoties tā, kā gribētos. Pastāv tāds jēdziens kā pilsoņa pienākums, galu galā – [komunistiskās] partijas biedra sirdsapziņa, un ar to viss ir pateikts. Man apgalvoja, ka valsts sporta vadība palīdzēs Rīgas Dinamo visaugstākajā līmenī.”*

Tā noslēdzās viens no slavenākajiem posmiem Latvijas hokeja vēsturē.

Latvijas Bērzs nostiprinās otrajā līgā

Latvijas Bērzam radās nopietnas problēmas ar sastāva nostabilizēšanu. Vairāki spēlētāji par disciplināriem pārkāpumiem tika uz laiku diskvalificēti. Kur meklēt papildinājumu? Pēc Vītoļiņa domām Latvijas komandās gaužām reti parādoties jauni, perspektīvi hokejisti, kurus varētu iesaistīt *Latvijas Bērzā*. Paradoksāli – savulaik otro meistarkomandu izveidoja, lai jaunajiem būtu kur apgūt pieredzi, tagad viņiem vieta tajā vairs neatradās. Neraugoties uz problēmām, *Latvijas Bērzs* sāka apzināties savu spēku un nospēlēja samērā veiksmīgi, izcīnot sesto vietu. *Latvijas Bērza* galvenais trumpis bija uzbrucēji, īpaši maiņa Barsukovs-Markovs-Gorbunovs. Junioru un jauniešu turnīros Rīgas *Dinamo* spēlēja neveiksmīgi. Iepriecināja atsevišķi spēlētāji, piemēram, jauniešu

komandas rezultatīvākais uzbrucējs Golovkovs. Rīgā notika vissavienības “Zelta ripas” finālturnīrs vecākās grupas zēniem. Latviju pārstāvēja Proletāriešu rajona puisi (treneris Skudra). Divpadsmit komandu konkurencē mūsējie ierindojās astotajā vietā. Par turnīra labāko vārtsargu atzina Samoilovu.

Meistarkomandas panākumu ēnā

Republikas meistarsacīkstēs pirmo vietu izcīnīja *Latvijas Bērzs*, republikas kausa izcīņā – *Dinamo* (finālā pret *Juvelieri* 5:3). Starp citu, pēc tam kauss kaut kur pazuda, un republikas kausa izcīņa turpmāk vairs nenotika. “Vārpas” meistarsacīkstēs uzvarēja Brocēni, jauniešu sacensībās – Pļaviņas. Nodrošinājuši pirmo vietu, brocēnieši turnīra beigās neieradās uz četrām spēlēm. Arī citas komandas rīkojās līdzīgi. Piemēram, ogrēnieši otrajā riņķī guva piecas uzvaras bez cīņas – pēc vispārēja atzinuma Ogrē laukums bija tik slikti sagatavots, ka uz turieni nebija vērts braukt – labāk uzreiz ieskaitīt zaudējumu. Rīgas meistarsacīkstēs uzvarēja AEAR, Rīgas kausā – *Ķekava* (finālā 10:9 pret *Juvelieri*), Rīgas meistarsacīkstēs jauniešiem – *Dinamo*, pusaudžiem un zēniem – *Latvijas Bērzs*. “Zelta ripas” jaunākajā grupā uzvarēja Ļeņina rajona *Meklētājs*, vidējā grupā – Valkas rajona *Raķete*, vecākajā grupā – Proletāriešu rajons.

Statistika

PSRS čempionāts

Augstākā līga

	sp	u	n	z	vārti	p				
1. ACSK	36	28	1	7	220:113	57	1:3	3:6	5:4	8:6
2. Dinamo (Maskava)	36	22	6	8	175:104	50	2:7	3:2	2:9	4:1
3. Traktors (Čelābīnska)	36	20	5	11	128:106	45	3:5	3:4	2:2	2:4
4. Dinamo (Rīga)	36	17	7	12	133:126	41				
5. Himik (Voskresenska)	36	14	9	13	115:103	37	3:4	1:1	3:3	3:2
6. Spartāks (Maskava)	36	14	9	13	154:162	37	4:7	7:2	4:4	5:6
7. Križā Soveťov (M)	36	14	5	17	120:137	33	3:3	7:5	3:1	6:2
8. Torpedo (Gorkija)	36	11	9	16	108:137	31	2:1	2:7	0:8	3:3
9. ASK (Leningrada)	36	10	0	26	128:183	20	4:1	7:2	4:3	4:2
10. Kristāls (Saratova)	36	4	1	31	85:195	9	4:1	3:1	1:1	12:3

Rīdzinieku rezultatīvākie spēlētāji

	vārti	gāspēles	punkti
Helmuts Balderis	40	23	63
Pjotrs Vorobjovs	12	18	30
Mihails Denisovs	11	10	21
Vjačeslavs Nazarovs	8	11	19
Valerijs Odiņcovs	3	15	18
Anatolijs Jemeljanenko	13	4	17
Edmunds Vasiļjevs	7	10	17
Vladimirs Serņajevs	8	7	15
Haralds Vasiļjevs	6	4	10
Viktors Hutuļevs	4	4	8

Rīgas *Dinamo*

vārtsargi: Vladimirs Bistrovs, Mihails Vasiļonoks

aizsargi: Māris Baldoniekis, Mihails Beskašnovs, Viktors Hatuļevs,
Igoris Kobzevs, Vladimirs Krikunovs, Vjačeslavs Nazarovs,
Valerijs Odincovs, Viktors Sokolovs

uzbrucēji: Mihails Abalmasovs, Helmutis Balderis, Boriss Barabanovs,
Mihails Deņisovs, Vladimirs Durdins, Anatolijs Jemeljaņenko,
Aleksandrs Kļinšovs, Leonīds Makarovs, Vladimirs Mandriks,
Igoris Petruškins, Vitālijs Poļakovs, Jānis Prutāns,
Vladimirs Serņajevs, Mihails Šostaks, Edmunds Vasiļjevs,
Haralds Vasiļjevs, Pjotrs Vorobjovs

galvenais treneris: Viktors Tihonovs

treneris: Ēvalds Grabovskis

PSRS čempionāts

A klases otrās līgas rietumu zona

6. vietā – *Latvijas Bērzs*

vārtsargi: Čirkovs, Viktors Kačanovs, Aleksejs Trigubjuks

aizsargi: Eduards Baude, Juris Dzenis, Agris Freimanis, Valerijs
Knirks,
Igoris Kramskojs, Sergejs Nikolajevs, Mihails Paskars,
Vasilis Tihonovs

uzbrucēji: J.Aleksejevs, Atamanovs, Guntars Balodis, Anatolijs
Barsukovs,
Anatolijs Čerņavskis, Valerijs Gorbunovs, Sergejs Koroļovs,
Armands Krūklis, Sergejs Lazovskis, Vladimirs Mandriks,
Vladimirs Markovs (spēlējašais treneris), Aleksandrs
Nikiforovs,
Aleksandrs Pirko, Vitālijs Poļakovs, Jānis Prutāns, Pāvels
Putruns, Vladimirs Sorokins, Jānis Truševskis

galvenais treneris: Harijs Vītoļiņš II

Republikas čempionāts

	sp	u	n	z	vārti	p
1. Latvijas Bērzs I	12	11	0	1	92:25	22
2. Kēkava	12	10	0	2	111:40	20
3. Juvelieris	12	8	0	4	108:50	16
4. Dinamo jaunieši	12	5	1	6	41:53	11
5. Latvijas Bērzs II	12	4	0	8	39:99	8
6. RVR	12	2	1	9	30:94	5
7. Jauniešu izlase	12	1	0	11	34:94	2

Latvijas Bērzs I

vārtsargs: Aleksejs Kuzins

laukumā: Gunārs Brikmanis, J.Bundulis, V.Degiļevičs, Pēteris Hmeļņickis,
Dmitrijs Kozlovs, Vjačeslavs Malovs, Martinsons,
Aleksandrs Nikiforovs, Mihails Paskars, Kārlis Podvigs,
V.Podvigs, Andris Siliņš, M.Skuška, Andris Šauriņš,
Edgars Šteinbergs, Juris Tarnovskis, Zigurds Ulģis, Uljanovs

treneris: Gunārs Krastiņš

Rezultatīvākais spēlētājs:

Andris Hendelis (*Juvelieris*)

1977./78. sezona

Pasaules un Eiropas meistarsacīkstēs Prāgā uz zelta medaļām reāli pretendēja tikai PSRS un Čehoslovākija. Pirmajā savstarpējā spēlē uzvarēja ČSSR (6:4), otrajā – PSRS (3:1). Visu izšķīra iegūto un zaudēto vārtu starpība, kas nedaudz labāka bija PSRS izlasei. Tā Balderis pirmoreiz kļuva par pasaules čempionu.

“Noslauktā” komanda

Sākot ar šo sezonu, Tihonova un Baldera gaitas saistījās ar ACSK un PSRS izlasi. Pasaules meistarsacīkstēs PSRS izlase pēc divu gadu pārtraukuma atkal izcīnīja pirmo vietu. Izšķirošajā spēlē pret Čehoslovākiju pirmos vārtus, kuri lielā mērā noteica tālāko cīņas gaitu, guva Balderis – milzīgā ātrumā veikli izspurdza starp diviem aizsargiem un kritienā paguva izdarīt rezultatīvu metienu. PSRS izlasē izmēģināja arī Hatuļevu, otrajā izlasē – Vasiļonoku, Nazarovu, Jemeljaņenko, jauniešu komandā – Golovkovu.

Rīgas *Dinamo* galvenā trenera pienākumus uzņēmās Grabovskis, viņam palīdzēja J. Antonovs. Komandas sastāvā vairs nebija arī Šostaka – viņu pārcēla uz Maskavas *Dinamo*. Kļiņšovs uzsāka mācības treneru skolā. Beskašnovs pārgāja uz *Latvijas Bērzu*. Ieguvums – no Maskavas mājās atgriezās Reps, debitēja Freimanis.

Augusta vidū, kad dinamieši aizvadīja pirmās pārbaudes spēles ar Ļeņingradas ASK, Sporta pils bija pārpildīta – līdzjutējiem ļoti gribējās redzēt, uz ko īsti spējīga “noslauktā” komanda. Ļeņingradiešus mūsējie pieveica pārliecinoši (6:0, 7:3). Arī turpmākās spēles liecināja, ka vēl nekāda katastrofa nav notikusi – Tihonovs bija atstājis labi sagatavotu vienību. Septembra sākumā Rīgā notika PSRS kausa izcīņas grupas turnīrs. Mūsējie uzvarēja visās spēlēs un iekļuva pusfinālā. Sevišķi iespaidīga bija uzvara pret tradicionāli “neērto” pretinieku – Voskresenskas *Himik* (7:1). Starptautiskajā Rīgas turnīrā septembra beigās mūsējie palika otrie aiz *Kriļja Sovietov*.

PSRS meistarsacīkstēs rīdzinieki startēja veiksmīgi. Baldera un Šostaka aiziešana mobilizēja pārējos spēlētājus, saliedēja kolektīvu. Uzbrukumā līdera lomu uzņēmās maiņa Jemeljaņenko–Vorobjovs–Reps. Daudzus pārsteidza Vorobjovs, izvirzīdamies par vienu no rezultatīvākajiem hokejistiem līgā. Aizsardzībā galvenie balsti bija Nazarovs un Hatuļevs. Labu sniegumu demonstrēja abi vārtsargi Vasiļonoks un Bistrovs. Pirmo spēli mūsējie aizvadīja savā laukumā pret Ļeņingradiešiem. Cīņa risinājās visai nervozi. Pēdējās trešdaļas vidū Bistrovs atvairīja soda metienu. Tikai vēlāk precīzs Komrakova metiens nodrošināja laimīgu uzvaru (2:1). Pēc tam mūsējie pieveica *Kriļja Sovietov* (5:2). Maskavā rīdzinieki piekāpās ACSK (3:6), toties pārliecinoši uzvarēja *Spartaku* (4:1), savā laukumā nospēlēja neizšķirti ar *Himik* (3:3).

Bet tad sākās neveiksmes – mūsējie piedzīvoja trīs zaudējumus izbraukumā. Neparasti tālu rīdzinieki bija tikuši PSRS kausa izcīņā – līdz pusfinālam. Fināls šķita tikpat kā ar roku aizsniedzams – “tikai” jāpieveic savā laukumā Maskavas *Spartaks*, kam šī nebūt nebija no veiksmīgākajām sezonām. Tomēr mūsējie nespēja pārvērst savu teritoriālo pārsvaru uzvarā (3:4). Neveiksmju sēriju izdevās pārtraukt Čeljabinskā (3:2). Visus trīs vārtus guva Nazarovs.

Nākamās spēles pārtraukumā – Rīgā pret Ļeņingradas ASK – pie savas bijušās komandas iegāja Tihonovs. Sava ilggadējā audzinātāja klātbūtnē mūsējie nospēlēja godam (7:4). Četrus vārtus guva Vorobjovs. Voskresenskā mūsējie sagādāja pārsteigumu – spēlēja *Himik* manierē no aizsardzības. Mājinieki tādām notikumu pavērsienam nebija gatavi (7:3). Vienu no labākajām spēlēm sezonā rīdzinieki aizvadīja savās mājās pret Tihonova jauno komandu ACSK. Sākumā trīs vārtus guva titulētie viesi, toties otrās trešdaļas vidū mūsējie neilgā laika sprīdī panāca izlīdzinājumu. Vārtus guva Sorokins, Odincovs un Vorobjovs. Līdz spēles beigām rezultāts vairs nemainījās (3:3). Pēdējā spēlē pirms Ziemassvētku pārtraukuma mūsējie pieveica *Traktoru* (4:1) un turnīra tabulā pakāpās uz piekto vietu. Tikai trīs punkti dinamiešus šķīra no “sudraba pozīcijām”. Pārtraukumā mūsējie aizvadīja sešas spēles Zviedrijā, gūstot piecas uzvaras. Īpašu gandarījumu sagādāja panākums pret vienu no spēcīgākajām Zviedrijas komandām – Ernšeldsvīkas *Modo*.

Meistarsacīkšu turpinājumā dinamieši guva vairākas lieliskas uzvaras: Maskavā pret *Spartaku* (5:3), Rīgā pret Maskavas *Dinamo* (5:3) un *Kriļja Sovetov* (2:1). Cerīgi mūsējie iesāka pret ACSK. Jau pirmajā minūtē Jemeljaņenko izvirzīja rīdziniekus vadībā, trešdaļas beigās Vorobjovs guva vēl vienus vārtus. Otrajā trešdaļā armijnieki samazināja rezultāta starpību, bet pēdējā trešdaļā ar diviem Baldera metieniem izcīnīja uzvaru (2:3). Tomēr lieliski aizvadītās spēles mijās ar punktu zudumiem pret vājākiem pretiniekiem. Piemēram, Ļeņingradā mūsējie zaudēja turnīra pastarītim ASK. Starp citu, Ļeņingradiešu stāvoklis bija tik smags, ka PSRS hokeja federācija jau sezonas vidū paziņoja, ka turpmāk augstākajā līgā spēlēs ne vairs desmit, bet divpadsmit komandas.

Lielas rūpes Rīgas *Dinamo* vadībai sagādāja Hatuļevs. Uz laiku komanda diskvalificēja šo neapšaubāmi talantīgo hokejistu; oficiālais formulējums – “*par sporta ētikas normu ignorēšanu*”. Vēlāk, kad dažādu

īemeslu dēļ ierindā palika tikai pieci aizsargi, Hatuļevu apžēloja. Pēc trešā riņķa rīdzinieki joprojām ieņēma piekto vietu, tikai par trim punktiem atpaliekot no trešās. Taču ceturtnā riņķa sākumā mūsējie piedzīvoja divas smagas sagrāves: Čeljabinskā (2:10) un Rīgā pret *Spartaku* (0:7). Pēc tam dinamieši atguvās, tomēr augstāk par sesto vietu pacelties vairs nespēja.

Latvijas Bērzs iekļūst pirmajā grupā

Lielu panākumu otrajā līgā guva *Latvijas Bērzs*. Sezona sākās negaidīti veiksmīgi. Pirmajās astoņās spēlēs savā laukumā mūsējie nezaudēja ne punkta. Komanda izcēlās ar rezultativitāti uzbrukumā un stingru disciplīnu aizsardzībā. Pieauga arī līdzjutēju skaits, ievērojami iedvesmojot *Bērzu*. Pirmo zaudējumu mūsējie piedzīvoja vienpadsmitajā kārtā Čerepovecā, taču pēc tam atkal sekoja uzvaru sērija. Kirovočepeckā mūsējie nodemonstrēja raksturu – spēlējot atklātā laukumā, sniegpuTENI, puīši izcīnīja kārtējās divas uzvaras. Ļoti saspringts bija decembris – trīspadsmit dienās septiņas spēles, četras no tām ar tuvākajiem sāncenšiem – Rjazaņas *Stankostroiteļ* (11:2, 3:5) un Elektrostaļas *Kristālu* (3:5, 9:3). Šaubām vairs nebija vietas – mūsējie droši virzījās pretim pirmajai grupai. Nelielas bažas izraisīja vienīgi turnīra noslēgums – pēdējās desmit spēles bija paredzētas izbraukumā. Tomēr rīdzinieku uzvaru nekas vairs nespēja apdraudēt. Finišā mūsējie apsteidza tuvākos sekotājus – elektrostaļiešus par deviņiem punktiem. Slavējami visu sezonu aizvadīja vārtsargs Kačanovs. Stabilākais aizsargu pāris bija Dzenis-Beskašnovs, vadošā uzbrucēju maiņa – Meistars-Mandriks-Krūklis.

Vietējie turnīri

Republikas meistersacīkstēs piedalījās piecas komandas. Šim turnīram būtībā piemita trenīna raksturs. Uzvarēja *Latvijas Bērzs*. Rīgas meistersacīkstēs pirmo vietu izcīnīja AEAR (S.Bogdanovs). LPSR spartakiādē, kas reizē bija arī republikas meistersacīkstes jauniešiem, uzvarēja *Dinamo* (Opits). “Zelta ripas” turnīrā laurus plūca: vecākajā grupā – *Seda* (Vasiļkovskis), vidējā grupā – Pļaviņas (Rode), jaunākajā grupā – Brocēni (Kitčenko).

Statistika

PSRS čempionāts

Augstākā līga

	s	p	u	n	z	vārti	p				
1. ACSK	36	28	3	5	215:109	59	3:6	3:3	2:3	3:6	
2. Dinamo (Maskava)	36	21	4	11	161:104	46	2:8	3:6	5:3	3:3	
3. Kriļļa Sovetov (M)	36	17	6	13	146:138	40	5:2	3:4	2:1	4:4	
4. Traktors (Čeļabīnska)	36	14	10	12	130:118	38	3:2	4:1	4:4	2:10	
5. Himnik (Voskresenska)	36	15	5	16	127:117	35	3:3	7:3	2:4	5:3	
6. Dinamo (Rīga)	36	13	8	15	118:135	34					
7. Torpedo (Čonkija)	36	14	4	18	138:164	32	0:4	2:3	1:5	4:1	
8. Spartaks (M)	36	14	4	18	123:141	32	4:1	4:4	5:3	0:7	
9. Automobilists (Sv)	36	12	5	19	133:176	29	1:2	5:5	3:3	3:4	
10. ASK (Leningraða)	36	5	5	26	131:220	15	2:1	7:4	5:6	4:3	

Rīdzinieku rezultatīvākie spēlētāji

	vārti	piespāles	punkti
Pjotrs Vorobjovs	15	15	30
Mihails Deņisovs	8	17	25
Vladimirs Serņajevs	14	7	21
Anatolijs Jemeljaņenko	11	10	21
Juris Reps	7	14	21
Viktors Hatuļevs	7	12	19
Valerijs Odincovs	7	11	18
Vjačeslavs Nazarovs	7	10	17
Haralds Vasiļjevs	7	4	11
Mihails Abalmasovs	7	2	9

Rīgas *Dinamo*

vārtsargi: Vladimirs Bistrovs, Mihails Vasiļonoks

aizsargi: Vladimirs Durdins, Agris Freimanis, Viktors Hatuļevs,
Igorš Kobzevs, Vladimirs Krikunovs, Vjačeslavs Nazarovs,
Valerijs Odincovs, Viktors Sokolovs, Vladimirs Sorokins,
Sergejs Vikulovs

uzbrucēji: Mihails Abalmasovs, Anatolijs Antipovs, Leonīds Borzovs,
Mihails Deņisovs, Anatolijs Jemeljaņenko,
Vjačeslavs Komrakovs, Igorš Koržilovs, V.Nazarenko,
Igorš Petruškis, Vitālijs Poļakovs, Juris Reps,
Vladimirs Serņajevs, Edmunds Vasiļjevs, Haralds Vasiļjevs,
Aleksandrs Veselovs, Pjotrs Vorobjovs

galvenais treneris: Ēvalds Grabovskis

treneris: Alfons Jēgers

PSRS čempionāts

A klases otrās līgas rietumu zona

1. vietā – *Latvijas Bērzs*

vārtsargi: Viktors Kačanovs, Aleksejs Trigubjuks

aizsargi: Māris Baldonieks, Mihails Beskašnovs, Juris Dzenis,
Agris Freimanis, Igors Kobzevs, Sergejs Nikolajevs,
Vasilijs Tihonovs

uzbrucēji: Guntars Balodis, Anatolijs Čerņavskis, Vladimirs Golovkovs,
Rūdolfis Forstmanis, Korobovs, Sergejs Koroļovs,
Armands Krūklis, Vladimirs Mandriks, Aivars Meistars,
Viktors Ņikitins, Vitālijs Poļakovs, Jānis Prutāns,
Vladimirs Sorokins, Jānis Truševiskis, Aleksandrs Veselovs

galvenais treneris: Harijs Vītoliņš II

Republikas čempionāts

	sp	u	n	z	vārsti	p
1. Latvijas Bērzs	12	9	2	1	81:37	20
2. Jūvelieris	12	8	1	3	90:46	17
3. Kēkava	12	3	4	5	48:68	10
4. Dīnamo	12	4	1	7	43:48	9
5. Jauniešu izlase	12	2	0	10	39:102	4

Latvijas Bērzs

vārtsargi: Igors Carjovs, V.Degiļevičs, Aleksejs Kuzins

aizsargi: Juris Vladimira d. Bogdans, Juris Godiņš, Valerijs Knirks,
V.Maraņins, Mihails Paskars, Juris Tarnovskis, Valdis
Vitkovskis

uzbrucēji: Dmitrijs Kozlovs, Vjačeslavs Malovs,
Kārlis Podvigs (spēlējošais treneris), A.Priedols, Gints Rītums,
Andris Siliņš, Edgars Šteinbergs, Ģirts Ūdris, Viktors Žiharevs

Labākie spēlētāji

vārtsargs:
aizsargs:
    Bērzs)
uzbrucējs:

Vitālijs Samoilovs (*Dinamo*)
Mihails Paskars (*Latvijas*)
Andris Hendelis (*Juvelieris*)

1978./79. sezona

1979. gada februārī Ņujorkā notika “Izaicinājuma kausa” (*Challenge Cup*) izcīņa starp NHL un PSRS izlasēm. Pirmajā spēlē uzvarēja NHL (4:2), nākamajās divās PSRS (5:4, 6:0). Pasaules un Eiropas meistarsacīkstes Maskavā risinājās pēc nedaudz mainītas kārtības. Vispirms komandas sacentās divās apakšgrupās pa četri, pēc tam četras labākās cīnījās finālā, bet pārējās sadalīja 5.–8. vietu. Pārliecinoši uzvarēja PSRS hokejisti. Piemēram, sudraba medaļu ieguvējus čehoslovakus viņi burtiski sagrāva (11:1, 6:1). Balderis kļuva par divkārtēju pasaules čempionu.

Hokeja dzimtenē

Rīgas *Dinamo* vienību papildināja Beresņevs (no Kirovočepeckas) un Lubkins (no Permas); aizgājis šoreiz nebija neviens. Sezonas sākumā komandu mētāja kā drudzī. Tam bija objektīvs pamatojums. Pēdējos pirmssezonas treniņus mūsējie aizvadīja Čeļabinskā, jo Rīgas Sporta pilī tajā laikā saimniekoja pasaules volejbola meistarsacīkšu dalībnieki. Svešumā gatavojoties, dinamieši trīs dienas pēc kārtas netika uz ledus un zaudēja spēles “garšu”. Turklāt mūsējos togad hroniski vajāja traumas – savainojumus guva Odincovs, Lubkins, Freimanis, Vorobjovs. Taču bija arī cita – daudz grūtāk ārstējama kaite. Dinamieši pamazām sāka “piemirst” to aizrautību, ar ko bija ieguvuši cieņu Tihonova laikos. Vēl samērā nesen mūsējie izcēlās ar nesalauzamu cīņas sparū, nereti izglābdami šķietami visbezcerīgākās spēles, kad pretinieki bija izvīrījušies vadībā ar trim, četriem, pat pieciem vārtiem. Tagad mūsējie arvien biežāk centās apspēlēt pretiniekus ar tīri “profesorisku” meistarību, taču ar to vien sportā nepietiek. Zīmīgi, ka līdzīgu attieksmi mēģināja

iepotēt arī skatītājiem. Gaisotni, kāda tolaik valdīja Rīgas Sporta pilī, labi raksturo aizliegums sportistu atbalstīšanai izmantot mūzikas instrumentus: “*Oficiālās PSRS čempionāta sacensībās šādi trokšņu efekti traucē tiesnešiem un spēlētājiem. Ja kāds gūst apmierinājumu nevis no spēles, bet gan no pašu radītā trokšņa, tad labāk nemaitāt garastāvokli sev un citiem, jo lielum lielais vairākums nāk uz Sporta pili ne jau tāpēc, lai klausītos bungu, stabuļu un tauru skaņas, bet lai sekotu sacensību gaitai. Starp citu nevienā mūsu zemes sporta pilī, nevienās sacensībās šāda savas komandas “atbalstīšana” nav atļauta. To uzskata par zemas kultūras pazīmi.*”

PSRS meistarsacīkšu sākumā mūsējie spēlēja, it kā neticēdami savām spējām, pieļāva rupjas kļūdas aizsardzībā, gaužām nevarīgi darbojās uzbrukumā. Pirmajās septiņās kārtās rīdzinieki izcīnīja tikai divas uzvaras (Sverdlovskā 5:2 un savā laukumā pret *Spartaku* 5:3), bet pārējās spēlēs zaudēja, turklāt četreiz – ar minimālu rezultātu. “Toni uzdeva” jau pirmās cīņas Čelabinskā (2:3, 1:2). Vēl vājāk rīdzinieki aizvadīja pirmo spēli savā laukumā – pret turnīra debitantiem Kijevas *Sokol* (1:6).

Neveiksmju sēriju izdevās pārtraukt Rīgā grūtā cīņā pret otru debitantu – Ufas *Salavatu Julajevu* (3:0). Prasmīgi lietojot aktīvās aizsardzības taktiku, mūsējie divreiz pieveica Voskresenskas *Himik* (5:1, 6:2). Maskavā pret ACSK superkomandu mūsējie ātri vien samierinājās ar domu, ka pretoties nav vērts (4:9). Otrajā dienā rīdziniekos pamodās sportiskā godkāre, tomēr rezultātu noteica mājinieku meistarība (1:4).

Turpretim nākamajās septiņās spēlēs rīdzinieki izcīnīja piecas uzvaras, divreiz nospēlējot neizšķirti. Sevišķi iepriecināja abi neizšķirti – Maskavā pret turienes *Dinamo*. Mūsējie atkal izmantoja aizsardzības taktiku un šoreiz parādīja raksturu. Atpaliekot pēc otrās trešdaļas ar trīs vārtu starpību, rīdzinieki pilnīgi pārņēma iniciatīvu un pēdējās trešdaļas vidū pēc Serņajeva, E.Vasiļjeva, Krikunova un vēlreiz Serņajeva metieniem pat izvīrtījās vadībā. Spēles beigās mājinieki panāca izlīdzinājumu (4:4). Arī otrā spēle beidzās neizšķirti (2:2). Lieliskās sērijas noslēgumā mūsējie savā laukumā pieveica *Kriļja Sovietov* (5:2). Pēc šīs uzvaras dinamieši tikai par vienu punktu atpalika no *Kriļja Sovietov*, kas tobrīd ieņēma trešo vietu. Tādēļ īpaši nozīmīga bija abu komandu otrā cīņa. Diemžēl, rīdzinieki nespēja pārvarēt milzīgo atbildības slogu un šoreiz zaudēja (3:4).

Pēc tam mūsējie guva uzvaru Gorkijā – pirmo kopš atgriešanās augstākajā līgā (5:3). Ārkārtīgi svarīgas bija spēles Maskavā pret *Spartaku* – veiksmes gadījumā mūsējie nostiprinātos medaļu kārotāju pulkā. Sasprindzinājums bija milzīgs. 55. minūtē vadībā izvirzījās maskavieši. Pēc nepilnas minūtes Antipovs rezultātu izlīdzināja. Pēdējā minūtē pavisam nevainīgā situācijā rupji kļūdījās Odincovs, un sešas sekundes pirms beigām Jakuševs guva izšķirošos vārtus (1:2). Arī otrajā dienā mūsējie zaudēja par mata tiesu (2:3). Šajā spēlē, pārspējot Bistrovu, savus četrsimtos vārtus augstākajā līgā guva leģendārais *Spartaka* uzbrucējs Staršinovs.

Decembra sākumā kļuva zināms, ka Ziemassvētku pārtraukumā rīdzinieki dosies turnejā uz Kanādu. Komandu pārņēma priecīgs satraukums. Turnīra tabulā mūsējie joprojām saglabāja ceturto vietu un labu tonusu pirms ceļojuma uz hokeja dzimteni. Kanādā rīdzinieki sāka ar uzvaru pār Velandes *Steelers* (4:2). Diemžēl, traumu guva Bistrovs. Pret Ontario štata junioru izlasi mūsējiem radās negaidītas problēmas ar slidu asināšanu, jo līdzpaņemtā ierīce neatbilda Kanādā pieņemtajam 127 V strāvas spriegumam. Tas lielā mērā ietekmēja spēles rezultātu (4:5). Kitčenerā rīdzinieki pieveica Rietumu štatu izlasi (7:5), Vindzorā – Kvebekas izlasi (10:4). Turnejas noslēgumā mūsējie aizvadīja četras spēles ar vienu no Kanādas olimpiskās izlases variantiem (2:1, 5:1, 1:4, 2:3). Spēles hokeja dzimtenē labvēlīgi ietekmēja Rīgas *Dinamo* izaugsmi – uzlabojās puīšu attieksme pret treniņiem un sportisko režīmu. Taču no otras puses – dinamieši guva tik daudz traumu kā citkārt mēneša laikā.

Tūdaļ pēc atgriešanās rīdzinieki atkal metās PSRS meistarsacīkšu cīņu virpulī. Mūsējie spēlēja veiksmīgi, joprojām saglabājot cerības uz bronzas medaļām. Kā vienmēr principiāli svarīgas bija cīņas Rīgā pret ACSK. Pirmajā dienā nelielā pārsvarā bija rīdzinieki, taču visus mūsējo pūliņus izjauca lieliski spēlējošais Tretjaks (1:3). Pēc kārtējā nespertiskā izlēciena – sitiena līnijasnesim – diskvalifikāciju izpelnījās Hatuļevs. Viņam aizliedza piedalīties jebkāda līmeņa hokeja sacensībās. Tomēr arī bez Hatuļeva palīdzības otrajā spēlē rīdzinieki slavenos viesus pieveica (6:2). Cerības uz bronzu zuda pēc spēlēm Rīgā pret Maskavas kluba biedriem (3:3, 1:8). Ļeņingradā mūsējie uz savas ādas izbaudīja kārtējo mēģinājumu glābt “varoņpilsētas” komandu no pārejas uz zemāku līgu. Pat vietējā publika bija izbrīnīta par tiesnešu rīcību. Rīdziniekiem piešķīra

54 soda minūtes. Spēle beidzās neizšķirti (3:3); izlīdzinājumu mājinieki panāca priekšpēdējā minūtē, kad rīdzinieki laukumā bija atstāti trijātā. Līdzīgi tika apstrādāti arī citi ļeņingradiešu pretinieki. Rīdzinieki vēl saglabāja cerības uz ceturto vietu, taču turnīra beigās neveiksmīgi nospēlēja Maskavā pret *Kriļja Sovetov* (0:3, 3:3) un Rīgā pret Gorkijas *Torpedo* (2:5), noslīdot sestajā vietā. Sezonas izskaņā Rīgā notika viens no PSRS kausa izcīņas posmiem. Apakšgrupā mūsējie izcīnīja pirmo vietu, ceturtdaļfinālā pieveica Maskavas *Spartaku* (6:3), bet pusfinālā Maskavā zaudēja saviem kluba biedriem (3:4).

Gandrīz visu sezonu bez maiņas un bez vainas nospēlēja vārtsargs Bīstovs. Aizsardzībā labākie bija Nazarovs un Krikunovs; uzbrukumā – sezonas sākumā maiņa Deņisovs-Abalmasovs-Serņajevs, vēlāk Jemeljaņenko-Lubkins-Dobrohotovs. Balderis PSRS izlases sastāvā kļuva par divkārtēju pasaules čempionu un “Izaicinājuma kausa” uzvarētāju. Pirmajā izlasē epizodiski spēlēja arī Krikunovs, otrajā izlasē – Nazarovs.

Latvijas Bērza augstākā virsotne

Pēc iepriekšējās sezonas panākuma *Latvijas Bērzs* startēja PSRS meistarsacīkšu pirmajā līgā. Tāpat kā *Dinamo*, arī mūsu otrā meistarkomanda nokļuva ledus badā. Turklāt *Latvijas Bērzam* radās nopietnas problēmas ar sastāvu – līdz pēdējam brīdim nebija zināms, kuri hokejisti būs vajadzīgi dinamiešiem un kuri “paliks pāri”. Pārbaudes sacensībās mūsējie ne reizi neizgāja laukumā optimālajā sastāvā.

Latvijas Bērza debija pirmajā līgā notika septembra vidū Rīgā pret Maskavas *Lokomotīvi*. Spēle pulcēja gandrīz pilnas skatītāju tribīnes. Viesi sāka ar nesaudzīgu spēka spiedienu un jau 6. minūtē izvirzījās vadībā. Pēc divām minūtēm rīdziniekiem bija reāla iespēja atspēlēties, taču Meistars nerealizēja soda metienu. Tas mūsējos sanervozēja vēl vairāk. Abās spēlēs pārliecinoši uzvarēja maskavieši (1:6, 2:5). Cīņā pret otru pirmās līgas jaunpienācēju Omskas *Šinnik* mūsējie parādīja raksturu – pēdējā trešdaļā likvidēja trīs vārtu deficītu un panāca neizšķirtu (5:5). Otrajā spēlē rīdzinieki uzvarēja (3:1). Bet pēc tam mūsējie piedzīvoja sešus zaudējumus pēc kārtas. Pieredzes trūkuma dēļ liktenīgas vairākkārt izrādījās spēles pēdējās minūtes. Ļoti kļūdaini spēlēja aizsargi. Viskuriozākos vārtus rīdzinieki ielaida pret Minskas *Dinamo* – Baldonieks laukuma stūrī zaudēja orientāciju un izdarīja “piespēli”

vārtsargam Kačanovam, kurš tobrīd bija atslābinājies, – ripa netraucēti ieslīdēja vārtos.

Tomēr pamazām mūsējie kļuva drošāki. Ļoti nozīmīgas bija spēles Rīgā pret Kuibiševas ASK. Viesi tobrīd ieņēma priekšspēdējo vietu, mūsējie – pēdējo. Uzvarēja rīdzinieki (9:2, 8:6). Negaidīti labu sniegumu *Latvijas Bērzs* nodemonstrēja Saratovā pret turnīra līderkomandu, gūstot pirmo punktu izbraukumā (1:2, 3:3). Pēc tam mūsējie izcīnīja uzvaru Penzā, Rīgā divreiz pārspēja MKA ASK un nedaudz attālinājās no bīstamās zonas. Lielu interesi izraisīja Novosibirskas *Sibirj* viesošānās Rīgā. Pirmajā spēlē mūsējie uzvarēja, otrajā sibīrieši revanšējās (4:1, 2:5). Noslēdzot turnīra pirmo pusi, mūsējie divreiz pieveica Prokopjevskas *Šahthor*.

Taču pēc Ziemassvētku pārtraukuma rīdzinieki piedzīvoja desmit zaudējumus pēc kārtas un atkal noslīdēja pavisam tuvu bīstamajai zonai. Izšķirošajā brīdī *Latvijas Bērzs* tomēr saņēmas un savā laukumā divreiz pārspēja tuvākos kaimiņus turnīra tabulā – Elektrostaļas *Kristālu* (5:2, 4:0). Šīs uzvaras deva puišiem nepieciešamo pārliecību par savām spējām. Atlikušajās spēlēs *Latvijas Bērza* pozīcijas nostiprinājās, un turnīra beigās rīdzinieki ieņēma četrpadsmito vietu, iegūstot tiesības piedalīties pārejas turnīrā, kurā sešas komandas divos riņķos sacentās par četrām vietām pirmajā līgā. *Latvijas Bērzs* sāka ar trim zaudējumiem izbraukumā. Taču atlikušajās spēlēs mūsējie vairs nezaudēja ne reizi un savu uzdevumu – noturēties pirmajā līgā – izpildīja.

Jau kuro gadu vissavienības sacensībās neveiksmīgi startēja Rīgas *Dinamo* juniori un jaunieši. Iepriecināja tikai atsevišķi hokejisti – PSRS junioru izlases sastāvā par pasaules čempioniem kļuva Golovkovs un Antipovs. Tomēr tieši šajā sezonā tika likti pamati nākotnes sasniegumiem. *Latvijas Bērza* BJSS Rīgas 55. vidusskolā izveidoja divas specializētās hokeja klases. Uzlabojās gan treniņu, gan mācību darbs. Šajā skolā izauga tādi vēlāk pazīstami meistari kā Irbe, Katlaps, Grundmanis un citi.

Samērā noturīga ziema

Rīgas meistarsacīkstēs uzvarēja *Ķekava* (treneris Opits). Republikas meistarsacīkšu finālā labākajām Rīgas komandām pievienojās Cēsu *Vārpa*. Republikas mērogā pirmo vietu izcīnīja *Latvijas Bērzs*. Samērā

noturīgā ziema ļāva sarīkot “Vārpas” meistarsacīkstes, turklāt nokārtojot arī pērnās sezonas parādus (iepriekšējais turnīrs palika nepabeigts). Abu sezonu ieskaitē uzvarēja Brocēni, jauniešu grupā pirmo vietu izcīnīja *Seda*. “Zelta ripas” jaunākajā grupā uzvarēja Pļaviņas, vidējā grupā – Ļeņingradas rajons.*

Statistika

PSRS čempionāts

Augstākā līga

	sp	u	n	z	vārti	p				
1. ACSK	44	35	2	7	277:131	72	4:9	1:4	1:3	6:2
2. Dinamo (Maskava)	44	27	8	9	210:124	62	4:4	2:2	3:3	1:8
3. Spartaks (Maskava)	44	25	2	17	179:167	52	5:3	2:3	1:2	2:3
4. Križa Sovietov (M)	44	20	7	17	166:151	47	5:2	3:4	0:3	3:3
5. Torpedo (Gorkaja)	44	19	8	17	172:163	46	1:6	5:3	3:3	2:5
6. Dinamo (Rīga)	44	19	7	18	150:132	45				
7. Traktors (Čeļabinska)	44	18	6	20	126:140	42	2:3	1:2	3:1	5:2
8. Himik (Voskresenska)	44	15	10	19	136:154	40	5:1	6:2	4:2	1:6
9. Sokol (Kijeva)	44	16	2	26	127:155	34	1:6	2:1	1:4	2:3
10. Automehālists (Sv)	44	13	7	24	151:219	33	5:2	5:0	3:3	8:2
11. ASK (Ļeņingrada)	44	11	7	26	150:232	29	3:4	3:2	7:1	3:3
12. Sakavats Jukijevs (Ufa)	44	11	4	29	120:196	26	3:0	4:1	6:3	13:3

Rīdzinieku rezultatīvākie spēlētāji

	vārti	piespēles	punkti
Mihails Abalmasovs	15	11	26
Viktors Dobrohotovs	15	11	26
Vjačeslavs Nazarovs	4	22	26
Vladimirs Serņajevs	15	9	24
Mihails Deņisovs	9	15	24
Anatolijs Jemeljaņenko	12	9	21
Viktors Hatuļevs	8	12	20
Pjotrs Vorobjovs	6	13	19
Edmunds Vasiļjevs	7	11	18
Haralds Vasiļjevs	9	4	13

Rīgas *Dinamo*

vārtsargi: Vladimirs Bistrovs, Mihails Vasiļonoks

aizsargi: Leonīds Beresņevs, Vladimirs Durdins, Agris Freimanis,
Viktors Hatuļevs, Vladimirs Krikunovs, Vjačeslavs Nazarovs,
Valerijs Odincovs, Sergejs Vikulovs

uzbrucēji: Mihails Abalmasovs, Anatolijs Antipovs, Mihails Deņisovs,
Viktors Dobrohotovs, Anatolijs Jemeljaņenko, Igors
Koržilovs,
Vladimirs Lubkins, Vitālijs Poļakovs, Juris Reps,
Vladimirs Serņajevs, Edmunds Vasiļjevs, Haralds Vasiļjevs,
Aleksandrs Veselovs, Pjotrs Vorobjovs

galvenais treneris: Ēvalds Grabovskis

treneri: Jurijs Antonovs, Alfons Jēgers

PSRS čempionāts

A klases pirmā līga – 14. vietā,

pārejas turnīrs 3. vietā – *Latvijas Bērzs*

vārtsargi: Viktors Kačanovs, Aleksejs Trigubjuks

aizsargi: Māris Baldonieks, Mihails Beskašnovs, Igors Dončuks,

Juris Dzenis, Agris Freimanis, Igors Kobzevs, Sergejs Nikolajevs,
 Sorokins, Vasiļijs Tihonovs, Sergejs Vikulovs
 uzbrucēji: Borzovs, Anatolijs Čerņavskis, Mihails Deņisovs,
 Rūdolfis Forstmanis, Vladimirs Golovkovs, V.Gorjačovs,
 A.Korobovs, Sergejs Koroļovs, Armands Krūklis,
 Vladimirs Mandriks, Aivars Meistars, Viktors Ņikitins,
 Vitālijs Poļakovs, Pāvels Putrums, Gints Ritums, Ēriks Šendo,
 Aleksandrs Veselovs
 galvenais treneris: Harijs Vītoliņš II

Republikas čempionāts

	sp	u	n	z	vārti	p
1. Latvijas Bērzs I	5	5	0	0	38:13	10
2. Ķekava	5	3	1	1	51:14	7
3. RVR	5	2	2	1	33:21	6
4. Juvēlieris	5	2	1	2	41:23	5
5. Latvijas Bērzs II	5	1	0	4	15:35	2
6. Vārpa (Cēsis)	5	0	0	5	5:77	0

Latvijas Bērzs I

vārtsargi: V.Hohlačovs, Aleksejs Kuzins
 aizsargi: Oļegs Ankinovs, Juris Vladimira d. Bogdans, Juris Godiņš,
 Valerijs Knirks, Mihails Paskars, Aleksandrs Solovjovs,
 Juris Tarnovskis
 uzbrucēji: Aleksejs Gorjačovs, Dmitrijs Kozlovskis, S.Kremers,
 Vjačeslavs Malovs, Kārlis Podvigs (spēlētājs treneris),
 Andris Silinš, Edgars Šteinbergs, Ģirts Ūdris

Rezultatīvākais spēlētājs:

Vjačeslavs Malovs (*Latvijas*)

Bērzis)

1979./80. sezona

Olimpiskajā turnīrā Leikplesidā sensacionālu uzvaru izcīnīja ASV izlase, izšķirošajā spēlē pieveicot PSRS (4:3). Tā Balderis kļuva par olimpiskās sudraba medaļas laureātu. Pēc jaunas sistēmas risinājās Eiropas valstu čempionvienību kausa izcīņa – finālturnīrā četras labākās komandas sacentās katra ar katru. Kausu kārtējo reizi izcīnīja ACSK.

Pastarišos

Rīdzinieki aizvadīja neveiksmīgāko sezonu kopš atgriešanās augstākajā līgā. No komandas aizgāja vēl divi spēlētāji, kuri iemiesoja *Dinamo* slavas gadus un ar tiem saistītos panākumus, – Serņajevs un Vorobjovs. Klāt nāca Golovkovs. Tihonova vadītās komandas laiks nepielūdzami atvirzījās aizvien tālākā pagātnē. Jaunajiem spēlētājiem kļuva arvien grūtāk noturēties komandas labākajām tradīcijām atbilstošā līmenī. Kļūdaini spēlēja aizsargi, gaužām nevarīgi darbojās uzbrucēji. Pirmo meistarsacīkšu spēli rīdzinieki aizvadīja savā laukumā pret Kijevas *Sokol*. Viesi ātrāk pārvarēja starta satraukumu un ieguva noteiktu pārsvaru, tomēr dažas sekundes pirms beigām kijeviešu vārtsarga kļūdas dēļ mūsējie panāca laimīgu neizšķirtu (3:3). Pēc tam sekoja trīs zaudējumi. Pirmās uzvaras rīdzinieki izcīnīja pret Sverdlovskas *Automobilistu* (8:2) un Ļeņingradas ASK (2:1). 11. oktobrī Rīgā mūsējie sacentās ar ACSK (3:5). Pārspējot Vasiļonoku, savus četršimtos vārtus PSRS meistarsacīkstēs guva leģendārais ACSK uzbrucējs Mihailovs. Pēc tam mūsējie pieveica Gorkijas *Torpedo* (6:2), bet tad sekoja septiņas nullītes pēc kārtas. Sevišķi sāpīga bija sakāve Iževskā. Jau pirmajās minūtēs mūsējie ielaida trīs ripas, cīņas gaitā panāca izlīdzinājumu, bet beigās tomēr zaudēja (6:8). Turnīra tabulā Rīgas *Dinamo* nostabilizējās pēdējā vietā.

Novembra vidū mūsējos konsultēja Maskavas kluba biedru treneris Jurzinovs. Viņa klātbūtnē rīdzinieki savā laukumā pieveica *Ižstaļ* (5:0) un panāca neizšķirtu pret *Himik* (3:3). Bet, kad Jurzinovs aizbrauca, mūsējie

atkal piedzīvoja četrus zaudējumus pēc kārtas. Decembra sākumā Rīgā notika pēdējā sacīkste pirms pārtraukuma, kurš sakarā ar olimpiskajām spēlēm šoreiz bija tik garš kā citkārt starp divām sezonām – trīs mēneši. Divu pastarišu cīņā rīdzinieki sacentās ar Sverdlovskas *Automobilistu*. Tas bija nožēlojams hokejs. Abas komandas izskatījās tik nevarīgas, ka vēl vājāku sniegumu augstākajā līgā grūti pat iedomāties. Rīdziniekiem paveicās – pēdējā minūtē Freimanis guva vārtus un laimīgu uzvaru (2:1). Pārtraukums nāca kā glābiņš.

Leikplesidas olimpiādē izšķirošajā spēlē par zelta medaļām PSRS izlase piekāpās ASV vienībai (3:4). Uzvarām izlutinātie PSRS sporta funkcionāri to uztvēra kā katastrofu, taču Latvijas sporta vēsturē Baldera olimpiskā sudraba medaļa ir viens no izcilākajiem sasniegumiem, kaut arī formāli viņš pārstāvēja ACSK vienību. Arī amerikāņu panākumos ieguldīti kāda mūsu tautieša pūliņi – ASV komandas ārsts bija trimdas latvietis Visvaldis Nagobads. Starptautiskajā arēnā izcēlās arī Golovkovs – viņš kļuva par divkārtēju pasaules junioru čempionu. Samoilovs uzvarēja Eiropas jauniešu meistarsacīkstēs un izpelnījās turnīra labākā vārtsarga balvu. Februāra vidū Rīgā notika četru valstu (PSRS, ČSSR, Zviedrijas un Somijas) turnīrs jauniešiem. Uzvarēja PSRS izlase, kuras sastāvā spēlēja arī Samoilovs.

Dinamo tikmēr gatavojās cīņai par izdzīvošanu. Jaunajā gadā komandā atgriezās Hatuļevs, kuram kārtējo reizi bija piedots, kā arī Šostaks un Odincovs. Sagatavošanās posmā mūsējie aizvadīja piecas spēles Zviedrijā, visās gūstot uzvaras. Martā, atsākot PSRS meistarsacīkstes, mūsējie savā laukumā uzņēma *Kriļja Sovetov*. Rīdzinieki pārsteidza viesus ar negaidīti pārdomātu darbību un guva uzvaru (4:2). Pēc tam mūsējie piedzīvoja divus zaudējumus, taču tad sekoja neticami veiksmīga viesturneja – uzvaras Iževskā, Voskresenskā un Maskavā pret *Spartaku*. Īpaši iepriecināja panākums Maskavā. Spēles liktenis izšķīrās otrajā trešdaļā, kad mūsējie, četrreiz spēlējami trijatā pret pieciem spartakiešiem, prata saglabāt pārsvaru (5:4). Turnīra tabulā rīdzinieki atvirzījās samērā drošā attālumā no pēdējās vietas. Turpmāk dinamieši spēlēja aizvien pārliecinošāk. Vārtos nepārspējams bija Vasiļonoks, pamazām atraisījās arī pārējie. Krikunovs ieveda kārtību aizsardzībā, Jemeljanenko un Šostaks piešķīra asumu uzbrukumam. Ar atdarināšanas cienīgu cīņassparu izcēlās vecmeistars Reps. Vienubrīd mūsējie pakāpās

līdz sestajai vietai. Tomēr finišs neizdevās. Turnīra izskaņā mūsējie piedzīvoja četrus zaudējumus un nospēlēja neizšķirti Ļeņingradā, noslīdot līdz astotajai vietai – zemākajai kopš atgriešanās augstākajā līgā.

Latvijas Bērzs krīt atpakaļ

Vēl neveiksmīgāk nospēlēja *Latvijas Bērzs* pirmajā līgā. Mūsējie sāka ar četriem zaudējumiem izbraukumā, pirmajās spēlēs Rīgā guva pusi iespējamo punktu. Pēc šāda grafika *Latvijas Bērzs* spēlēja arī turpmāk – viesos gandrīz tikai zaudējumi, mājās – apmēram puse punktu. Bija arī patīkami brīži – piemēram, uzvara Rīgā pret Saratovas *Kristālu* (4:2), bet tas bija vājš mierinājums. Gandrīz visu laiku rīdzinieki ieņēma turnīra tabulas pēdējo ailīti. Meistarsacīkšu otro pusi mūsējie uzsāka ar divām uzvarām savā laukumā pret Omskas *Šiņņik*, uz brīdi izvirzoties priekšpēdējā vietā. Taču atlikušajās spēlēs *Latvijas Bērzs* guva tikai trīs punktus. Neko nelīdzēja arī tas, ka marta vidū Vītolīņa II vietā komandu sāka trenēt Kļiņšovs. Otrā sezona pirmajā līgā izrādījās pēdējā.

PSRS junioru meistarsacīkstes atšķirībā no agrākajiem gadiem risinājās četros riņķos. Rīgas *Dinamo* (treneris Rešetņikovs) spēlēja veiksmīgāk kā pērn, tomēr finālā neiekļuva.

“Daugavas” stadiona ledus halle

1979. gada vēlā rudenī ekspluatācijā tika nodota sen gaidītā “Daugavas” stadiona ledus halle ar piepūšamo jumtu, hokejistu aprindās dēvēta par “pūsli”. Hokeja dzīve Rīgā uzreiz aktivizējās. Rīgas VI Sporta spēļu turnīrā uzvarēja *Juvelieris* (Hendelis). Republikas meistarsacīkstēs sporta spēļu finālistiem pievienojās cēsinieki un republikas jauniešu izlase (1964. gadā dzimušie puīši), kura gatavojās PSRS tautu spartakiādei. Pārliecinošu pirmo vietu izcīnīja *Latvijas Bērzs* (Šteinbergs). “Zelta ripas” jaunākajā un vidējā grupā uzvarēja Saldus rajona *Starts* (V.Deņisovs), vecākajā grupā – Limbažu rajons (treneris Vilde).

Statistika

PSRS čempionāts

Augstākā līga

	sp	u	n	z	vārti	p				
1. ACSK	44	39	2	3	306:118	80	3:5	1:7	3:8	2:5
2. Dinamo (Maskava)	44	33	1	10	235:127	67	0:6	3:5	0:4	1:4
3. Spartaks (Maskava)	44	28	5	11	195:140	61	2:6	0:3	2:4	5:4
4. Kriļļa Sovečov (M)	44	22	5	17	172:149	49	2:2	1:4	4:2	3:2
5. Torpedo (Gorkija)	44	20	4	20	175:173	44	6:2	3:4	4:7	3:4
6. Sokol (Kijeva)	44	14	12	18	146:161	40	3:3	3:4	0:2	3:2
7. Traktors (Čeljabinska)	44	17	6	21	139:162	40	3:4	1:2	2:3	3:10
8. Dinamo (Rīga)	44	16	4	24	134:162	36				
9. Hirnik (Voskresenska)	44	15	6	23	138:174	36	0:5	3:3	5:4	5:1
10. Izstal (Iževska)	44	9	8	27	143:229	26	6:8	5:0	4:0	4:2
11. ASK (Leningrada)	44	10	6	28	128:233	26	2:1	5:4	5:5	5:1
12. Avtomobilists (Sv)	44	8	7	29	139:222	23	8:2	4:6	2:1	5:1

Ridzinieku rezultatīvākie spēlētāji

	vārti	gāspēles	punkti
Viktors Dobroholovs	13	14	27
Anatolijs Jemeljanenko	11	9	20
Vladimirs Kriķonovs	7	13	20
Mihails Abulmasovs	12	7	19
Anatolijs Anifovs	6	9	15
Vladimirs Lučkins	9	5	14
Sergejs Vikulovs	8	6	14
Juris Reps	7	6	13
Aleksandrs Veselovs	8	4	12
Mihails Šostaks	6	6	12

Rīgas *Dinamo*

vārtsargi: Vladimirs Bistrovs, Mihails Vasiļonoks

aizsargi: Leonīds Beresņevs, Vladimirs Durdins, Agris Freimanis,
Viktors Hatuļevs, Vladimirs Krikunovs, Tīts Lambins,
Vjačeslavs Nazarovs (spēlētāja treneris), Valerijs Odincovs,
Jurijs Strahovs, Sergejs Vikulovs

uzbrucēji: Mihails Abalmasovs, Anatolijs Antipovs, Mihails Deņisovs,
Viktors Dobrohotovs, Vladimirs Golovkovs, V. Harlamovs,
Anatolijs Jemeljanenko, Igors Koržilovs, Vladimirs Lubkins,
Aivars Meistars, Juris Reps, Mihails Šostaks, Edmunds
Vasiļjevs,
Haralds Vasiļjevs, Aleksandrs Veselovs

galvenais treneris: Ēvalds Grabovskis

PSRS čempionāts

A klases pirmajā līgā

16. vietā – *Latvijas Bērzs*

vārtsargi: Viktors Durnovs, Viktors Kačanovs

aizsargi: Igors Dončuks, Juris Dzenis, Andrejs Kaļiņins,
Sergejs Nikolajevs, Valerijs Odincovs, Vladimirs Sorokins,
Vasilijs Tihonovs

uzbrucēji: Anatolijs Čerņavskis, Fiļipovs, Rūdolfs Forstmanis,
Aleksandrs Golubovičs, V. Korobovs, Sergejs Koroļovs,
Vladimirs Mandriks, Aivars Meistars, Igors Novičkovs,
Vitālijs Poļakovs, Gints Ritums, Vladimirs Serņajevs,
Sudakovs,
Ēriks Šendo, Valerijs Vauļins, Sergejs Vtorņikovs,
Pjotrs Vorobjovs

galvenais treneris: Harijs Vītoliņš II (līdz sezonas vidum)

treneris: Aleksandrs Kļiņšovs (sezonas beigās – galvenais treneris)

Republikas čempionāts

	sp	u	n	z	vārti	p
1. Latvijas Bērzs I	14	11	2	1	117:45	24
2. Ķekava I	14	11	0	3	136:42	22
3. Ķekava II	14	9	1	4	114:50	19
4. Juvēlieris	14	8	1	5	89:74	17
5. RPI	14	6	1	7	87:107	13
6. Jauniešu izlase	14	3	2	9	81:115	8
7. RVR	14	2	2	10	45:98	6
8. Cēsis	14	1	1	12	32:170	3

Latvijas Bērzs I

vārtsargs: Aleksejs Kuzins

aizsargi: Oļegs Ankudinovs, Juris Godiņš, Valerijs Knirks, V.Maraņins, Panasenko, Mihails Paskars, Aleksandrs Solovjovs, Juris Tarnovskis

uzbrucēji: Viktors Apončiks, Juris Vladimira d. Bogdans, Caune, Ēriks Kaža, Dmitrijs Kozlovs (spēlējošais treneris), Krutiļins, Vjačeslavs Malovs (spēlējošais treneris), Boriss V.Ponomarjovs, Jānis Prutāns, Nikolajs Sirotkins, Edgars Šteinbergs (spēlējošais treneris), Igors Vasiļkovskis

Labākie spēlētāji

vārtsargs: Aleksejs Kuzins (*Latvijas Bērzs*)

aizsargs: Grahoļskis (*Ķekava*)

uzbrucējs: Guntars Balodis (*Ķekava II*)

rezultatīvākais: Guntars Balodis (*Ķekava II*)